

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
April 2022

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ จงให้สัญญากับพ่อว่า บาบา ลูกจะเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** บนพื้นฐานของความเพียรพยายามใดที่ลูกจะได้มาซึ่งสิทธิ์โดยกำเนิดยุคทองของลูก
- คำตอบ:** ในเวลานี้ ให้เพียรพยายามที่จะกลายเป็นขอทานอย่างสิ้นเชิง เมื่อลูกขจัดความผูกพันยึดมั่นที่มีต่อโลกเก่านี้ และกลายเป็นขอทานอย่างสิ้นเชิง ลูกก็จะได้มาซึ่งสิทธิ์โดยกำเนิดยุคทอง บาบาพูดว่า ลูกที่แสนหวาน จงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ จงโยกย้ายขยะเก่าๆ ทั้งหมดที่ลูกมี จดจำพ่อและมรดกของลูก แล้วลูกจะไปสู่สวรรค์ การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าลูกเท่านั้น ดังนั้น เวลานี้จงเก็บกระเป๋าสตางค์และสัมภาระเก่าๆ ทั้งหมดของลูก
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมชานติ ลูกคือนักเรียน พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้กำลังสอนลูก ดังนั้น แน่แน่นอนว่าลูกควรจดบันทึกเพราะต่อมากลางต้องทบทวนสิ่งเหล่านั้น เพื่อที่ลูกจะอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างง่ายดาย มิฉะนั้นมายาจะทำให้ลูกลืมประเด็นมากมาย ในเวลานี้ลูกกำลังรบราภกับมายา รว้น ยิ่งลูกจดจำชีพบบาบามากเพียงใด มายาจะพยายามทำให้ลูกลืมมากตามนั้น เธอจะพยายามทำให้ลูกลืมแม้กระทั่งประเด็นต่างๆ ของความรู้ บางครั้งลูกจดจำประเด็นที่ดีมากแต่แล้วประเด็นเหล่านั้นจะสูญหายไปทันทีทันใด เพราะนี่คือความรู้ใหม่ พ่อพูดว่า พ่อให้ความรู้ให้แก่ลูกๆ บราห์มินในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ลูกๆ บราห์มิน เป็นของท่านผ่านปากของบราห์มา สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เขียนไว้ในกิตะ คัมภีร์ต่างๆ ลูกสร้างขึ้นภายหลัง คัมภีร์ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาพร้อมกับการก่อตั้งศาสนา สิ่งนี้ได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าเริ่มแรกคือความรู้และต่อมาเป็นการเสื่อมสรีรภาพ ก่อนอื่นใดนั้นลูกสาโทประธาน และต่อมากลางเข้าไปสู่สภาพสาโท ราโจและทาโม ความเสื่อมสรีรภาพเริ่มขึ้นเมื่อมนุษย์เข้าสู่สภาพราโจ เมื่อครั้งที่ลูกสาโทประธานนั้นไม่มีความเสื่อมสรีรภาพใดๆ เกิดขึ้นหนทางความเสื่อมสรีรภาพถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน คัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ เป็นประโยชน์ในหนทางความเสื่อมสรีรภาพ หนังสือเกี่ยวกับความรู้และโยคะที่ลูกเขียนนั้น เพื่อที่ว่าลูกจะอ่านหนังสือเหล่านั้นได้อีกครั้ง และยังทำให้ลูกรู้สึกสดชื่นอีกด้วย อย่างไรก็ตามนอกจากครูผู้หนึ่งแล้วก็ไม่มีความรู้ใดที่ลูกได้เข้าใจหนังสือเหล่านั้นได้ ครูของกิตะคือศรีมัททวัน (พระเจ้า) ท่านคือผู้สร้างโลก ท่านสร้างสวรรค์ เพราะท่านคือพ่อของทุกคน แน่แน่นอนว่าทุกคนต้องได้รับอำนาจปกครองสวรรค์จากพ่อ ในยุคทองเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ เวลานี้ลูกคือ บราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ในรูปภาพวิษณุได้แสดงให้เห็นถึงสี่สกุล ได้แก่ เทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร สกุลที่ห้าคือสกุลบราห์มิน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้เลย สกุลที่สูงที่สุดคือสกุลบราห์มิน แม้กระนั้นพวกเขาก็ได้ลืมพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาเป็นผู้สร้างบราห์มา วิษณุและชางก้า พวกเขาพูดถึงตรีมูรติบราห์มา แต่นั่นไม่มีความหมายใดๆ เลย หากทั้งสามซึ่งได้แก่ บราห์มา วิษณุและชางก้าเป็นพี่น้องกัน พวกเขาจำเป็นต้องมีพ่อด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้สร้างของทั้งสามศาสนา ได้แก่ บราห์มิน เทพและนักรบคือพ่อที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่เป็นพระเจ้าของกิตะด้วยเช่นกัน เมื่อเทพไม่อาจถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้ แล้วมนุษย์จะถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไรเล่า ชีพบบาบาคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด จากนั้นก็มีผู้อาศัยในอาณาเขตละเอียดอ่อน นั่นคือบราห์มา วิษณุและชางก้าแล้วในโลกนี้ผู้ที่เป็อันดับหนึ่งคือศรีกฤษณะ ก่อนอื่นใดวันเกิดของชีวาได้รับการจดจำ ไม่มีที่ใดแสดงวันเกิดของตรีมูรติ เพราะไม่มีใครรู้จักผู้ให้กำเนิดทั้งสามนี้ พ่อเท่านั้นที่มาและบอกสิ่งนี้แก่ลูก ท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด นายของโลก ผู้สร้างโลกใหม่ ลักษณะและนารายณ์เคยปกครองสวรรค์ ไม่มีเรื่องของอาณาจักรในอาณาเขตละเอียดอ่อน ที่นั่นผู้ที่มีการกราบไหว้บูชาจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้เหล่าเทพ และนักรบ ฯลฯ ได้กลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง สกุลเหล่านี้เป็นของบารัตเท่านั้น ไม่มีใครอื่นเข้ามาสู่สกุลเหล่านี้ได้ ลูกเท่านั้นที่เข้าไปสู่สกุลเหล่านี้ ลูกต้องใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ลูกรู้ว่าชาวบารัตที่เคยเป็นของศาสนาเทพที่แท้จริงจะใช้ 84 ชาติเกิด ลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่ได้รับการเปิดดวงตาที่สามแห่งความรู้ ต่อมากลางจะหายไป แล้วคัมภีร์กิตะมาจากที่ใดเล่า เมื่อพระคริสต์ก่อตั้งศาสนา เขาไม่ได้ถ่ายทอดคัมภีร์ไบเบิล เขาก่อตั้งศาสนาด้วยพลังของความบริสุทธิ์ คัมภีร์ไบเบิล ฯลฯ ถูกเขียนขึ้นมาในภายหลัง เมื่อศาสนานั้นเติบโต พวกเขาจึงสร้างไบเบิล ฯลฯ อย่างไรก็ตาม หนทางความเสื่อมสรีรภาพเริ่มต้นหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ก่อนอื่นใดมีการกราบไหว้บูชาที่ไร้การเจือปนต่อผู้เดียว จากนั้นจึงกราบไหว้บูชา บราห์มา วิษณุและชางก้า เวลานี้ดูซิว่าพวกเขากราบไหว้แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้า! นั่นเรียกว่าการกราบไหว้บูชาที่ทำโมประธาน สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ต้องมี

คัมภีร์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา คัมภีร์ของศาสนาเทพคือกิตะ ไม่มีคัมภีร์ของศาสนาบรรพมหิน สงครามมหาภารตะยังถูกกล่าวไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน มีการจดจำกันว่าเปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นมาจากไฟบูชาัยญแห่งความรู้ของรูดร้า เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นเท่านั้นที่อาณาจักรยุคทองจะถูกก่อตั้งขึ้นมาได้ ดังนั้นพระเจ้าจึงสร้างไฟบูชาัยญนี้ขึ้นมา นี่คือน้ำไฟบูชาัยญแห่งความรู้ของ รูดร้า ซึ่งบารบผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ ในความเป็นจริงบาร์ตมีเพียงคัมภีร์เดียวเท่านั้น คัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับพระคริสต์ นั่นคือชีวประวัติของเขาที่ไม่ใช่ความรู้ พวกเราใส่ใจกับความรู้เท่านั้น ผู้ประทานความรู้คือ ผู้เดียวเท่านั้น และท่านคือนายของโลก ในความเป็นจริงท่านคือ นายของบรรพมหิน ท่านไม่ได้เป็นนายของโลกวัตถุ ลุกๆเป็นนายของโลกวัตถุ บารบพูดว่า แน่หนอว่าพ่อ คือนายของบรรพมหิน ท่านอาศัยอยู่ในพรหมโลกกับลูกๆ เช่นเดียวกับที่บารบอาศัยอยู่ที่นั่น ดังนั้นเมื่อไปที่นั่น พวกเราก็จะเป็นนายของที่นี่ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลุกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่กับพ่อในบรรพมหิน ดังนั้นพ่อและลูกทั้งหมดคือนายของบรรพมหิน อย่างไรก็ตามสถานภาพของลูกสูงกว่าสถานภาพของพ่อ ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี จากที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อมาและชำระลูกๆผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมาบริสุทธิ์ พ่ออยู่เหนือการเกิดและการตาย จากนั้นพ่อได้รับการคำนับจากร่างที่ธรรมดาและบอกความลับของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกให้แก่ลูก ลุกๆเท่านั้น ไม่ใช่บัณฑิตหรือผู้รู้คนใดที่จะล่วงรู้ความลับของบรรพมหินหรืออาณาเขตละเอียดอ่อนหรือของว่างจริงโลกนี้ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ เพียงเพราะท่านให้ความรู้กับเรา ท่านจึงได้รับการร้องเพลงสรรเสริญ หากท่านไม่ได้ให้ความรู้แก่เราแล้ว จะมีการร้องเพลงสรรเสริญท่านได้อย่างไรเล่า ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อให้มรดก 21 ชาติเกิดแก่ลูกๆ มรดกนี้ถูกจำกัดไว้ 21 ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าท่านจะให้มรดกกับลูกสำหรับเวลาทั้งหมด 21 ชั่วโมงหมายถึงจนกระทั่งถึงวัยชราในแต่ละชาติเกิด ลูกได้รับโชคแห่งอาณาจักรถึง 21 ชั่วโมง ไม่ใช่ว่า 21 วงศ์สกุลจะถูกยกกระดับจากบุคคลเดียว ได้มีการอธิบายแล้วว่าด้วยราชาโยคะนี้ลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชา และแล้วไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ที่นั่น ที่นั่นลูกอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เป็นผู้ที่ตกต่ำจะต้องการความรู้เวลานี้ลูกกำลังไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มายา รวัน คือผู้ที่ได้นำลูกไปสู่ความตกต่ำ เวลานี้หากลูกต้องการไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องเป็นของพ่อและสัญญากับท่านว่า: บารบ ฉันจะเฝ้าแต่จดจำท่านเสมอ ฉันจะทิ้งความหยิ่งโสของร่างกายและคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ผู้คนถามว่าสิ่งนี้เป็นไปได้อย่างไร อ้า แต่พ่อพูดว่า: ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ จงกลับมาบริสุทธิ์และมีโยคะกับพ่อ แล้วบาปของลูกจะถูกปลดปล่อยอย่างแน่นอน และด้วยการจดจำจริง ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก แน่หนอว่าลูกจะได้รับมรดกสวรรค์จากพ่อ อำนาจการปกครองโลกของเทพนั้นคือสิทธิโดยกำเนิดของลูก ลูกกำลังประกาศสิทธิในอำนาจนั้นอีกครั้งขึ้นอยู่กับการสัญญาว่าลูกสัญญากับพ่อและมาเป็นผู้ช่วยของท่านได้มากเพียงใด ลูกรู้ว่าการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าเท่านั้น ภัยพิบัติทางธรรมชาติยังจะเกิดด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองบารบจึงพูดว่า จงย้ายกระเปาะและสัมภาระเก่าทั้งหมดของลูกเพียงแต่กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ บารบยังเป็นนายหน้าค้าหุ้นอีกด้วย ท่านนำของใหม่มาแลกของเก่าของลูก เมื่อใครตาย สิ่งเก่าทั้งหมดของเขาจะถูกยกให้กับพราหมณ์ที่พิเศษ ชยะทั้งหมดของลูกจะถูกฝังด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกจึงต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นที่มีต่อสิ่งเก่าทั้งหลายของลูกและกลายเป็นขอทานที่แท้จริง ลูกกำลังเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย จดจำพ่อและมรดกแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ซึ่งเป็นสิทธิกำเนิดของลูก เมื่อใครมา จงถามเขาว่า ใครคือผู้สร้างโลก พระเจ้า ผู้เป็นพ่อใช้ไหมที่สร้างโลก สวรรค์คือสิ่งสร้างใหม่ เมื่อพ่อสร้างสวรรค์แล้ว เหตุใดลูกจึงอยู่ในนรกเล่า เหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มายา รวันคือ ผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิของนรก พ่อทำให้ลูกเป็นจักรพรรดิแห่งสวรรค์ รวันทำให้ลูกไม่มีความสุขและเป็นเพราะรวันทำให้ลูกทุกข์ระทม ลูกจึงเฝ้าหุ่นจำลองของรวัน แต่ถึงกระนั้นรวันก็ไม่ได้ออกเฝ้า ผู้คนไม่เข้าใจว่ารวันคืออะไร พวกเขาพูดว่า กิตะถูกพูดไว้เมื่อ 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ อย่างไรก็ตามเชื้อชาติใดคงอยู่ในเวลานั้นเล่า ควรมีการอธิบายสิ่งนั้น มายาได้ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง ไม่มีผู้ใดรู้ว่าใครคือผู้สร้างสวรรค์ ขณะที่เขานักแสดงอยู่นั้น หากพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างละครแล้ว พวกเขาจะถูกเรียกว่าอะไร สงครามที่ใหญ่ที่สุดคือสงครามมหาภารตะเพื่อการทำลายล้าง มีการจดจำด้วยเช่นกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นจากบรรพมา ไม่ได้พูดกันว่า การก่อตั้งเกิดขึ้นจากกฤษณะ ไฟบูชาัยญแห่งความรู้ของรูดร้าที่เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นมานั้นเป็นที่รู้จักอย่างมาก พ่อเองพูดว่า: พ่อได้สร้างไฟบูชาัยญแห่งความรู้นี้ขึ้นมา ลูกคือบรรพมหินที่แท้จริง ผู้นำทางแห่งจิตวิญญาณเวลานี้ลูกต้องไปหาพ่อ จากที่นั่นลูกจะไม่กลับมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ นี่คือการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงที่จะพาลูกไปยังดินแดนแห่งสัจจะ การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นสำหรับดินแดนของความหลุดพ้น นั่นคือการจาริกแสวงบุญทางกายของสำนักที่เป็นร่าง นี่คือการจาริกแสวงบุญของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าลูกจะเข้าไปสู่โลกใหม่อีกครั้งและสร้างพระราชวังทองคำ ไม่ใช่ว่าปราสาทราชวังจะโผล่ขึ้นมาจากทะเล ลูกควรมีความสุขอย่างมาก เช่นที่บางคนกำลังศึกษาเล่าเรียน บุคคลนั้นจะมีความคิดว่าเขาจะกลายเป็นนักกฤษณะและทำสิ่งนี้สิ่งนั้นอย่างไร ดังนั้นลูกควรคิดด้วยเช่นกันว่า

ลูกจะสร้างปราสาทราชวังเช่นนั้นในสวรรค์อย่างไร ลูกสัญญาว่าลูกจะแต่งงานกับลักษมีอย่างแนบแน่นไม่ใช่กับสิดา สำหรับสิ่งนี้แล้วความเพียรพยายามที่ดีมากเป็นสิ่งจำเป็น เวลานี้พ่อกำลังให้ความรู้ที่แท้จริงแก่เราและด้วยการซึมซับความรู้ เราจะกลายเป็นเทพ ศรีกฤษณะคืออันดับหนึ่ง รายชื่อของผู้ที่ผ่านการสอบเข้ามหาวิทยาลัยถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ รายชื่อโรงเรียนของลูกได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน แปลคนสอบผ่านอย่างสมบูรณ์ อัญมณีแปดเท่านั้นเป็นที่รู้จักอย่างดีมากและพวกเขาคือผู้ที่ประโยชน์ ผู้คนมากมายหมั่นลูกปัดของลูกประจำ 108 แม้กระนั้นบางคนยังสร้างลูกประจำ 16,000 ขึ้นมา ลูกเพียรพยายามเพื่อรับใช้บาร์ตดังนั้นทุกคนจึงกราบไหว้บูชาลูกๆ หนึ่งในนั้นคือลูกประจำของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาและอีกหนึ่งคือลูกประจำของรูดร้า เวลานี้ลูกรู้ว่าศรีมัททควัฑิตาคือแม่ และชีวาคือพ่อ ศรีกฤษณะถือกำเนิดเป็นคนแรกของราชวงศ์ของเทพ เราจะต้องเคยถือกำเนิดด้วยเช่นกัน และผู้อื่นก็ต้องเคยสอบผ่านเช่นกัน ทุกคนในโลกนี้ได้กลายเป็นลูกกำพร้า เนื่องจากการห่างเหินจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะกัน เพราะไม่มีทั้งผู้เป็นเจ้าหรือผู้เป็นนาย เวลานี้ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและไม่วางเว้นอยู่กับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง จงกลับมาริษฐานในชาติเกิดสุดท้ายนี้และเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพ่อ
2. จงขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากสิ่งต่างๆทั้งหมด จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ จดจำพ่อและมรดกของลูกและกลายเป็นนายของโลก

พร: พร: ขอให้ลูกเคลื่อนไปข้างหน้าโดยการมีสัจจะและมารยาทในคำพูดของลูกและในพฤติกรรมของลูกและกลับมาเป็นตัวของความสำเร็จ
จดจำเสมอว่าสิ่งที่บอกของสัจจะคือมารยาท ถ้าลูกมีพลังของสัจจะลูกจะไม่ปล่อยวางมารยาทของลูกเลย ลูกอาจพิสูจน์บางสิ่งว่าเป็นสัจจะแต่จงทำสิ่งนั้นด้วยมารยาท สิ่งซึ่งบอกของมารยาทคือความถ่อมตน และสิ่งซึ่งบอกของการไม่มีมารยาทคือความตึงตัง เมื่อลูกแสดงออกซึ่งคำพูดและพฤติกรรมด้วยมารยาท ลูกจะมีความสำเร็จ นี่คือนิยามสำหรับลูกที่จะเคลื่อนไปข้างหน้า ถ้าลูกมีสัจจะ แต่ไม่มีมารยาทเลย ลูกไม่สามารถได้รับความสำเร็จได้

คติพจน์:   มีความเบาสบายในสายใยความสัมพันธ์ของลูก ไม่ใช่ในตารางเวลาของลูก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานเพื่อที่จะเข้ามาสู่ต้นไม้แห่งเผ่าพันธุ์ของแม่และพ่อ จงทำตามท่านอย่างสมบูรณ์ กลับมาอ่อนหวานเท่ากับท่านและศึกษาอย่างดี
- คำถาม:** เพื่อที่จะเข้าใจสิ่งที่เป็นความลับที่มีนัยสำคัญและลึกซึ้งใด ที่ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ดีมาก?
- คำตอบ:** 1. ประเด็นที่ว่าบราห์มาและสรัสวตีไม่ใช่พ่อและแม่ แต่สรัสวตีนั้นเป็นลูกสาวของบราห์มา และเธอก็เป็นบราห์มากุมารีด้วยเช่นกัน บราห์มาเป็นแม่อาวุโสของลูกแต่เพราะว่าท่านนั้นเป็นชาย จากัดอัมบาจึงได้รับชื่อว่าแม่ เพื่อที่จะเข้าใจประเด็นที่มีนัยสำคัญและลึกซึ้งนี้ จำเป็นจะต้องมีสติปัญญาที่ดีมาก
2. ผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มา ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อของมวลมนุษย์ พ่อของมวลมนุษย์นั้นคงอยู่ที่นี้ เมื่อผู้ที่มิได้ตัวตนนี้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ท่านก็ปรากฏให้เห็นเป็นรูปอะแควที่เพียบพร้อม ที่นั่นมีเพียง ภาษาของ “การเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง” (movie) และการชุมนุมของเหล่าเทพที่มีความสุขเกิดขึ้น นี่คือนั่นที่ลึกซึ้งที่จะต้องเป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกัน
- เพลง:** แม่ โอมแม่ ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับโลก...

โอม ซานติ ลูกๆ รู้ว่านี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้า ใครกำลังสอนลูกอยู่? พระเจ้า มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นควรมีคัมภีร์เดียวสำหรับท่าน เช่นที่มีผู้ก่อตั้งหนึ่งคนสำหรับหนึ่งศาสนา ดังนั้นจะต้องมีหนึ่งคัมภีร์ของพวกเขาดูด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าได้มีการเขียนหนังสือขนาดเล็กและใหญ่มากมายแท้จริงแล้วก็มีเพียงคัมภีร์เดียวเท่านั้น ดังนั้นนี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ อันที่จริงไม่ได้มีมหาวิทยาลัยของพ่อคนใด มหาวิทยาลัยย่อมเป็นของรัฐบาล นี่เรียกว่ามหาวิทยาลัยของแม่และพ่อ แม่และพ่อใด? กล่าวได้ว่าพระเจ้าและเทวี มีการร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้นพ่อจะต้องเป็นอันดับแรกอย่างแน่นอน พระเจ้าพูด พระเจ้านั่งที่นี้และสอนลูก ทุกหนแห่งอื่นก็จะป็นมนุษย์ผู้ที่สอนมนุษย์ พ่อที่ไม่มีตัวตนที่นี้และสอนลูกดวงวิญญาณ ผู้คนไม่สามารถเข้าใจประเด็นที่พิเศษสุดนี้ได้ง่ายดายนัก ไม่มีใครจะพูดได้ว่าพ่อสูงสุดผู้ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า พ่อกำลังสอนพวกเขาอยู่ ที่นี้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกอยู่ นี่จะไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้ใด สิ่งนี้จะไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้ที่กำลังศึกษาหรือในสติปัญญาของผู้ที่กำลังสอน ที่นี้ลูกรู้ว่าพระเจ้า พ่อ กำลังสอนเราอยู่ พ่อของทั้งหมด พ่อผู้สูงสุดเหนือทั้งหมดคือผู้เดียวนั้น ไม่มีใครอื่นเป็นพ่อ ท่านก็เป็นพ่อของบราห์มาด้วยเช่นกัน เป็นท่านผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่ บราห์มาไม่ได้กำลังสอนลูกอยู่ พ่อที่ไม่มีตัวตนกำลังสอนลูกอยู่ ผู้คนรู้ว่าบราห์มาและสรัสวตีคืออดัมและอีฟแต่สูงที่สุดคือผู้เดียวผู้ไม่มีตัวตน ผู้อื่นนั้นอยู่ในรูปที่มีตัวตน ลูกๆ รู้ว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนมาและสอนลูก เป็นพระเจ้า พ่อ ผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูก ท่านพูดว่าลูกต้องศึกษาความรู้ในขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ที่จริงแล้วไม่มีใครศึกษาเล่าเรียนขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขา น้อยคนนักที่จะเรียนหลักสูตรที่สอง ที่นี้ลูกมีศรัทธาที่สมบูรณ์ว่าพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนกำลังสอนลูกอยู่ มามาและบาบาผู้มีตัวตนนี้กำลังศึกษาอยู่กับท่านด้วยเช่นกัน เหล่านี้คือประเด็นที่ลึกซึ้งมาก จนกว่าพามาและอธิบาย ไม่มีใครสามารถที่จะเข้าใจสิ่งใดได้ ถึงแม้ว่าลูกเรียกผู้นั้น (สรัสวตี) ว่ามามาลูกรู้ว่าเธอคือลูกสาวของบราห์มาที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดู ลูกด้วยเช่นกันก็ได้รับการนำมาเลี้ยงดู แต่ลูกไม่สามารถได้ชื่อว่ามีมา นี่คือการครอบครัวยิ่งสูงส่ง: มามา บาบา ปู่ พี่น้องชายและหญิง ลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี เธอคือบราห์มากุมารีสรัสวตีแต่เธอเป็นแม่ของชาวโลก (จากัดอัมบา) เพราะบราห์มานั้นเป็นชาย ชีพบาบาได้สร้างมาผ่านผู้นี้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามตามกฎจำเป็นต้องมีผู้เป็นแม่และเหตุนี้เองผู้นี้ได้รับการทำให้เป็นเครื่องมือ เหล่านี้คือเรื่องราวที่น่าบันเทิงอย่างมา คนใหม่จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ จนกระทั่งบางคนได้รับคำแนะนำของพ่อและสิ่งสร้างเขาก็ยากที่จะสามารถเข้าใจได้ เขาก็จะไม่แม้แต่สามารถอธิบายให้แก่ผู้ใด การศึกษาพระเวทและคัมภีร์ การศึกษาเพื่อที่จะกลายเป็นแพทย์ทั้งหมดนั้นคือการศึกษาของมนุษย์ มนุษย์สอนมนุษย์ ไม่มีใครพูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณ กำลังสอนดวงวิญญาณทั้งหลายอยู่ ที่นี้ลูกกำลังได้รับการทำให้ออกจากสำนักที่เป็นร่างและทำให้มีสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ สำนักที่เป็นร่างนั้นคือกิเลสอันดับหนึ่ง ไม่มีใครมีสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณและร่างกายนั้นเป็น 2 สิ่ง อย่างไรก็ตามพวกเขาเหล่านั้นไม่รู้ดวงวิญญาณมาจากที่ใดหรือพ่อของดวงวิญญาณนั้นเป็นใคร เหล่านี้คือสิ่งใหม่สำหรับโลกใหม่ ผู้คนพูดถึงนิวเดลี อย่างไรก็ตามสถานที่นั้นจะไม่ได้ชื่อว่าเป็นเดลีในโลกใหม่ ที่นั่นเรียกได้ว่าเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า (ปารีสถาน) ก่อนอื่นใดจะต้องมีศรัทธาว่าลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างลูกของเหล่าเทพและลูกของปีศาจร้าย ผู้คนนั้นตกต่ำในขณะที่ลูกนั้นได้รับการทำให้สูงส่ง มีการร้องเพลงว่า: โอ

ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มาเกิด! มาและทำให้พวกเรานั้นสูงส่ง คุรุณานากก็พูดว่าพระเจ้าชักเสื้อผ้าที่สกปรก ลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้อย่างไรและแล้วลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอย่างไรนั่นคือความลับทั้งหมดที่จะต้องเป็นที่เข้าใจ เพียงพอสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้เสมอ ท่านได้ทำให้ลักษมีและนารายณ์มีค่าควรแก่การกราบไหว้ ท่านได้สร้างแม่และพ่อเป็นอันดับแรกด้วยเช่นกัน ท่านได้นำมาและบาบามาเลี้ยงดู ท่านชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านมาทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ เหตุนี้เองภาพลักษณ์ของบราห์มาได้มีการแสดงไว้ที่บนยอดของต้นไม้ ท่านกำลังทำทาปาเซียอยู่เบื้องล่างด้วยเช่นกัน ท่านได้นำผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มาเลี้ยงดู ชื่อของบราห์มา สรัสวตี และลูกๆนั้นเปลี่ยนแปลงไป ลูกรู้ว่าบราห์มา कुमारและกุมารีกำลังศึกษาราชายะเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า นั่นคือ ต้นไม้เผ่าพันธุ์ของพระเจ้า ต้นไม้เผ่าพันธุ์นี้ปรากฏขึ้นมาจากเมล็ดเดียว นั่นคือต้นไม้แห่งเผ่าพันธุ์ของดวงวิญญาณแต่นี้คือต้นไม้เผ่าพันธุ์ของมนุษย์ ลูกประจำของรูตราภีเป็นต้นไม้แห่งเผ่าพันธุ์ของดวงวิญญาณ ดังนั้นอะไรคือต้นไม้แห่งเผ่าพันธุ์ของมนุษย์? เหล่าเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร นี่คือความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างซึ่งเพียงลูกๆเท่านั้นที่ฟังสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามเพราะลูกเข้าถึงความรู้นี้ต่างลำดับกันไป ราชา ราชนีและปวงประชานั้นลูกสร้างขึ้นทั้งหมด ควรมีความเพียรพยายามที่จะทำตามมาและบาบาและกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก มามานั้นอ่อนหวานอย่างมากและเหตุนี้เองทุกคนจดจำเธอ เป็นชีพบาบาผู้ที่ทำให้ มามา บาบา และลูกๆนี้ อ่อนหวาน นี่คือน้ำแห่งเผ่าพันธุ์ของมามา บาบา และลูกๆ ผู้ที่ศึกษาอย่างดี พวกเขาต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ได้มีการแสดงสรัสวตีไว้พร้อมกับวินา และแสดงกฤษณะไว้พร้อมกับมูลิ (ขลุ่ย) ทั้งสองเพียงได้เปลี่ยนชื่อไป บาบาพูดว่า: จงศึกษาอย่างดี เมื่อนักเรียนกำลังศึกษา พวกเขาก็มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาตระหนักว่ามามูดุขนาวิได้มาและรูปลั้นทุกสิ่งและผู้ที่เป็อิสลามได้ก่อสงครามกับสถานที่นั้นนั้นอย่างไร ทุกคนนั้นรู้ประวัติศาสตร์ของชาวอิสลามและชาวพุทธผู้ที่ได้มาแต่ไม่มีใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกๆเท่านั้นขณะนี้กำลังศึกษาความรู้ว่าโลกใหม่กลับมาเก่าอย่างไรและละครเริ่มต้นขึ้นอย่างไร และมีโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตนอย่างไร และแล้ววงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ลูกๆ ในเวลาที่กำลังศึกษาการศึกษาที่ ที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณคือโลกที่ไม่มีตัวตน มีบราห์มา วิษณุ และชางก้าในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร และพวกเขานั้นกลับมาไม่บริสุทธิ์อีกครั้งอย่างไร ทั้งหมดนี้ได้มีการอธิบายให้กับลูกแล้ว บราห์มาผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนจะไม่ได้ชื่อว่าพ่อของมวลมนุษย์ พ่อของมวลมนุษย์นั้นคงอยู่ที่นี้ ลูกมีนิมิต เมื่อบราห์มาที่มีตัวตนกลับมาบริสุทธิ์ รูปที่ละเอียดอ่อนที่สมบูรณ์พร้อมก็จะปรากฏให้เห็นได้ทีนั้น นั่นเป็นรูปของแสงสีขาวที่ละเอียดอ่อน การสื่อสารที่นั้นเกิดขึ้นในรูปที่มีการ “เคลื่อนไหวอย่างไม่มีเสียง”(movie) เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคืออะไรและใครสามารถไปที่นั้นได้ ลูกเห็นมามาและบาบาที่นั้น เหล่าเทพก็จะไปที่นั้นเพื่อจะพบปะกับลูกด้วยเช่นกัน เพราะเหล่าเทพไม่สามารถวางเท้าในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้ พวกเขาพบปะลูกในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นั่นคือการพบปะของผู้ที่เป็นของบ้านพ่อแม่ และของผู้ที่เป็นของบ้านทางฝ่ายคู่แต่งงาน ด้วยวิธีอื่นใดที่ลูกบราห์มินจะพบปะกับเหล่าเทพได้? ดังนั้นนี่คือวิธีที่จะพบปะ การได้รับนิมิตเบื้องหน้าลูกก็เป็นการตระหนักรู้จักด้วยสติปัญญาด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละคร เช่นที่มีราได้รับนิมิตของดินแดนสุชาติ และร้ายราชขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ดังนั้นลูกก็ได้มีนิมิตมากมายในตอนเริ่มต้น ลูกได้รับการแสดงให้เห็นว่าอาณาจักรดำเนินงานอย่างไรและธรรมเนียมและระบบอะไรมีอยู่ที่นั้น ในเวลานั้นมีลูกจำนวนเล็กน้อย ที่เหลือทั้งหมดนั้นก็จะเห็นทั้งหมดนั้นในเวลาสุดท้าย ผู้คนในโลกจะเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งในหมู่ของตนเอง และลูกก็จะเฝ้าแต่ได้รับนิมิต จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทมมากมายในหมู่มนุษย์ ความมั่งคั่งของบางคนก็จะถูกฝังอยู่ใต้ดิน... ในเวลานี้เป็นการปกครองของปวงประชาเหนือปวงประชา แม้กระนั้นตำแหน่งของพวกเขาก็สูงมาก อย่างไรก็ตามเพราะไม่มีโยคะของสติปัญญาของผู้ใดที่เชื่อมโยงกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจึงไม่ได้ตระหนักรู้จักท่าน เมื่อ कुमारถูกแนะนำให้กับผู้ที่เธอกำลังจะแต่งงานด้วย ความรักของเธอก็มีการเชื่อมโยง ถ้าไม่มีการตระหนักรู้จักก็จะมีความรักเลย ในหมู่ลูกเช่นกันก็มีความรักที่ต่างลำดับกันไป จะต้องมีความรักสำหรับการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามลูกลิ้มผู้เป็นที่รัก บาบา (บราห์มา)พูดว่า:พ่อก็ลิ้มท่านด้วยเช่นกัน ลูกๆ ได้รับคำสอนเหล่านี้หลังจาก 5000 ปี ว่า: พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำดวงวิญญาณสูงสุด ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้บาปของลูกจะถูกเผาไปเวลานี้ลูกต้องกลับมาเป็นผู้มีชัยชนะเหนือบาป ผู้ที่เข้าไปในยุคทองเป็นอันดับแรกได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีชัยชนะเหนือบาป ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีการกระทำบาป แต่ผู้ที่บริสุทธิ์ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีการกระทำที่บริสุทธิ์ อาณาจักรของผู้ที่มีชัยชนะเหนือการกระทำบาปอยู่ในยุคทอง และแล้วก็มียุคของผู้ที่มีการกระทำบาป เป็นเวลา 2500 ปีที่เป็นยุคของผู้ที่มีชัยชนะเหนือบาปและแล้วผู้คนเดียวกันเหล่านั้นก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีการกระทำบาป เวลานี้ลูกกำลังมีความเพียรพยายามที่จะไปสู่อาณาจักรของผู้ที่ได้มีชัยชนะเหนือการกระทำบาป มีเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่ของราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับว่าเมื่อไหร่ที่อาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์คงอยู่และเมื่อใดอาณาจักรที่บริสุทธิ์คงอยู่ ชีพบาบาชำระลูก

ให้สะอาดบริสุทธิ์และมีภาพลักษณ์ของท่าน รวบรวมทำให้ลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ และก็มีความหมายของเขาด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันอย่างแท้จริง เหตุนี้เองลูกจะต้องเขียนบนรูปภาพของวงจรโลกนี้ว่า: บาร์ตันนี้ บาร์ตันพรั่งนี้ จะต้องกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกรู้ว่านี่คือโลกแห่งความตาย จะยังคงเฝ้าแต่มีความตายก่อนเวลาอันควรที่ต่อไป ความตายไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น เช่นที่เกิดขึ้นที่นี่ เหตุนี้เองจึงเรียกได้ว่าเป็นดินแดนของความไม่อมตะ อาณาจักรของรามเริ่มต้นด้วยยุคทอง อาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นด้วยยุคทองแดง เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด มนุษย์ทั้งหมดกำลังนอนหลับอยู่ในการหลับไหลของกัมภีรกรรม พ่ออธิบายความลับทั้งหมดนี้ให้กับลูกๆ พ่ออธิบายว่าลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา บราห์มาและสรัสวตีรวมอยู่ในนั้น ผู้นั้นคือแม่ของโลก ผู้นั้นได้รับการจดจำเพื่อที่จะเพิ่มพูนค่ายกย่องของเธอ อย่างไรก็ตาม แท้จริงแล้วเป็นบราห์มาผู้ที่เป็นแม่อาวุโส ถึงแม้ว่าท่านนั้นมีร่างกายที่เป็นชาย เหล่านี้คือประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างมาก มีแม่ของแม่ของโลก(World Mother) อย่างแน่นอน เธอคือลูกสาวของบราห์มา อย่างไรก็ตามแม่ของสรัสวตีอยู่ที่ใด? และเธอขึ้นถูกสร้างขึ้นด้วยผู้ใด? ดังนั้นบราห์มานี้เป็นแม่อาวุโส ผู้ที่ลูกชายและลูกสาวเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นผ่านท่าน จำเป็นจะต้องมีสติปัญญาที่ดีมากที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ กุมารีเข้าใจอย่างมาก มามากก็เป็นกุมารีด้วยเช่นกัน เมื่อพรหมจรรย์นั้นขาดไปลูกก็ไม่สามารถสร้างสมความรู้ได้ ศาสนาของการครองเรือนได้คงอยู่ในยุคทองแต่สิ่งนั้นได้เคยบริสุทธิ์ในเวลานั้น ที่ศาสนาของการครองเรือนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาได้มีค่ายกย่องอันยิ่งใหญ่ของศรัทธาณะว่า: เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์..... ที่นี้ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวสามารถเป็นเช่นนั้นได้ ที่นี้ไม่มีอาณาจักรของราวัน ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของสำนักที่เป็นร่าง ที่นี้พวกเขามีความรู้ว่าพวกเขาจะสละร่างกายเก่าของพวกเขาทิ้งไป และรับร่างกายใหม่ พวกเขาอยู่ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ที่นี้พวกเขามีสำนักที่เป็นร่าง เวลาที่ลูกได้รับการสอนให้พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะต้องละร่างกายเก่าของลูกและกลับบ้าน และแล้วลูกจะได้รับร่างกายใหม่ในบ้านใหม่ ลูกเข้าใจหรือไม่? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ เชื่อมโยงความรักของหัวใจของลูกกับพ่อผู้เดียว อย่าได้ลืมผู้เป็นที่รักของลูก
2. เพื่อที่จะเข้าไปในอาณาจักรของผู้ที่มีชัยชนะเหนือบาป จงกลับมามีชัยชนะเหนือความผูกพันยึดมั่น มีการกระทำที่บริสุทธิ์ อย่าได้มีการกระทำที่เป็นบาป

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นภาระของบาปของลูกโดยการทำการตรวจสอบที่ละเอียดอ่อนและกลับมาทดเทียมและสมบูรณ์พร้อม
ถ้าลูกเห็นหรือได้ยินสิ่งใดที่ไม่จริงแท้หรือไร้สาระ อย่าได้กระจายสิ่งนั้นเข้าไปในบรรยากาศหรือหลอมรวมสิ่งนั้นในหัวใจของลูกเมื่อลูกได้ยินสิ่งนั้น การกระจายสิ่งที่ไร้สาระก็เป็นบาปที่เล็กด้วยเช่นกัน บาปที่เล็กเหล่านั้นจบสิ้นประสบการณ์ของสภาพที่โง่เขลา ผู้ที่ฟังข่าวเช่นนี้สะสมบาป และผู้ที่ถ่ายทอดข่าวเช่นนี้สะสมบาปมากยิ่งขึ้น ดังนั้นตรวจสอบตนเองในลักษณะที่ละเอียดอ่อนและจบสิ้นภาระของบาปนี้ของลูกเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมและทดเทียมกับพ่อได้

คติพจน์: หลอมละลายการสร้างข้อแก้ตัวและทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดจะปรากฏขึ้นมา

*** โอม ขานติ ***

การพบปะที่พิเศษสุดของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดในยุคบรรจบพบกัน

วันนี้ ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพบซึ่งได้พบกับบาบาหลายครั้งและได้มาหาท่านอีกครั้ง พ่อเห็นลูกๆ ด้วยการตระหนักรู้ นั่น และลูกๆ เช่นกันก็พบด้วยสำนึกรู้ว่าเคยพบกันมาหลายครั้งแล้วก่อนหน้านี้ การพบปะของดวงวิญญาณกับพ่อดวงวิญญาณสูงสุดนี้เป็นการพบปะที่พิเศษสุด ตลอดทั้งวงจรไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่สามารถพบบาบาด้วยสำนึกรู้ว่าพวกเขากำลังพบกับท่านอีกครั้งที่ได้พบท่านหลายครั้งก่อนหน้านี้ แม้ว่าผู้ก่อตั้งของแต่ละศาสนาเหล่านั้นจะมาเป็นครีวและนำสาวกของพวกเขาเองมาจากเบื้องบน พวกเขาเช่นกันก็ไม่ได้พบด้วยสำนึกรู้ว่าพวกเขาได้พบมาหลายวงจรแล้วและกำลังพบกันอีกครั้ง ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดสามารถพบกับดวงวิญญาณด้วยความตระหนักรู้ที่ชัดเจนนี้ แม้ว่าลูกจะพบท่านในวงจรนี้เป็นครั้งแรก ทันทีที่ลูกพบ การตระหนักรู้เก่า สำนึกเก่า ซึ่งถูกบันทึกไว้ในลูกดวงวิญญาณอย่างเป็นชั้นสสารก็ปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง และแล้วเสียงของสำนึกนี้ในหัวใจของลูกคือ: ท่านผู้นี้คือพ่อผู้เดียวกันของเรา ลูกพูดว่า: ท่านเป็นของฉัน และพ่อพูดว่า: ลูกเป็นของฉัน วินาทีที่ความคิด 'ของฉัน' ปรากฏขึ้น ในสำนึกอันทรงพลังนั้น ในความคิดนั้น ลูกพบชีวิตใหม่และโลกใหม่ และลูกมั่นคงในสำนึกของ 'บาบาของฉัน' ตลอดเวลา เพื่อเป็นการตอบแทนที่ลูกกลายเป็นตัวของสำนึกนี้ ลูกก็กลายเป็นตัวของพลัง ลูกได้กลายเป็นตัวของพลังแล้วใช่หรือไม่? ลูกไม่ใช่ตัวของความอ่อนแอใช่หรือไม่? เท่าที่ลูกคงไว้ซึ่งสำนึกนี้ ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในพลังโดยอัตโนมัติตามนั้น ที่ใดมีสำนึกนี้ ที่นั่นมีพลังอย่างแน่นอน เมื่อลูกลืมสำนึกนี้แม้เพียงเล็กน้อย ก็จะมีสิ่งที่สูญเสียไปโดยไร้ประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์ คำพูดที่ไร้ประโยชน์ หรือการกระทำที่ไร้ประโยชน์ ดังนั้น บัฟดาตาจึงเห็นลูกๆ ทุกคนด้วยสายตาที่ลูกทุกคนเป็นตัวของสำนึกนี้ และเป็นตัวของพลัง ลูกได้ยินเกี่ยวกับผู้เลื่อมใสศรัทธาที่จดจำระลึกถึงลูกจนถึงทุกวันนี้ ลูกนำ "บาบาของฉัน" มาสู่สำนึกของลูก และสิ่งที่ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาจะจดจำคือ: 'เทพเจ้าหรือเทพธิดาที่รักเป็นพิเศษของฉัน' เช่นเดียวกับที่ลูกจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความรักอันลึกซึ้งในหัวใจของลูก ในท่านองเดียวกัน ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาจะจดจำลูกดวงวิญญาณที่รักเป็นพิเศษ ด้วยความรักอันลึกซึ้งในหัวใจของพวกเขา ในหมู่พวกลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษเช่นกัน บางคนจดจำด้วยความสัมพันธ์ที่มีความรักในหัวใจของพวกเขา ในขณะที่คนอื่นๆ พยายามที่จะสัมผัสความสัมพันธ์ในหัวใจของพวกเขาแล้วแล้วแล้วแล้วบนพื้นฐานของความรู้ ที่ใดมีความรักในหัวใจและความสัมพันธ์ของความรักอันลึกซึ้ง นั่นคือที่ใดมีความใกล้ชิดมาก ก็ยากที่จะลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึง ที่ซึ่งมีเพียงความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความรู้ และไม่มีความรักที่ไม่มีความขาดตอนในหัวใจ การจดจำระลึกถึงบางครั้งก็ง่ายและบางครั้งก็ยาก เช่นเดียวกับที่เลือดไหลเวียนอยู่ในทุกเส้นเลือดในร่างกาย ในท่านองเดียวกัน การจดจำระลึกถึงก็หลอมรวมเข้ากับดวงวิญญาณเช่นนั้นในทุกขณะ สิ่งนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักอย่างลึกซึ้งในหัวใจอยู่เสมอ ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดถึงพ่อว่า: 'ไม่ว่าฉันมองไปทางไหนฉันก็เห็นแต่ท่านเท่านั้น ในท่านองเดียวกัน ใครก็ตามที่เห็นดวงวิญญาณเช่นนั้นซึ่งมีความรักและตัดเทียมกับพ่อ ก็จะได้รับประสบการณ์กับพระเจ้าผู้เป็นพ่อในนิมิต คำพูด และการกระทำของพวกเขา ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่าผู้ที่มีความรักและตัดเทียมกับพ่อ ดังนั้น ลูกทุกคนจึงเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ลูกทุกคนมีความสัมพันธ์และทุกคนมีสิทธิ์เช่นกัน เพราะทุกคนมีสิทธิ์อย่างเต็มที่ในความสัมพันธ์ของลูกกับพ่อ ลูกทุกคนพูดว่า "บาบาของฉัน" ไม่มีลูกคนไหนพูดว่า: ลูกของฉันหรืออาของฉัน ดังนั้น เนื่องจากลูกมีความสัมพันธ์ด้วยสิทธิ ลูกจึงมีสิทธิ์ได้รับมรดกของการบรรลุผลทั้งหมด ไม่ว่าลูกจะอายุ 50 ปีหรือหกเดือน โดยการพูดว่า 'ของฉัน' ลูกก็ได้ประกาศสิทธิ์แล้ว แล้วความแตกต่างคืออะไร? บาบาให้สิทธิเท่าเทียมกันกับทุกคน เพราะท่านคือผู้ประทานที่ให้มีที่สิ้นสุดแก่ทุกคน ไม่เพียงแต่ให้กับลูก 250,000 คนเท่านั้น แต่ทุกดวงวิญญาณกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ บาบาไม่กลัวสมบัติที่ไร้ขีดจำกัดมากกว่านี้ แล้วทำไมท่านต้องให้น้อยลง? ดังนั้น แม้ว่าผู้ประทานจะให้ทุกคนเท่าๆ กัน แต่ก็มีความแตกต่างระหว่างผู้ที่รับไป บางคนใช้สมบัติที่มีค่าและมรดกของการบรรลุผลสำหรับงาน สำหรับตนเอง และสำหรับการทำงานรับใช้ตามเวลาและพวกเขาได้รับคุณประโยชน์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงทำให้สมบัติที่มีค่าของบาบาเป็นสมบัติของตนเอง นั่นคือพวกเขาหลอมรวมสิ่งนั้นเข้ากับตนเอง เหตุนี้เองด้วยประสบการณ์ของการใช้สมบัติที่มีค่าในทุกขณะ พวกเขาจึงอยู่อย่างมีความสุขและความซาบซึ้ง มีความซาบซึ้งที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ความซาบซึ้งที่ผิดประเภท อย่างไรก็ตาม คนอื่น ๆ คงอยู่ในความสุขที่พวกเขาได้พบสมบัติ มันเป็น 'ของฉัน' แต่มันเป็น 'ของฉัน' เท่านั้น เนื่องจากไม่ได้ใช้สำหรับงานใดๆ ซึ่งสิ่งที่ล้ำค่านั้นเพียงสะสมไว้ในสต็อกของตน มีความแตกต่างระหว่างการสะสมสมบัติที่มีค่านี้กับการมีประสบการณ์ในการใช้สมบัติที่มีค่านี้ ยิ่งลูกใช้สำหรับงานมากเท่าไร พลังก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น คนอื่นไม่ได้ใช้มันตลอดเวลา พวกเขาใช้

แต่บางครั้ง เหตุนี้เองจึงมีความแตกต่างระหว่างผู้ที่ใช้ตลอดเวลา กับผู้ที่ใช้แค่บางครั้ง พวกเขาไม่ได้ใช้วิธีการบางอย่างสำหรับงาน ดังนั้นผู้ประทานไม่ได้สร้างความแตกต่างในการให้ แต่มีความแตกต่างระหว่างผู้ที่รับไป ลูกทุกคนเป็นใคร? เป็นคนที่ใช้สมบัติสำหรับงาน หรือเป็นคนที่อยู่อย่างมีความสุขที่เห็นสมบัตินั้นอยู่ในสต็อกของลูก? ลูกคือใคร? อันดับหนึ่งหรืออันดับที่สอง?

บัปเตดา ยินดีที่ลูกทุกคนเป็นอันดับหนึ่ง หรือลูกเป็นอันดับหนึ่งในเวลานี้? บัปเตดาพูดเสมอว่า: ขอให้มิกุลาบจามุนอยู่ในปากของลูกเสมอ การทำสิ่งที่ลูกพูดหมายถึงการมีกุลาบจามุนในปากของลูก ผู้คนในโลกพูดว่า: ขอให้มิกุลาบจามุนอยู่ในปาก อย่างไรก็ตามปากของลูกจะไม่หวานโดยกุลาบ ดังนั้น หากมีกุลาบจามุนอยู่ในปากเสมอ ลูกก็จะอยู่อย่างมีรอยยิ้มอยู่เสมอ อัจชะ

มีคนใหม่ๆ มากมายมาที่นี่เพื่อพบกับบাবาอีกครั้ง สำหรับลูกๆ ที่กำลังเฉลิมฉลองการพบปะในวงจรรีกับบাবาอีกครั้ง บัปเตดาให้พรพิเศษของความรัก: สัมผัสมือของพ่อบนศีรษะของลูกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ผู้ที่มีมือของพ่อบนศีรษะของพวกเขาจะอยู่อย่างปลอดภัยอยู่เสมอในทุกประการด้วยประสบการณ์ของพ่อนี้ พ่อนี้เป็นเครื่องมือเพื่อความปลอดภัยของลูกในทุกสถานการณ์ นี่คือการปลอดภัยที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

บัปเตดา ยินดีที่ได้เห็นความกล้าหาญของครูทุกคนในการกลายเป็นเครื่องมือ ลูกคงความกล้าหาญและกลายเป็นเครื่องมือใช้ใหม่? การเป็นครูผู้เป็นเครื่องมือหมายถึงการเล่นบทบาทนักแสดงเอก(ฮีโร่)บนเวทีที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นเดียวกับในเวทีที่มีขีดจำกัด ความสนใจของทุกคนจะถูกดึงดูดไปที่ดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทนักแสดงเอกโดยเฉพาะ ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณที่ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือโดยเฉพาะ และดวงวิญญาณทั้งหมดโดยทั่วไปจะเห็นลูกผู้เป็นครูที่เป็นเครื่องมือด้วยสายตานั้น มีความสนใจเป็นพิเศษของทุกคน เหตุนี้เองครูจึงต้องให้ความใส่ใจต่อตนเองเป็นพิเศษ เพราะเหตุใด? เพราะการเป็นผู้ที่มีบทบาทนักแสดงเอกในการทำงานรับใช้หมายถึงการเป็นฮีโร่ ครูได้รับพรมากขึ้นเช่นกัน เท่าที่ลูกได้รับพรจึง จำเป็นสำหรับลูกทุกคนที่จะต้องใส่ใจต่อตนเอง นี่ก็เป็นโชคพิเศษตามละครด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงเพิ่มโชคที่ลูกได้รับอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ให้เพิ่มขึ้นจากร้อยเป็นพัน พันเป็นแสน แสนเป็นสิบล้าน สิบล้านเป็นพันล้าน พันล้านเป็นหลายพันล้าน เพิ่มโชคนี้อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นครูในอุดมคติที่มีค่า บัปเตดาจดจำลูกผู้เป็นเครื่องมือได้อย่างแน่นอนและให้พรแก่ลูกอยู่เสมอเช่นกันว่า "ว้า ลูกๆ ว้า!" ในเวลาอมฤต ลูกซึ่งเป็นผู้รับใช้ได้อินสิ่งนี้หรือไม่? การเป็นครูหมายถึงการเป็นผู้รับใช้อันดับหนึ่ง อัจชะ

แต่ผู้ที่มาจากทุกหนแห่งที่เฉลิมฉลองการพบปะที่น่ารักและพิเศษสุดในทุกวงจรร แต่ผู้ที่ใช้สมบัติที่มีค่าของมรดกสำหรับงานตามเวลาอยู่เสมอ แต่ผู้ที่มีความรักอย่างยิ่งในหัวใจของพวกเขาและผู้ที่ยึดเหนี่ยวกับพ่อและให้ประสบการณ์ของพ่อด้วยตัวเขาเอง แต่ผู้ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอ และกลายเป็นตัวของพลังแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของตน แต่ผู้ที่แจกจ่ายโชคที่ได้มาอย่างสม่ำเสมอ กล่าวคือ ผู้ที่เพิ่มโชคของพวกเขา แต่ลูกผู้เป็นนายผู้ประทานพรและผู้มีพลังอยู่เสมอเช่นนั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเตจากบัปเตดา

บัปเตดาพบกลุ่มดับเบิลฟอเรเนเนอร์ บราเธอร์และซิสเตอร์

1. ลูกทุกคนพิจารณาว่าตนเองมีโชคเป็นอย่างมากหรือไม่? ลูกไม่เคยมีแม้กระทั่งความคิดในความฝันของลูกว่าลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น แต่เวลานี้ลูกได้กลายเป็นสิ่งนั้นในรูปที่มีตัวตนแล้ว ดูลี บัปเตดาได้เลือกลูกผู้เป็นเพชรพลอยจากหลายสถานที่ และทำสร้อยคอของเพชรพลอย ลูกได้ถูกร้อยอยู่ในสร้อยคอของครอบครัวบราห์มิน ลูกไม่เคยทิ้งสร้อยคอใช้ใหม่? คุณสมบัติพิเศษและความสวยงามของสร้อยคอก็คืออะไร? ลูกปิดอยู่ใกล้กัน หากมองเห็นเส้นด้ายระหว่างลูกปิดนั้นและลูกปิดไม่ได้ใกล้กัน สร้อยคอก็คงดูไม่สวยงาม ดังนั้นลูกอยู่ในสร้อยคอของครอบครัวบราห์มิน นั่นคือลูกเข้ามาใกล้ดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมด เช่นเดียวกับที่ลูกใกล้ชิดพ่อ ในทำนองเดียวกัน พร้อมกับพ่อ ลูกก็ใกล้ชิดกับครอบครัวเช่นกัน เพราะในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกพบครอบครัวนี้ด้วยการตระหนักรู้และการแนะนำนี้ ลูกสนุกกับการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวใช้ใหม่? ไม่ใช่ว่าลูกแค่สนุกกับการจดจำระลึกถึงบাবา ลูกไม่จำเป็นต้องมีโยคะกับครอบครัว แต่ลูกต้องอยู่ใกล้ชิดกัน จะมีครอบครัวอื่นที่มีสมาชิก 250,000 คนในที่อื่นหรือไม่? (ตอนนี้ครอบครัวมีมากกว่า 800,000 คน) ดังนั้นลูกชอบครอบครัวหรือลูกชอบแค่บาวาเท่านั้น? ผู้ที่ชอบแค่บาวาไม่สามารถเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวได้ บัปเตดาพอใจที่ได้เห็นครอบครัวเสมอ ดังนั้นเมื่อได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของกันและกัน ลูกก็อยู่อย่างมีค

ความสุข สำหรับทุกดวงวิญญาณบรรพหมีมีความคิดว่า: ว้า ดวงวิญญาณบรรพหมี! ว้า! ดูสิ พ่อมีความรักต่อลูกเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงมา มิฉะนั้นท่านจะพบลูกในขณะที่ท่านนั่งอยู่บนนั้นที่นั่น ท่านไม่ได้พบลูกในขณะที่เพียงแค่นั่งอยู่ที่นั่น ลูกมาจากต่างแดนและเหตุนี้เองบังพาดาก็มาจากต่างแดนเช่นกัน ท่านมาจากดินแดนที่ไกลที่สุด แต่ท่านมาในหนึ่งวินาที ลูกทุกคนได้สัมผัสกับสภาพที่โอบโอบยิบในหนึ่งวินาทีหรือไม่? ลูกสามารถโอบยิบในหนึ่งวินาทีไหม? ลูกเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า ลูกเพียงแค่มีความคิดและลูกก็ไปถึงที่นั่น ทันทีที่ลูกพูดว่า "ที่พำนักอาศัยสูงสุด" ลูกก็ไปถึงที่นั่น ลูกมีการฝึกฝนเช่นนี้หรือไม่? ลูกไม่ได้ติดกับอยู่ที่ไหนสักแห่งใช่ไหม? บางครั้งเมฆก็ไม่สร้างปัญหาใช่ไหม? ลูกระมัดระวังและชัดเจนเช่นนั้นใช่ไหม?

ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ได้รับศูนย์ทันทีที่ลูกมา ลูกกลายเป็นครูอย่างรวดเร็วและนี่คือวิธีที่ลูกได้รับพรของงานรับใช้ ลูกได้รับสิทธิ์พิเศษของการได้รับพร พร้อมกันนี้ทันทีที่ลูกมา ลูกก็ยุ่งอย่างมากจนไม่มีเวลาสำหรับสิ่งอื่น ดังนั้นอย่ากลัวที่จะยุ่งมันเป็นสัญญาณที่ดี ลูกบางคนบอกว่าลูกต้องยุ่งมาก เพราะลูกมีงานทางโลก ลูกต้องทำงานรับใช้ทางจิตและแล้วลูกก็ต้องทำงานของตัวเองด้วย อย่างไรก็ตามการยุ่งในลักษณะนี้หมายถึงการเป็นผู้เอาชนะมาหา สิ่งนี้โอเคไหมหรือว่ามันยากสำหรับลูกที่จะทำงานทางโลกของลูก? ลูกใช้รายได้ที่ได้รับจากงานทางโลกที่ไหน? เช่นเดียวกับที่ลูกใช้เวลาของลูก ในทำนองเดียวกันลูกก็ใช้เงินของลูกด้วยเช่นกันใช่ไหม? ดังนั้น ทั้งสามสิ่ง - ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติ - ลูกใช้ในสิ่งนี้ ใช้ในทางที่มีค่าและดังนั้นอย่าได้เหนียวแน่น เมื่อลูกเปิดศูนย์ ดวงวิญญาณมากมายจะได้รับประโยชน์ทันทีที่พวกเขาได้ยินข่าวสารนี้ ดังนั้น จิตใจและเงินจึงเชื่อมโยงกัน จิตใจของลูกจะไปไปที่ที่เงินของลูกอยู่ และที่ที่จิตใจของลูกอยู่ เงินของลูกจะถูกใช้ที่นั่น บังพาดาดใจที่เห็นว่าดับเบิลฟอเรนเนอร์ไม่ว่างเว้นกับการใช้ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขามีอย่างคุ้มค่าในทุกวิถีทาง ลูกทุกคนเป็นผู้ที่มีโอกาสทอง โปรดจำไว้เสมอว่า ลูกเป็นตัวของความสำเร็จ และความสำเร็วนั้นอยู่รอบคอบของลูกเสมอ ก่อนที่ลูกจะทำงานใดๆ ก่อนอื่นให้คิดว่าความสำเร็วนั้นคือพวงมาลัยที่คล้องคอลูก ศรัทธาของลูกเป็นเช่นไร ลูกก็จะได้รับผลในทางปฏิบัติเช่นนั้น อัจชะ

2. ลูกรักความเจียบสงบนแสนหวานนี้ใช่ไหม? เป็นเพราะรูปดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความเจียบสงบนแสนหวาน แล้วลูกสามารถสัมผัสกับสภาพของความเจียบสงบนแสนหวานได้ทุกเมื่อที่ลูกต้องการหรือไม่? เพราะเมื่อลูกดวงวิญญาณเป็นอิสระจากบ่วงพันธะเหล่านั้น ลูกจะสามารถรักษาความมั่นคงในสภาพดั้งเดิมของลูกได้เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ ดังนั้นลูกหลุดพ้นจากบ่วงพันธะแล้วหรือยัง หรือลูกยังไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น? เมื่อลูกออกจากมฐันไปในเวลานี้ ให้ทั้งคำสองคำไว้ข้างหลัง: บางสิ่ง และ บางครั้ง ลูกชอบสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกทุกคนจะทั้งคำสองคำนี้ไว้ข้างหลังหรือไม่? เมื่อลูกรักษาความกล้าหาญไว้ ลูกจะได้รับความช่วยเหลือ เพราะลูกรู้ว่าลูกมีบ่วงพันธะมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ที่ลูกมีชาติเกิดเดิยวนี้เพื่อที่จะกลับมาเป็นอิสระ และผลของสิ่งนี้ก็คือลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตเป็นเวลาหลายชาติเกิด ดังนั้นวางรากฐานที่นี้ เมื่อรากฐานแข็งแกร่งถึงเพียงนี้มันจะคงอยู่ต่อไปเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ยิ่งลูกมีศรัทธาในตนเองมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความซาบซึ้งมากเท่านั้น ลูกมีศรัทธาในพ่อ ศรัทธาในตนเอง และศรัทธาในละคร ลูกต้องสอบผ่านในการมีศรัทธาในทั้งสามนี้ อัจชะ ลูกแต่ละคนซึ่งเป็นเพชรพลอยมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะของตนเอง บังพาดารู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน เวลานี้ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไป ใช้คุณสมบัติพิเศษของลูกให้มากขึ้น และคุณสมบัติพิเศษของลูกจะเพิ่มขึ้น ในโลกนี้เงินจะลดลงเมื่อลูกใช้จ่าย ในขณะที่ที่นี้ ยิ่งลูกใช้และยิ่งใช้มากเท่าไรก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น ลูกทุกคนเคยมีประสบการณ์นี้มาแล้วใช่ไหม? ดังนั้น ปีนี้ จงจำพรนี้ไว้ ฉนั้นเป็นดวงวิญญาณพิเศษ และฉันจะใช้คุณสมบัติพิเศษของฉัน และเพิ่มให้มากยิ่งขึ้นไปอีก เช่นเดียวกับที่ลูกชอบนั่งข้างหน้าที่นี่ ในทำนองเดียวกัน ที่นั่นก็เช่นกัน จงอยู่อย่างใกล้ชิดเสมอ บังพาดามองเห็นทุกคนด้วยสายตาที่สูงส่งว่าลูกแต่ละคนเป็นลูกที่เป็นโยคีและมีค่าเช่นกัน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีความปรารถนาดีที่หยุดความกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้อื่น และนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในตัวลูกเอง

การเปลี่ยนแปลงตนเองคือการมีความปรารถนาดีต่อตนเอง การลืมนตนเองและความกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้อื่นไม่ใช่ความคิดในเชิงบวก ประการแรกคือตนเอง และพร้อมกับตนเองก็เป็นคนอื่นๆ ทั้งหมด หากลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์ต่อผู้อื่นแต่ไม่เปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ เหตุนี้เองลูกจึงต้องปฏิบัติตนอย่างมีระเบียบวินัยและเปลี่ยนแปลงตนเอง มีประโยชน์ในสิ่งนี้ ถึงแม้ว่าจะมองไม่เห็นประโยชน์ภายนอกใดๆก็ตาม แต่ลูกจะได้สัมผัสกับความสุขและความเบาสบายภายในต่อไป

คติพจน์: หากลูกมีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ ความเจ็บป่วยเล็กน้อยก็จะถูกลบเลือน

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือคาร์มาโยคี ผีฝืนการจذจระลิกถึงขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปทั่ว จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ และเพียรพยายามที่จะกลายเป็นนารายณ์ จากมนุษย์ธรรมดา
- คำถาม:** อะไรคือสัญลักษณ์หลักของลูกๆ ผู้มีศรัทธาในสติปัญญา
- คำตอบ:** พวกเขามีความรักที่เต็มเปี่ยมต่อพ่อ พวกเขาเชื่อฟังทุกคำสั่งของพ่ออย่างเต็มที่ สติปัญญาของพวกเขาไม่ร้อนแรงไปภายนอก พวกเขาอยู่อย่างตื่นในเวลากลางคืนและจดจำพ่อ พวกเขาเตรียมอาหารในการจذจระลิกถึง
- เพลง:** ลูกได้สูญเสียเวลากลางคืนในการหลับนอน และกลางวันในการรับประทาน

โอม ซานติ ก่อนอื่นใด ลูกมีศรัทธาว่าบาบาไม่ใช่ผู้อยู่อาศัยของที่นี่ ท่านมาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุดและสอนเรา ท่านสอนอะไรแก่เรา พ่อสูงสุดเหนือทุกสิ่งกำลังสอนการศึกษาที่สูงที่สุดเหนือทุกสิ่งให้แก่เราเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ การศึกษานี้เป็นที่รู้จักอย่างดีมาก ด้วยการศึกษาที่ปีศาจร้ายเปลี่ยนไปเป็นเทพและลงเปลี่ยนไปเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การนั่งอยู่ในวัด ถึงแม้ว่าใบหน้าของมนุษย์ในเวลานี้เป็นใบหน้าของมนุษย์ แต่กิเลสต่างๆ ที่พวกเขามีนั้นมากมายยิ่งกว่ากิเลสของลิง มนุษย์มีพลังมากกว่าลิงยิ่งนัก พวกเขาเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายและได้รับพลังกำลัง ที่นี้เช่นกัน บางคนเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายจากพ่อและก่อตั้งอาณาจักรแห่งสวรรค์ คนอื่นศึกษาวิทยาศาสตร์และทำลายนรก แท้จริงแล้วงานของการก่อตั้งและการทำลายล้างกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ การทำลายล้างคือการทำลายสิ่งเก่าๆ เสมอ พวกเขาทั้งหมดคารวะราวัน ลูกๆ เท่านั้นที่คารวะราม ลูกๆ รู้จักทั้งรามและราวัน ผู้คนพูดว่าไวยาสได้ถ่ายทอดกิตะ พวกเขาได้พูดว่าพระเจ้าพูดและเป็นความจริง แต่พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อของพระเจ้าและทำให้สิ่งนั้นผิดไป บาบาอธิบายอย่างมากมายให้แก่ลูกๆ ผู้คนควรจะเข้าใจเพียงสิ่งเดียวที่นิตรรศการว่าพระเจ้าของกิตะคือชีวาผู้ไม่มีตัวตนและไม่ใช้มนุษย์ แต่มนุษย์ก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้! สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ซานยาสชี้เท่านั้นที่ไม่คิดว่าตนเองไม่มีความสุข แท้จริงแล้วพวกเขาเช่นกันไม่มีความสุขอย่างแน่นอน แต่พวกเขาพูดว่าพวกเขามีความสุขหรือพวกเขาพูดว่า เป็นร่างกายที่มีความทุกข์ และพูดว่าดวงวิญญาณไม่ได้มีความสุข พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และถามว่าดวงวิญญาณจะมีประสบการณ์ของความทุกข์ได้อย่างไร นั่นเป็นความรู้ที่ผิด เวลานั้นเป็นดินแดนของความหลอกลวง เมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ บาร์ตเคยเป็นดินแดนของสัจจะ พ่ออธิบายว่า ตามละครแล้ว ความทุกข์จะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นวันแล้ววันเล่า ไม่ว่าลูกได้มีไฟบูชาบุญมากมายเพียงใดก็ตาม ลูกได้ทำทานมากเพียงใดก็ตามหรือลูกได้ทำบุญมากเพียงใดก็ตาม อะไรเป็นผลที่ได้จากสิ่งเหล่านั้นเล่า ลูกเพียงแต่ตกลงมาเรื่อยๆ เท่านั้น เวลานั้นพวกเขาได้กลายเป็นชาวนรกที่เลวทรามต่ำช้า 100% เหตุนี้เองพ่อจึงมาในเวลา ที่ทุกคนไม่มีความสุขและตัวละครทั้งหมดได้ลงมาถึงที่นั่น บางคนยังคงลงมาเรื่อยๆ ต่อไป ส่วนใหญ่ได้ลงมาแล้ว แต่ผู้คนก็จะไม่มีความสุขมากขึ้น และพวกเขาจะจดจำพระเจ้า พระเจ้าเองนั้นกำลังสอนลูกๆ อยู่ ดังนั้น ลูกควรจะศึกษาอย่างดีมาก พ่อ ครู และสัตว์กูรู ทั้งสามรวมรูปกัน แล้วลูกจะไปหาใครอื่นอีกเล่า พ่อพูดว่า ลูกอาจอาศัยอยู่ในบ้านกับครอบครัวของลูก แต่จงทำตามการชี้แนะของพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ไม่มีตัวตน แล้วลูกสามารถกลับมาสูงส่งได้ อย่าได้ทำตามการชี้แนะของกูรูอื่นๆ ลูกถามผู้คนว่า อะไรคือความสัมพันธ์ของพวกท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เนื่องจากท่านคือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ แน่แน่นอนว่าพวกท่านควรได้รับมรดกของโลกใหม่จากพ่อ ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของผู้ใดเลยว่า พ่อหมายถึงผู้สร้าง ท่านคือ ผู้เดียวที่สร้างสิ่งสร้างแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตาม ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน ผู้คนไม่แม้กระนั้นรู้ว่าดวงวิญญาณไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณมีรูปแบบอย่างไร ดวงวิญญาณสูงสุดมีรูปแบบอย่างไร ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและดวงวิญญาณสูงสุดก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายถูกบันทึกอยู่ภายใน เมื่อผู้คนได้ยินสิ่งเหล่านี้ สติปัญญาของพวกเขาจะคงหม่น ผู้ที่ได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนเองในวงจรที่แล้วคือ ผู้ที่เข้าใจทุกสิ่ง ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ลูกๆ มีศรัทธาที่มั่นคงในสติปัญญา และยังมีความรักต่อพ่ออีกด้วยเช่นกัน ชีพบาบาออกคำสั่งว่า จงจดจำพ่อในขณะที่รับประทานและดื่ม ด้วยการจذจระลิกถึง บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย และลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ถึงแม้ว่า ลูกๆ ผู้คนกำลังนั่งอยู่ที่นี่ แต่สติปัญญาของบางคนกำลังร่อนไปข้างนอก เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการฉ้อโกงของมายา เมื่อสติปัญญาของลูกร่อนไปข้างนอก ลูกก็ไม่สามารถซึมซับความรู้ได้ บางคนทำตามคำสั่งของพ่อด้วยความยากลำบากมาก พ่อพูดว่า มีภาระบาปมากมายบนศีรษะของลูก เหตุนี้เองลูกจึงควรตื่นตัวในเวลากลางคืนและจดจำพ่อ และแล้วลูกจะได้รับความช่วยเหลืออย่างมาก ผีฝืนการ

จดจำระลึกถึงพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว การเตรียมอาหารขณะอยู่ในการจดจำระลึกถึงต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกล้มบาบาแล้วล้มแล้ว ลูกๆ ต้องฝึกฝนสิ่งนี้อย่างดีมาก ลูกว่างถึง 16 ชั่วโมงจาก 24 ชั่วโมง ดังนั้นลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลา 8 ชั่วโมงอย่างแน่นอน ลูกคือคาร์มาโยคี บาบาวุฒว่า ขณะทำทุกสิ่ง จงเฝ้าแต่จดจำพ่อ ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา และลูกจะหารายได้ที่ยิ่งใหญ่ขณะนั่งอยู่ที่บ้าน บุคคลสำคัญยังจะมาด้วยเช่นกัน แต่นั่นก็จะสายเกินไป ในหมู่ลูกๆ หลายคนพูดด้วยเช่นกันว่า ฉันจะแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ และแล้วพวกเขาก็ล้มแล้วล้มแล้ว มีหลายคนพูดว่า “สติปัญญาของฉันไม่ยอมรับว่าชีพาบามาเข้ามาในฉันนี้ แต่มีพลังบางอย่างและมีแรงดึงดูด” อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ไม่เข้าใจพ่อ เพราะไม่ได้พูดไว้ในคัมภีร์ว่าพ่อก็คือ คัมภีร์สูงสุด พวกเขาได้ใส่ชื่อของมนุษย์เข้าไปในกิตะ ชื่อของผู้เดียวผู้ที่เป็นพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือทุกคนจะอยู่ในคัมภีร์ของผู้ที่ต่ำกว่าได้อย่างไรเล่า พ่อพูดว่า พวกเขาได้ทำความผิดพลาดเช่นนั้น! พ่อได้สร้างไฟบุชยัญของรูद्रาห์ กฤษณะลูกเรียกว่าชยัมชุนดร้า ราเด่และกฤษณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ทั้ง 2 คือ ผู้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ถึงแม้ลูกพูดว่า 8.4 ล้านชาติเกิด แต่ลักษมีและนารายณ์ยังคงเป็นผู้ที่เข้ามาสู่สวรรค์เป็นอันดับแรก พ่ออธิบายว่า ลูกผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว ลูกเคยเป็นอันดับหนึ่ง อาณาจักรของลูกในเวลานี้กำลังถูกก่อตั้ง ลักษมีและนารายณ์เคยเป็นแม่และพ่อของลูก เวลานี้อาณาจักรของลูกกำลังถูกก่อตั้ง ลูกยังไม่สมบูรณ์พร้อม แต่ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นแน่นอน เหตุนี้เองลูกจึงมีนิมิตในอาณาเขตละเอียดอ่อน ลูกพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อม หลังจากที่ได้กลายเป็นเทวดานางฟ้า พวกเขาจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกมีนิมิตของทั้งสองด้วยเช่นกัน สิ่งเดียวกันนี้ยังใช้กับลูกๆ ด้วย ลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนั้น ทุกสิ่งลูกอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ทุกวันนี้ มีการสอนกิตะในโรงเรียนด้วยเช่นกัน และดังนั้นพวกเขาจึงเฉลิมฉลองด้วยการศึกษาสิ่งนั้น และแล้วพวกเขาก็สอนผู้อื่น พวกเขาจึงกลายเป็นบัณฑิต หลายคนที่ได้ฟังจึงกลายเป็นสาวกของพวกเขา พวกเขาพูดได้อ่อนหวานมากและยังท่องคำประพันธ์เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้รับสิ่งใดเลย พวกเขากลายเป็นผู้ที่ทำโมฆะประโยชน์ บาบาวุฒว่าที่ทำให้ลูกสาโทประโยชน์ แต่ลูกกลับมาสาทโประโยชน์ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ทุกดวงวิญญาณจะเต็มไปด้วยพลัง พ่อเท่านั้นที่ลูกกล่าวว่าเป็นผู้เดียวที่มีทุกพลัง ลักษมีและนารายณ์ก็ไม่ได้ลูกเรียกเช่นนั้น ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกพูดถึงพลังต่างๆ เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก ลูกกำลังได้รับพร พ่อพูดว่า ขอให้ลูกเป็นอมตะ! ขอให้ลูกอายุยืน! ความตายจะไม่มาเยือนลูกในยุคทอง แม้คำว่า “ตาย” ก็ไม่มีที่นั่น ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่า “ผู้นั้นผู้นี้ได้ตายไปแล้ว” ลูกจะพูดว่า “ฉันกำลังทิ้งร่างกายเก่านี้และไปใช้ร่างกายใหม่” มีวัดมหากาฬ (ความตายอันยิ่งใหญ่) พวกเขาเพียงแต่วางชีวลึงกัมไว้ภายในวัดนั้นและปักธงอีกมากมาย มีหินมากมายเช่นนั้นที่เลี่ยมทองคำ พวกเขาแกะสลักหินนั้น และทำให้เป็นรูปร่างขึ้นมา ในเนปาลเคยมีทองคำไหลปะปนอยู่กับทรายในแม่น้ำ ในยุคทอง ลูกจะได้รับทองคำมากมาย เวลานี้ ไม่มีทองคำเลย ทองหมดไปแล้ว ทุกเหมืองว่างเปล่า ปราสาทราชวังทองคำถูกสร้างขึ้นในสวรรค์ เรากำลังก่อตั้งสวรรค์ของเราอีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าพวกเขาไม่เคยพบบาบาเลย แต่ลูกๆ มากมายเขียนว่า “บาบาเวลานี้ฉันเป็นของท่าน” เวลานี้ลูกกำลังฟังเรื่องราวของความ เป็นอมตะจากชีพาบามาเพื่อจะกลับมาเป็นอมตะ เพราะมีชัยชนะผ่านศรัทธา ลูกต้องมีศรัทธาที่มั่นคง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จาก แม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีศรัทธาในสติปัญญาของลูกและมีความรักที่เต็มเปี่ยมต่อพ่อ ทำตามการชี้แนะของพ่อและเอาชณะมายา
2. ขณะที่มีการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกาย จงเป็นคาร์มาโยคี สร้างชาร์ทของการจดจำระลึกถึง 8 ชั่วโมงอย่างแน่นอน

พร: ขอให้ลูก "ป้องกันความรู้สึก" และเปลี่ยนสิ่งที่ไร้ประโยชน์ไปเป็นบางสิ่งที่มีพลังโดยการเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์

ตลอดทั้งวันมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ คำพูดที่ไร้ประโยชน์ การกระทำที่ไร้ประโยชน์ และสายใยสายสัมพันธ์ที่ไร้ประโยชน์ เปลี่ยนแปลงความไร้ประโยชน์ทั้งหมดและทำให้สิ่งนั้นมีพลัง อย่ารับสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์เข้ามาสู่สติปัญญาของลูก หากลูกยอมแม้กระทั่งสิ่งไร้ประโยชน์เดียว สิ่งไร้ประโยชน์นั้นจะทำให้ลูกสัมผัสกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์มากมาย สิ่งนี้ลูกกล่าวว่า เป็น “การเข้ามาสู่ความรู้สึก” ดังนั้น จงกลายเป็น

หงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ใดๆไปสู่สิ่งที่มีพลังและลูกจะกลายเป็น "ป้องกันความรู้สึก" ถ้ามีบางคนดูถูกลูกหรือโกรธลูก เพียงแต่ให้หน้าเย็นแห่งความสงบแก่พวกเขา นี่เป็นหน้าที่ของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์

คติพจน์: วิธีที่จะเปิดเผยเมล็ดแห่งความพยายามทางจิตวิญญาณคือการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่สูงส่งประเมินค่าไม่ได้ของมาเตซาวารีจี

1) เหตุใดจึงเรียกพระเจ้าว่าตรีมูรติ?

เหตุใดจึงเรียกพระเจ้าว่าตรีมูรติ? รูปทั้งสามที่ท่านสร้างคืออะไร? อย่างแน่นอนที่ท่านสร้างรูปทั้ง 3 คือ บราห์มา วิษณุ และชางก้า เมื่อใดที่ท่านมา ท่านนำรูปทั้ง 3 มากับท่านอย่างแน่นอน ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าท่านสร้างรูปทั้งสามแยกจากกัน ท่านสร้างทั้งสามพร้อม ๆ กัน ไม่เร็วไม่ช้า ดังนั้น พระเจ้าพูดว่า: นี่คือการสร้างของพ่อเพราะพ่อเป็นนายของโลกที่มีตัวตน โลกที่ละเอียดอ่อน และโลกที่ไม่มีตัวตน พ่อไม่อยู่ในรูปของเทพของลักษมีหรือนารายณ์ พวกเขาเป็นมนุษย์ทางกายภาพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อไม่ได้อยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อนของบราห์มา วิษณุ หรือชางก้า แม้ว่าเทพที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้นจะไม่ได้ลงมาเกิดใหม่ พ่อก็ไม่ใช้พวกเขาเช่นกัน ทั้งหมดนี้เป็นแผนกของพ่อ เมื่อพ่อมา พ่อก็นำแผนกทั้งหมดมากับพ่อ พ่อมาเพื่อก่อตั้งโลกของเทพ ทำลายล้างโลกปีศาจ และหล่อเลี้ยงโลกใหม่ผ่านพวกเขา พ่อมาจากเบื้องบนโดยตรงเป็นเช่นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ร่างมนุษย์ที่พ่อเข้ามาก็เป็นร่างที่ทาโมกนิด้วย เป็นคนสุดท้ายของหลายชาติเกิด พ่อเข้าไปในร่างกายนั้นและทำให้เขาบริสุทธิ์ด้วย การเกิดในอนาคตของเขาคือศักราชณะที่เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด 16 องค์สมบูรณ์พร้อม เพราะพระเจ้าเป็นมหาสมุทรแห่งคุณธรรมทั้งหมด ผู้พิชิตการกระทำบาป และรองจากพ่อคือศักราชณะ การเกิดครั้งสุดท้ายของเขายู่ในร่างของบราห์มา ไม่มีดวงวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนพระเจ้า พวกเขาต้องถูกทำให้บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองที่พระเจ้าถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด

2) พระเจ้าคือผู้เปลี่ยนแปลงแก้ไขโชคที่เสียไป

มนุษย์ทุกคนรู้ว่าพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขโชคของทุกคน พระเจ้าถูกเรียกว่านายแห่งโชค พ่อมาและสร้างโชคของเราดวงวิญญาณ พ่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขโชคของบางคนที่ยังสร้างใหม่ เมื่อผู้คนพูดว่าสิ่งนั้นอยู่ในมือของพระเจ้าที่จะสร้างโชคหรือทำลายโชคของใครบางคน นั่นเป็นความผิดพลาดอย่างสมบูรณ์ที่จะพูดแบบนี้ อยู่ในมือของพระเจ้าที่จะสร้างโชค แต่เมื่อผู้คนลืมนึกถึงผู้สร้างโชค โชคของพวกเขาจะหายไป ซึ่งหมายความว่าอยู่ในมือของผู้คนที่จะทำลายโชคของพวกเขา เมื่อผู้คนลืมนึกถึงตนเอง เมื่อพวกเขาลืมนึกถึงพ่อของเขา พวกเขาก็เริ่มทำการกระทำที่ผิดและพวกเขาก็ตัดโชคของพวกเขาออกไป ดังนั้น เป็นมนุษย์เป็นผู้ที่ทำลายโชค และพระเจ้าเป็นผู้เปลี่ยนแปลงแก้ไขโชค และเหตุนี้เองที่พระเจ้าถูกเรียกว่าผู้ประทานความสุข ไม่ใช่ผู้ประทานความทุกข์ มองดูซิ! เมื่อพระเจ้าเองจุติลงมาบนโลกนี้ ท่านเปลี่ยนแปลงแก้ไขโชคของมนุษย์ทุกคน นั่นคือ ท่านให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน และเหตุนี้เองที่พระเจ้าถูกเรียกว่าผู้ยกระดับมนุษย์ทุกคน พระเจ้าพูดว่า ลูกๆ ฉันมาในยุคบรรจบพบกันและสร้างโชคให้กับทุกคน ไม่ใช่ว่าโชคของบางคนถูกสร้างขึ้นและโชคของคนอื่นไม่ได้ถูกสร้างขึ้น พระเจ้าสร้างโชคให้กับทุกคนเพราะมนุษย์ทุกคนถูกเชื่อมติดกับโลกทั้งใบ เหตุนี้เองจึงมีการพูดกับพระเจ้าว่า โอ้ พระผู้สร้างโชค โปรดมาเบื้องหน้าเรา! นี่เป็นการพิสูจน์ว่าพระเจ้าคือผู้สร้างโชค อังชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อ ครู และสัตครูทั้งสามเป็นที่รักอย่างสูงสุด ทั้งสามคือหนึ่งเดียว ดังนั้นควรจะเป็นเรื่องง่ายที่จะจดจำท่าน
- คำถาม:** ในยุคเหล็กลูกๆ ที่ยังคงเยาว์วัยเสมอและเป็นได้อย่างไร?
- คำตอบ:** ที่นี่ ก็เลสของราวันยังคงอ่อนวัยเสมอ แม้ว่าผู้คนกลับมามาชรา ก็เลสที่พวกเขามี เช่นความโกรธ ไม่เคยกลับมามาชรา สิ่งเหล่านี้อ่อนวัยเสมอ ผู้คนมีความปรารถนาในกิเลสจนกระทั่งถึงเวลาที่พวกเขาตาย พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตามนั่นเป็นเพื่อนสูงสุดของมนุษย์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่สร้างความยุ่งยากลำบากให้แก่กันและกัน
- เพลง:** นั่นคือเด็กเล็กๆ และท่านคือผู้ที่เต็มไปด้วยทุกพลัง...

โอมชานติ ลูกๆ จดจำพ่อ ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกติดกับในโชตรวนของมายาราวันที่เต็มไปด้วยพลัง พ่อพูดว่า: ผู้เดียวที่ปลดปล่อยลูกจากมายาเต็มไปด้วยพลัง ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นอ่อนแอ ราวันได้ทำให้ลูกอ่อนแอ ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้นี้ พ่อหนึ่งที่นี่และให้ความรู้แก่ลูกๆ ลูกเคยเป็นผู้ทรงอำนาจ เป็นนายของโลกและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ยากจนและอ่อนแอ! เหตุนี้เองทุกคนจึงร้องเรียกหา “โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราจากโชตรวนของราวัน! โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” ท่านคือผู้ที่เดียวที่ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้ นี่เป็นอาณาจักรของราวัน สวรรค์ถูกเรียกว่าอาณาจักรของราม และนรกถูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน ราวันเต็มไปด้วยพลังและรามก็เต็มไปด้วยพลังด้วย เพราะพวกเขาแต่ละคนปกครองถึงครึ่งหนึ่งของวงจร มนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ลูกเคยไม่บริสุทธิ์ก่อนหน้านี้ และเวลานี้ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาและกำลังให้ความรู้แก่ลูกเพื่อกลับมามีบริสุทธิ์ นั่นคือโยคะและความรู้ ก่อนอื่นต้องมีโยคะกับพ่อ ในทางโลก พ่อ ครู และสัตครูทั้งหมดนั้นแยกจากกัน ลูกต้องจดจำครูผู้หนึ่งผู้หนึ่งที่กำลังสอนลูก ลูกจดจำผู้เดียวที่มีทั้งสามความสัมพันธ์เท่านั้น ชื่อของทั้งสามคือชีวาเท่านั้น ท่านคือพ่อสูงสุดผู้เป็นที่รักอย่างที่สุด ครูผู้เป็นที่รักอย่างที่สุด และสัตครูผู้เป็นที่รักอย่างที่สุดทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ผู้คนจดจำครู ครูและพ่อของพวกเขาแยกจากกัน รูปและนามของพวกเขาแยกจากกัน ที่นี่เพียงรูปและนามเดียวเท่านั้นที่เข้าไปในสติปัญญาของลูก รูปของท่านไม่มีตัวตนและชื่อของท่านคือชีวา ในสติปัญญาของลูกจดจำเพียงผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อพาลูกๆ ไปจากดินแดนของความตายนี้ ลูกสามารถมองเห็นสิ่งชีบอของสิ่งนั้น เมื่อลูกกำลังกลับมาเต็มไปด้วยพลัง มายาเป็นเหตุของการต่อต้านอย่างมากและสร้างอุปสรรค ลูกถูกทำร้ายอย่างมากมาย บางครั้งมายาก็ตบตีลูกอย่างหนักมากและบางครั้งก็เบา เธอตีลูกอย่างหนักจนลูกนั้นตกลงไปในกิเลส และแล้วผลกระทบของสิ่งนั้นก็คงอยู่เป็นเวลายาวนาน ราวกับว่าสติปัญญาของลูกได้ถูกล็อค บาบาพูดว่า: เวลานี้มายาจะพยายามอย่างมากที่จะทำให้ลูกลืมนะ อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่ลืมนะ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใดมรดกของลูกจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกมากตามนั้นและลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน ไม่มีลูกคนใดที่ไม่จดจำมรดกของพ่อของเขา มรดกไม่สามารถซ่อนเร้นจากลูกได้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกสามารถประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลกต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรเดียวกัน อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง ไม่มีผู้อื่นที่มาเพื่อก่อตั้งอาณาจักร ลูกจะไม่พูดว่าพวกเขามาสู่อำนาจของราวัน เพราะการเชื่อมโยงของราวันเป็นไปกับบาร์ตเท่านั้น ที่นี่เท่านั้นที่ผู้คนเผาหุ่นจำลองของราวัน ที่อื่นๆ พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักราวัน สิ่งนี้ได้กลายเป็นอาณาจักรของราวันหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร อย่างแน่นอนที่ผู้คนของศาสนาอิสลามได้ปรากฏตัวขึ้นหลังจากสุริยวงศ์และจันทร์ราวศ์ ศาสนาอื่นทั้งหมดปรากฏตัวขึ้นมาจากต้นไม้เฝ้าพันธุ์เดียว ไม่ใช่ว่าต้นไม้เฝ้าพันธุ์ปรากฏขึ้นมากี่จะเป็นอาณาจักรของราวันในเวลานั้น ไม่เลย สิ่งนั้นมาภายหลัง บาบาและก่อตั้งอาณาจักร คนอื่นทั้งหมด บ้างก็มาหลังจากครึ่งหนึ่ง และคนอื่นก็มาหลังจากสามส่วนสี่ของวงจร จากสาโทประธานทุกคนต้องกลับมาหาโมประธาน สำหรับพวกเขามีช่วงระยะเวลาของความสุขที่สั้นกว่าและช่วงระยะเวลาของความทุกข์ที่ยาวกว่า การละเล่นนี้ ได้มีการอธิบายแก่ลูกด้วย ก่อนอื่นลูกเคยบริสุทธิ์และแล้วลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เริ่มแรกมีเพียงศาสนาเทพเดียวเท่านั้น และแล้วก็มี การขยายตัวของศาสนาอื่นๆ เหล่าเทพเองได้กลายเป็นฮินดูและแล้วก็มี การขยายตัวทวีคูณประเภทต่างๆ มากมาย พวกเขาทั้งหมดทำตามผู้นำศาสนาของพวกเขาที่ลงมา ศาสนาเทพได้หายไปแล้ว พวกเขาทั้งหมดเป็นของศาสนาเทพ แต่พวกเขาไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพเพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ การเรียกตนเองว่าเป็นเทพโดยที่ไม่มีความบริสุทธิ์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผู้ที่เป็นเทพดั้งเดิมได้กลายเป็นนักรบและแล้วเป็นพ่อค้าและแล้วเป็นศูทร เวลานี้ลูกกำลังจะ

กลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง ผู้คนของศาสนาอื่นๆจะไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเท่านั้นจะมาที่นี่ ที่เหลือทั้งหมดจะเฝ้าแต่มาภายหลัง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปจะมีการขยายตัวมากมาย มีการขยายตัวของผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ในเวลานี้ประชาบิดาบรรพกาลกำลังก่อตั้งศาสนาบราห์มิน อย่างแน่นอนที่ลูกๆของประชาบิดาบรรพกาลจะเป็นบราห์มา กุมารและกุมารี และแล้วผู้คนของสกุลบราห์มินจะกลายเป็นเทพ ผู้คนมากมายจะมาและรับความรู้นี้ ลูกกำลังทำความเข้าใจพยายามที่จะเข้ามาสู่อาณาจักรสุริยวงศ์ ในอาณาจักรนั้นมี 8 คนหลักและที่เหลือเป็นส่วนขยายตัว ผู้ที่เป็นของมา มาและบาบาจะได้ยินบางสิ่งและแล้วเข้ามา ดังนั้นผู้คนมากมายมาที่นิทรรศการ ในบรรดาพวกเขาบางคนปรากฏตัวผู้ที่ทำความเข้าใจพยายามที่ดีมาก ก่อนอื่นใดพวกเขาควรได้รับคำแนะนำของพ่ออย่างแน่นอน บ้างพูดว่าท่านเป็นสัญลักษณ์ รูปไข่หรือมีรูปที่เป็นแสง หากลูกคิดว่าท่านเป็นพ่อ ลูกก็ไม่สามารถเรียกธาดูบราห์มที่ยิ่งใหญ่ว่าพระเจ้า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเต็มไปด้วยความรู้ ธาดูบราห์มไม่ได้เต็มไปด้วยความรู้ เมื่อลูกถามพวกเขาว่ารูปของดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาบอกว่ามันเป็นสัญลักษณ์รูปไข่ เพราะเป็นรูปที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ไม่มีการกราบไหว้บูชาดวงดาว เพราะการไม่รู้สิ่งใดพวกเขาจึงได้สร้างสัญลักษณ์ใดๆขึ้นมา พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกก้อนกรวดก้อนหินและในทุกสิ่ง พ่ออธิบาย: ดวงวิญญาณคือดวงดาว ลูกสามารถเห็นกลุ่มของดวงวิญญาณอยู่ร่วมกันด้วย เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน ก็จะเป็นกลุ่มใหญ่ นั่นถูกเรียกว่าเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนที่สุด ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งใดด้วยนิมิต ตัวอย่างเช่นถึงแม้ใครบางคนได้นิมิตของชีวาหรือของบราห์มา วิษณุและชางกา จะไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น ที่นี้ลูกต้องรู้ถึงตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก นี่คือการศึกษาลำเรียน ดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงดาวด้วยเช่นกัน ให้มองดูว่ามีค่ายก้อยอย่างมา ของสิ่งที่เล็กๆเช่นนั้น: มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรัก มหาสมุทรแห่งความสุข ท่านคือผู้เดียวที่ทำทุกสิ่งเหล่านี้กล่าวได้ว่าเป็นประเด็นที่ลึกล้ำอย่างที่สุด เมื่อลูกพูดคำว่า “พ่อ” ก็ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าอย่างแน่นอนที่ท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ พวกเขาพูดว่าแน่นอนที่พระเจ้าได้มาที่ใดที่หนึ่ง หากศรียุคหนึ่งเป็นพระเจ้าแห่งกิตะ ชีวิตที่มีร่างกายนั้นไม่สามารถอยู่อย่างชอนเร้นที่ใดได้ ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างที่สุด ลูกจะไม่มีวันแม้กระทั่งเคยได้ยินว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไรหรือดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าดวงดาวที่น่าอัศจรรย์เปลี่ยนแปลงปรกาศที่กึ่งกลางหน้าผาก และแล้วพวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีความแตกต่างระหว่างรูปของดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นสิ่งที่หนักกว่าหรือเป็นสิ่งที่เบามากกว่า? ไม่เลย ท่านเพียงแค่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านให้ความรู้เพื่อการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ดังนั้นท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานี้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ หรือจะเป็นมนุษย์ที่ทำตามคำแนะนำของราวันผู้ที่ถูกเรียกเช่นนั้น? พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ทรงอำนาจ และทุกสิ่งอื่นเป็นเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาแสดงคัมภีร์ไว้ในมือของบราห์มา แต่พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าบราห์มาคือใคร พ่อพูดว่า: พ่อได้บอกลูกมาก่อนหน้านั้นด้วยว่าพ่อได้เข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดา พ่อมาและพูดความรู้ให้แกลูกผ่านนั้นดิกัน(วัวตัวผู้)นี้ มนุษย์ได้แสดงสัญลักษณ์ของบัคกีราช(พาหนะที่โศคดิ) และเกมูก(ปากวัว) พวกเขาได้แสดงว่าคงคาปรากฏออกมาจากบัคกีราชและผ่านวัวตัวผู้ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่าอะไรถูกและอะไรผิด คงคาจะปรากฏออกมาจากวัวหรือ? พวกเขาได้แสดงเกมูกและดังนั้นก็ควรจะเป็นวัว พวกเขาได้แสดงนั้นดิกัน(วัวตัวผู้) ดังนั้นรูปลักษณ์ที่เป็นชายนี้ลูกต้องท่านยังคงเป็นมนุษย์และหากพวกเขาพูดถึงวัวตัวเมีย นั่นจะหมายถึงแม่ด้วย มนุษย์ได้ลืมนั่นไปแล้วย่างสิ้นเชิง พวกเขาไม่ได้แสดงสิ่งใดที่ลูกต้อง อาณาจักรสุริยวงศ์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นผ่านบราห์มา ไม่มีอาณาจักรใดที่นี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ให้อาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก สิ่งเหล่านี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่กำลังจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรสุริยวงศ์ และจันทราวศ์ด้วยการศึกษาลำเรียน ก่อนอื่นใดต้องมีศรัทธาว่าชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่จะพาเรา กลับไปกับท่าน ไม่มีกฎใดๆ มีพลังที่จะพูดเช่นนั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนจดจำท่านเพื่อให้ท่านมาและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ โลกใหม่ได้กลับมาเก่าและโลกเก่าได้กลับมาใหม่ สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถสร้างโลกที่บริสุทธิ์ มรดกของอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทราวศ์ได้รับจากพ่อเท่านั้น ที่นี้ไม่มีอาณาจักร ฯลฯ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้คนเชื่อว่าคัมภีร์นั้นเป็นสัจจะเพราะพวกเขาคิดว่าพระเจ้าได้สร้างคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพระเจ้าได้เข้ามาในมนุษย์และพูดกิตะ พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะในสิ่งนั้น ความผิดพลาดนี้ต้องถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาของพวกเขา ก่อน เมื่อพวกเขารู้จักชีพบาบาแล้วเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจว่าท่านก่อตั้งสวรรค์ พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้และดังนั้นพวกเขาจึงเฝ้าแต่บราและทะเลาะเบาะแว้ง พ่อจะพูดว่า: ลูกไม่มีค่าควรแก่การได้รับสถานภาพที่สูงในสวรรค์ ลูกไม่ได้มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกไม่สามารถเข้าถึงความรู้เพราะยังคงมีกิเลสในลูก แม้ว่าบางคนชรา พวกเขาก็ยังมีความโกรธมากมายในพวกเขา ความโกรธไม่มีวันแก่ ทุกวันนี้แม้กระทั่งคนชราที่ชองแหวในกิเลส บาบาพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สำหรับมนุษย์ ตัณหาราคะคือเพื่อน มองดูว่าพวกเขาได้สร้างความยุ่งยากมากเพียงใดเนื่องจากกิเลส ราวันคือเพื่อนของทุกคน ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นด้วยยาพิษ สิ่งสร้างของ

กิเลสหมายถึงสิ่งสร้างของราวัน ผู้คนไม่รู้สิ่งใด เพียงเมื่อลูกทำตามศรัทธาของพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถถูกเรียกว่ามีค่า เมื่อลูกทำกรรมที่เป็นบาป ลูกก็จะได้รับการตักเตือนในที่นี้ หลายต่อหลายคนมีนิสัยที่ไม่ดีของการพูดโกหก ลักขโมย และร้องขอสิ่งต่างๆ พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ประทาน เหตุใดลูกจึงร้องขอบางสิ่งจากผู้อื่นเล่า? ผู้ที่กำลังจะประกันสิ่งใดก็ตามจะ ทำสิ่งนั้นด้วยตนเอง ดังนั้นอย่าได้มีวันร้องขอสิ่งใด อย่าได้ร้องขอสิ่งใดด้วยการพูดว่า: “วันนี้เป็นวันเกิดของบ๊อบ ดังนั้น อย่างน้อยก็ส่งบางสิ่งมา” จงอธิบายแก่พวกเขาว่าหากพวกเขาต้องการที่จะประกันบางสิ่งเขาอาจจะทำเช่นนั้นได้ ใน หนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนประกันตนเองกับพระเจ้าและนั่นลูกเรียกว่าเป็นการให้ทาน เป็นพ่อที่ได้ให้ผลของสิ่ง นั้นด้วย นั่นคือการรับประกันที่มีขีดจำกัดในขณะที่สิ่งนี้ไม่มีขีดจำกัด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนเคยพูดว่า: “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว” ผู้ที่มั่งคั่งก็จะพูดว่า เขาได้รับผลของการกระทำใน อดีตของเขา บางคนยากจนเพราะพวกเขายังไม่ได้ประกันตนเอง และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ได้รับทรัพย์สินสมบัติด้วยเช่น กัน พ่อพูดว่า: พวกเขาประกันตนเองกับพ่อ พวกเขาพูดว่า: “พระเจ้าได้ให้ทั้งหมดนี้แล้ว” ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้ประกันทุกสิ่งในวิธีที่มีขีดจำกัด ในขณะที่เวลานี้ลูกได้รับการรับประกันโดยตรงและไม่มีขีดจำกัด ให้มองดูแม่และ พ่อได้ประกันทุกสิ่งอย่างไรและพวกเขาได้รับการตอบแทนมากมายเพียงใด กุมารไม่มีเงินทอง และแล้วถ้าเธอไม่ว่างเว้น ในงานรับใช้นี้ เธอก็สามารถก้าวไปได้สูงกว่าทุกคนอื่น มามาไม่ได้ประกันสิ่งใด ไซ้ มามาให้ร่างกายของมามาเพื่องานรับ ใช้และดังนั้นมามาประกาศสิทธิตามภาพที่สูงอย่างมาก ดวงวิญญาณรู้ว่าเขากำลังทำงานรับใช้ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยร่างกายนี้ แม่ของชาวโลก (จกัลดัมบา) มีสถานภาพที่สูงมาก แม่ของชาวโลกคือเทวีแห่งความรู้ และแล้วเธอได้กลายเป็นเจ้าหญิง เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมามีค่า จงทำตามศรัทธาของพ่อ ขจัดนิสัยที่ไม่ดีทั้งหมดของการร้องขอสิ่งใด การลักขโมย และการพูดเท็จ
2. จงประกันทุกสิ่งที่คุณมีกับพ่อ จงใช้แม้กระทั่งร่างกายของคุณเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า อยู่อย่างระมัดระวังที่มายาจะไม่ เข้ามาในลูกด้วยเหตุผลใดก็ตาม

พร: ขอให้ลูกมีโชคแห่งความสุขและสัมผัสกับความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณอย่างต่อเนื่องและให้ประสบการณ์ เดียวกันด้วยทุกการกระทำของคุณแก่ผู้อื่น ในยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ มีโชคแห่งความสุขมากที่สุดเพราะพระเจ้าเองได้เลือกลูก ลูกได้กลายเป็นนาย ของความไม่มีขีดจำกัด ชื่อของลูกแต่ละคนอยู่ในพจนานุกรมของพระเจ้าว่า "ใครเป็นของใคร" ลูกได้พบ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับโชคของอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด มีความซาบซึ้ง ในสิ่งนี้อย่างต่อเนื่องและลูกจะเฝ้าแต่สัมผัสกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส นี่คือการซาบซึ้งทางจิต วิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัด เฝ้าแต่มีประสบการณ์นี้และให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์เดียวกัน แล้วลูกจะลูก กล่าวได้ว่ามีโชคแห่งความสุข

คติพจน์: ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ เพื่อทำงานรับใช้ ไม่ใช่สำหรับความสบายของตัวเอง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะพิสูจน์ว่าสิ่งที่ลึกลับของความรู้ันั้นถูกต้อง จงมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดและอธิบายอย่างมีกลยุทธ์มากๆ มีคำกล่าวว่า: ฆ่างูแต่อย่าให้ไม้หัก
- คำถาม:** คุณธรรมหลักใดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอบผ่านในเวลาของเสียงร้องของความทุกข์ระทม?
- คำตอบ:** คุณธรรมของความอดกลั้น ในเวลาของสงครามเท่านั้นที่ลูกๆ จะได้รับการเปิดเผย เพียงผู้ที่เข้มแข็งเท่านั้นจะสามารถสอบผ่าน ผู้ที่หวาดกลัวจะสอบตก ในเวลาสุดท้าย ลูกๆ จะสร้างอิทธิพลและแล้วทุกคนจะพูดว่า: โอ พระเจ้า เกมที่สูงส่งของท่านน่าอัศจรรย์! ทุกคนจะมารู้ว่าพระเจ้าได้มาในรูปแบบที่แฝงตัว
- คำถาม:** อะไรคือโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด?
- คำตอบ:** การไปสู่สวรรค์คือโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกๆ เท่านั้นที่มีประสบการณ์ในความสุขของสวรรค์ ที่นั่นจะไม่มีความทุกข์ ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตลอดจนตอนกลางและถึงตอนจบ สิ่งต่างๆ เหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของผู้คนด้วยความยากลำบากอย่างมาก
- เพลง:** ดอกไม้ตูมของยุคใหม่...

โอมขานติ พระเจ้าพูด ก่อนหน้านั้นมีคำกล่าวว่า: พระเจ้ากฤษณะพูด เวลานั้นลูกๆ มีศรัทธาว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่คำพูดของพระเจ้าศรัทธานั้น ศรัทธานั้นไม่เป็นตรีกาลดาร์ชีหรือผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง หากผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาจะได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาจะขุ่นมัว พวกเขาจะถามลูกๆ “เหตุใดเชลลศรัทธาของพวกเราในพวกเขา (เหล่าเทพ) ลง? เป็นเพราะพวกเขามีศรัทธาว่ากฤษณะนั้นคือผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองจะแสดงไว้กับวิษณุหรือกฤษณะเสมอ ผู้คนในโลกไม่ได้รู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างศรัทธานั้นและวิษณุว่าเป็นเช่นไร เป็นเพราะการไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่พูดถึงวิษณุหรือกฤษณะเป็นผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่มีใครที่จะรู้ความหมายของกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเขาเพียงแค่พรรณากงจักรสำหรับการฆ่า พวกเขาได้แสดงว่าเป็นอาวุธที่รุนแรง ในความเป็นจริงพวกเขานั้นไม่ได้มีกงจักรที่รุนแรงหรือกงจักรที่ไม่รุนแรง เราได้และกฤษณะและวิษณุไม่ได้มีความรู้ ความรู้ใด? ความรู้ของการคงแก่เรียนโลก เพียงลูกเท่านั้นที่มีความรู้สิ่งนี้ สิ่งนี้ลึกลับอย่างมาก ลูกจะสามารถอธิบายแก่พวกเขาอย่างมีกลยุทธ์ได้อย่างไรเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจและความรักของพวกเขาจะคงอยู่ตลอดไปด้วย? หากลูกอธิบายแก่พวกเขาโดยตรง พวกเขาจะขุ่นมัวอยู่กับลูกด้วยการกล่าวว่าลูกประณามเหล่าเทพ พวกเขาทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน นอกจากลูกๆ บราห์มิน ลูกเป็นลูกสาวที่เยาว์วัยอย่างมาก บาบาสพูดว่า: ลูกสาวที่เยาว์วัยควรจะถูกทำให้ฉลาดมากๆ เพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายที่นิทรรศการ ผู้ที่มีความรู้จะเสนอตัวเองที่จะอธิบายที่นิทรรศการ ครูปราห์มินควรจะมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดมากๆ ลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ควรจะถูกส่งไปอธิบายที่นิทรรศการ ไม่ควรมีความสนใจใดๆ เพียงการมองดูทุกสิ่ง ก่อนอื่นใดลูกจำเป็นต้องมีศรัทธาว่าพระเจ้าของกิตะคือพ่อสูงสุดผู้ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ศรัทธานั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า เหตุนี้เองก็ตะจึงผิด นี่เป็นบางสิ่งที่ไม่เหมาะสมสำหรับโลกทุกคนในโลกพูดว่ากฤษณะได้พูดกิตะ ที่นี้ได้อธิบายให้แก่ลูกแล้วว่ากฤษณะไม่สามารถพูดกิตะได้ ผู้ที่มีมังกุฏทางนกกย ผู้คนของสุริยวงศ์ที่มีมังกุฏสองชั้น ผู้คนของจันทรราชวงศ์ที่มีมังกุฏชั้นเดียว ผู้คนของสกุลพ่อค้าและศูทร -ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาจะรู้จักความรู้ของกิตะ พระเจ้าของกิตะเท่านั้นที่ได้ให้ความรู้และทำบาร์ตให้เป็นสวรรค์ ดังนั้นความรู้ที่แท้จริงของกิตะจะมาจากที่ใดในโลก? ทั้งหมดนั้นอยู่ในทิวแถวของความเลื่อมใสศรัทธา อะไรได้เป็นผลลัพธ์จากการที่พวกเขาอ่านพระเวทย์และคัมภีร์? ผู้คนได้ตกลงมาและองศาของพวกเขาก็เอาแต่ลดลง ไม่ว่าพวกเขาจะทำทาปาเซียที่ลึกลับมากเพียงใดก็ตาม แม้พวกเขาจะตัดศีรษะของพวกเขาเอง ไม่สามารถมีคุณสมบัติใดๆ มนุษย์ทุกคนแน่นอนต้องกลับมาหาโมประธาน ในนั้นผู้คนของบาร์ตโดยเฉพาะผู้ที่ป็นของศาสนาเทพได้ตกลงมามากที่สุด เริ่มแรกพวกเขาเคยสาโทประธานมากที่สุดและเวลานี้พวกเขาได้เป็นผู้ที่ทาโมประธานมากที่สุด ผู้ที่เคยเป็นนายของดินแดนสุชาวดีสูงสุดเวลานี้ได้กลายเป็นนายของนรก สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าร่างกายเป็นรองเท่าเท่าที่ซึ่งเรากำลังใช้เพื่อศึกษาเล่าเรียน ผู้คนของศาสนาเทพมีรองเท่าเท่าที่สุด (ร่างกาย) บาร์ตเคยเป็นวัดของชีวา (ชีวาละยา) เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพและเคยมีพระราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย ในขณะที่เวลานี้คือโรงค้าประเวณีอาณาจักรของปีศาจร้ายตามละครสิ่งนี้ต้องกลายเป็นวัดของชีวาจากโรงค้าประเวณี พ่ออธิบาย: ผู้คนของบาร์ตได้ตกลงมามากที่สุด ครั้งหนึ่งของวงจรที่ลูกมีกิเลส ดวงวิญญาณบาปเช่นอาชามิลเกิดขึ้นในบาร์ต บาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการช้องแะในกิเลส เหล่าเทพผู้ที่

เคยปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงและสวยงาม เวลานี้ได้กลับมาน่าเกลียด ผู้ที่เคยสูงสุดได้เป็นผู้ที่ต่ำที่สุด พ่อพูดว่า: เมื่อพวกเขาได้กลับมาหาโมประธานอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและทำให้พวกเขาหาโมประธานอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครสามารถถูกเรียกว่าปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง มีความแตกต่างอย่างมากมาย ถึงแม้ว่าชาติเกิดนี้จะดีเล็กน้อย ชาติเกิดหน้าก็จะเหมือนกับอาชามิล! พ่อพูดว่า: พ่อได้เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ของผู้ที่หาโมประธานด้วยการใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เขาได้ถือกำเนิดในบ้านที่ดีในเวลานี้ เพราะเขาต้องเป็นพาหนะของบาบา ละครได้ถูกสร้างขึ้นอย่างมีระบบและเหตุนี้พระเจ้าจึงได้เลือกพาหนะที่ธรรมดา นี่เป็นบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจด้วย จงมีความสนใจมากในการรับใช้ มองดูว่าบาบามีความใส่ใจมากเพียงใด! พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือศัลยแพทย์ที่เป็นนิรันดร์ของทุกคน มองดูว่าท่านนั้นได้ให้ยาที่ดีมากแก่ลูกอย่างไร ท่านพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะไม่เป็นโรคภัย ลูกจะไม่จำเป็นต้องมียาใดๆ ฯลฯ นี่คือการรักษา ไม่ใช่มนตร์จากกูรู ฯลฯ พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกเผาไป แล้วจะไม่มีอุปสรรคของมายา ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นนักเรียนที่กล้าหาญ ในโรงเรียนนักเรียนได้รับผลลัพธ์ในเวลาสุดท้าย ที่นี้ด้วยลูกจะรู้ทุกสิ่งในเวลาสุดท้าย เมื่อสงครามเริ่มขึ้น ลูกจะถูกเปิดเผย ผู้คนยังจะได้เห็นว่าลูกนั้นได้เป็นผู้ที่ปราศจากความกลัวเพียงใด พ่อก็ปราศจากความกลัวด้วย ไม่ว่าจะเป็นเสียงร่ำร้องของความทุกข์ระทมมากมายเพียงใดก็ตาม ให้อธิบายด้วยความอดกลั้นว่าเราทั้งหมดต้องกลับบ้าน มาและเราจะไปสู่จุดหมายปลายทางของเราที่ภูเขอาบู ไปหาบาบา... อย่าได้หวาดกลัว! เมื่อลูกหวาดกลัว ลูกสอบตกลูกนั้นต้องกลับมาเข้มแข็ง กัยพิบัติแรกจะเป็นความมอดอยาก พวกเขาจะไม่สามารถนำเข้าอาหารได้ จะมีความรุนแรงมากมาย ในเวลานั้นลูกจะต้องปราศจากความกลัวมาก ในการบรรพาคณนั้นจะเข้มแข็งมาก พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “ฆ่าหรือถูกฆ่า” พวกเขาจะไม่กลัวแม้กระทั่งกับชีวิตของตนเอง แม้ว่าพวกเขาจะไม่มีความรู้ว่าพวกเขาจะต้องสร้างของเขาและใช้อีกร่างหนึ่ง พวกเขาต้องการที่จะทำงานรับใช้ ผู้คนเหล่านั้นสอนทหารให้พูดว่า “ช่วยชนะแก่กูรูนานา! ช่วยชนะแก่หนุมาน!” คำสอนของลูกคือ: จดจำชีพบาบา! ลูกต้องทำงานนั้น นั่นคือลูกต้องรับใช้ประเทศของลูก แม้ว่าจะมีผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายของชีวา ไม่มีใครอื่นจดจำชีพบาบาในวิธีการเดียวกันกับที่ลูกทำ อย่างไรก็ตามลูกได้รับการชี้แนะ: จดจำชีพบาบา! ลูกต้องกลับบ้านและแล้วไปสู่สวรรค์ ทั้งอาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรดากำลังถูกก่อตั้งขึ้น ทุกคนจะได้รับความรู้นี้ ผู้ที่มีค่าที่จะมาเป็นปวงประชาจะเข้าใจมากเพียงนั้น อิทธิพลของลูกจะกระจายออกไปอย่างมาก เพียงเท่านั้นที่พวกเขาจะพูดว่า “โอพระเจ้า เกมที่สูงส่งของท่าน...” พวกเขาจะมาเพื่อที่จะรู้ว่าพระเจ้าได้มาในรูปแบบที่แฝงตัว บ้างร้องขอที่จะได้นิมิตของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด แต่ไม่มีคุณประโยชน์ใดในการมีนิมิต ตัวอย่างเช่น หากพวกเขาเพียงแค่เห็นแสง พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดว่าเป็นดวงวิญญาณของใครหรือเป็นดวงวิญญาณสูงสุดหรือไม่ มีความตระการตาบางอย่างในนิมิตของเหล่าเทพ พวกเขามีประสบการณ์ของความสุข ที่นี้พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่ารูปของดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ยิ่งลูกเข้ามาใกล้เวลาสุดท้ายมากเพียงใด บาบาจะเปิดลอคสติปัญญาของผู้คนมากตามนั้น การไปสู่สวรรค์เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ด้วย ไม่มีใครอื่นสามารถมีประสบการณ์ในความสุขของสวรรค์ ราชาราชินีแห่งสวรรค์เป็นเช่นไรปวงประชาของพวกเขาก็เป็นเช่นนั้น ในเวลานี้พวกเขาได้ให้ชื่อเมืองว่านิวเดลี แต่เมื่อไรที่จะมีนิวบารัต? นี่คือการบารัตเก่า เคยมีเพียงศาสนาเทพเท่านั้นในบารัตใหม่ เคยมีผู้คนน้อยนิด ในเวลานี้มีผู้คนมากมาย มีความแตกต่างระหว่างกลางวันและกลางคืน ลูกสามารถอธิบายในหนังสือพิมพ์ว่า: ท่านพูดถึงนิวเดลีและนิวบารัต แต่นิวเดลีและนิวบารัตนั้นจะเกิดในโลกใหม่เท่านั้น นั่นจะเป็นดินแดนสุขาวิดี ดังนั้นท่านจะสามารถสร้างสิ่งนั้นที่นี้ได้อย่างไร? ที่นี้มีศาสนามากมาย ในขณะที่ที่นั้นจะมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พวกเราทั้งหมดได้จากโลกที่ไม่มีตัวตนมาที่นี้ พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือจุดแห่งแสงเหมือนกับดวงดาว เช่นที่ไม่มีดวงดาวในท้องฟ้าใดตกลงมา ท่านเองเดียวกันพวกเราดวงวิญญาณอยู่ในธาตุที่ยิ่งใหญ่แห่งแสง ลูกๆ เวลานี้ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณไม่สามารถพูดในดินแดนนิพพานเพราะลูกไม่มีร่างกายที่นั้น ลูกสามารถพูดว่า “พวกเราดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด” นี่คือการใหม่ ในคัมภีร์ พวกเขาเขียนไว้ว่าดวงวิญญาณเป็นฟองน้ำและจะหลอมละลายไปในน้ำ ลูกทั้งหมดรู้ว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน บารัตได้กลายเป็นสวรรค์ หลังจาก 5000 ปีเท่านั้น ไม่มีใครมีความรู้ในสติปัญญาของเขาหรือเธอ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและอธิบาย: พวกเราคือผู้ที่รับอาณาจักรและแล้วเราจะเป็นผู้ที่สูญเสียอาณาจักรไปนั้นไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีใครสามารถได้รับการปลดปล่อยจากละคร เหล่านี้คือเรื่องราวที่ง่ายมาก แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร เวลานี้ดวงวิญญาณสำนึกในวงจรของ 84 ชาติเกิดของเขาที่เขานั้นกลายเป็นจักรพรรดิหรือจักรพรรดินีผู้ที่ปกครองโลก ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้น การทำลายล้างเพียงอยู่เบื้องหน้าลูกเท่านั้น ดังนั้นเหตุใด ลูกจึงควรละโมภสะสมทรัพย์สมบัติมากขึ้นเล่า? ลูกๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้ได้รับการหล่อเลี้ยงจากยักษ์ หากลูกไม่ทำงานรับใช้ ลูกจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง ลูกสามารถถามบาบา “บาบานั้นกำลังทำงานรับใช้มากพอที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงไหม?” บาบาจะพูดว่า: สิ่งซึ่งบอกที่เห็นได้เป็นเช่นนั้นที่ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ทั้งหมดนี้จะเป็นที่รู้ได้ที่นี้ แม้แต่เด็กเล็ก

ๆ ก็ควรได้รับการสอนและทำให้ฉลาดที่พวกเขาจะสามารถทำงานรับใช้ที่นิตการและเปิดเผยทุกสิ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงปราศจากความกลัวเช่นพ่อ ทำทุกสิ่งด้วยความอดกลั้นและอย่าได้หวาดกลัว

2. การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าเท่านั้น ดังนั้นอย่าได้มีความละโมภที่จะสะสมทรัพย์สมบัติไว้มากมาย เพื่อที่จะได้รับสถานภาพที่สูง ให้ทำงานรับใช้ของพระเจ้าและสะสมรายได้

พร: ขอให้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลและอยู่ในความซาบซึ้งทางจิต โดยการสะสมทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมด ลูกๆทั้งหมดได้รับทรัพย์ที่มีค่าที่ไร้ขีดจำกัดจากบัพดาดาแล้ว ทรัพย์ที่มีค่ามากมายเพียงใดที่ลูกแต่ละคนได้สะสมไว้แล้ว ความซาบซึ้งทางจิตมากเท่านั้นปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูก และในกิจกรรมของลูก และมีประสบการณ์ความซาบซึ้งทางจิตของการสะสม ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตมากเพียงใด ปรากฏของการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลปรากฏให้เห็นในทุกการกระทำของลูกมากตามนั้น เพราะที่ใดมีความซาบซึ้ง ไม่สามารถมีความวิตกกังวลใดๆได้ ผู้ที่เป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลเช่นนี้มีหัวใจที่เป็นสุขเสมอ

คติพจน์: ดวงวิญญาณอันนี้คือผู้รู้ถึงการร่ายรำของการสอดคล้องสันสการ์ พร้อมกันกับการรู้ถึงการร่ายรำของความรู้ ด้วยเช่นกัน

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทุกคนในยุคเหล็กถูกผูกไว้ด้วยโซ่ตรวนของราวัน ทุกคนอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ ในเวลานั้นจึงทำให้พวกเขาได้รับการหลุดพ้นในชีวิต

คำถาม: มรดกใดที่ได้รับโดยดวงวิญญาณมนุษย์อื่นๆ ทั้งหมดและโดยลูกๆ บราห์มิน?

คำตอบ: ทุกคนได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิต (liberation-in-life) ลูกๆ ของบราห์มากลายเป็นบราห์มินและเหตุนี้เองลูกจึงได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตถึง 21 ชชาติเกิด ผู้อื่นทั้งหมดเริ่มแรกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตซึ่งหมายถึงความสุภาพในศาสนาของพวกเขาและแล้วต่อมาพวกเขาได้รับความทุกข์ ทุกคนมีประสบการณ์ของความทุกข์สำหรับครั้งแรกของเวลาของพวกเขาและความทุกข์สำหรับอีกครั้งหนึ่ง ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์แห่งสวรรค์ได้ เพราะเพื่อที่ผู้ใดก็ตามจะได้รับสิ่งนั้น ผู้นั้นต้องกลายเป็นบราห์มินและศึกษาในโรงเรียนนี้และได้รับชัยชนะเหนือมายา

เพลง: มองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูก!

โอมซานติ ใครได้พูดว่า“มองดูในกระจกของหัวใจของลูกเพื่อดูว่าลูกได้สะสมบาปมากเพียงใดและบุญมากเพียงใด”? นั่นคือมากเพียงใดที่ลูกได้เอาชนะกิเลสทั้งห้า? ลูกมีค่าควรแก่การแต่งงานกับสตรีนารายณ์ไหม? ราชาราชินีพร้อมกันกับปวงประชาได้กลายเป็นนายของการหลุดพ้นในชีวิต (สวรรค์) ดังนั้นมองดูตนเองในกระจกและถามว่าลูกสามารถทำงานรับใช้มากเท่ากับพ่อและแม่หรือไม่ เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่เข้าใจว่านี่คือยุคเหล็กและทุกคนนั้นอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ ไม่มีแม่เพียงคนเดียวที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ลูกเคยอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะด้วย แต่พ่อได้ดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามที่จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พ่อได้อธิบายแล้วว่าทุกคนอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ เพราะนี่คือยุคเหล็ก พวกเขาถูกผูกด้วยโซ่ตรวนของราวัน ยุคเหล็กคือชีวิตของบ่วงพันธะ ในขณะที่ยุคทองคือชีวิตของการหลุดพ้น ในอาณาจักรของราม ราชาราชินีและปวงประชาทั้งหมดนั้นได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ในอาณาจักรของราวัน ราชาราชินีและปวงประชาทั้งหมดนั้นมีชีวิตของบ่วงพันธะ ในเวลาปัจจุบันมนุษย์ทั้งหมดอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ พวกเขานั้นทาโมประธานและกำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์ เวลานี้ทุกคนต้องกลับมาสาโทประธาน สภาสาโทประธานเริ่มต้นด้วยยุคทอง แต่ละดวงวิญญาณต้องเล่นบทบาทส่วนตัวของเขาเอง เมื่อดวงวิญญาณได้เข้ามาในศาสนาของเขาเองเป็นครั้งแรกจากดินแดนแห่งความสงบ เขาก็มีชีวิตของการหลุดพ้น(a life of liberation) ในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีใครมีชีวิตของบ่วงพันธะ(a life of bondage) เพราะไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น เป็นอาณาจักรของราวันในยุคเหล็ก ทั่วทั้งโลกเป็นอาณาจักรของผู้ที่มีชีวิตของบ่วงพันธะ แม้แต่ผู้ที่เคยเป็นอันดับหนึ่งในศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เวลานี้อยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ อย่างไรก็ตามเป็นในเวลานี้ที่เขา กำลังจะกลับมาได้รับการหลุดพ้นในชีวิต การหลุดพ้นในชีวิตไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะเข้าไปสู่ยุคทองและยุคเงิน ไม่เลย การหลุดพ้นในชีวิตหมายความว่าได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ของราวัน ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตแก่มนุษย์อื่นได้ เพียงบาบาเท่านั้นที่พาทุกคนไปสู่การหลุดพ้น นั่นคือสู่ดินแดนนิพพาน ทุกคนจะไปสู่การหลุดพ้นก่อนและแล้วก็สู่การหลุดพ้นในชีวิตตามลำดับกันไปตามศาสนาของเขา เพียงเพราะพวกเขาไม่ได้ไปสู่ยุคทองไม่ได้หมายความว่าพวกเขาไม่สามารถที่จะเป็นผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาทั้งหมดที่มาในตอนเริ่มต้นของศาสนาของเขานั้นก็ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ดวงวิญญาณเริ่มแรกนั้นต้องสาโทประธานและแล้วก็ไปผ่านสภาสาโทและราโจ ทุกสิ่งเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าและเก่าเป็นใหม่ ในเวลานี้ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดนั้นมีชีวิตของบ่วงพันธะ นี่คือยุคเหล็กจนกระทั่งพ่อมา ท่านเป็นที่รู้จักว่าบาบา ไม่ว่าลูกจะเรียกท่านว่ามหาพาฬ (ความตายที่ยิ่งใหญ่) หรือเรียกอย่างอื่น ชื่อดั้งเดิมของท่านคือชีพบาบา ลูกเรียกท่านว่าบาบา บาบา ลูกพูดว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออธิบาย: พ่อมาและให้การหลุดพ้นพร้อมกันกับการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกๆ ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นอย่างแน่อนจะไปสู่ความสุขและภายหลังจะมีประสบการณ์ของความทุกข์ หลังจากการหลุดพ้นลูกไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต และแล้วภายหลังก็มีชีวิตของบ่วงพันธะ ในตอนเริ่มต้นลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างแน่อน พ่อให้มรดกแห่งความสุขแก่ทุกคน แต่บางคนอาจจะมีความสุขเพียงในชาติเกิดเดียว พวกเขาจะมาและมีประสบการณ์ของความทุกข์เป็นเวลาอันสั้นแล้วก็ตาย พวกเขามีบทบาทมากเท่านั้นในละคร จำนวนมนุษย์เฝ้าแต่เพิ่มมากขึ้น แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็กำลังเฝ้าแต่มา อย่างไรก็ตามพวกเขานั้นจะไม่อยู่ที่นั่นเป็นเวลายาวนาน เพราะการทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า แม้กระทั่งคนใหม่ที่มาในยุคเหล็กก็จะได้เริ่มต้นด้วยการมีประสบการณ์ของความทุกข์ แน่อนที่

พวกเขาจะมีสถานภาพที่ดีบางรูปแบบ จากการหลุดพ้น ใครก็ตามเข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตก่อน หลังจากที่ได้รับการหลุดพ้นจากบ่วงพันธะของมายา ลูกก็จะลงมาสู่ความสุขก่อนแล้วภายหลังก็เข้าไปสู่ความทุกข์ ในเวลานี้ทุกคนได้เข้าสู่สภาพของการเสื่อมโทรม หลังจากที่ได้เล่นบทบาทของความสุขและความทุกข์ ทุกคนก็จะไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต การหลุดพ้นเป็นทางผ่าน (Liberation is via) ลูกจะไปและแล้วอย่างแน่นอนก็จะลงมาอีกครั้ง มนุษย์ทั้งหมดของทั้งโลกจะมาอีกครั้งสู่ศาสนาใดก็ตามที่พวกเขาได้เคยอยู่มาก่อนหน้านั้น กษัตริย์ จนาเองก็ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตด้วย ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้มีอาณาจักรใดเลยในเวลานี้ พวกเขาเองก็จะมาในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอนและรับความรู้ ลูกทั้งหมดได้รับการหลุดพ้นในชีวิตแต่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายาม สามารถที่จะกล่าวถึงผู้คนทั้งหมดที่เป็นของศาสนาอื่นๆว่าพวกเขาเองได้รับการหลุดพ้นในชีวิตตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามและตามศาสนาของเขา ผู้คนของศาสนาเทพทั้งหมดที่ได้จากไปสู่ศาสนาอื่นก็จะปรากฏตัวขึ้น ทุกคนต้องกลับบ้าน ก่อนอื่นลูกต้องกลายเป็นบราห์มิน ในความเป็นจริงทั้งหมดคือลูกๆ ของบราห์มา แต่ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นบราห์มิน ผู้ที่ได้กลายเป็นบราห์มินก็ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตถึง 21 ชาติเกิด ต้องมีการศึกษาราชายะณะเพื่อที่จะประกาศสิทธิในบัลลังก์แห่งอาณาจักร นี่คือโรงเรียนและในโรงเรียนลูกต้องศึกษาเล่าเรียน มีกฎมากมายด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมีเป้าหมายแล้ว ลูกก็สามารถแม้กระทั่งไปต่างแดนและยังคงการศึกษาต่อไป อย่างแน่นอนที่เราคือลูกๆ ของชีพบาบา แน่หนอนที่ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ บางคนเขียนว่าบาบาอิทธิพลของราวันคุกคามฉันและบางครั้งก็มีความซาบซึ้งเล็กน้อยของต้นธาราคะหรือความโกรธ พ่อพูดว่า: ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนั้น สงครามนี้ของลูกเป็นไปเพื่อพลังโยคะ ลูกพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่มายาก็ตัดโยคะของสติปัญญาของลูก บาบาได้อธิบายแล้วว่าทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต แต่นี่ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะไปสู่สวรรค์ ทุกคนต้องการได้รับการหลุดพ้น ผู้ที่มาเพื่อเล่นบทบาทของเขาในเวลาสุดท้ายจะได้รับรับการหลุดพ้นสำหรับช่วงระยะเวลาเท่านั้น พวกเขา มีความสงบมากมายน้อยมาก พวกเขาอยู่ในความสงบเป็นเวลา 4500 ถึง 4750 ปี นั่นเป็นบทบาทของพวกเขา! ลูกมีชีวิตอยู่ในทั้งความสงบและความสุข ลูกๆ ไม่ควรจะต้องการความสงบเหมือนกับพวกเขา เพราะพวกเขาเพียงแต่นั่งอยู่ที่นั่น ไม่สามารถได้รับสิ่งนั้นมาด้วยการร้องขอ เพราะละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว และไม่สามารถมีสิ่งใดในละครที่เปลี่ยนไปได้ มากมายมีความปรารถนาที่ลึกซึ้งที่จะได้รับความสงบ พวกเขาได้รับความสงบมากกว่าความสุขที่ลูกได้รับ แต่ลูกได้รับทั้งความสงบและความสุข ที่มีความสุขชั่วคราวและไม่มี ความสงบ นี่เป็นดินแดนของความทุกข์ การไปและนั่งในป่านั้นไม่ใช่ความสงบที่แท้จริง หากจะเป็นความสงบที่นั่น พวกเขาจะต้องอยู่ที่นั่น เหตุใดพวกเขาจึงเข้ามาในเมืองแล้วสร้างอาคาร (แฟลต) มากมายอย่างมาก ฯลฯ ในยุคทองนั้นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสงบ ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายอาจจะคิดว่ามีแต่ความไม่สงบเท่านั้นที่ แต่พวกเขาเองนั้นมีประสบการณ์ของความสงบ พวกเขาคิดว่าผู้อื่นนั้นไม่สงบ เหล่านี้คือประเด็นที่ต้องเข้าใจ ทุกคนได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ลูกปกครองอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด ที่เหลือนั้นมาภายหลัง พวกเขาเคยอยู่เบื้องบนนั้นในความสงบ ใครบางคนที่มาในเวลาสิ้นสุดของยุคทองหรือในยุคเงินก็มาจากดินแดนแห่งความสงบด้วย ที่นั่นมีความสุข ลูกจะมาตามลำดับกันไป มีปัญหิ ผู้คนคิดว่าวิทยาศาสตร์นั้นมีพลังอย่างมาก พวกเราพูดว่าความเจ็บสงบของเรานั้นมีพลังอย่างมาก เราได้รับพลังด้วยการมีการจดจำระลึกถึงบาบา พวกเขาพยายามที่จะไปสู่ดวงจันทร์ด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ ในขณะที่ลูกไปอยู่เหนือพระอาทิตย์และพระจันทร์ในหนึ่งวินาที ไม่มีสิ่งใดอยู่เหนืออาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตน โลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นอยู่ไกลเหนือพระอาทิตย์และพระจันทร์อย่างมาก อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถรู้สิ่งนี้ เหล่านี้ทั้งหมดคือรายละเอียด หากไม่อยู่ในโชคของพวกเขาก็จะเป็นราชาหรือราชินีแห่งสุริยวงศ์ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจหรืออธิบายสิ่งใดแก่ผู้อื่นได้ ไม่สามารถมีใครพูดว่า: ฉันมีความรู้ของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต (เหมือนกับตัวอย่างของกษัตริย์จนา) ทุกคนนั้นได้ถูกใส่ไว้ในกรงขัง ในเวลานี้ได้มีการใส่ทุกคนไว้ในกรงขังโดยราวันและรามก็มาและปลดปล่อยทุกคน พ่อได้ทำให้ลูกเป็นเครื่องมือเพื่อปลดปล่อยทุกคนจากการบีบจับของราวันและเพื่อให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่พวกเขา ชื่อของลูกกองทัพพิชิตดินนั้นโด่งดังอย่างมาก จนถึงตอนสิ้นสุดของละครนี้ ชื่อของลูกนั้นก็ก็จะกลับมาสูงส่งอย่างมาก เนื่องจากพ่อได้มาสถานภาพของผู้เป็นแม่จึงได้ถูกยกระดับขึ้นไปอย่างมาก ในช่วงเวลาแรกๆ ผู้เป็นแม่นั้นก็มีสถานภาพที่สูงในต่างแดน ที่นั่นหากเด็กหญิงถือกำเนิดกับใครบางคนพวกเขาก็จะมีความสุขอย่างมาก ในขณะที่นั้นหากเด็กหญิงนั้นถือกำเนิดขึ้น พวกเขานั้นก็จะคว้าเตียงลงและพวกเขานั้นก็จะไม่แม้กระทั่งฉลองวันเกิดของเธอ พวกเขาพูดว่าคันไถยา (สมญาของกฤษณะ) เป็นของกุมาริ ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือกันยาส(กุมาริ) นี่คือชาติเกิดใหม่ของลูก ทุกคนนั้นตามลำดับกันไปในการศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณนั้นไม่ได้มีขนาดใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า ร่างกายนั้นกลับมาใหญ่หรือเล็ก บางคนเข้าใจอย่างรวดเร็วแต่เป็นเพราะไม่ได้อยู่ในโชคของทุกคน บ้างไม่สามารถเข้าใจได้ ทั้งการหลุดพ้นในชีวิตหรือชีวิตของบ่วงพันธะอ้างอิงถึงโลกที่มีตัวตนนี้ ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในยุคทองและลูกได้รับชีวิตของบ่วงพันธะตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา เวลานี้ทุกคนได้ลิ้มช่วงเวลาของความสุขและแล้วมีประสบการณ์ของความทุกข์ ไม่มี

ใครที่สามารถพูดว่า “เราเคยมีประสบการณ์ของความทุกข์ถึง 21 ชนิดเกิด” เพราะในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ทุกคนได้กลายเป็นเหมือนกับเสื้อผ้าที่สกปรก ที่นั่นไม่มีอาณาจักรของราวัน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นเสื้อผ้าที่สกปรกได้อย่างไร “โยค-บัล”(พลังโยคะ)และ”โบค-บัล”(พลังของกิเลส) นั่นก็ได้มีการอ้างอิงถึงด้วย ที่นั่นเด็ก ๆ นั้นถือกำเนิดด้วยพลังโยคะ ลูกๆ รู้ถึงขนบธรรมเนียมประเพณี ไม่มีเรื่องที่คนอื่นนั้นจะรู้สิ่งนี้ อเมริกันนั้นรู้ถึงขนบธรรมเนียมประเพณีของตัวเอง และเวลานี้พวกเราถึงถึงขนบธรรมเนียมประเพณีและระบบของเรา เราคือผู้ที่อาศัยในยุคทอง และที่นั่นขนบธรรมเนียมประเพณีทั้งหมดของเรานั้นจะเป็นสิ่งใหม่ เราจะทำตามสิ่งต่างๆ ที่เราได้เคยทำมาเมื่อวงจรที่แล้ว ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในเวลานี้กำลังเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกๆ บางคนก็เข้ามาน และเห็นขนบธรรมเนียมประเพณี แต่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วย ผู้ที่ได้เห็นขนบธรรมเนียมประเพณีเหล่านั้น(ในฉาน)ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป และดังนั้นจึงไม่มีประโยชน์ใดด้วยสิ่งนั้น ดังนั้นทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาโยคะและความรู้ โยคะหมายถึงการจดจำพอและความรู้หมายถึงการคงจกจักร สิ่งนี้ง่ายตาย พอพูดว่า: ลูกต้องมาหาพ่อและดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ในเวลาของการตายของพวกเข ผู้คนก็ได้รับการบอกกล่าวให้จดจำราม (พระเจ้า) แต่ พวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนั้น เขาไม่สามารถไปถึงที่นั่นเพียงด้วยการเรียกชื่อศรัทธา เพราะเป็นพ่อที่พาทุกคนกลับบ้าน ลูกจะสามารถกลับบ้านได้อย่างไร หากบาปของลูกไม่ถูกเผาไป? เวลานี้เป็นเวลาของการชำระสะสางของทุกคน และแล้วในเวลาของพวกเขเองทุกคนก็จะกลับมาที่นี่ ลูกต้องเข้าถึงประเด็นเหล่านี้ จดสิ่งเหล่านั้นลงไป! ลูกต้องทำตามแม่และพ่อ มามานั้นไม่มีวันเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใคร บาบารับรายงานมากมายเกี่ยวกับผู้เป็นครูว่าพวกเขานั้นไม่ได้มีกิริยามารยาทที่ดี พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังสอนลูก ดังนั้นลูกควรที่จะเฉลียวฉลาด ทุกคนรักผู้ที่มีพฤติกรรมดี อย่างไรก็ตามบางคนสร้างความทุกข์ระทมอย่างมาก และแล้วพวกเขาก็ตบตีตนเอง และเนื่องด้วยเหตุนี้จึงทำลายสถานภาพของเขาเอง มีคำพูดด้วยเช่นกันว่า “ชาวอินดูนั้นตบตีตนเอง” พวกเขาได้เรียกพระเจ้า ผู้ที่ให้โชคของอาณาจักร ว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการตบตีตนเอง พวกเขาก็ได้ไปถึงสภาพนี้ คัมภีร์นั้นก็พูดว่า “พระเจ้าพูด: ฉันอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน” แต่พระเจ้าเองพูดว่า: พ่อไม่ได้เป็นเหมือนลูกที่ฉันจะตบตีตนเอง ฉันอยู่ในแอมและสุนัซหรือ? พ่อพูดว่า: ลูกเคยประณามพ่อ แต่นี่ก็เป็นละครด้วย และสิ่งนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำการกระทำที่ผิดๆ ใด สร้างสมคุณธรรมอย่างดี ทำตามแม่และพ่อ
2. ใช้พลังโยคะเพื่อจบสิ้นแม้กระทั่งความซาบซึ้งที่น้อยนิดที่สุดของตัณหาและกิเลส จงกลายเป็นเครื่องมือและทำงานรับใช้ของการปลดปล่อยทุกคนจากโซ่ตรวนของราวัน

พร: ขอให้ลูกมีหัวใจเป็นสุขอย่างสม่ำเสมอ และอยู่เหนือทุกคำถามของ “อะไร” “ทำไม” “เช่นนั้น” หรือ “เช่นนั้น”
ในเวลาใดก็ตาม หรือสถานการณ์ใดก็ตาม ดวงวิญญาณที่มีหัวใจเป็นสุขจะไม่มีคำถามใดๆ แม้ในความคิดของพวกเขานในแง่ของตนเอง ในแง่ของความสัมพันธ์กับทุกคน หรือในแง่ของวัตถุธาตุ เช่น “ทำไมนี่เป็นเช่นนั้น” “อะไรกำลังเกิดขึ้น” “สิ่งนี้เกิดขึ้นด้วยหรือ” สำหรับดวงวิญญาณที่มีหัวใจเป็นสุข ขณะกำลังทำ เห็น ได้ยิน และคิดทุกสิ่ง พวกเขาตระหนักรู้ว่าอะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นนั้นดีสำหรับพวกเขา และ เพียงที่ดีที่สุดเท่านั้นจะเกิดขึ้นตลอดเวลา พวกเขาไม่เคยติดกับในความสับสนใดๆ ของคำถามเช่น “อะไร” “ทำไม” “เช่นนั้น” หรือ “เช่นนั้น”

คติพจน์: ทำทุกการกระทำขณะพิจารณาตนเองว่าเป็นแขก และลูกจะกลับมายิ่งใหญ่และมีค่าควรแก่การสรรเสริญ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคง ให้ตื่นแต่เช้าตรู่ นั่งในสันโดษและคิดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ; เวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน; การละเล่นนี้กำลังจะจบสิ้น
- คำถาม:** การสังเวตตนเองอย่างสมบูรณ์หมายถึงอะไร?
- คำตอบ:** การสังเวตตนเองอย่างสมบูรณ์หมายถึงการรักษาโยคะสติปัญญาของลูกอยู่ในทิศทางเดียว ไม่มีลูกๆ ของลูกหรือมนุษย์คนใดควรที่จะได้รับการจดจำ สำนักของร่างกายต้องถูกตัดขาด ผู้ที่สังเวตตนเองในหนทางนี้ได้รับมรดกของเขาจากพ่อถึงเวลา 21 ชาติเกิด ผู้ที่ติดกับในรูปและนามของกันและกันนั้นประณามชื่อเสียงของตนและของพ่อ
- คำถาม:** ความเมตตาใดที่พ่อประทานให้แก่ลูกๆ ทั้งหลาย?
- คำตอบ:** พ่อมีเมตตาในการเปลี่ยนแปลงหอยให้เป็นเพชร ลูกๆ ผู้ที่รับเอาคำแนะนำในทุกอย่างก้าวและไม่ซ่อนเร้นสิ่งใดจากท่านได้รับการประทานความเมตตาจากพ่อโดยอัตโนมัติ
- เพลง:** ใครได้สร้างการละเล่นนี้, ทำทุกสิ่งด้วยตัวท่านเองแล้วซ่อนตัวท่านเอง?

โอมซานติ ผู้ที่แต่งเพลงนี้ไม่ได้รู้ความหมายของเพลง พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่า: ดูซิว่า, พ่อให้มรดกที่ดีมากแก่ลูกเมื่อพ่อสร้างลูก สวรรค์คือสิ่งสร้างใหม่ โลกไม่ได้รู้ว่สิ่งสร้างของสวรรค์เกิดขึ้นอย่างไร แล้วดูซิว่ามายา, ในรูปของกิเลสทั้งห้าเข้ายึดครองอย่างไร! ทุกประเด้นใหม่สำหรับโลกใหม่ ไม่มีใครรู้ว่ยุคทองคืออะไร หากพวกเขาไม่รู้ว่ยุคทองคืออะไร พวกเขาจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้? ความรู้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ใดๆ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดตัวท่านเองมาและให้ความรู้ และหลังจากนั้นความรู้ก็ได้หายไป ด้วยความรู้นี้ลูกศึกษาราชโยคะและรับสิทธิ์ในอาณาจักร, เท่านั้นเอง! นี่เป็นที่รู้ว่เป็นความรู้ทางจิตวิญญาณ จิตวิญญาณหมายถึงจิต (spirit) นั่นคือ ดวงวิญญาณ พ่อเป็นจิตวิญญาณสูงสุด ท่านได้รับชื่อมากมาย ผู้คนยังได้พูดว่า “พวกเราต้องการความรู้ทางจิตวิญญาณ” ความรู้ของคัมภีร์เป็นปรัชญาและนั่นสามารถเป็นที่เข้าใจได้ด้วยการศึกษาคัมภีร์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ ท่านเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยความรู้ ผู้คนคิดว่าท่านคือผู้ล่วงรู้ความลับภายใน อย่างไรก็ตามนั้นไม่ได้เป็นเช่นนั้น ตามละครพวกเขาต้องได้รับผลตามชนิดของการกระทำที่พวกเขาทำ ปรัชญาของกรรม, กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป นั่นคือเมื่อการกระทำเป็นกลางและแล้วเป็นบาป, ได้มีการอธิบายให้แก่ลูกแล้ว ไม่มีการกระทำที่เลวร้ายใดในสวรรค์ที่จะเป็นการกระทำที่เป็นบาปได้ เพราะอาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เหตุนี้เองการกระทำจึงเป็นการกระทำที่เป็นกลาง ผลของการกระทำถูกทิ้งไว้ในดวงวิญญาณเมื่อเขาแสดงการกระทำที่เป็นบาป เป็นราวันที่ทำให้ลูกกระทำความบาป เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ดังนั้นพวกเขาจึงถามว่าเด็กจะสามารถกำเนิดได้อย่างไรโดยปราศจากกิเลสในยุคทอง ผู้คนมากมายพูดว่าแน่นอนต้องมีกิเลสที่นั่น เช่นกันแต่ไม่มากเท่ากันนี้ ที่นี้ (ในโลก) ลูกพูดว่าท่านอาจจะช้องแวงในกิเลสปีละครั้งหรือเดือนละครั้ง แต่พ่อพูดทันทีว่: ลูกๆ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องเอาชนะตัณหาราคะให้ได้อย่างสมบูรณ์! จงปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง! ไม่มีราวันใดที่นั่น ดังนั้นจะมีกิเลสได้อย่างไร? ชาวซิกซ์ร้องเพลงว่พระเจ้ามาชักเสื้อผ้าที่สกปรก ดังนั้นทุกคนได้เป็นเช่นเสื้อผ้าที่สกปรก นี่ไม่ใช่การประณามผู้ใด แนนอนพวกเขาจะได้รับการบอกว่าพวกเขาเป็นอะไร ชโมยะจะเรียกว่าเป็นชโมยะ มีการอธิบายไว้ในภรณ์ (คัมภีร์ซิกซ์) ด้วยเช่นกัน กูรูนาถสรเรศรียพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาพูดว่, “จดจำนายแล้วท่านจะมีความสุข” พ่อพูดว่: จดจำพ่อ! ลูกควรมีประสบการณ์ในความสุขอย่างมากหากลูกพบสิ่งที่ลูกได้ค้นหาเป็นเวลาครั้งวงจร อย่างไรก็ตาม, ผู้ที่พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณอย่างต่อเนื่องคือผู้มีประสบการณ์ของความสุข หากลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกพัฒนาความรักต่อพ่อ ในเวลานี้ดวงวิญญาณไม่รู้ว่พ่อของเขาคือใคร ผู้ที่เป็นของพ่อแต่ไม่รู้ว่ชื่อของพ่อเรียกว่าโง่เขลา พวกเขาถ่ายทอดเรื่องราวของพราห์ลาดและพระเจ้าออกมาจากเสาเพื่อช่วยชีวิตเขาอย่างไร, แต่พระเจ้าอยู่ที่ไหน? ผู้คนไม่รู้ที่อยู่ของพระเจ้า เวลานี้ลูกรู้ ลูกคือบราห์มา กุมารและกุมารี ชื่อของประชาบิดา, พ่อของปวงประชานั้นโด่งดัง ไม่มีภรรยาที่เขาจะสร้างลูกๆ แนนอนพวกเขาต้องเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ลูกสามารถอธิบายด้วยว่: เราคือบราห์มา กุมารและกุมารี เธอเคยได้ยินเกี่ยวกับประชาบิดา บราห์มา, พ่อของปวงประชาหรือไม่? พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, สร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มา บราห์มาถูกสร้างขึ้นก่อนและสิ่งสร้างที่เหลือเกิดขึ้นผ่านบราห์มา พ่ออธิบาย: ดูซิว่ามีสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพ่อมากมายเพียงใด! ทุกคนได้รับมรดกของเขาจากชีพบบา แนนอนผู้ที่ถูกนำมาเลี้ยงดูต้องยากจน บราห์มาได้รับการนำมาเลี้ยงดูก่อนแล้วสิ่งสร้างที่เกิดจากปากจึงถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา

พราหมณ์เหล่านั้นเกิดจากกิเลสสอนการจาริกแสวงบุญทางร่าง ในขณะที่สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาสอนการจาริกแสวงบุญทางจิต แม้พวกเขาจะเพียรพยายามที่จะไปสู่ดินแดนนิพพาน ไม่มีผู้ใดที่รู้เกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ ดังนั้นการจาริกแสวงบุญในสติปัญญาของเขาคือการไปสู่ธาตุบราห์ม นั่นคือการจาริกแสวงบุญสู่ธาตุบราห์ม พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์ม ในกรณีนั้นมีความจำเป็นใดเล่าที่จะไปในการจาริกแสวงบุญทางร่าง? แน่นอนเป็นการจาริกแสวงบุญสู่ดินแดนนิพพาน ไม่สามารถกล่าวว่าแสงหลอมรวมในแสงหรือฟองน้ำหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทร ดวงวิญญาณทำการจาริกแสวงบุญนี้ ดวงวิญญาณไปสู่ธาตุบราห์ม นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต การจาริกแสวงบุญอื่นๆทั้งหมดคือการจาริกแสวงบุญทางร่าง พวกเขาไม่รู้ว่าจะพาพวกเขาไปสู่ดินแดนนิพพาน เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: พ่อพาทุกคนกลับบ้าน พ่อเป็นผู้นำทางของทุกคนและพาทุกคนกลับบ้าน มีมนุษย์ไม่กี่คนในยุคทอง แน่นอนดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดกลับบ้าน พ่อคือผู้ที่บอกสิ่งที่ถูกต้องแก่ลูก เวลานี้ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงว่า: ลูกคือดวงวิญญาณ เวลานี้การละเล่นกำลังจะสิ้นสุดลงและพวกเราต้องกลับบ้าน นี่ความมั่นคงมาก ๆ จงนั่งในสันโดษและมีความคิดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ บาบามาเพื่อพาฉันกลับบ้าน เครื่องแต่งกายนี้สกปรก จงพูดคุยกับตนเองในหนทางนี้ นี่เรียกว่าเป็นการไถ่ตรองมหาสมุทร พ่อได้อนุญาตให้ลูกแสดงการกระทำ แต่ตื่นตัวในเวลากลางคืนและฝึกฝนสิ่งนี้และนี่จะช่วยให้ลูกคงสภาพที่ดีระหว่างวัน การฝึกฝนในเวลากลางคืนจะเป็นประโยชน์สำหรับลูกในระหว่างวัน จงตื่นในเวลากลางคืนหลังจากสองนาฬิกาเพราะเวลาระหว่างสามทุ่ม ถึงเที่ยงคืน นั้นสกปรกมาก เหตุนี้เองลูกควรไถ่ตรองในตอนเช้าว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ เวลานี้ฉันต้องไปหาบาบา ฉันจะละเครื่องแต่งกายนี้และรับเอาอีกชุดหนึ่ง นี่คือวิธีที่จะพูดคุยกับตนเอง 84 ชาติเกิดได้ครบแล้วและอีกไม่กี่วันที่เหลืออยู่ นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยการเก็บสิ่งนี้ในสติปัญญา สำนักของร่างกายจะสลายไป พ่อและมรดกเท่านั้นที่จะได้รับการจดจำ พ่อมาและสอนเรา มิฉะนั้นเราจะกลับมาบริสุทธิ์และสูงส่งได้อย่างไร? ในเวลานี้ มีการเลวทรามต่ำช้ามากมาย เหตุนี้จึงมีคณะกรรมการผู้เคร่งในศาสนา สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ การเลวทรามต่ำช้านี้ ฯลฯ ได้เริ่มขึ้นในเวลานี้ รัฐมนตรี ฯลฯ รับสินบนมากมาย มีการเลวทรามต่ำช้าอย่างมากมาย! ในยุคทองมีรัฐบาลที่สูงส่ง ลูกกำลังจะสูงส่งมาก ๆ ไม่มีร่องรอยของบาปที่นั่น พ่อมาและทำให้เรามีค่าควรแก่สวรรค์ ท่านทำให้ผู้ที่สกปรกทั้งหมดสวยงาม ท่านก่อตั้งสวรรค์และประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน แต่ตัวท่านเองหายไป บทบาทของพ่อคือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน ดูซิว่าพ่อเปลี่ยนโลกให้เป็นอะไรจากที่เป็นในเวลานี้! ผู้คนก็พูดว่าสงครามกำลังจะเกิดขึ้น มีการทำนายดีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่า: นี่จะเกิดขึ้นภายในอีก 5 ปี นี่จะเกิดขึ้น อัจชะ หากการทำลายล้างเกิดขึ้น แล้วอะไรจะเกิดขึ้นหลังจากนั้น? เหตุใดการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้น? พวกเขาควรให้เหตุผล เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์และแน่อนที่นรกจะถูกทำลาย พ่อมาและเปลี่ยนโลกเก่าให้เป็นโลกใหม่ ความตายก่อนวัยไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น ไม่มีความกลัวตายที่นั่น พวกเขามีความรู้ของดวงวิญญาณ เราละร่างหนึ่งและรับร่างถัดไป เรายังได้เข้าใจว่าผู้ที่มาภายหลังจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่าแน่อน 84 ชาติเกิดของเราได้ครบแล้ว โลกไม่ได้รู้สิ่งนี้ พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งหนึ่งและอธิบายแก่ลูกๆดวงวิญญาณ ลูกๆของพ่อของปวงประชนคือพี่น้องหญิงชาย ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถแสดงการกระทำที่เป็นบาป ผู้คนแม้พูดว่าชาวฮินดูและชาวจีนคือพี่น้อง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถชั่งแวงในกิเลสได้อย่างไร? ง่ายดายยิ่งที่จะพูดสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมาย คำว่า “ความเป็นพี่น้อง” อ้างอิงถึงดวงวิญญาณ เมื่อมีความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชาย จะไม่มีสายตาที่เป็นกิเลสใดๆ ในความสัมพันธ์ทางโลก หากบางคนแต่งงานกับญาติที่ใกล้ชิด จะเป็นเหตุของความโกลาหล พ่ออธิบายว่า: ลูกเคยเป็นเทพ ลูกเคยสูงส่งแต่เวลานี้ลูกกลับมาเลวทรามต่ำช้า พวกเรากำลังกลับมาสูงส่งอีกครั้ง เราเคยสูงส่ง บริสุทธิ์ 16 องค์แล้วเรากลับมา 14 องค์ ด้วยการเลวทรามต่ำช้า พวกเราจึงกลับมาเลวทรามต่ำช้าและทาโมประธานมากยิ่งขึ้น นี่เขียนไว้อย่างชัดเจนในภาพของวงจร พวกเขาสร้างภาพของวรรณะต่างๆด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นว่าบราห์มินเป็นจุก พวกเขาไม่แสดงให้เห็นชีพบาบาและบราห์มิน พวกเขาแสดงให้เห็นเทพ, นักรบ, พ่อค้าและศูทร เวลานี้ลูกรู้ว่าเรากำลังเล่นเกมของการตีลังกา เวลานี้เราบราห์มินกำลังจะกลายเป็นเทพ เหตุนี้เองเรากำลังซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานี้เราต้องกลับบ้านแล้วทั้งโลกจะเป็นสวรรค์สำหรับเรา พื้นดินจะรับน้ำ ถ้าลูกไถ่ตรองความรู้อย่างดีมากในเวลากลางคืน สิ่งนี้จะช่วยลูกในระหว่างวัน เวลานี้พวกเรากำลังกลับไปหาพ่อที่แสนหวาน สำหรับสิ่งนี้เราได้ล้มลูกลูกหลานไปทั่ว เราไม่ได้พบหนทางใด เวลานี้แม้ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อรับมรดกของลูก แต่มาอย่าเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก เธอหลอกลวงลูกมาก เธอจับหูหรือจมูกของลูกและลูกเริ่มเลวทรามต่ำช้า ความซาบซึ้งในตัณหาจะเข้ามาและดวงวิญญาณติดกับในรูปและนามของบางคนเหมือนคู่รักและผู้เป็นที่รัก พวกเขาถูกล่อลวงอย่างมาก ความละโมภเช่นกันประณามชื่อของคนทั้งหมด ทั้งหมดนี้เฝ้าแต่เกิดขึ้น พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ, จงอยู่ในโยคะ หากโยคีที่ดีไม่ได้รับประทานเป็นเวลา 4 หรือ 5 วัน สิ่งนั้นก็ไม่ได้รบกวนพวกเขา พวกเขายังคงอยู่อย่างมีความสุขมาก สภาพของลูกควรเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน จงตรวจสอบว่าลูกมีความละโมภต่อสิ่งใดหรือไม่ จงมีเป้าหมายที่จะผ่านอย่างเต็มที่ นี่คือเกมของแต่ละวงจรและทุกวงจร เฝ้าแต่

ตรวจสอบตนเองว่า: ฉันมีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษณะหรือไม่ นั่นคือมีค่าควรแก่การรับอาณาจักรหรือไม่? หากมีข้อบกพร่องใดๆ ลูกควรจะขจัดออกไปทั้งหมด ข้อบกพร่องจะไม่ถูกซ่อนไว้ การเชื่อมโยงของลูกในเวลานี้อยู่กับชีพบาบา บาบาอาจจะให้วิธีดีแก่บางคนเพื่อยกระดับเขา พ่อให้การช่วยเหลืออย่างมากแต่ครอบครัวมาคิดว่าเขาทำสิ่งนี้ หรือเธอให้มรดกได้ดีมาก ความหยิ่งยโสเช่นนั้นทำให้สภาพของพวกเขาตกลงมา ลูกที่ดีเข้าใจว่าพวกเขาได้รับความช่วยเหลือจากบาบา บางคนตกเพราะมาเข้าสิงพวกเขา ที่ลูกจำเป็นต้องอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ สายตาของลูกไม่ควรถูกดึงไปหาร่างกาย บาบาเฝ้าแต่ให้คำสั่งแก่ลูกว่าลูกต้องเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงตนเอง อย่าถูกหลอกกลางโดยมายา มิฉะนั้นลูกจะสูญเสียสถานภาพของลูก ลูกจดจำสามผู้ที่ให้ยาพิษแก่ลูกดีมากได้อย่างดี ในขณะที่ลูกไม่ได้จดจำพ่อที่ให้น้ำทิพย์แก่ลูกและเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยเป็นเพชร ลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างมาก จงเพียรพยายามด้วยการทำตามศรัทธา หากมีสิ่งใด ลูกสามารถถามบาบาว่า “บาบา, ลูกมีข้อบกพร่องใด?” จงตัดสำนักของร่างกาย ผู้ที่สังเวตตนเองหมด ได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด การสังเวตตนเองอย่างสมบูรณ์หมายถึงสติปัญญาคงอยู่ในทิศทางเดียวเท่านั้น สติปัญญาควรถูกเอาออกจากลูกๆ ฯลฯ เหล่านั้นทั้งหมด บาบาพูดว่า: ในการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น, ลูกจะได้รับทุกสิ่งใหม่ ผู้คนพูดว่าพวกเขามีบุตรชายเนื่องจากความเมตตาของพระเจ้า เวลานี้พระเจ้าพูดว่า: นั่นคือความเมตตาชั่วคราว เวลานี้พ่อมีความเมตตาอันมากมายสำหรับลูก ลูกกำลังได้รับการเปลี่ยนจากเปลือกหอยเป็นเพชร จงอยู่ในครอบครัวของลูก, แต่มีสำนักว่าทุกสิ่งเป็นของพ่อ รับศรัทธาในทุกย่างก้าว พ่อคือผู้เดียวที่ให้คำแนะนำเท่านั้น ท่านจะไม่ปล่อยให้ลูกแสดงกระทำที่ผิดใดๆ ท่านจะไม่ปล่อยให้ลูกให้กับผู้ที่ซ่องแหวะในกิเลส อย่าซ่อนเร้นสิ่งใดจากศัลยแพทย์ที่ไม่สูญเสียเลย จงถามในทุกย่างก้าว ลูกๆมากมายได้ถาม ลูกบางคนเขียนว่า “บาบา, กิเลสเหล่านี้ที่คุกคามฉัน” ในขณะที่ลูกบางคน, แม้กระทั่งหลังจากทำให้ใบหน้าของตนเองสกปรกแล้ว ก็ไม่ได้บอกท่าน หากลูกเฝ้าแต่ซ่อนเร้นสิ่งต่างๆ ลูกจะกลับมาเกลียดมากยิ่งขึ้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะสอบผ่านอย่างเต็มที่ จงขจัดความอ่อนแอและร่องรอยของกิเลสทั้งหมด อย่ามีความหยิ่งยโสเกี่ยวกับสิ่งใด
2. ทำให้สายตาของลูกสะอาดและบริสุทธิ์อย่างมาก อย่าติดกับในรูปแบบและนามของผู้ใดๆ จงมีสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างเต็มที่

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความปรารถนาดีและเปลี่ยนแปลงสิ่งใดก็ตามที่ไม่ดี และทำให้สิ่งนั้นดีด้วยพลังของความเจียบสงบ

ด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ พวกเขาสามารถเปลี่ยนแปลงบางสิ่งที่ไม่ดี และทำให้สิ่งนั้นดี ในทำนองเดียวกัน ด้วยพลังของความเจียบสงบ ลูกต้องเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่ไม่ดี หรือความสัมพันธ์ที่ไม่ดี และทำให้สิ่งเหล่านั้นดี กลับมาเต็มไปด้วยความปรารถนาดี เพื่อที่ว่า ด้วยความคิดที่สูงส่งของลูก ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆที่ไม่ดีของดวงวิญญาณ และสร้างสมความดี ในการอยู่อย่างเต็มไปด้วยความรู้ เป็นสิ่งที่ต่างไปที่ลูกรู้จักความถูกต้องจากสิ่งผิด อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งผิดที่จะสร้างสมบางสิ่งที่ไม่ดีในตนเองในการรู้ว่าสิ่งนั้นไม่ดี ดังนั้น เมื่อลูกเห็นบางสิ่งที่ไม่ดี และรู้ว่าสิ่งนั้นไม่ดี จงเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นให้เป็นสิ่งที่ดี

คติพจน์: ชี้นำคุณสมบัติของความอดทน และสันสการ์ที่หยาบกระด้างจะกลายเป็นสงบเย็น (เต็มไปด้วยความสงบ)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นให้การขอบคุณต่อท่านจากหัวใจของลูก เฝ้าแต่ทำตามศรัทธาและมีความรักที่แท้จริงแต่เพียงผู้เดียว
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกๆ ผู้ที่รักพ่อ?
- คำตอบ:** ผู้ที่รักพ่ออย่างแท้จริงจะจดจำท่านเท่านั้นและทำตามคำแนะนำของท่านเท่านั้น พวกเขาไม่มีวันเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของพวกเขา พวกเขาไม่มีวันเป็นศัตรูกับใคร พวกเขาให้อภัยสิ่งที่แท้จริงของแก่พ่อ พวกเขาปกป้องตนเองจากการคบเพื่อนที่ไม่ดี
- เพลง:** จงอดกลั้นเถิด โอ จิตใจ! วันเวลาแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึง

โอมชานติ อย่างแน่นอนที่บราห์มินมีความอดกลั้นเพราะเป็นเพียงบราห์มินเท่านั้นที่มีความรักต่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ไม่ใช่ทุกคนรักท่านในระดับเดียวกัน เช่นที่บาบา, มามาและลูกๆ แบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขาเอง พวกเขาจะพูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณ บาบาจะพูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณสูงสุด ฉัน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันกำลังจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอย่างมากเพราะเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ฉันได้เห็นความทุกข์มากมายในอาณาจักรของราวัน ไม่ใช่แค่เคยมีความทุกข์มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ไม่เลย ความทุกข์เพิ่มพูนขึ้นทีละน้อยในอาณาจักรของราวัน ฝูงสาเฝ้าแต่ลดลง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดบอกลูกๆ ดวงวิญญาณ เริ่มแรกลูกเคยทำการกราบไหว้บูชาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนและลูกจดจำพ่อเท่านั้น และแล้วลูกเข้ามาสู่การมีสิ่งเจือปนการกราบไหว้บูชาที่ราโจกนี เวลานั้นการกราบไหว้บูชาทาโมกนี ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาสิ่งใดก็ตามที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา นั่นเรียกได้ว่าเป็นการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุเพราะร่างกายถูกทำขึ้นมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า เมื่อพวกเขาพูดถึงสวามี (กูรู) โดยเฉพาะ พวกเขาพูดว่าเป็นเพราะการได้เห็นร่างกายของวัตถุธาตุทั้งห้า พวกเขาจึงก้มลงแทบเท้าของกูรู นั่นคือการกราบไหว้บูชาที่ทาโมประธาน เวลานั้นฉัน ดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาอีกครั้งเพื่อให้มรดกของเราแก่เรา ดังนั้นจดจำท่านมากเท่าที่จะเป็นไปได้ คำสั่งของท่านคือ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! บาบาบอกลูกว่าท่านขอบคุณพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างไร บาบา ท่านได้นำฉันออกมาจากความมืดมิด ฉันรักบาบา สิ่งอื่นทั้งหมดมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง พวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของพวกเขา ลูกๆ ทางร่างก็รักพ่อของพวกเขา พ่อของพวกเขาถึงพียงพอใจกับเมื่อพวกเขาทำตามคำแนะนำ อย่างไรก็ตามเขาไม่พอใจเมื่อลูกๆ ของเขาไม่ได้ทำตามคำแนะนำของเขา ผู้ที่ไม่ได้ทำตามคำแนะนำก็กล่าวได้ว่าไม่เชื่อฟัง ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจึงพูดด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะเฝ้าแต่ถูกเผาไป เวลานั้นลูกเป็นของพ่ออย่าได้ทำบาปใดๆ ด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูก อย่าได้มีวันไม่เชื่อฟังศรัทธา พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าต่อการกราบไหว้บูชาจากเป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นลูกควรจะกล่าวขอบคุณต่อพ่อมากเพียงใด! หากลูกไม่ทำตามคำแนะนำของท่านสถานภาพของลูกจะถูกทำลายเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า แม้ว่าเราพูดว่าที่นี่ผู้ที่ไม่มีริษษานั้นตกต่ำ สถานภาพที่ต่ำกล่าวได้ว่าเป็นการตกต่ำ พ่อพูดว่า: จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อ เช่นที่ภรรยาจดจำสามีของเธอ จงจดจำพ่อในวิธีการเดียวกัน จงทำตามศรัทธาของพ่ออย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก อย่าได้มีศัตรูใดในจิตใจของลูกกับผู้ใด ทุกดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทของเขาเอง ลูกรู้ว่าชาติเกิดในเวลาปัจจุบันของลูกนั้นสูงส่งเสียยิ่งกว่าชาติเกิดในอนาคตที่ที่เราได้กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ในยุคทองเราจะเป็นลูกๆ ของเหล่าเทพ ค่ายกย่องของเวลานี้ยิ่งใหญ่มากกว่า ลูกได้รับมรดกของ 21 ชาติเกิดผ่านแม่ของชาวโลก (จกัถอัมบา) ลูกได้รับอะไรจากลักษมี? คนใหม่จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ผู้คนมากมายมาที่นี้แต่ผู้ที่ไม่มีศรัทธาก็ไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้ เมื่อเพื่อนฝูงญาติมิตรของบาบา มามาและลูกๆ มาที่นี้ หรือแม้กระทั่งข้าราชการ พวกเขาได้รับอนุญาตให้มาเมื่อลูกอนุญาตโดยตรงเป่าและผู้ที่ยืนหวังที่นำสงสารได้รับคุณประโยชน์ ลูกสามารถที่จะรู้ได้ในทันทีว่าใครบางคนที่เป็นของสกุลพระเจ้าหรือสกุลปีศาจ และพวกเขาสามารถที่รักพ่อได้หรือไม่ หลายนคนมาที่นี้และพวกเขาทำสิ่งที่ถูกต้องที่นี้ แต่เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอกเข้าไปคบเพื่อนที่ไม่ดีหรือเข้าไปสู่ความเป็นมิตรของมายา พวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่มีกิเลสอีกครั้ง และแล้วพวกเขาก็เขียนว่า: ฉันพ่ายแพ้ อย่างไรก็ตามหากพวกเขาไม่ได้บอกบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้น สิ่งนั้นก็เฝ้าแต่จะเพิ่มพูน เวลานั้นลูกมีความรักต่อพ่อในสติปัญญาของลูก ใช่ ในบรรดาลูกด้วยลูกมีความรักในสติปัญญาตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ชีพบาบาอธิบายแก่ลูกๆ: อย่าได้มีการกระทำกรรมที่เป็นบาปใด จงทำตามศรัทธา! ลูกเป็นของบาบาและดังนั้นกิจกรรมของลูกควรเป็นเช่นนั้นด้วย บาบาควรได้รับ

การบอกทุกสิ่ง บาบาก็ได้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตให้กับลูกและให้อำนาจในการปกครองโลก และพ่อก็ไม่รู้แม้กระทั่งว่าลูกมีอะไร! พ่อควรจะได้รับบัญชีที่สมบูรณ์ของลูก ด้วยการให้สิ่งนั้นกับพ่อ ลูกจะไม่สร้างการสูญเสียผู้คนเหล่านั้นนำเงินทั้งหมดของลูกไปเพื่อตนเอง แต่พ่อไม่มีตัวตน พ่อใช้ทุกสิ่งเพื่อลูกๆ คานธีก็ใช้ทุกสิ่งเพื่อประเทศและเหตุนี้เองชื่อของเขาจึงได้รับการสรรเสริญคานธีก็ได้ก่อตั้งพรรคชาตินิยมในประเทศอินเดียอย่างแท้จริง ไม่นานแล้วที่นั่นจะเป็นการปกครองของราชา เวลานั้นพ่อกำลังก่อตั้งอาณาจักรใหม่ อาณาจักรของรามอีกครั้ง สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกทั้งหมด หากสิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พรหมของความทุกข์ของพวกเขาจะขึ้นสูงและพวกเขาจะมีโยคะกับบาบา บาบาสอนว่า: จดจำพ่อ ผู้ที่อยู่ในอาณาจักรสูงสุดสถานที่ที่ลูกต้องไป เวลานั้นละครกำลังจะจบสิ้น ไม่มีใครรู้จักละครหรือมีความรักต่อพ่อ พวกเขาพูดว่าพวกเขาเคยอาบในแม่น้ำคงคาตั้งแต่โบราณกาล พวกเขาได้ทำเช่นนั้นแม้กระทั่งในยุคทองหรือ? พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของ “โบราณกาล” บาบาสอนว่า: วันเวลาแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึง ลูกมีความอดกลั้นในสติปัญญาของลูก บางคนก็ไม่เข้าใจสิ่งใด เมื่อพวกเขาเข้าใจบางสิ่งที่นี่ และแล้วออกไปข้างนอก มายาก็กลืนพวกเขาอย่างสมบูรณ์ เช่นที่มดได้กลืนแมลงวันที่ยาตายไปแล้วอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นเมื่อลูกตาย มดก็มาและกลืนลูกอย่างสมบูรณ์ มายาเต็มไปด้วยพลังเช่นกัน เธอไม่ได้ยิ่งหย่อน มีการบรรยายอย่างมาก ขณะที่อยู่ที่นั่น หากลูกไม่ได้เข้าชั้นเรียนก็เป็นที่ยอมรับได้ว่าลูกไม่สามารถเป็นนายแห่งสวรรค์ และลูกก็ไม่สามารถไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ลูกจะไม่มีคุณค่าใด ลูกที่กำลังกลายเป็นเช่นเพชรนั้นมีคุณค่าอย่างมาก ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลับมามีค่าเต็มบาท หากมีหงส์และนกกระสาในบ้านเดียวกัน และแน่นอนจะเป็นความขัดแย้ง ที่นี้ลูกได้ก้าวห่างออกจากนกกระสา ลูกไม่สามารถรับประทานอาหารที่ลูกเตรียมขึ้นโดยผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ไม่รักต่อพ่อมากเช่นนั้น และเหตุนี้เองพวกเขาจึงคิดว่าเขาควรที่จะเอาใจกระเพาะของเขา อ้อ! แต่ชาวพื้นเมืองมีชีวิตรอดอยู่ได้อย่างไร? ทุกวันนี้หากใครบางคนสวมจีวรสีแดงเขาจะได้รับทุกสิ่งฟรีและทุกคนก็ก้มลงให้กับเขา ใครก็ตามที่ไปที่นั่นก็นำเงินใส่ไว้ในเบื้องหน้ารูปบูชา เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับพวกเขา โลกเป็นเช่นนั้น! ลูกๆ ควรจะคิดว่าโลกนี้กำลังจะจบสิ้นในไม่ช้าเพื่อที่ลูกจะสามารถไปสู่สวรรค์ อย่างไรก็ตามก่อนอื่นลูกต้องกลับมามีค่า ลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพ ที่นั่นเช่นกันมีความแตกต่างในตำแหน่ง ผู้ที่กำลังสอนลูกคือผู้เดียวเท่านั้น บ้างกลายเป็นราชาและราชินี บ้างกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ และบางคนกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่ง อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่บอกลูกๆ ให้อยู่อย่างระมัดระวัง ในเวลาของการทำลายล้าง ลูกต้องมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักอย่างแท้จริง ยิ่งลูกมีความรักมากเพียงใดลูกจะประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อมากตามนั้น ลูกได้รับการสอนถึงวิธีการจดจำบาบาอย่างไรบาบาบอกลูกถึงวิธีการที่ลูกต้องจดจำบาบาและวงจร จงดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เราคือประภาคาร คนพายเรือกำลังพาเรือของเราข้ามฟาก จงเก็บรักษาดินแดนของความสงบไว้ในดวงตาข้างหนึ่งและดินแดนของความทุกข์ไว้ในดวงตาอีกข้างหนึ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่มองดูบทบาทของนักแสดงทุกคน อย่าได้มีความเป็นศัตรูต่อใคร อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใครด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก
2. ให้บัญชีที่สมบูรณ์ของลูกแก่พ่อ จงมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักอย่างแท้จริงในเวลาของการทำลายล้าง ขอให้การกระทำของลูกสูงส่งตามศรัทธา จงอยู่อย่างระมัดระวังกับเพื่อนที่ไม่ดี

พร: ขอให้ลูกได้รับสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูกโดยการกลับมาเป็นอิสระจากการกระทำบาปที่ละเอียดอ่อน และกลายเป็นตัวของความสำเร็จ
เวลาปัจจุบัน ลูกบางคนได้กลับมายาตายมากในแง่ของปรัชญาแห่งกรรมและเหตุนี้เองพวกเขาเฝ้าแต่ทำบาปเล็กๆ หลักของปรัชญาแห่งกรรมคือ ถ้าลูกประณามใครบางคน ถ้าลูกบอกผู้อื่นเกี่ยวกับความผิดของใครบางคน หรือถ้าลูกเห็นพ้องต้องกันกับใครบางคนเกี่ยวกับสิ่งนั้น นี่เป็นเหมือนการเป็นหุ้นส่วนของการกระทำนั้น วันนี้ลูกอาจประณามบางคนและพรุ่งนี้บุคคลนั้นจะประณามลูกเป็น 2 เท่า บาปที่เล็กๆ เหล่านี้กลายเป็นอุปสรรคต่อการได้รับสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูก และเหตุนี้เองลูกต้องเข้าใจปรัชญาแห่ง

กรรม กลับมาเป็นอิสระจากการกระทำบาป และกลายเป็นตัวของความสำเริง

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมาเป็นเหมือนกันกับ อติ ปิตา (พ่อคนแรก) จงกลายเป็นเสาแห่งพลัง ความสงบและคุณธรรม
ทั้งหมด

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่ประเมินค่าไม่ได้ของมาเตชวาริ

โลกที่ไม่มีตัวตนหมายถึงที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณทั้งหลาย

เมื่อเราพูดถึงโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่ได้หมายความว่า โลกนั้นไม่ได้มี รูปร่าง เพราะมีโลกอย่างแน่นอน โลกนั้นไม่ได้มี รูปร่างเหมือนกับโลกวัตถุ พระเจ้าไม่มีตัวตนแต่ท่านมีรูปที่ละเอียดอ่อนของท่านเองอย่างแน่นอน ดินแดน(ตาม) ของดวง วิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดคือโลกที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นเมื่อเราใช้คำว่า “โลก” นี้แสดงว่าเป็นโลกที่บางคนอยู่อาศัย และเหตุนี้เองจึงได้ให้ชื่อว่า “โลก” คนทางโลกเชื่อว่ารูปของพระเจ้าคือ คือธาตุแสงที่มั่นคง แต่นั่นคือที่อยู่อาศัยของ พระเจ้า ซึ่งก็เรียกว่าเป็นบ้านสำหรับพักผ่อน เราไม่สามารถเรียกบ้านของพระเจ้าว่าเป็น “พระเจ้า” อีกโลกหนึ่งคือโลกที่ ละเอียดอ่อนที่ที่บราห์มา วิษณุและชางก้าอาศัยอยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อนของพวกเขา นี่คือนิเวศน์ซึ่งแยกออกไปเป็นสอง โน่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสแห่งสวรรค์ที่มีความบริสุทธิ์ ความสุข และความสงบอย่างมั่นคงเป็นเวลาครึ่งวงจร อีกหนึ่ง โน่นคือโลกแห่งความทุกข์ และความไม่สงบของยุคเหล็กที่มีกิเลส เหตุใดเหล่านี้จึงเรียกว่าเป็นสองโลก เมื่อผู้คนพูดถึง สวรรค์และนรก เขาพูดว่าโลกทั้งสองถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า อย่างไรก็ตามคำพูดที่สูงส่งของพระเจ้าสำหรับสิ่งนี้ คือลูกๆ พ่อไม่ได้สร้างโลกแห่งความทุกข์ โลกที่พ่อได้สร้างเป็นโลกของความทุกข์ โลกแห่งความทุกข์นี้ที่ไร้ความสงบและความ ทุกข์ทรมานของดวงวิญญาณมนุษย์มีสาเหตุมาจากพวกเขาได้ลืมตนเองและลืมพ่อ พระเจ้า ไม่ใช่ว่าเมื่อมีโลกแห่งความ สุขและบุญ โลกไม่ได้คงอยู่ตลอดไป ใช่แน่นอน เนื่องจากเราพูดว่านั่นคือที่อยู่อาศัยของเหล่าเทพ และแล้วก็มีกรครอง เรือนอย่างแน่นอนและนั่นไม่ใช่เป็นสิ่งสร้างของกิเลสที่นั่น และดังนั้นจึงไม่มีบ่วงพันธะของกรรมใดเลย โลกนั้นเรียกว่า โลกแห่งสวรรค์ที่ปราศจากบ่วงพันธะแห่งกรรมใดๆ อันดับแรกคือโลกที่ไม่มีตัวตน ถัดไปคือโลกที่ละเอียดอ่อนและที่สาม คือโลกวัตถุนี้

โปรแกรมของการมาของพระเจ้าที่ถูกสร้างเป็นนิรันดร์

ผู้คนร้องเพลงว่า “โอ พระเจ้าของกิตะมาและเติมเต็มสัญญาของท่าน” ดังนั้นพระเจ้าท่านเองพระเจ้าของกิตะได้มาเพื่อ เติมเต็มสัญญาของท่านที่ท่านได้ทำวงจร์ที่แล้ว ท่านพูดว่า โอ ลูกๆเมื่อมีความไร้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุดในบารัต พ่อมา อย่างแน่นอนในเวลานั้นเพื่อจะทำตามสัญญาของพ่อ การมาของพ่อไม่ได้หมายความว่าพ่อมาในทุกยุค ไม่ได้มีการ ประณามศาสนาในทุกยุค การประณามศาสนาเกิดขึ้นในยุคเหล็ก และดังนั้นลูกต้องเข้าใจว่าพระเจ้ามาในยุคเหล็ก ยุค เหล็กมาทุกวงจร์และดังนั้นท่านมาทุกวงจร์อย่างแน่นอน มี 4 ยุคในแต่ละวงจร์ และนั่นเรียกว่าเป็นวงจร์ เป็นเวลาครึ่ง วงจร์ที่เป็นยุคทองและยุคเงินที่ทุกสิ่งนั้นสะอาดประจักษ์และสะอาดทุกสิ่ง ไม่มีความจำเป็นที่พระเจ้าจะมาที่นั่น ศาสนาอื่นๆเริ่ม ต้นขึ้นในยุคทองแดงและแม้ในเวลานั้น ก็ไม่ได้มีความไร้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุด สิ่งนี้แสดงว่าพระเจ้าไม่ได้มาในทั้ง สามยุคเหล่านั้น และยุคเหล็กก็เหลืออยู่ และแล้วมีการประณามศาสนาอย่างที่สุดในตอนจบของยุคเหล็ก พระเจ้ามาใน เวลานั้นและทำลายความไร้ศีลธรรมจรรยาและก่อตั้งศาสนาของสัจจะ ถ้าท่านจะมาในยุคทองแดงและหลังจากยุคทองแดง มียุคทอง ดังนั้นทำไมจึงเป็นยุคเหล็ก ลูกจะไม่พูดว่า พระเจ้าได้ก่อตั้งยุคเหล็กของความมืดสนิท ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ และเหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า : นั่นคือผู้เป็นหนึ่งเดียว และนั่นเพียงมาครั้งเดียว ทำลายความไร้ศีลธรรมจรรยาทั้งหมด ทำลายยุคเหล็ก และก่อตั้งยุคทอง ดังนั้น เวลาของการมาของพ่อคือยุคบรรจบพบกัน อังชะ

พื้นฐานของสภาพที่โอบยบินคือการมีปีกของความจริงจังและความกระตือรือร้น

วันนี้ บัฟดาตา ได้เห็นความรู้สึกบริสุทธิ์ที่เต็มไปด้วยความรักในการพบปะและกระแสน้ำที่บริสุทธิ์ของความจริงจังและความกระตือรือร้นของความปรารถนาอันสูงส่งของลูกๆ ที่จะกลับมาเพียบพร้อมสมบูรณ์ ท่านเห็นในตัวลูกแต่ละคนด้วยเช่นกันว่าความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกเหล่านั้นที่ได้พบกับบาบาเป็นครั้งแรกในวงจรนี้มีความพิเศษสุดอย่างไร และความจริงจังและความกระตือรือร้นของผู้ได้พบบาบาหลายครั้งในวงจรนี้มีความพิเศษสุดอย่างไร ในภาษาของลูกเอง ลูกกล่าวถึงสิ่งนี้ว่า "ลูกใหม่" และ "ลูกเก่า" อย่างไรก็ตามลูกทุกคนล้วนแต่เก่าที่สุด เพราะด้วยการรับรู้เก่าที่ลูกถูกดึงดูดและถูกดึงมาที่นี้มาหาพ่อและครอบครัวบราห์มิน เป็นเพียงการระบุตัวตนเท่านั้นที่ลูกพูดว่า "ใหม่" และ "เก่า" ความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกใหม่นั้นปรากฏให้เห็นในตัวพวกเขาที่ต้องการแสดงให้ทุกคนเห็นโดยการโอบยบินไปข้างหน้าและทัดเทียมกับพ่อในเวลาอันสั้น ลูกที่เก่ากว่ามีความคิดที่สูงส่งอยู่เสมอที่จะนำการตอบแทนบางอย่างมาไว้เบื้องหน้าบัฟดาตาสำหรับการหล่อเลี้ยงและสมบัติที่มีค่าที่พวกเขาได้รับจากบัฟดาตา ความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกทั้งสองนั้นสูงส่ง และความจริงจังและความกระตือรือร้นนี้ที่จะกลายเป็นปีกที่นำลูกไปสู่สภาพที่โอบยบิน อย่างไรก็ตามลูกมีปีกของความรู้และโยคะสำหรับสภาพที่โอบยบินอยู่แล้ว แต่ภายในตารางเวลาทั้งหมด ความจริงจังและความกระตือรือร้นใหม่ๆ จะปรากฏขึ้นโดยอัตโนมัติทุกวันในรูปแบบที่มองเห็นได้ในทุกขณะและในทุกการกระทำ พื้นฐานของสภาพที่โอบยบินคือความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูก ไม่ว่าจะเป็นงานประเภทใด ไม่ว่าจะเป็นงานของการทำความสะอาด หรืองานล้างจาน หรือการทำงานที่ธรรมดาใดๆ ในงานนั้นเช่นกันก็จะมีความจริงจังและความกระตือรือร้นตามธรรมชาติและสม่ำเสมอ ไม่ใช่ว่าจะมีความจริงจังและกระตือรือร้นเมื่อลูกศึกษาความรู้หรือสอนความรู้ นั้นให้กับผู้อื่น เมื่อลูกกำลังนั่งสมาธิหรือทำสมาธิให้ผู้อื่น หรือเมื่อลูกยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้ทางจิตเท่านั้น และเมื่อลูกกระทำสิ่งที่ธรรมดา สภาพของลูกก็จะกลับมาธรรมดาเช่นกัน และความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกก็กลับมาธรรมดา นั่นไม่ใช่สิ่งบ่งบอกของสภาพที่โอบยบิน ปีกของความจริงจังและความกระตือรือร้นของดวงวิญญาณที่สูงส่งในสภาพที่โอบยบินจะโอบยบินอยู่เสมอ ดังนั้นบัฟดาตากำลังเห็นความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกๆ ทุกคน ลูกทุกคนมีปีก แต่บางครั้งลูกก็เหนื่อยล้าในขณะที่โอบยบินด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น บางสิ่งกลายเป็นข้ออ้างเล็กน้อยหรือใหญ่ นั่นคือ มีสิ่งกีดขวาง และในขณะที่บางครั้งลูกสามารถเอาชนะสิ่งกีดขวางนั้นด้วยความรัก และบางครั้งลูกก็สับสน ลูกเรียกสิ่งนี้ว่าความสับสน เพราะลูกไม่สามารถเอาชนะสิ่งนี้ได้อย่างง่ายดายลูกจึงเหนื่อยล้า ลูกรู้สึกเหนื่อยล้าเล็กน้อย แต่ถึงกระนั้น เป้าหมายของลูกก็สูงส่ง และลูกมีความรักในจุดหมายปลายทางของลูก และเหตุนี้เองลูกจึงเริ่มโอบยบินอีกครั้ง เป้าหมายที่สูงส่ง จุดหมายปลายทางที่น่ารัก และประสบการณ์ของความรักของพ่อไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในสภาพที่ต่ำลงเนื่องจากความเหนื่อยล้าและดังนั้นลูกจึงเริ่มโอบยบินได้อีกครั้ง บัฟดาตาจึงยังคงดูเกมการเล่นของลูกๆ ต่อไป ถึงกระนั้นความรักของพ่อก็ไม่ปล่อยให้ลูกหยุด ลูกส่วนใหญ่สอบผ่านในวิชาของความรัก ด้วยเหตุนี้ไม่ว่าสิ่งกีดขวางจะพยายามหยุดลูกแค่ไหน - และสิ่งกีดขวางเหล่านั้นก็หยุดลูก - และแม้ว่าบางครั้ง ลูกแม้กระทั่งคิดว่านี่เป็นสิ่งที่ยากมาก และจะเป็นการดีกว่าที่จะเป็นอย่างที่คุณเคยเป็นมาก่อนหน้านี้ แม้ว่าลูกจะปรารถนาสิ่งนี้ แต่ลูกก็ไม่พบความสุขใดๆ ในการกลับไปสู่ชีวิตที่ผ่านมา เพราะเหตุใด? ประการแรก ลูกเห็นความแตกต่างระหว่างความรักของพระเจ้ากับความรักของมนุษย์ที่มีร่างกาย ดังนั้น เมื่อลูกหยุดนิ่งในขณะที่กำลังโอบยบินและลูกอยู่ระหว่างถนนสองสาย ลูกคิดว่า: ฉันควรไปที่นี้หรือ ฉันควรไปที่นั่น? ฉันควรไปที่ไหน? อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์ความรักของพระเจ้าก็ทำให้ผู้คนที่ยกขึ้นนั้นฟื้นขึ้นมา และลูกได้รับปีกของความจริงจังและความกระตือรือร้น แม้ในขณะที่คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ลูกก็บินจากสภาพที่หยุดนิ่งไปสู่สภาพที่โอบยบินได้ เรื่องอาจจะเล็กน้อย แต่ดูเหมือนจะใหญ่มากในเวลานั้นเพราะลูกอ่อนแอ บางคนที่มีร่างกายอ่อนแอก็เห็นว่ามันยากที่จะยกแม้กระทั่งน้ำแก้วเดียว ในขณะที่ผู้ที่มีความกล้าหาญจะเห็นว่ามันเป็นเกมที่ง่ายแม้กระทั่งทั้งสองถึง ในทำนองเดียวกัน ลูกเริ่มสัมผัสว่าสิ่งเล็กๆ น้อยๆ กลายเป็นเรื่องใหญ่ ดังนั้นปีกของความจริงจังและความกระตือรือร้นทำให้ลูกโอบยบินได้อย่างสม่ำเสมอ ทุกวันในเวลาอมฤตให้จุดหรือประเด็นของความจริงจังและความกระตือรือร้นที่หลากหลายที่ลูกต้องมีในสำนักตลอดทั้งวันปรากฏขึ้นมาเบื้องหน้าลูก หากเป็นเพียงจุดเดียว เช่น ฉันเป็นจุดแห่งแสง บาบาคือจุดแห่งแสง เราต้องกลับบ้านแล้วกลับมาในอาณาจักรของเรา เพราะมันเป็นเพียงแค่จุดเดียว ลูกบางคนจึงเบื่อ กับสิ่งนั้นและคิดว่าพวกเขาต้องการสิ่งใหม่ อย่างไรก็ตาม ทุกวันมีจุดที่แตกต่างกันในมุขลิตสำหรับความจริงจังและความกระตือรือร้น จุดจุดพิเศษสำหรับความจริงจังและความกระตือรือร้นจากมุขลิตทุกวัน ลูกสามารถทำบัญชีรายชื่อจุดเหล่านี้ที่

ใหญ่มาก จดบันทึกไว้ในไดอารี่และในสติปัญญาของคุณด้วย เมื่อจุดเหล่านี้ไม่ปรากฏขึ้นมาในสติปัญญาของคุณ ก็ให้
นึกถึงประเด็นเหล่านี้จากไดอารี่ของคุณ แล้วจุดที่หลากหลายนั้นจะเพิ่มความจริงจังและความกระตือรือร้นของคุณทุกวัน
เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ชอบความหลากหลาย เหตุนี้เอง ไม่ว่าคุณจะได้ตรงประเด็นของความรู้หรือไม่ ไม่ว่าคุณจะมี
การสนทนาจากใจถึงใจหรือไม่ หากจุดจดจำแต่ละจุดตลอดทั้งวัน คุณจะรู้สึกเบื่อ อย่างไรก็ตาม พ่อเป็นจุด; ลูกแต่ละคนเป็น
จุด ลูกเป็นอีโร่(นักแสดงเอก)ในยุคบรรจบพบกัน พร้อมกับการเป็นซีโร่(ศูนย์)แล้ว ลูกยังเป็นอีโร่(นักแสดงเอก)ด้วย ลูก
ไม่ใช่แค่ซีโร่(ศูนย์) เนื่องจากลูกเป็นอีโร่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกจึงเล่นบทบาทต่างๆได้หลากหลายตลอดทั้งวัน บทบาท
ของตัวเองที่เป็นศูนย์ตลอดทั้งวันคืออะไร และบทบาทอีโร่ของกันเองในตอนนี้คืออะไร? ตอนนี้บทบาทของกันเองอยู่กับ
ใคร? กันเองต้องเล่นบทบาทนั้นนานแค่ไหน? หลังจากนั้นกันเองต้องเล่นบทบาทอะไร? กลายเป็นซีโร่(ศูนย์)ด้วยรูปที่ที่หลากหลาย
นี้และรักษาสำนึกถึงบทบาทอีโร่ของคุณ ดังนั้นในการจดจำระลึกถึงเช่นกัน จงรักษาความหลากหลาย: บางครั้งอยู่ใน
สภาพที่เป็นเมล็ด บางครั้งอยู่ในสภาพเหวตางฟ้า บางครั้งมีการสนทนาจากใจถึงใจ และบางครั้งนำแต่ละเพชรพลอย
จากสมบัติที่มีค่าที่คุณได้รับจากพ่อมาไว้เบื้องหน้าคุณ จดจำระลึกถึงท่านด้วยสิ่งที่คุณสนใจในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เฉลิม
ฉลองการพบปะกับพ่อในเวลาใดก็ตามที่คุณต้องการ ด้วยความรักในความสัมพันธ์ใดๆก็ตามที่คุณต้องการ ด้วยเหตุนี้พ่อ
จึงทำให้ลูกเป็นของท่านในทุกความสัมพันธ์ และลูกได้ทำให้พ่อเป็นของคุณในทุกความสัมพันธ์เช่นกัน ไม่มีเพียงแค่ความ
สัมพันธ์เดียวเท่านั้น มีความหลากหลายใช่ไหม? ลูกเพียงแค่ต้องใส่ใจกับประเด็นหนึ่งของการไม่จดจำใครเลยนอกจาก
พ่อ, การบรรลุผลจากพ่อ และสมบัติที่มีค่าจากพ่อ อย่างไรก็ตามมีการบรรลุผลที่หลากหลาย สมบัติที่มีค่าที่หลากหลาย
ความสัมพันธ์ที่หลากหลาย จุดแห่งความสุขที่หลากหลาย และจุดของความจริงจังและความกระตือรือร้นที่หลากหลาย ใช้
สิ่งเหล่านี้ในลักษณะนี้ ให้มีเพียงพ่อกับลูกเท่านั้น: นี่คือการปลอบโยนอย่างแท้จริง อย่าก้าวออกไปนอกเส้นของสำนึกนี้ แค
่นี้เอง เส้นนี้เป็นรั้วรั้วแห่งการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้า トラバเท่าที่คุณยังอยู่ในรั้วรั้วแห่งการปกป้องคุ้มครอง
มายาก็ไม่มีความกล้าหาญ แล้วจะมีความไม่รู้ในคำศัพท์ว่า: ความพยายามคืออะไร สิ่งกีดขวางคืออะไร (สถานการณ์ที่
หยุดลูก) และอุปสรรคคืออะไร (สถานการณ์ที่ยากลำบาก) ลูก ๆ ที่ปรากฏตัวในตอนต้นของการก่อตั้งเคยสัมผัสกับดวง
วิญญาณของยุคทองที่จิตมาและที่ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่รู้วีกิเลสคืออะไร ความทุกข์คืออะไร และมายาคืออะไร ลูกๆ
เคยสัมผัสประสบการณ์กับสิ่งนี้ใช่หรือไม่? คนเก๋ารู้สิ่งเหล่านี้ ในท่านเองเดียวกัน บรรดาผู้ที่อยู่ในเส้นของรั้วรั้วแห่ง
การปกป้องคุ้มครองของสำนึกรู้ว่ามี “เพียงพ่อกับกันเท่านั้น” ไม่รู้ต่อสิ่งเหล่านี้ นี่เป็นเพราะพวกเขาลดภัยอยู่เสมอและ
อยู่ในหัวใจของพ่ออยู่เสมอ ลูกชอบหัวใจเป็นอย่างมากใช่ไหม? แม้กระทั่งเมื่อลูกจะนำของขวัญมาด้วย ลูกก็นำของขวัญ
รูปหัวใจมา แม้กระทั่งตอนที่ลูกทำเค้ก ลูกก็ทำเค้กให้เป็นรูปหัวใจ ลูกแม้กระทั่งทำกล่องรูปหัวใจ ดังนั้นลูกอยู่ในหัวใจใช่
ไหม? มายาไม่สามารถเข้ามาถึงหัวใจของพ่อได้ เช่นที่เมื่อมีเปลวไฟอยู่ในป่า แม้แต่ราชาแห่งป่านั้นคือสิ่งใดก็ไม่สามารถ
ไปที่นั่นได้ เขาก็วิ่งหนีไป ดังนั้นจึงมีแสงสว่างและอำนาจเช่นนั้นในหัวใจของพ่อ รูปของมายาไม่สามารถมาอยู่เบื้องหน้า
ของสิ่งนั้นได้ ลูกปลอดภัยจากความลำบากตรากตรำแล้วใช่ไหม? ลูกเกิดอย่างง่ายดาย ลูกใช้ความพยายามในการเกิด
หรือไม่? ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อ ลูกตระหนักรู้ถึงท่านและจำท่านได้ และภายในไม่กี่วินาทีลูกก็ได้ประสบการณ์ว่าพ่อ
เป็นของคุณ และลูกเป็นของท่าน ลูกเกิดอย่างง่ายดาย ลูกไม่ต้องเร่ร่อนไปทั่วทุกที่ พ่อทำให้ลูกบางคนเป็นเครื่องมือและ
ส่งพวกเขาไปยังแผ่นดินของคุณ นั่นคือ ไปที่บ้านของคุณ ลูกไม่จำเป็นต้องแสวงหาท่านใช่ไหม? ลูกไม่ต้องเร่ร่อนไปทั่วใช่
ไหม? ลูกพบพ่อในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านใช่ไหม? ลูกวิ่งมาที่บาร์ตด้วยความรัก แต่ลูกได้รับการแนะนำที่นั่น ลูกเกิดที่นั่น
เนื่องจากลูกเกิดอย่างง่ายดายมาก ลูกจึงได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างง่ายดายมากเช่นกัน เพียงแค่สัมผัสประสบการณ์นี้แล้ว
ลูกจะกลับไปกับพ่อได้อย่างง่ายดาย ลูกต้องการที่จะกลับไปกับท่านใช่ไหม? หรือลูกจะรอรหว่างนั้นในดินแดนดาราม
ราช? ลูกทุกคนจะกลับไปพร้อมกับพ่อหรือไม่? ลูกทุกคนมีความคิดที่มุ่งมั่นว่า: เราอยู่ด้วยกันแล้วเราจะกลับไปด้วยกัน
ไหม? ในอนาคตลูกก็จะเข้ามาในอาณาจักรและมีบทบาทร่วมกับพ่อบราห์มาด้วย หรือลูกจะมาจากหลัง? ลูกมีความคิด
ที่มั่นคงนี้หรือไม่? ถ้าในขณะที่เดินไปแล้วลูกเหนื่อยล้า และลูกหยุด แล้วลูกจะไปทำอะไรที่นั่น? เพราะพ่อจะไม่หยุด ใน
เวลานั้นท่านจะไม่รอ ท่านกำลังรออยู่ในปัจจุบันนี้ เวลานั้นลูกมีเวลาอยู่บ้างแล้ว แต่ท่านจะไม่รอในเวลานั้น ในเวลานั้น
ท่านจะโยยบินในหนึ่งวินาที ปัจจุบันมันหายไปแล้วสำหรับลูกใหม่ แต่บอร์ต 'สายเกินไป' ยังไม่ถูกตั้งขึ้น ดังนั้นโลกใหม่
จึงกำลังรอให้ลูกใหม่มาเพื่อที่พวกเขาจะได้ไปถึงจุดที่ 'มาสุดท้ายและไปอย่างรวดเร็ว' และประกาศสิทธิในอันดับแรก
ดังนั้นลูกทุกคนพร้อมจะกลับไปด้วยกันแล้วหรือยัง? บรรดาขอแสดงความยินดีกับผู้ที่มาที่นี่เป็นครั้งแรกในวงจรนี้ บั
พดาแสดงความยินดี เพราะเหตุใด? ซีเนียร์ยังคงมีความรักต่อผู้ที่อายุน้อยกว่า พ่อและซีเนียร์บราเธอร์และซิสเตอร์มีค
ความรักเป็นพิเศษต่อลูก ดังนั้นลูกเป็นที่รักใช่ไหม? ลูกใหม่เป็นที่รักเป็นพิเศษ ไม่ว่าลูกจะเก่าหรือใหม่ ทุกคนก็รักษา
ความเร็วไว้เพื่อมาเป็นอันดับแรก คงอยู่ภายใต้รั้วรั้วแห่งการปกป้องคุ้มครองอยู่เสมอ อยู่ในหัวใจเสมอ; นี่เป็นวิธีที่ง่าย

ที่สุดสำหรับความเร็วที่รวดเร็ว

อย่าปล่อยให้ตนเองเบื่อหน่าย จงสร้างความจริงใจและความกระตือรือร้นให้กับตัวเองด้วยวิธีการต่างๆเสมอ ดับเบิลโฟเรนเนอร์บางคนคิดว่าวัฒนธรรมของพวกเขากับวัฒนธรรมอินเดียมีความแตกต่างกันมาก เหตุนี้เองบางครั้งพวกเขาชอบวัฒนธรรมอินเดียและบางครั้งก็ไม่ชอบ อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่วัฒนธรรมอินเดียหรือวัฒนธรรมต่างประเทศ นี่คือวัฒนธรรมบราห์มิน ลูกทุกคนชอบชื่อ บราห์มา กุมาร และ กุมารี ใช่ไหม? ลูกมีความรักต่อพ่อบราห์มาเป็นอย่างมาก และรักชีวิต BK มากเช่นกัน บางครั้งลูกนึกถึงเสื้อผ้าสี แทนที่จะเป็นเสื้อผ้าสีขาว เพราะเสื้อผ้าสีขาวสกปรกเร็วมาก บัพาดาไม่ได้ห้ามลูกไม่ให้สวมใส่เสื้อผ้าที่ใสเมื่อไปที่ทำงานหรือสถานที่อื่นๆ อย่างไรก็ตาม อย่าได้สวมใส่เสื้อผ้าเหล่านั้นด้วยทัศนคติที่ว่า: นี่คือวัฒนธรรมต่างประเทศของเราและนี่คือบุคลิกภาพของฉัน ลูกอาจใส่ไปทำงานรับใช้ได้ อย่าสวมใส่โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบุคลิกภาพ มีจุดมุ่งหมายของชีวิตบราห์มิน ลูกไม่ได้ถูกห้ามไม่ให้สวมใส่มันเพื่อไปทำงานรับใช้หรือตามความจำเป็น แต่แน่นอนให้ตรวจสอบกับดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือด้วย อย่าพูดว่า: บัพาดาอนุญาตฉันแล้วทำไมเธอถึงห้ามฉัน? บางครั้งลูกพูดเรื่องน่าขบขันมากมาย ลูกจดจำคำพูดที่ลูกต้องการได้ยินเพื่อจุดประสงค์ของลูกเอง แต่ลูกลืมสิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไว้เบื้องหลัง บัพาดาชอบความฉลาด แต่ควรมีขีดจำกัดของความฉลาด ไม่ควรเกินขีดจำกัด ดังนั้น รับประทาน ดื่มน้ำ สวมใส่ และเล่น แต่อยู่ในขอบเขตจำกัด แล้วลูกละ ชอบวัฒนธรรมไหน? อะไรก็ตามที่เป็นวัฒนธรรมของพ่อบราห์มาก็จะเป็นวัฒนธรรมของบราห์มากุมารและกุมารี ลูกชอบสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกมีคุณสมบัติพิเศษตรงที่ลูกพูดทุกสิ่งอย่างชัดเจน ไม่เหมือนกันทั้งหมด มีบางคนทีพูดถึงความอ่อนแอของตนเอง นั่นเป็นสิ่งที่ดี แต่แล้วพวกเขาก็กลับมาแปลก พวกเขาหาความอ่อนแอนั้นมาสู่จิตสำนึกว่า: "ฉันอ่อนแอ ฉันอ่อนแอ" ซ้ำแล้วซ้ำเล่า อย่าอ่อนไหวในลักษณะนั้น หากลูกยังคงคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้นต่อไป ลูกจะลืมคุณสมบัติพิเศษอื่นๆทั้งหมดที่ลูกมี และลูกจะคิดถึงความอ่อนแออื่นๆทั้งหมดอยู่เรื่อยๆ อย่าทำสิ่งนี้ จงบอกพ่อเกี่ยวกับความอ่อนแอของลูกอย่างแน่อน แต่ในเมื่อลูกให้ความอ่อนแอของลูกกับพ่อแล้ว แล้วใครเล่ามีความอ่อนแอเหล่านี้? ในกรณีนั้น ทำไมลูกถึงคิดว่า: "ฉันเป็นอย่างนี้"? ลูกได้ให้พ่อแล้ว ลูกบางคนเขียนจดหมายที่เขียนเกี่ยวกับความอ่อนแอของตนและมอบให้กับบัพาดา หรือไม่พวกเขาก็ให้ไว้ในห้องของบัพาดาแล้วพวกเขาก็คิดว่าพวกเขาไม่ได้รับคำตอบ บัพาดาไม่ได้ตอบอะไรแบบนั้น ไม่ว่าความอ่อนแออะไรก็ตามของลูกที่ให้กับพ่อ บัพาดาจะแทนที่สิ่งนั้นด้วยพลัง ความสุข ความจริงใจและความกระตือรือร้น อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้รับในสิ่งที่บัพาดามอบให้กับลูก ลูกเพียงแค่คิดว่าลูกไม่ได้รับการตอบกลับ พยายามรับในสิ่งที่พ่อให้แก่ลูก อย่ารอการตอบกลับ รับพลังและความสุขต่อไปแล้วดูว่าความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกดีแค่ไหน ช่วงเวลาที่ลูกเขียนเกี่ยวกับความอ่อนแอของลูกหรือพูดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้กับดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือ นั้นหมายความว่าลูกได้มอบสิ่งเหล่านั้นให้กับดวงวิญญาณเครื่องมือแล้วและได้จบสิ้นลงกับพวกเขา เวลานี้คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกได้รับ บัพาดาได้รับจดหมายมากมายจากแต่ละคน ท่านไม่ได้ตอบกลับ แต่ท่านให้สิ่งที่จำเป็นกลับคืนมา และท่านเติมเต็มในความอ่อนแอ ท่านยังคงให้ความรักและความทรงจำระลึกถึงทุกวัน มีวันไหนบ้างไหมที่ลูกไม่ได้รับความรักและความทรงจำระลึกถึง? ทุกวันบัพาดาเขียนจดหมายสองถึงสามหน้าถึงลูกทุกคน (มุรลี) ไม่มีใครเขียนจดหมายยาวเช่นนี้ทุกวัน ไม่ว่าลูกจะรักใครสักคนมากแค่ไหน คนๆนั้นเคยเขียนจดหมายถึงลูกยาวขนาดนี้ไหม? มุรลีเป็นตัวอักษรใช่หรือไม่? เป็นการตอบต่อสิ่งที่ลูกเขียนใช่หรือไม่? ท่านเขียนจดหมายยาวเช่นนี้ ท่านแม้กระทั่งพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ และทุกคนที่เขียนจดหมายพิเศษจะได้รับคำตอบพิเศษ เพราะลูกคือผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานแล้ว ดังนั้น บัพาดาจึงให้พลังและความสุขเป็นพิเศษเป็นการตอบแทน เพียงแค่ให้สติปัญญาระมัดระวังและชัดเจนอยู่เสมอ ตามที่ได้บอกลูกไว้ก่อนหน้านี้ ให้เอาสิ่งเหล่านั้นออกจากสติปัญญาของลูก หากลูกเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ในสติปัญญาของลูก สติปัญญาของลูกก็ไม่ชัดเจน และดังนั้นสิ่งใดก็ตามที่พ่อให้กับลูกเพื่อเป็นการตอบแทนก็จะปะปนกันไป บางครั้งก็พลาดและบางครั้งก็ปะปนกันไป

บางครั้งลูกบางคนทำอะไร? วันนี้บapakำลังบอกลูกถึงสถานภาพของลูก บางคนคิดว่า: "เรากำลังทำงานรับใช้และพ่อสัญญากับเราว่าท่านจะเป็นผู้ช่วยของเราเสมอ แต่บapakไม่ได้ช่วยในงานรับใช้และดังนั้นจึงประสบความสำเร็จน้อยลงทำไมบัพาดาไม่ช่วย?" แล้วพวกเขาก็คิดว่า "บางทีฉันอาจไม่มีค่าพอ บางทีฉันอาจไม่สามารถทำงานรับใช้นี้ได้ ฉันอ่อนแอ" พวกเขามีความคิดที่ไร้สาระในสิ่งเหล่านี้ ถ้าลูกๆนำความคิดมาอยู่เบื้องหน้าพ่อเพื่อขอความช่วยเหลือในงานรับใช้บางอย่าง จงทำด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้นบัพาดาจึงให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษในเวลาของงานรับใช้ เพียงใช้วิธีการเดียว ไม่ว่างานรับใช้นั้นจะยากสักเพียงใด ยังคงมอบงานรับใช้ให้กับพ่อด้วยสติปัญญาของลูก "ฉันทำสิ่งนี้ไปแล้วแต่ฉันไม่ประสบความสำเร็จ" 'ฉัน' มาจากไหน? ทำไมลูกถึงลืมนึกไปว่ามันเป็นความรับผิดชอบของพ่อผู้เป็นคาร์เนลารวันฮาร์ แล้วลูกก็รับภาระนั้นไว้กับตัวลูกเอง? นี่เป็นสิ่งที่ผิด เป็นงานรับใช้ของพ่อและ

ท่านจะทำอย่างแน่นอน ดังนั้นจงให้พ่ออยู่เบื้องหน้าลูก อย่าให้ตัวลูกเองอยู่เบื้องหน้า "ฉันทำสิ่งนี้" คำว่า 'ฉัน' นี้ทำให้ความสำเร็จห่างไกล ลูกเข้าใจไหม?

แต่ดวงวิญญาณที่กำลังเพียรพยายามอย่างแรงกล้าจากทุกหนทุกแห่งที่โอบยบด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ แต่เพชรพลอยพิเศษที่อยู่ในหัวใจของพ่ออยู่เสมอ แต่ผู้ที่อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของสำนักผู้ของ "พ่อกับฉัน" อยู่เสมอ แต่ผู้ที่ไปอยู่เหนือสภาพของการหยุดและสภาพที่ตกลงมาและก้าวไปข้างหน้าในสภาพที่โอบยบ แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ก้าวไปข้างหน้าอย่างมีความสุขและความซาบซึ้งด้วยจุดต่างๆที่หลากหลาย ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบิดา

พร: ขอให้ลูกเข้าใจปรัชญาอันลึกซึ้งของกรรมและสัมผัสกับความสุขทางจิตในชีวิตบราห์มินของลูก ชีวิตบราห์มินเป็นชีวิตที่มีความสุข แต่การอยู่ในความสุขไม่ได้หมายความว่าลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่เข้ามาในจิตใจของลูกและเพียงแค้อยู่อย่างซาบซึ้ง ความสุขของความสุขชั่วคราว และความสุขของความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ชั่วคราวนั้นแตกต่างจากสภาพของความสุขถาวร “พูดในสิ่งที่ลูกต้องการ ทำในสิ่งที่ลูกต้องการ ฉันจะอยู่ในความสุขของฉันเอง!” อย่าเป็นคนที่ทำให้ตนเองพอใจชั่วคราว อยู่ในความสุขทางทางจิต, อโลกิก (รูฮานี) ตลอดเวลา นี่คือนิเวศบราห์มินที่แท้จริง พร้อมกับความสุขนี้แล้ว จงเข้าใจปรัชญาอันลึกซึ้งของกรรมด้วย

คติพจน์: แทนที่จะมีความหลงทะนงตนของ "ฉัน" (ahem) หรือมีความสงสัย (veham) จงมีความเมตตา (reham) สำหรับทุกคน

*** โอม ชานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตลอดทั้งวันสติปัญญาของลูกควรมีเพียงความคิดของงานรับใช้เท่านั้น ลูกต้องนำคุณประโยชน์มาให้ทุกคน, เพราะลูกคือไม่เท่าสำหรับคนตาบอด
- คำถาม:** คุณธรรมหลักอะไรที่ลูกต้องการเพื่อที่จะได้รับสถานภาพที่สูง?
- คำตอบ:** เพียงเมื่อลูกมีการควบคุมที่สมบูรณ์เหนืออวัยวะทางร่างกายของลูกแล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง เมื่ออวัยวะทางร่างกายของลูกไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุม กิจกรรมของลูกก็ไม่ถูกต้อง ถ้ามีความอยากรู้อยากเห็นความปรารถนามากมายและลูกมีนิสัยของความโลภลูกจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง ถ้าลูกต้องการจะได้รับสถานภาพที่สูง, จงทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ จงกลายเป็นผู้ที่มีชัยชนะเหนืออวัยวะทางร่างกายของลูก
- เพลง:** ชื่นหนทางให้กับคนตาบอดเกิด พระเจ้าที่รัก!

โอมชานติ เพลงนี้ดีมากสำหรับนิทรรศการ ไม่ใช่ว่าลูกต้องไม่เล่นแผ่นเสียงที่นิทรรศการ ลูกสามารถอธิบายได้อย่างดีโดยใช้เพลงนี้ เพราะถึงแม้ว่าทุกคนกำลังร้องเรียกหา, แต่พวกเขาไม่ได้รู้ว่าพวกเขาจะต้องไปที่ใดหรือใครจะพาพวกเขาไป เป็นราวกับว่าผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาต้องการกระทำความเลื่อมใสศรัทธาเพราะด้วยละครและชะตากรรมของพวกเขา เพียงเมื่อความเลื่อมใสศรัทธาจบสิ้นเท่านั้นที่พ่อมา พวกเขาซ่อนเร้นไปทั่วจากประตูหนึ่งไปสู่อีกประตูหนึ่งและมีการจัดงานออกร้านมากมาย ฯลฯ การขยายตัวเฝ้าแต่ดำเนินไปแต่ละวัน ด้วยศรัทธาพวกเขาเฝ้าแต่ซ่อนเร้นไปทั่วในการจาริกแสวงบุญถึงแม้ว่าสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน รัฐบาลก็ยังคงทำแสดมปีของพวกเขา พวกเขาก็กทำแสดมปีให้กับนักปราชญ์ ฯลฯ และเฉลิมฉลองวันเกิดของพวกเขาด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นคือความโอฟารตระการตาของอาณาจักรของราวัน นั่นคือความโอฟารตระการตาของมายา อย่างไรก็ตามจำเป็นที่จะต้องมียานออกร้านของพวกเขา ฯลฯ ด้วยเช่นกัน เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกซ่อนเร้นไปทั่วในอาณาจักรของราวัน เวลานี้บาบาได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวันและส่งลูกไปสู่อาณาจักรของราม โลกนั้นไม่ได้รู้ถึงค่ายกบองว่า “ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้และแล้วได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา” เป็นของใคร ในตอนแรกพวกเขานั้นมี 16 องค์สมบูรณ์และแล้วพวกเขาก็สูญเสีย 2 องค์และดังนั้นจึงถูกเรียกว่าครึ่งหนึ่ง (semi) พวกเขาในตอนเริ่มแรกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่สมบูรณ์และเมื่อพวกเขาเสียไป 2 องค์ พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้เพียงครึ่งเดียว ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้จากผู้กราบไหว้บูชาและหลังจากนั้นลูกจะได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ครึ่งเดียวอีกครั้ง เวลานี้ในตอนจบของยุคเหล็ก, บทบาทของเราของการเป็นผู้กราบไหว้บูชาได้จบสิ้นไปแล้ว บาบาต้องมาเพื่อทำให้เรามีค่าควรแก่การกราบไหว้ เวลานี้บาบา กำลังทำให้เราเป็นนายของอาณาจักร นี่คือโลกและนั่นก็เป็นโลกด้วยเช่นกัน แต่จะมีผู้คนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นและจะมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น มีความขัดแย้งเพราะมีศาสนาที่นับไม่ถ้วน เวลานี้บาบาได้มาเพื่อทำให้เรามีค่า ลูกนำคุณประโยชน์มาให้ตนเองมากเท่าที่ลูกจดจำบาบา ให้ตรวจสอบว่าลูกนั้นคงความใส่ใจมากเพียงใดในการนำคุณประโยชน์มา ตัวอย่างเช่น มีจิตรกรผู้คิดถึงการวาดรูปที่ทำให้ผู้คนสามารถเข้าใจอย่างถูกต้องจากภาพเหล่านั้น พวกเขาคิดว่า: เรา กำลังทำงานรับใช้สำหรับพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด บารัตจะต้องได้รับการทำให้เป็นสวรรค์ เพียงมองดูว่าผู้คนมากมายเพียงใดที่มานิทรรศการ! ดังนั้นควรทำรูปภาพเช่นนี้ขึ้นที่ใครก็ตามสามารถเข้าใจว่ารูปภาพเหล่านี้แสดงถึงหนทางที่ถูกต้อง งานออกร้าน ฯลฯ ที่ผู้อื่นจัดขึ้นไม่ได้มีความหมายใดเลยเมื่อเทียบกับงานออกร้านนี้! สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของจิตรกรผู้เข้าใจความรู้นี้ที่พวกเขาจะทำให้รูปภาพเช่นนี้ที่จะสามารถนำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมาย ทั้งวันและคืน, สติปัญญาของลูกไม่ควรหมกมุ่นอยู่ในสิ่งนี้ บางคนก็มีความใส่ใจอย่างมากในสิ่งเหล่านี้ ความตายนั้นมาทันทีทันใด, และถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงรองเท้าวาง ฯลฯ และลูกตาย ลูกก็จะได้รับชาติเกิดที่ไร้ค่าเช่นรองเท้า! พ่อพูดว่า: ที่นี่, ลูกต้องลิ้มรสสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก ลูกเข้าใจว่าพ่อคือใครด้วยเช่นกัน ถามใครก็ตามว่า “คุณรู้จักพ่อของทุกดวงวิญญาณหรือไม่?” และพวกเขาจะพูดว่า “ไม่” พวกเขาจดจำท่านอย่างมากและพูดว่า “ให้สิ่งนี้แก่เรา!” พวกเขาจะไปเบื้องหน้าของเหล่าเทวีและสวดภาวนา พวกเขาสวดภาวนาต่อเทวีและถ้าพวกเขาได้รับบางสิ่งจากเธอ พวกเขาจะส่งเวทย์ตนเองให้กับเธอ และแล้วพวกเขาก็จะไปหาพระและพระก็จะให้พรด้วย มีศรัทธาที่มีขอบเขตมากมาย! ดังนั้นลูกควรอธิบายด้วยการใช้เพลงเช่นนี้ที่นิทรรศการ นิทรรศการนี้ก็จะไปถึงหมู่บ้านมากมาย พ่อคือเจ้าแห่งคนจน, และดังนั้นพวกเขาจะได้รับการยกระดับอย่างมาก จากผู้คนที่ร่ำรวยมากมาย มีเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้นที่จะปรากฏออกมา มีปวงประชามากมาย ลูกต้อง

กลายเป็นเทพจากมนุษย์ที่นี้ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ ก่อนอื่นลูกต้องรู้จักพ่อ, ว่าท่านคือผู้เดียวผู้ที่กำลังสอนเราอยู่ ในเวลานี้ มนุษย์มีสติปัญญาที่เป็นหิน ลูกสามารถที่จะเห็นว่าผู้คนมากมายมาที่ศูนย์ด้วยเช่นกัน พวกเขามีศรัทธาว่าท่านคือพ่อ, ครูและสัจธรรม แต่พวกเขาก็ยังคงไม่เข้าใจ! มีอีกเพลงหนึ่งเช่นกันว่า: พาเราไปจากดินแดนแห่งบาปนี้ เพลงนี้ก็ดีด้วยเช่นกัน นี่คือโลกแห่งบาป พระเจ้าพูดว่า: นี่คือชุมชนของปีศาจซึ่งพ่อกำลังทำให้กลายเป็นชุมชนที่สูงส่ง ดังนั้นคณะกรรมการของมนุษย์จะสามารถทำงานนี้ได้อย่างไร? ที่นี้ทุกสิ่งเชื่อมโยงกับสติปัญญา พระเจ้าพูดว่า: ลูกนั้นไม่บริสุทธิ์, พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์สำหรับอนาคต นั่นคือเป็นเทพ ในเวลานี้ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ คำว่า “ไม่บริสุทธิ์” หมายถึงกิเลส ในยุคทองเคยมีโลกที่ปราศจากกิเลส, ในขณะที่นี่คือโลกที่เต็มไปด้วยกิเลส พวกเขาได้แสดงกฤษณะว่ามีราชนิ 16,108 องค์ สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน คัมภีร์ทั้งหมดที่ได้เขียนไว้รวมการประณามไว้มากมาย พวกเขาได้พูดถึงสิ่งต่างๆมากมายเกี่ยวกับบาบาผู้เดียวผู้ที่สร้างสวรรค์ เวลานั้นลูกรู้ว่าบาบาทำให้ลูกสูงส่งมากเพียงใด ท่านให้คำสอนที่ดีมากแก่ลูก ความเป็นมิตรแห่งสวรรค์(ชัตซัง)คือสิ่งจริงแท้ ส่วนที่เหลือนั้นคือความเป็นมิตรของความห่อหุ้ม ฟอสฟอรัส, ดวงวิญญาณสูงสุดมาและทำให้ผู้นี้กลายเป็นนายของโลก พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ในเวลานี้ต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ผู้ที่ตาบอดจะกลายเป็นไม้เท้าให้กับผู้อื่นได้อย่างไร? ความรู้ที่ไม่เคยถูกทำลายและเมื่อลูกพูดว่า “แม่และพ่อ” ลูกก็จะได้รับสถานภาพใดสถานภาพหนึ่ง อย่างไรก็ตามนั้นต่างลำดับกันไป สิ่งนี้สามารถรู้ได้จากพฤติกรรมของลูก ถึงอย่างไรก็ตามลูกจะได้รับการบอกให้เพียรพยายาม ลูกไม่ควรที่จะพอใจกับอะไรก็ตามที่ลูกได้รับ โดยการทำความเพียรพยายามลูกสามารถได้รับรางวัลที่สูงส่งได้ ปราศจากการเพียรพยายามลูกไม่สามารถแม้จะรับน้ำ นี่เรียกว่าเป็นสนามของการกระทำ มนุษย์ไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากการกระทำ คำว่า “การสละละทิ้งการกระทำ” (คาร์มา ชานยาสา) นั้นผิด ผู้คนมากมายใช้พลังกำลัง พวกเขาเรียนรู้ที่จะเดินบนน้ำหรือเดินบนไฟ แต่อะไรคือคุณประโยชน์ที่พวกเขาได้รับจากสิ่งนั้น? พวกเขาสูญเสียชีวิตโดยไม่ได้รับสิ่งใด ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะเป็นอิสระจากความทุกข์ของราวัน เพื่อที่จะกลับมาเป็นอิสระและแล้วกลับบ้าน เหตุนี้เองทุกคนจดจำว่าเราไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นและไปสู่ดินแดนของความสุข ทั้งสองนั้นได้กลายเป็นอดีตไปแล้ว บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุขแต่เวลานี้เป็นนรก ดังนั้นผู้คนจึงถูกเรียกว่าเป็นชาวนรก ลูกเองพูดว่า “ผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์” อัจชะ แต่ลูกยังคงอยู่ในนรก ตรงข้ามกับสวรรค์คือนรก อีกหนึ่งนั้นคือดินแดนของความสงบ บุคคลสำคัญไม่แม้เข้าใจมากเท่านี้ พวกเขาพิสูจน์ว่าตนเองนั้นอยู่ในนรก ลูกต้องพิสูจน์สิ่งนี้แก่พวกเขาด้วยกลยุทธ์ที่ดี นิทรรศการนี้จะทำงานอย่างมาก ในเวลานี้มนุษย์ทำบาปอย่างมาก สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ที่นั่นเป็นรางวัลและเรากำลังจะไปที่นั่นอีกครั้ง ลูกพูดว่าเราได้กลายเป็นนายของโลกหลายครั้งและเวลานี้กำลังกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นในโลกที่รู้สิ่งนี้ ในหมู่ลูกเช่นกันมีเพียงบางคนที่เข้าใจว่าไม่มีใครที่เป็นอิสระจากละครนี้ได้ เป็นเพียงเมื่อมนุษย์ไม่มีความสุขที่พวกเขาต้องการการหลุดพ้นที่คงอยู่ตลอดไป บาบาพูดว่า: จงทำความเพียรพยายามที่ดี ให้ทำตามแม่และพ่อและประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่ชี้หนทางและดังนั้นเหตุใดลูกจึงจะไม่ทำตามเล่า? ลูกไม่ควรที่จะมีความอยากความปรารถนามากมาย เพียงแต่รับประทานสิ่งที่ลูกได้รับจากยักษ์ ถ้ามีความโลภ ถ้าอวัยวะทางร่างกายของลูกไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุม ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกควรเล่นเพลงเช่นนี้ที่นิทรรศการและอธิบายความหมายของเพลงนั้น ลูกคือครอบครัวของชีพบาบา ไม่มีผู้ใดที่สูงไปกว่าชีพบาบา ที่เหลือทั้งหมดนั้นก็ไม่มีใครบางคนที่สูงกว่าพวกเขา ใน 84 ชาติเกิดลูกมีพ่อ 84 คนและปู่ 84 คน ชีพบาบาเป็นผู้สร้างและเวลานี้ท่านสร้างสิ่งสร้างใหม่ นั่นคือท่านกำลังทำสิ่งที่เก่าให้ใหม่ ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่สวยงามจากนาเกลียด ในสวรรค์ศรียุคหนึ่งและเขาจะต้องใช้ชาติเกิดในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน เวลานี้เขากำลังจะกลายเป็นอันดับหนึ่งอีกครั้ง ศรียุคหนึ่งได้ใช้ 84 ชาติเกิดสมบูรณ์ ทั้งหมดเหล่านั้นผู้เป็นของสุริยวงศ์, ชุมมุนที่สูงส่งได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในชาติเกิดสุดท้ายของศรียุคหนึ่ง ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งและทำให้เขากลายเป็นศรียุคหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่มีความอยากความปรารถนาที่สูญสลายใดๆ ให้ให้คุณประโยชน์มาให้กับตัวลูกเองและผู้อื่น
2. ลูกต้องลืมทุกสิ่ง, รวมทั้งร่างกายของลูกและกลับบ้าน ดังนั้นให้ตรวจสอบว่าสติปัญญาของลูกไม่ได้ติดกับอยู่ที่ใด

พร: ขอให้ลูกสร้าง "ความใสใจอย่างเป็นธรรมชาติ" ให้เป็นธรรมชาติของลูกและกลายเป็นตัวแห่งการจดจำระลึกถึง

ทหารในกองทัพต้องไม่ประมาท พวกเขาจะต้องให้ความใสใจและตื่นตัวอยู่เสมอ ลูกเป็นกองทัพพันดาพด้วยเช่นกัน ดังนั้นอย่าประมาทแม้เพียงเล็กน้อย ให้ความใสใจกลายเป็นวิถีธรรมชาติของลูก บางคนมีความตึงเครียดในขณะที่ให้ความใสใจ แต่ชีวิตที่ตึงเครียดไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ตลอดเวลา ดังนั้นจงสร้างความใสใจตามธรรมชาติให้เป็นธรรมชาติของลูกและนิสัยขี้ลืมของลูกจะสิ้นสุดลง

คติพจน์: เป็นครูของตัวเองและความอ่อนแอทั้งหมดจะสิ้นสุดโดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่สูงส่งประเมินค่าไม่ได้ของมาเตชวารีจี

1) การทรงจำระลึกถึงคือการได้รับการเชื่อมกับความรู้ เพราะหากปราศจากความรู้แล้ว การทรงจำระลึกถึงก็จะมีวันถูกต้องแม่นยำ

ประเด็นหลักใดที่ผู้คนควรรักษาไว้ในสติปัญญาของเขาเพื่อที่จะมีชีวิตที่มีความสุข? ก่อนอื่นลูกต้องเข้าใจสิ่งหลัก เราต้องมีการทรงจำระลึกถึงพระเจ้า พ่อ ผู้ที่เราเป็นลูกๆของท่านในทุกลมหายใจ เราต้องพยายามฝึกฝนสิ่งนี้อย่างเต็มที่ ในทุกลมหายใจหมายความว่าสติปัญญาเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่อง และสิ่งนี้ลูกเรียกว่าโยคะที่สม่ำเสมอ ซึ่งเป็นบทเพลงแห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างไม่ขาดตอน สิ่งนี้ไม่ใช่การทรงจำระลึกถึงที่ลูกพูดด้วยริมฝีปากของลูก และเราไม่ต้องเก็บรูปเคารพบูชาไว้เบื้องหน้าเราและทำสมาธิกับสิ่งนั้น เราต้องมีการทรงจำระลึกถึงนี้ด้วยสติปัญญาของเราในโยคะ เราจะสามารถมีการทรงจำระลึกถึงนั้นได้อย่างต่อเนื่องเมื่อเราได้รับคำแนะนำของพระเจ้าที่สมบูรณ์ และแล้วเราจะสามารถจดจ่อไปที่ท่านได้อย่างเต็มที่เท่านั้น อย่างไรก็ตาม พระเจ้าพูดไว้อย่างชัดเจนในกิตะว่า: ฉันไม่สามารถพบโดย dhyana (จดจ่ออยู่ที่ท่าน) หรือผ่านการสวดมนต์ และลูกไม่จำเป็นต้องเก็บภาพลักษณ์ของพ่อไว้เบื้องหน้าลูกและจดจ่ออยู่กับสิ่งนั้น แต่ลูกต้องบรรลุถึงพระเจ้าโดยการมีความรู้และโยคะ เหตุนี้เองที่ลูกต้องมีความรู้เป็นอันดับแรก หากปราศจากความรู้ ลูกไม่สามารถมีการทรงจำระลึกถึงได้อย่างต่อเนื่อง การทรงจำระลึกถึงถูกเชื่อมโยงกับความรู้ เวลานี้ ด้วยความรู้ ลูกสามารถจินตนาการด้วยจิตใจของลูก หรือลูกสามารถนั่งและมีการมองเพียงแวบเดียว (darshan) หากลูกมีความรู้มาก่อน ลูกสามารถมีโยคะและ dhyana ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นพระเจ้าพูดว่า: ฉันเป็นใคร? ลูกจะมีโยคะกับพ่อได้อย่างไร? ลูกต้องการความรู้สำหรับสิ่งนี้ สำหรับความรู้ ลูกต้องมีมิตรก่อน เวลานี้ลูกต้องเก็บประเด็นของความรู้ทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูก เพราะเมื่อวันนั้นลูกจะสามารถมีโยคะที่ดีได้

2) โลกจะเริ่มต้นอย่างไร?

ผู้คนถามว่าพระเจ้าสร้างโลกอย่างไร ท่านสร้างใครที่เป็นมนุษย์คนแรก เราต้องเข้าใจชื่อและรูปของท่าน สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องอธิบายว่าพระเจ้าสร้างโลกผ่านร่างกายของบราห์มา บุคคลแรกที่ท่านสร้างคือบราห์มา ดังนั้น หากพระเจ้าสร้างโลก ท่านต้องเล่นบทบาทของท่านในโลกนั้นอย่างแน่นอน พระเจ้าเล่นบทบาทของท่านอย่างไร? ประการแรก พระเจ้าสร้างโลก ท่านสร้างบราห์มาในนั้นก่อนด้วยเช่นกัน ดังนั้น นี่หมายความว่าดวงวิญญาณบราห์มากลับมาบริสุทธ์ก่อน และแล้วเขาก็กลายเป็นศรียุคหนึ่ง ผ่านทางร่างกายนั้น (ของบราห์มา) ท่านก่อตั้งโลกของเทพ ท่านดลใจให้สร้างโลกของเทพผ่านร่างของบราห์มา และดังนั้น อติปิตา (พ่อคนแรก) ของเหล่าเทพคือบราห์มา บราห์มากลายเป็นศรียุคหนึ่ง และศรียุคหนึ่งคนเดียวกันกลายเป็นบราห์มาในชาติเกิดสุดท้ายของเขา โลกดำเนินไปอย่างเป็นระบบในลักษณะนี้ ดวงวิญญาณคนเดียวกันจบสิ้นบทบาทของความสุขและเล่นเป็นบทบาทของความทุกข์ ดังนั้น เขาจึงผ่านสภาพ ราโจ และ ตโม และกลายเป็นบราห์มินจากศุทร ดังนั้น เราเป็นสกุลของบราห์มา และสกุลของชีวาด้วย คือบราห์มินที่แท้จริง สกุลของบราห์มาเป็นผู้ที่ได้รับความรู้ที่ไม่ดับสูญผ่านบราห์มาและกลับมามีบริสุทธ์

3) ความหมายที่แท้จริงของคำว่า "โอม"

เมื่อเราพูดคำว่า "โอม ชานติ" ก่อนอื่นเราต้องเข้าใจความหมายของ "โอม" อย่างถ่องแท้ เมื่อลูกถามใครสักคนถึงความ

หมายของ "โอม" คืออะไร เขาจะให้ความหมายที่ยาวและซับซ้อนมาก พวกเขาถ่ายทอดความหมายของ "โอม" ว่าเป็น "โอมการ" อย่างดังมาก และแล้วพวกเขาสร้างคัมภีร์ขนาดใหญ่บนฐานของ "โอม" อย่างไรก็ตาม ความหมายของ "โอม" นั้นไม่ยาวและซับซ้อน พระเจ้าได้อธิบายให้เราเข้าใจถึงความหมายง่าย ๆ ของ "โอม" "โอม" หมายถึง "ฉันเป็นดวงวิญญาณ" และศาสนาดั้งเดิมของนั้นคือการเป็นตัวของความสงบ เวลาที่เราต้องมั่นคงในความหมายของ "โอม" ดังนั้นความหมายของ "โอม" คือ "ฉันคือดวงวิญญาณ ลูกของพระเจ้า" สิ่งสำคัญคือต้องมั่นคงในความหมายของ "โอม" ไม่ต้องท่อง "โอม" ลูกต้องก้าวไปพร้อมกับศรัทธาในสติปัญญาของลูก จงมั่นคงในความหมายของ "โอม" แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นอธิบายความหมายของ "โอม" ของพวกเขา พวกเขาก็ไม่มั่นคงในรูปนั้น เรารู้ความหมายของ "โอม" และเหตุนี้เองเราถึงสามารถอยู่อย่างมั่นคงในรูปนั้น เรารู้ด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าคือรูปเมล็ด และเวลานี้เราได้รับความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับว่าไม้ต้นนี้ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ คือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขเช่นเดียวกับพ่อ ลูกไม่ควรเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร ด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก จงให้ความสุขแก่ทุกคน
- คำถาม:** ลูกๆ เปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพและดังนั้นอะไรควรที่จะเป็นคุณธรรมหลักของลูก?
- คำตอบ:** แต่ละคำพูดที่ออกมาจากปากของลูกควรทำให้มนุษย์กลายเป็นเช่นเพชร ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ลูกต้องให้ความสุขแก่ทุกคน ลูกไม่ควรแม้กระทั่งคิดถึงการเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร เวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่โลกยุคทองของสวรรค์ที่ซึ่งไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ที่ซึ่งไม่มีร่องรอยของความทุกข์ ลูกได้รับศรัทธาของพ่อแล้ว: ลูกๆ จงกลายเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขเช่นเดียวกับพ่อ ภารกิจของลูกคือการจัดความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุขแก่พวกเขา
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกของบาปนี้สู่โลกของการพักผ่อนและความสบายเถิด

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่โลกใหม่เช่นนั้น ที่ซึ่งอันดับแรกไม่มีมายาและไม่มีใครเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใครด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำ เหตุอันเองชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ดินแดนสุขาวดี ไวกุนท์ ได้มีการแสดงรูปภาพของผู้เป็นนายของโลก ลักษมีและนารายณ์ไว้ด้วยกัน จะไม่มีการแสดงรูปภาพของปวงประชาไว้ เมื่อมีภาพของลักษมีและนารายณ์ก็พิสูจน์ว่าจะต้องได้เคยมีมนุษย์เช่นนั้นในอาณาจักรของพวกเขา พวกเขาเคยเป็นนายของสวรรค์ในบาร์ด ที่ไม่มีร่องรอยของความทุกข์ใดเลย ไม่มีใครเป็นเหตุความทุกข์ให้กับใคร ด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำ หรือพ่อไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร ชื่อของท่านได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ท่านหนึ่งที่นี่และสอนลูกๆ ทุกคนในโลกนี้สร้างความทุกข์ให้กับกันและกันด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของพวกเขา ในขณะที่ทุกคนที่นี่ให้ความสุขแก่กันและกันด้วยความคิด คำพูดและการกระทำของพวกเขา ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างแน่นอน ที่เคยมีสวรรค์ เพียงแต่มองดูว่าอะไรที่ถูกสร้างขึ้นมาจากวิทยาศาสตร์ที่นี่ ให้มองดูว่าเครื่องบิน รถยนต์ และพระราชวัง ฯลฯ นั้นกำลังถูกสร้างขึ้นอย่างไร! วิทยาศาสตร์จะเป็นประโยชน์ที่นี่ด้วย ไม่ใช่ว่าดินแดนสุขาวดีนั้นจะออกมาจากใต้พื้นโลก ได้มีการแสดงว่าดาวรังกา(เมืองทองคำ)จมลงไปได้ทะเล ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่จมลงไปได้ทะเลนั้นก็จะมีสิ่งสกปรกและจมน้ำ ทุกสิ่งจะเริ่มต้นอีกครั้งตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ในเมื่อลูกนั้นกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกจากพ่อ ก็ไม่ควรจะมีความคิดใดในสติปัญญาของลูกของการเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำ นี่คือการอาณาจักรของมายา และพายุนั้นก็เข้ามาสู่จิตใจของลูกแต่ไม่ควรจะมีความคิดที่จะเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร เข้าไปสู่หัวใจของลูก ในเวลานี้ทุกคนเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับกันและกัน พวกเขาคิดว่าเป็นความสุขแต่สิ่งนั้นเป็นความทุกข์ พวกเขาเห็นทุกคนออกไปจากพ่อ หนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีใครเข้าใจละครนี้ เมื่อผู้คนเหล่านั้นถ่ายทอดคัมภีร์ศาสนา พวกเขาก็คิดว่าพวกเขากำลังให้ความรู้ ผู้คนคิดว่าด้วยการทำการปราศวดและทาปาเซีย ฯลฯ พวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาแสดงหนทางต่างๆ ที่หลากหลาย พวกเขาพูดว่าพวกเขาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลายาวนานและเหตุอันเองพระเจ้าต้องมา เราพูดว่าพระเจ้าต้องมา เมื่อความเลื่อมใสศรัทธานั้นกำลังจะจบสิ้น ท่านมาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทั้งหมดมาในแถวของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนั้นไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นความรู้ ไม่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความรู้ของคัมภีร์ พวกเขาไม่ได้มีความรู้ของตอนเริ่มตอนกลางหรือตอนจบของโลก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาร์ดได้กลายเป็นสวรรค์ ด้วยความรู้และโยคะโบราณนี้ และอย่างแน่นอนที่พระเจ้าเป็นผู้ที่สอนความรู้นี้ มนุษย์ไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ ราชาโยคะที่ถ่ายทอดที่พระเจ้าได้สอนนั้นภายหลังได้มีการทำให้เป็นคัมภีร์ พระเจ้าตัวท่านเองนั่งที่นี่และอธิบายความรู้นี้ ความผิดพลาดเดียวในกิตะนั้นก็คือการเปลี่ยนชื่อและได้มีการกล่าวถึงช่วงเวลาที่แตกต่างกันไป ลูกเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนความรู้ราชาโยคะแก่เรา ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกนั้นไม่ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์อื่นใด พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของวงจรมันยาวนานอย่างมาก มนุษย์เฝ้าแต่ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น พ่อได้อธิบายแล้วว่า: นี่คือนั่นไม่โลกมนุษย์ เริ่มแรกก็มีใบไม้ใบไม้ใบบนต้นไม้และแล้วใบไม้เหล่านั้นก็เพิ่มพูนทีละน้อย ได้มีการแสดงให้เห็นว่ามนุษย์เป็นใบไม้ของศาสนาที่หลากหลาย ในความเป็นจริงพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ คือใบไม้ของภควัตคิตา นั่นคือคัมภีร์ทั้งหมดได้ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าต้นไม้ใหม่นั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นอย่างแน่นอน ในพายุบางคนจะ

เหี่ยวเฉาไปอย่างรวดเร็วและร่วงหล่น ลูกรู้ว่ากำลังมีการวางรากฐานของต้นไม้เทพของเราในเวลานี้ ผู้ที่ก่อตั้งศาสนาไม่ได้รู้ว่าพวกเขากำลังวางรากฐานของศาสนาคริสต์ หรือศาสนาอื่น เป็นที่เข้าใจภายหลังว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้วางรากฐานนั้น ที่นี้ลูกต้องเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลายเป็นเทพ ลูกต้องให้ความสุขแก่ทุกคน ลูกไม่ควรแม้กระทั่งจะคิดถึงการเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร แต่ละคำพูดที่ออกมาจากริมฝีปากของลูกควรจะทำให้มนุษย์นั้นกลายเป็นเช่นเพชร พอได้ให้ความรู้แก่เรา และด้วยการเข้าถึงความรู้นี้ เราได้กลายเป็นเช่นเพชร ในความเป็นจริง เหตุใดผู้เป็นครูนั้นจึงสร้างความทุกข์ให้กับผู้อื่นเล่า ครูนั้นก็สอนทุกคน ไซ้ ได้มีการอธิบายแล้วว่า หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีลูกก็จะสูญเสียถึง 21 ชาติเกิด ลูกต้องทำความเพียรพยายามสำหรับ 21 ชาติเกิดในเวลานี้ เวลาที่ลูกได้พบกับพ่อแล้ว ผู้ที่ลูกเคยจดจำมาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ด้วยการพูดว่า “โอพระเจ้า!” ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดจดจำท่าน มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นแต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือใคร ศรีกฤษณะนั้นเคยเป็นเจ้าชายของยุคทอง จะไม่มีใครพูดว่าเขาเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขสำหรับทุกคน ดวงวิญญาณของศรีกฤษณะเคยอยู่ในความสุขเวลานี้อยู่ในความทุกข์ ไม่สามารถกล่าวเช่นนี้ถึงพระเจ้าได้ ท่านอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ ท่านไม่มีร่างที่เป็นมนุษย์ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขในสิ่งซึ่งพ่อได้ก่อตั้งขึ้น เหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลง “ผู้จัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข” ลูกเข้าใจว่าในอาณาจักรของราวันเราเคยไม่มีความสุขเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร นั่นเป็นความสุขชั่วคราว ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ เหตุนี้เองชั้นยาสซึ่งจึงพูดว่าความสุขเป็นเหมือนมูลกานั้นเป็นเพราะทั้งหมดนั้นถือกำเนิดมาจากกิเลส ต้องเคยมีการครองเรือนที่บริสุทธิ์ที่ซึ่งไม่มีกิเลสใด และอย่างแน่อนนั้นอยู่ในยุคทอง ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์! นั่นคือหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ สวรรค์ และแล้วเมื่อพวกเขาได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ นั่นก็เรียกได้ว่าเป็นนรก หนทางที่เลวทรามต่ำช้า ไม่บริสุทธิ์ การละเล่นของความสุขและความทุกข์ถูกกำหนดไว้แล้ว มนุษย์มีประสบการณ์ของความสุขชั่วขณะหนึ่งและความทุกข์ในช่วงเวลาถัดไป พวกเขาไม่เข้าใจว่ามีความสุขที่มั่นคงในสวรรค์ที่ไม่มีแม้ร่องรอยของความทุกข์เหลืออยู่ ในขณะที่นี้ไม่มีร่องรอยใดๆ ของความสุข การช็อกแฉะในกิเลสคือการมีประสบการณ์ของความทุกข์ เหตุนี้เองชั้นยาสซึ่งจึงได้มีการสละละทิ้ง อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นของหนทางสันโดษ ในยุคทองเคยมีหนทางครอบครัวนั่นคือชีวาလာยา มีการแสดงภาพลักษณะที่เป็นกายภาพของเหล่าเทพ ลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ ไว้ในวัด ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์และประดับด้วยมงกุฎ เพียงในบาร์ดเท่านั้นที่จะมีขุมมุนของเทพ ราชาและราชินี ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในศาสนาอื่นๆ เคยมีราชามากมายแต่ไม่ได้มีมงกุฎทั้งสอง อาณาจักรเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทอง เคยมีศาสนาเทพที่มีมงกุฎสองชั้นดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป ศาสนานั้นก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจทั้งหมดเหล่านี้ในเวลานี้ ด้วยการทำตามคำแนะนำของชีพบบา ลูกได้กลายเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ธุรกิจของลูกคือการจัดความทุกข์ของทุกคนและการให้ความสุขแก่พวกเขา หากลูกสร้างความทุกข์ให้กับใครและแล้วใครจะพูดว่าลูกเป็นลูกๆของผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข? ก่อนอื่นความคิดก็เข้ามาสู่จิตใจและแล้วก็นำไปสู่การปฏิบัติ ลูกๆ ต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก พระเจ้ากำลังสอนลูก แต่ถ้าพฤติกรรมของลูกไม่สูงส่ง มนุษย์จะมีศรัทธาได้อย่างไร? ได้มีการเขียนไว้ในกิตะว่า: พระเจ้าพูด: พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา แน่แน่นอนที่พระเจ้ามาในการบรรจบกัน พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นอย่างแน่อนที่ต้องมีการทำลายล้างโลกเก่า นี้ไม่ใช่งานของศรีกฤษณะ พวกเขาได้มีการแสดงตริมูรติ แต่ได้ทำให้ชื่อของชีวาทกหล่นไป และแล้วพวกเขาก็พูดว่าบราห์มามีสามหน้า ดังนั้นบราห์มาผู้ที่มีหน้าเดียวนั้นมาจากที่ใด? มนุษย์จะมีสามหน้าได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: ลูกนั้นเป็นลูกๆ ที่รอบรู้และรู้คิดของพ่อ ลูกเคยเป็นผู้ที่ปกครองโลก เวลานั้นบapakำลังทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ บapakทุกคนกลับไปอย่างปราศจากร่างสูดินแดนของการหลุดพ้น ลูกได้มาที่นี่และนำร่างกายมาใช้ด้วยการนำร่างกายต่างๆกันมาใช้ นิสัยของสำนึกที่เป็นร่างนั้นก็ได้กลับมามั่นคง เวลานั้นให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉันทดวงวิญญาณได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด เวลานั้นเป็นชาติเกิดสุดท้าย พูดกับตนเองเช่นนี้ พ่อพูดว่า: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้านและแล้วก็ไปสู่ยุคทอง เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์จากพ่อ เมื่อลูกลิ้มรสปรารถนาของความสุขนั้นก็ไม่ได้ขึ้นสูง พวกเขาได้ทำความผิดพลาดที่ใหญ่โตอย่างมากในคัมภีร์ พวกเขาได้ทำให้ชื่อชีพบบาทกหล่นไป พวกเขากราบไหว้บูชาท่าน แต่แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านนั้นอยู่เหนือรูปและนาม ดังนั้นพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาใคร? พวกเขากำลังจดจำใคร? พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณนั้นอาศัยอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก แต่พวกเขาไม่รู้วาดวงวิญญาณเป็นลูกของใคร ฉันทดวงวิญญาณหนึ่งที่กลางหน้าผากและเล่นบทบาทด้วยร่างกายนี้ ฉันททำให้หุ่นกระบอกนี้ร้ายรำ มีการร้ายรำของหุ่นกระบอก คนเชิดหุ่นกระบอกก็ทำให้หุ่นกระบอกเหล่านั้นร้ายรำ ก่อนอื่นใดลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเข้าถึงสิ่งใดก็ตามที่พ่ออธิบาย ในนิทรรศการก่อนอื่นจงให้คำแนะนำของพ่อ อธิบายว่าท่านเป็นพ่อของทุกคนและท่านนั้นไม่มีตัวตน อีกหนึ่งนั่นคือประชาธิปไตยบราห์มาที่มีตัวตนเป็นพ่อของมวลมนุษย์ เรานั้นมีสองพ่อ ลูกนั้นเข้าใจว่ามีพ่อทางโลกและพ่อจากเหนือโลกนี้ด้วยเช่นกัน หนึ่งนั้นมิใช่

จำกัดและอีกหนึ่งนั้นไม่มีขีดจำกัด สิ่งสร้างใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากชีพบาบา ลูกควรทำให้สิ่งต่างๆเหล่านี้มั่นคงด้วยการพูดกับตนเองในวิธีนี้: ฉันต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฉันไปหาชีพบาบาเพื่อศึกษาเล่าเรียน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน ในขณะที่บราห์มา พ่อของมวลมนุษย์นั้นมีตัวตน ลูกคือบราห์มินสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระบาปีดาบราห์มา บราห์มาได้นำลูกมาเลี้ยงดู ลูกคือสิ่งสร้างใหม่ บราห์มิน ในขณะที่ผู้อื่นนั้นคือบราห์มินทางร่างกาย พวกเขาเหล่านั้นสอนการจาริกแสวงบุญทางร่างและลูกนั้นสอนการจาริกแสวงบุญทางจิต เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่ง พันธกิจของพระเจ้าคือการเปลี่ยนลูกจากตกต่ำให้สูงส่ง มนุษย์ไม่สามารถทำให้ลูกสูงส่งได้ ในความเป็นจริง ของลูกนั้นคือคณะกรรมการของผู้จัดคอร์ปชั่นที่แท้จริง เพียงแต่มองดูว่าผู้นำของลูกนั้นคือใคร พ่อพูดว่า: พ่อได้มาอีกครั้งเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันเดิมนั้น เวลาที่พ่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกได้เปลี่ยนจากศูทรไปเป็นบราห์มิน บราห์มินนั้นเป็นจุก บราห์มาก็เป็นจุกด้วยเช่นกัน ผู้เดียวผู้ที่เข้ามาในบราห์มาไม่สามารถเห็นได้ด้วยดวงตาคุณี้ ทุกคนอื่นนั้นมองเห็นได้ ลูกเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูกว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนนั้นกำลังสอนลูกอยู่ บราห์มานั้นต้องการบราห์มินที่นี้ พวกเขาไม่สามารถอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้ พวกเขาถูกนำมาเลี้ยงดูที่นี้ บราห์มาที่มีตัวตนกลายเป็นบราห์มาที่ละเอียดอ่อน นี่คือบางสิ่งที่จำเป็นต้องเข้าใจ หากลูกมีความเข้าใจในเป้าหมายก่อน ลูกก็สามารถนั่งที่ใดก็ตามและยังคงศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องรับฟังมุรลิตทุกวัน หากลูกขาดมุรลิตแม้เพียงหนึ่งวันก็จะเป็นการสูญเสียอย่างมาก เพราะประเด็นที่ลึกล้ามากมายจะปรากฏขึ้นทุกวัน เพชรพลอยนั้นก็เฝ้าแต่ออกมา หากเพชรพลอยชิ้นหนึ่งปรากฏออกมาและลูกพลาดสิ่งนั้นก็จะเป็นการสูญเสีย นักเรียนประจำนั้นก็จะถูกต้องแม่นยำอย่างมาก หากลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามที่ดีลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ นี่คือการศึกษที่สูงมาก พวกเขาได้ให้วิชา(เครื่องดนตรี)แก่สรัสวตีและชลวยแก่ศรียุชณะ ในความเป็นจริงพวกเขาได้ให้สิ่งนั้นแก่กฤษณะด้วยความผิดพลาด ชลวยนั้นควรจะให้แก่บราห์มา ลูกเข้าใจว่านี่คือปากของชีพบาบา กฤษณะไม่ได้มีการเชื่อมโยงใดๆกับสรัสวตี พวกเขาได้ปะปนทุกสิ่งเข้าด้วยกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ฉัน ดวงวิญญาณ กำลังทำให้ร่างหรือหุ่นกระบอกนี้ร้ายรำ ฉันแยกห่างจากร่างกายนี้ ผีกลืนสิ่งนี้และกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

2. มีความสม่ำเสมอและอย่าได้ขาดมุรลิต มีความถูกต้องแม่นยำอย่างมากในการศึกษานี้

พร: ขอให้ลูกนั่งบนบัลลังก์หัวใจของผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ และอยู่อย่างปลอดภัยจากความปั่นป่วนใดๆของมายาหรือวัตถุธาตุอย่างต่อเนื่อง

สถานที่ยังคงปลอดภัยอยู่เสมอคือบัลลังก์แห่งหัวใจของพ่อ ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ รักษาสำนึกนี้อยู่เสมอ: เป็นโชคดียิ่งใหญ่ของฉันที่ได้นั่งบนบัลลังก์หัวใจของพระเจ้า ผู้ที่หลอมรวมอยู่ในหัวใจของพระเจ้าหรือนั่งบนบัลลังก์หัวใจ คือผู้ที่ปลอดภัยอยู่เสมอ ไม่มีพายุของมายาหรือวัตถุธาตุสามารถเขย่าพวกเขาได้ อนุสรณ์ของผู้ที่ไม่สั่นคลอนคือ Achalghar (บ้านแห่งความมั่นคง) ไม่ใช่ Chanchalghar (สถานที่เคลื่อนไหวได้) ดังนั้น รู้ตัวอยู่เสมอว่าเราได้กลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนหลายครั้งก่อนหน้านี้ และก็ยังไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนในเวลา

คติพจน์: กลายเป็นตัวของตัวเองและตัวของความรักคือการนำคำสอนไปสู่รูปของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แสดงความอัศจรรย์ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของคุณ จงทำงานรับใช้เพื่อที่จะกลายเป็นเทพที่สูงส่งและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้ใดที่ประกาศสิทธิ์ต่อมรดกแห่งอาณาจักร?
- คำตอบ:** ผู้ที่เข้ามาสู่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพ่อ และให้ข่าวที่สมบูรณ์เกี่ยวกับกิจกรรมและรายได้ของพวกเขาแก่พ่อ ลูกๆ ที่จริงแท้เช่นนี้ประกาศสิทธิ์ต่อมรดกแห่งอาณาจักร ผู้ที่ไม่แม้จะมาเบื้องหน้าพ่อและไม่บอกข่าวของพวกเขาไม่สามารถได้รับมรดกแห่งอาณาจักรได้ พวกเขาคือลูกเลี้ยง บาบาสวดว่า: ลูกๆ จงให้ข่าวที่สมบูรณ์ของคุณเพื่อที่ว่าบาบาสามารถเข้าใจว่าลูกทำงานรับใช้อะไร บาบาสามารถทำให้ลูกๆ ทำความเพียรพยายามภายใต้ทุกสถานการณ์ได้
- เพลง:** ใครได้มาที่ประตูจิตใจของฉันพร้อมเสียงของกระดิ่งข้อเท้า?

โอมชานติ ลูกๆ รู้ว่าความสัมพันธ์อะไรที่ลูกมีกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ลูกเรียกท่านว่าพ่อสูงสุด ลูกสามารถเพิ่มคำว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ในหัวใจว่าลูกมีความสัมพันธ์ของพ่อกับผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา พ่อพูดว่า: ฉันเปิดเผยตนเองเบื้องหน้าลูกๆ ของพ่อ พ่อพบปะลูกๆ ของท่านและมีคำสนทนากับใจถึงใจกับพวกเขา และแล้วลูกๆ จะต้องอธิบายให้แก่ผู้อื่นในสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับการอธิบาย เวลานั้นลูกรู้จักแม่ของโลกและพ่อของโลก ชีวาไม่สามารถเรียกว่าเป็นพ่อของโลกได้เพราะในโลกมีผู้คน เหตุนี้จึงมีการพูดว่า: ประชาบิดาบรรพมา (พ่อของปวงประชา) และจากัดอัมบา (แม่ของชาวโลก) อัมบาคือแม่ของทั้งโลก สิ่งนี้พิสูจน์ว่าท่านคือผู้สร้าง จะต้องมีความเข้าใจนี้ มนุษย์ทั้งหมดจดจำพระเจ้าแต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน เวลานั้นลูกรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แม่ของชาวโลก และประชาบิดาบรรพมา ลูกได้มาและได้กลายเป็นลูกๆ ของท่าน ทุกคนมีพ่อแม่ทางร่างกาย พวกเขาจะไม่ได้ชื่อว่าแม่ของโลกและพ่อของโลก แม่ของโลกและพ่อของโลกได้อยู่ในอดีต ในเวลานี้ลูกเป็นของท่าน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์กำลังชำระ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของคุณจากพ่อ พ่อได้ก่อตั้งสวรรค์ที่เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ลูกได้รับอาณาจักร เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นลูกควรถามพวกเขาว่า: ท่านรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหรือไม่? เรื่องนี้เป็นเช่นว่าถึงแม้ว่าลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกก็ลืม ลูกลืมตัวของลูก และแม่และพ่อและสูญเสียมรดกของคุณ นี่คือการสนทนา ลูกอยู่ในสนทนาในเวลานี้เพื่อจะมีชัยชนะเหนือมายา สงครามนี้จะดำเนินไปจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ผู้คนที่เกี่ยวข้องในสงครามนั้นก็รู้ด้วยว่า ถ้าพวกเขาต้องการ พวกเขาก็สามารถฆ่าทุกคนใน 1 วินาที เวลานั้นพวกเขาเฝ้าแต่จัดหาอาวุธให้แก่กันและกันและสร้างหนี้สินด้วย ถ้าใครบางคนจะฆ่าผู้ที่มิหนี้สินนั้นหนี้สินนั้นก็จะจบสิ้น บาบาสวดว่าหนังสือพิมพ์ ลูกๆ ควรจะอ่านหนังสือพิมพ์และทำงานรับใช้จากสิ่งนั้น ลูกควรถามบาบา: บาบาท่านคือผู้เป็นนาย ดังนั้นเหตุใดท่านจึงฟังวิทยุเล่า? บาบาสวดว่า: ชีพบาบาเท่านั้นคือผู้เป็นนาย พ่อจะรู้ได้อย่างไรว่าบรรยากาศภายนอกนั้นเป็นเช่นไรและผลกระทบของสงครามฯลฯ มีมากเพียงใด ในเวลานี้ผู้คนพูดโกหกมากมาย พวกเขาได้ตั้งคณะกรรมการของความมีศีลธรรมจรรยาด้วยเช่นกัน ลูกควรเขียนจดหมายถึงพวกเขาว่า: โลกนี้คดโกง จะสามารถมีศีลธรรมจรรยาที่นี้ได้อย่างไร? ผู้ที่ซ่องแวงในกิเลสได้ชื่อว่าคดโกง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ ต่างลำดับกันไป ลูกสามารถถามใครก็ตามว่า: อะไรคือความสัมพันธ์ของพวกท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? ชาวคริสต์รู้ว่าพระคริสต์ได้ใช้ชาติเกิดในเวลานั้น โอเค ใครได้คงอยู่ก่อนเขา? เป็นเวลานานเท่าใดตั้งแต่ลักษมีและนารายณ์ได้ปกครองอาณาจักรของเขา? ในเวลานี้ ผู้ที่ได้เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้กลับมาคดโกงในศาสนาและการกระทำของพวกเขา พวกเขาได้พูดถึงเวลาเป็นหมื่นเป็นแสนปีในคัมภีร์ เวลานั้นลูกได้ตื่นขึ้นและลูกจะต้องปลุกผู้อื่นให้ตื่นขึ้น ลูกรู้ว่าชีวาคือพ่อของคุณ ประชาบิดาบรรพมาและจากัดอัมบาก็เป็นมาแม่และบาบาของคุณด้วยเช่นกัน ลูกสามารถถามพวกเขาว่า: ลักษมีและนารายณ์ได้รับมรดกแห่งยุคทองได้อย่างไร? เป็นเวลา 5000 ปีตั้งแต่พวกเขาได้รับสิ่งนั้น แต่พวกเขาไม่ได้มีสิ่งนั้นในเวลานี้ เวลานั้นพวกเขากำลังได้รับสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ประวัติศาสตร์ในเวลานี้กำลังชำระ เวลานั้นลูกสามารถให้สาส์นของพ่อแก่ทุกคนได้อย่างไร? ลูกควรจะติดลงในทุกบ้านหรือไม่? โอเค ลูกสามารถตั้งบอร์ดเพราะว่าลูกเป็นศัลยแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ที่คงอยู่ตลอดไป พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นผู้ไม่มีตัวตน ไม่มีใครรู้ว่าชีพบาบาได้เข้ามาในร่างของใคร ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งพูดว่าท่านได้เข้ามาในร่างของกฤษณะและใช้ชาติเกิด ลูกรู้ต่างลำดับกันไปว่า ท่านคือพ่อสูงสุดและเป็นครูของคุณด้วยเช่นกัน ท่านกำลังให้คำสอนที่ดีมากแก่ลูก บาบามาและพบปะเราอีก

ครั้งหลังจาก 1 วงจร ลูกเข้าใจว่าลูกมีศรัทธาที่มั่นคง แต่แล้ว เมื่อลูกกลับไปบ้าน ความซาบซึ้งนั้นหายไป ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านและกำลังทำธุรกิจของลูก ลูกควรเขียนถึงพ่ออย่างแน่อนว่ายาวนานเพียงใดที่ลูกสามารถคงความซาบซึ้งนั้นไว้อย่างไรก็ตาม ลูกบางคนไม่ได้ให้ข่าวที่สมบูรณ์ของพวกเขาแก่พ่อ ลูกรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับพ่อและดังนั้นพ่อควรที่จะรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับลูกด้วยเช่นกัน เนื่องจากท่านคือพ่อของลูก ท่านควรรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับกิจกรรมของลูกและรายได้ของลูก เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ท่านสามารถให้การชี้แนะแก่ลูกได้ ลูกจะพูดว่าชีพบาบา คือ อันตรยามิ (ผู้รู้ความลับทั้งหมดภายใน) แต่บราห์มานี้จะรู้ได้อย่างไร บ้างไม่แม้จะมาเบี่ยงหน้าบาบาและก็เป็นทีที่เข้าใจว่าพวกเขาคือลูกเลี้ยง ดังนั้นพวกเขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกแห่งอาณาจักรได้ ถ้าลูกต้องการจะทำตามศรัทธา ลูกต้องให้ข่าวที่สมบูรณ์ของลูก ลูกรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับพ่อของลูก ลูกควรที่จะให้ข่าวของลูกแก่พ่อด้วยเช่นกัน นี่คือการสัมพันธ์ของการครองเรือนทางจิตของเรา นี่คือการครบวงจรจิตของพระเจ้า ดวงวิญญาณทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับจิตวิญญาณสูงสุด จงถามทุกคนว่าพวกเขารู้จักลักษมีนารายณ์และพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหรือไม่? พวกเขาารู้จักเทพยุคทองที่สูงส่งหรือไม่? ลูกสามารถเขียนถึงพวกเขา บอกพวกเขาว่า: ด้วยการล่วงรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พวกท่านก็จะสามารถที่จะกลับมาสูงส่งได้ มิฉะนั้นท่านจะไม่สามารถกลายเป็นสิ่งนั้นได้เลย โดยการทำงานรับใช้เช่นนี้ ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้! นี่เป็นธุรกิจของลูกที่จะทำให้ผู้ที่คัดค้านนั้นสูงส่ง ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ตั้งบอร์ดเล่า? ชายและหญิงทั้งสองก็ชื่องแะในงานรับใช้นี้ บาบาก็ให้การชี้แนะ แต่ลูกๆนั้นก็ล้มการชี้แนะเหล่านั้น พวกเขายังคงวนว่ายอยู่ในธุรกิจของตนเอง พวกเขาไม่แม้แต่จะทำงานรับใช้ที่จำเป็นจะต้องทำ พวกเขาไม่ได้อธิบายให้ข่าวที่สมบูรณ์ของพวกเขาและพวกเขาก็ไม่ได้ตั้งบอร์ดด้วยเช่นกัน ถ้าพวกเขาไม่ได้ตั้งบอร์ดขึ้นและไม่ได้ทำงานรับใช้ก็เป็นที่เข้าใจว่าพวกเขามีสำนึกของการเป็นร่างอย่างมาก ลูกทั้งหมดฟังมุรลีและรู้ว่าบาบาพูดอะไร ลูกได้รับการชี้แนะมากมาย สำหรับนิทรรศการ บาบาส่งลูกๆ เนื่องจากอากาศร้อน จงไปที่ภูเขาและมีการจัดแจงต่างๆ และแล้วบาบาก็รอคอยที่จะเห็นว่าจากที่ใดที่ท่านจะได้รับข่าวพูดว่าพวกเขาสามารถที่จะจัดแจงสิ่งเหล่านี้ได้ ถ้าลูกมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้แล้วลูกควรที่จะไปและมีเตรียมการการจัดการ ติดต่อกับห้องประชุมหรือสถานที่พักของผู้จาริกแสวงบุญ(ดาราฆา) เพื่อที่ว่าคนมากมายสามารถได้รับสาสน์ได้ ความรู้การตั้งบอร์ดขึ้นที่นี้ว่า: อะไรคือความสัมพันธ์ของท่านกับแม่ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน? และแล้วอะไรคือความสัมพันธ์ของท่านกับแม่ของโลกและพ่อของโลก? ท่านจะให้อะไรแก่พวกท่าน ท่านจะทำให้ลูกนั้นกลายเป็นนายของโลกอย่างแน่อน ลูกกำลังจะเป็นสิ่งนั้นในเวลาได้อย่างแท้จริง ลูกได้เป็นสิ่งนั้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เมื่อลูกได้ตั้งบอร์ดขึ้นนี้ คำถามอื่นๆทั้งหมดจะจบสิ้น ลักษมีและนารายณ์ได้รับมรดกของการเป็นนายของโลกของพวกเขาได้อย่างไร? ผู้ที่ตั้งคำถามเหล่านี้จะต้องรู้คำตอบอย่างแน่อน ถ้าลูกไม่ได้ทำงานรับใช้มากเพียงนี้ ลูกจะนั่งอยู่บนบัลลังก์ได้อย่างไร? ราชาโยคะเพื่อจะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ไม่ใช่สำหรับเป็นปวงประชา ลูกได้มาที่นี้เพื่อเป็นปวงประชาหรือไม่? เมื่อบาบาได้รับข่าว ท่านสามารถเข้าใจว่าลูกกำลังทำงานรับใช้บางอย่าง ถ้าลูกไม่ได้ให้ข่าวใดเลยเกี่ยวกับบ้านของลูกและงานรับใช้ของลูก จะสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าลูกจะเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ? ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะกลับมามีชัยชนะและผู้ที่มีความสงสัยจะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง ลูกรู้ว่าตอนนี้อาณาจักรของลูกกำลังได้รับการก่อตั้งอยู่ ลูกต้องเพียรพยายามที่จะรับสถานภาพที่สูงในอาณาจักรนั้น อย่างไรก็ตาม ครูจะสามารถทำอะไรได้ถ้าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูกบางคน? ลูกนั้นได้แสดงการกระทำที่ผิดจนลูกต้องทุกข์ทรมานจากสิ่งนั้น มามาได้แสดงการกระทำที่ดีมากและโดยการใส่ใจอย่างมาก เธอจึงได้รับสถานภาพที่สูงมาก ลูกๆ ควรเพียรพยายามอย่างมากภายใต้ทุกสถานการณ์ บาบาก็ได้ให้คำแนะนำแก่ลูกให้ตั้งบอร์ดและพิมพ์แผ่นพับเล็กๆและแจกจ่ายออกไปว่า: ด้วยการรู้จักลักษมีและนารายณ์นี้ท่านจะกลับมาเป็นเทพที่สูงส่ง ลูกไม่ควรที่จะรีรอในการทำงานที่เป็นสิริมงคลนี้ ลูกๆ ผู้อ่อนหวานที่สุดควรทำงานรับใช้อย่างมาก จงแสดงความอัศจรรย์ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องไม่คิดที่จะออกจากบ้านของลูก ลูกรู้ว่าบาบากำลังสอนลูกโดยผ่านบราห์มา เมื่อชีพบาบาได้มาที่บาร์ด ท่านได้มาเช่นผู้ที่ไม่มีตัวตนใช่ไหม? ท่านได้มาอย่างไร? ท่านได้ทำอะไร ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เลย พวกเขาเฉลิมฉลองชีพราตรีแต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ดวงวิญญาณสูงสุดมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ บาบาส่งข่าวว่า: เมื่อลูกสับสนเกี่ยวกับสิ่งใดให้ถามบาบา บาบานั้นไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ ได้มีการอธิบายนัยสำคัญของ 84 ชาติเกิดให้กับลูกแล้ว ลูกต้องผ่านวรรณะต่างๆด้วยเช่นกัน ลูกกำลังซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เราได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง เวลานี้เรากำลังเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์อีกครั้งหนึ่ง ผู้ใดทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ผู้นั้นจะได้รับสถานภาพที่สูงมากตามนั้น นี่คือการที่ง่ายตาย แต่ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ดังนั้นลูกควรถามว่า: บาบานั้นสับสนกับการอธิบายนี้? ก่อนอื่นใดจงให้คำอธิบายของอัลฟา ทุกคนควรจะต้องตั้งบอร์ดโดยเขียนว่า: ด้วยความรู้นี้ ท่านสามารถเป็นผู้ที่มีความสุขและสูงส่งได้อย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้ดี ใช่ไหม? พวกเขาจะถูกล่อลวงว่า: เหตุใดเราไม่ควรที่จะไปที่นั่นเพื่อเข้าใจสิ่งนี้เล่า? บาบาส่งข่าวจากงานรับใช้ของพวกเขาว่าลูกคนไหนมีความซื่อสัตย์ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์จะกลายเป็นลูกปิดของสายประจำ ลูกต้องทำบางสิ่งและแสดงสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ลูกกำลังนั่งเป็นการส่วนตัวในที่นี้ในทางปฏิบัติจริงและกำลังรับฟังบาบา ลูกคนอื่นๆ ทั้งหมด

จะฟังสิ่งนี้ในมุรลี้ เรื่องเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อและท่านชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับไปกับท่านและดังนั้นท่านเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านเป็นครูและสอนความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกให้แก่ลูกและดังนั้นท่านคือทั้งสาม อย่างไรก็ตาม ลูกๆลืมสิ่งนี้ ความซาบซึ้งนั้นหายไปจากสติปัญญา มิฉะนั้นจะมีความสุขอย่างถาวร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์เตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นลูกปิดของสายประจำแห่งชัยชนะ จงใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อตนเอง ทำงานรับใช้ที่จะกลับมาสูงส่งและทำให้ผู้อื่นสูงส่ง

2. อย่าได้แสดงการกระทำผิดใดๆ ที่ลูกจะต้องทนทุกข์ทรมานจากการกระทำนั้น จงทำตามคำแนะนำของพ่อในทุกย่างก้าว

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิตและดึงดูดทุกคนด้วยสภาพที่ดึงดูดของลูก ผู้รับใช้ทางจิตไม่เคยคิดว่าไม่มีการขยายตัวของงานรับใช้หรือคิดว่าไม่มีผู้ใดฟังพวกเขา มีมากมายที่ฟังลูก แต่เพียงลูกต้องทำให้สภาพของลูกเป็นไปทางจิตวิญญาณและดึงดูด แม่เหล็กสามารถดึงบางสิ่งเข้าไปหาตนเองได้ ดังนั้นลูกไม่สามารถดึงดูดดวงวิญญาณทั้งหลายด้วยพลังแห่งจิตวิญญาณของลูกหรือ ดังนั้นจงกลายเป็นแม่เหล็กผู้ที่มีการดึงดูดทางจิตวิญญาณ ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหลายจะถูกดึงดูดมาโดยอัตโนมัติและมาเบื้องหน้าลูก นี่คือนานรับใช้ของลูก ลูกผู้รับใช้ทางจิตวิญญาณ

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นตัวของข้อแก้ไข จงเฝ้าแต่ให้ความรักและความเคารพจากทุกคน

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซวารีจ

พระเจ้าคือผู้เดียวและที่เหลือทั้งหมดคือดวงวิญญาณมนุษย์

ทั้งโลกรู้ว่าพระเจ้าคือผู้เดียวและท่านคือผู้ทรงอำนาจ जानिहारी (ผู้รู้ความลับทั้งหมดภายใน) ทั้งโลกพูดว่าพวกเขาคือลูกของพระเจ้า พระเจ้าคือผู้เดียว อาจเป็นคณของศาสนาใด แต่ทุกคนยังคงเชื่อในพระเจ้า ผู้ก่อตั้งศาสนาต่างๆ พิจารณาตัวพวกเขาเองว่าเป็นผู้นำสารที่ส่งลงมาโดยพระเจ้า พวกเขา นำสารของพวกเขาเองมาและก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ภูนานักได้สรรเสริญพระเจ้าอย่างมากและพูดถึงผู้เดียวผู้ที่เป็นโอมและเป็นสัจจะ “เอกโอมการ” หมายถึงพระเจ้าคือผู้เดียว “สัทนาม” หมายถึงชื่อของท่านคือสัจจะ สิ่งนี้หมายความว่าพระเจ้านั้นมีชื่อและรูป ท่านไม่สูญสลายเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะและเป็นผู้ที่ทำทุกสิ่งด้วยเช่นกันซึ่งหมายความว่าถึงแม้ว่าท่านเป็นนอการตา(ผู้ที่อยู่เหนือการกระทำ) ท่านกลายเป็นผู้เดียวผู้ที่ทำทุกสิ่งผ่านร่างกายของบราห์มา คำสรรเสริญทั้งหมดนี้เป็นของพระเจ้าถึงแม้ว่าผู้คนเข้าใจทั้งหมดนี้ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่ง “นั่น ดวงวิญญาณ เป็นพระเจ้า” ถ้าทุกคนเป็นพระเจ้าและแล้ว คำสรรเสริญ “เอก โอม การ” เป็นของพระเจ้าใด สิ่งนี้แสดงว่าพระเจ้าคือผู้เดียว

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชำระบัญชีของการสูญเสียของลูกด้วยพลังโยคะ และสะสมบัญชีของความสุขของลูกกลายเป็นนักธุรกิจและตรวจสอบบัญชีของลูกอย่างดี
- คำถาม:** ลูกๆ ทำสัญญาใดกับพ่อ และอะไรคือวิธีการที่ง่ายดายที่จะทำตามสัญญานั้น?
- คำตอบ:** ลูกได้ทำสัญญาว่า: ของฉันคือชีพบาบาเพียงผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น แม้กระทั่งในความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็พูดว่า: บาบา เมื่อท่านมานั้นจะตัดความสัมพันธ์อื่นๆ ทั้งหมด และมีความสัมพันธ์กับท่านเท่านั้น เวลานี้บาบาพูดว่า: ลูกขจัดสำนึกของร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดออกไปจากสติปัญญาของลูกและจดจำพ่อเท่านั้น ให้หัวใจของลูกออกจากร่างเก่านี้ด้วย อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ในการที่จะทำตามสัญญานี้ ดิ้นแต่เข้าตรู่และพูดกับตนเอง เพียงแต่คิดว่า: การละเล่นนี้กำลังจะจบสิ้น
- เพลง:** ทั้งปลั่งลิ้งของท่านในห้องฟ้าและลงมายังผืนดิน

โอมชานติ ลูกๆ นั้นเรียกหา: โปรตมาจากอาณาเขตสูงสุดเกิด เพลงนี้ถูกร้องโดยมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่มีความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเรียกว่า “มาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เกิด” เพราะในเวลาปัจจุบันเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกๆ ก็รู้ด้วยเช่นกันว่าบาร์ตั้นเคยเป็นอาณาจักรของเทพที่สูงส่ง เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสูงส่ง พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับบ้าน ลูกต้องชำระสะสางบัญชีของบาปในอดีตของลูก นักธุรกิจนั้นก็จะปิดบัญชีของพวกเขาคู่ทุก 12 เดือน พวกเขานั้นจะทำบัญชีของกำไรและขาดทุน ลูกๆ รู้ว่าในบาร์ตั้นมีประสบการณ์ของผลกำไรถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และการขาดทุนถึงครึ่งหนึ่งของวงจร นั่นคือลูกมีความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและความทุกข์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร แต่แม้กระนั้นก็ยังมีความทุกข์น้อยนิดอย่างมาก เมื่อเป็นสภาพที่ทาโมประธาน ก็มีความเลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปน พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องเข้าไปสู่ผลกำไร ลูกต้องชำระสะสางบัญชีของการสูญเสียของลูกด้วยพลังโยคะ บัญชีบาปของลูกควรจะถูกตัดทิ้ง และควรจะมีการสะสมบัญชีของความสุขของลูก บัญชีบาปของลูกจะถูกเผาทิ้งมากเท่าที่ลูกนั้นได้จดจำพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และเข้าถึงความรู้ของกิตะด้วย ที่นี้ไม่มีใครถ่ายทอดความรู้ของคัมภีร์กิตะ พระเจ้าได้ให้ความรู้ของกิตะนี้ ในปัจจุบันเป็นเพราะสติปัญญาของมนุษย์นั้นทาโมประธานจึงไม่มีใครรู้จักพ่อ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกได้ว่าเป็นลูกก่าพรา ลูกอธิบายว่าบาร์ตั้นเคยเป็นโลกของดวงวิญญาณบุญที่สูงส่งที่บริสุทธิ์ ลูกมีภาพของเขาเหล่านั้นด้วย บาร์ตั้นเคยมั่งคั่งอย่างมากในยุคทอง ในตอนเริ่มต้นของศาสนาอิสลามและพุทธ ฯลฯ นั้นมีผู้คนน้อยนิดอย่างมาก ผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นได้มาก่อนและแล้วดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดของแต่ละศาสนาเฝ้าติดตามมา พวกเขาไม่ได้เข้าไปสู่อาณาจักรแต่เข้าไปสู่ศาสนาของเขาเอง และเป็นไปเมื่อมีการเพิ่มขึ้นหลายแสนที่พวกเขาได้กลายเป็นราชา ราชนี ฯลฯ ที่อาณาจักรของลูกเป็นไปตั้งแต่ตอนเริ่มแรก จากตั้งแต่ตอนเริ่มต้นยุคทองมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ บาร์ตั้นสูงส่ง เมื่อบาร์ตั้นเคยสูงส่ง มีคำกล่าวว่า: พระเจ้านั้นสูงส่งเหนือสิ่งใด เพียงท่านเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นสัจจะ ท่านมาและให้ความรู้ที่แท้จริง ผู้อื่นทั้งหมดให้ความรู้ที่ผิดๆ เกี่ยวกับพ่อ ทุกคนจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อแต่ไม่มีใครรู้จักพ่อ หากลูกจะถามพวกเขา “ท่านรู้จักพ่อทางโลกของท่านไหม?” พวกเขาก็จะไม่ตอบว่าพ่อของท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่ง พ่อหมายถึงพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ พ่ออธิบาย: พ่อคือผู้สร้างที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาเชิญให้พ่อมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก นี่คือนอกโลกที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด พ่อนั้นได้มาเพื่อลูกๆ และพ่อก็อธิบายแก่ลูกๆ เท่านั้น เป็นไปเพื่อความสงบเท่านั้นที่มนุษย์มีกูรู อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสอนหฐโยคะ ฯลฯ แต่ลูกไม่สามารถรับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากสิ่งนั้น ผู้คนมีกูรูและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับความสุขชั่วคราวเล็กน้อยจากกูรูเหล่านั้น พวกเขาทั้งหมดนั้นให้ความสุขที่มีขีดจำกัดเท่านั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อนำของขวัญของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตมากับท่าน ในยุคทองมีศาสนาเดียวเท่านั้น ที่นี้มีศาสนา นับไม่ถ้วน การขยายตัวเฝ้าแต่ดำเนินไป เวลานี้ดวงวิญญาณเหล่านั้นทั้งหมดก็จะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านมีความรู้ทั้งหมด หากลูกพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่ง ก็จะไม่มีการรวมของทั้งความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา หากพระเจ้าจะอยู่ในทุกหนแห่ง จะมีประโยชน์อะไรในการทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อพระเจ้า? พวกเขาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาก้อนกรวดก้อนหินต่างๆ ทั้งหมด ผู้คนมากมายอย่างมากไปอาบในคงคา หาก

คงจะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทุกคนก็ควรจะมีสิทธิ์ และทุกคนนั้นก็ควรสามารถไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต! อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครไปที่นั่น หากภูมิลำเนาบ้าน เขาก็ควรจะสามารถพาสาวของเขาไปด้วย อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้ไปและเขาก็ไม่สามารถพูดสิ่งใดกับสาวของเขาได้ พวกเขาเหล่านั้นมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากมาย ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่จะสามารถพูดว่า “นั่นคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน พ่อของลูกๆ และฉันได้มาเพื่อพาทุกคนกลับไปกับฉัน” เพียงพ่อเท่านั้นมีสิทธิ์ที่จะพูดเช่นนั้น ลูกต้องทั้งโลกเท่านั้น ดังนั้นพลังโยคะเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ลูกจะไม่ได้รับสถานภาพด้วยการอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง ลูกๆ รู้ว่าบาปกำลังทำให้ลูกมีค่า ลูกๆ ผู้ที่อยู่อย่างไม่มีค่าก็จะล้มละลาย ทุกวงจรพ่อทำให้ลูกไม่มีหนี้ 100% แล้วรวันก็ทำให้ลูกล้มละลาย ลูกเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ลูกต้องเวลานี้เป็นการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นยุคทอง หากบ้านนั้นจะมีอายุชัย 100 ปี และเมื่อผ่านไป 25 ปี ก็ผ่านไป ¼ แล้ว เมื่อมีอายุ 50 ปี ลูกก็จะพูดว่าบ้านนั้นเก่า สิ่งนี้เองก็ถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วย มีสภาพสาโทประธาน สาโท ราโจและทาโม และเวลานี้โลกเก่าก็จะกลับมาใหม่ นั่นคือทั้งโลกจะได้รับชาติเกิดใหม่ นี่คือนิเวศเก่า พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังให้การเกิดใหม่แก่โลก โลกนั้นกำลังจะกลับมาใหม่จากเก่า ลูกได้มาเพื่อศึกษาราชโยคะ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกค่อนข้างแสดงในละครนี้ พวกเราดวงวิญญาณได้มาที่นี่เพื่อนำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของเรา ไม่มีใครในโลกรู้อะไร หากพวกเขาจะคิดว่าตนเองนั้นเป็นนักแสดง พวกเขาจะรู้จักผู้สร้างและผู้กำกับ พวกเขาพูดว่าพวกเขาพูดเพียงเพื่อที่จะพูดว่า นี่คือนามของการกระทำแต่เมื่อไหร่ที่สิ่งนี้ได้เริ่มต้น? ใครเป็นผู้สร้าง? พวกเขาไม่ได้รู้อะไรเลย มนุษย์ควรจะรู้สิ่งนี้ใช้ไหม การบรรจบในบรรดาพวกเขานั้นเป็นกิจกรรมของลูกกำพร้า เหล่าเทพไม่สามารถเรียกได้ว่าลูกกำพร้า เป็นเพราะที่นั่นไม่มีการโต้เถียงหรือบรรพ ที่ลูกนั้นก็แม้กระทั่งฆ่าพ่อของตนเอง พวกเขาทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์และคดโกง และเหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ ถึงครั้งหนึ่งของวงจรที่เป็นอาณาจักรของเหล่าเทพที่ปราศจากกิเลส เวลานี้ไม่มีแม้เพียงคนเดียวที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อให้คำแนะนำที่สูงส่งแก่ลูก โลกเก่าที่กำลังจะจบสิ้น พ่อได้มาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ลูกได้ทำสัญญาด้วยว่า “บาป เมื่อท่านมาฉันจะตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดกับทุกคนและมีความสัมพันธ์กับท่านเท่านั้น ของฉันคือข้าพเจ้าผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น” เวลานี้บาปได้มาแล้วและท่านพูดว่า: ลูกๆ ละทิ้งพร้อมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างและจดจำพ่อ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม พวกเราพูดว่า “บาป พวกเราเห็นว่าเพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหมดได้ตายไปแล้ว ร่างกายนี้ก็จะจบสิ้นลงไปด้วยเช่นกัน เป็นร่างเก่า เวลานี้เราจะละร่างเก่าของเราและไปสู่ร่างใหม่ หัวใจนั้นก็จะวางจากร่างเก่านี้ เราจะไปในไม่ช้า โลกเก่านี้จะกลายเป็นเถ้าถ่าน” พ่ออธิบาย: ตั้งแต่เข้าสู่ประตูและเฝ้าแต่ครุ่นคิดเช่นนั้นว่า: การละเล่นกำลังจะจบสิ้นและเราต้องกลับบ้าน เวลานี้เราต้องทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียวและไปสู่โลกใหม่ เหตุนี้เองโยคะของสติปัญญาต้องถูกตัดขาดจากทุกคนและเชื่อมโยงกับผู้เดียวเท่านั้นขณะที่ลูกนั้นมีชีวิต สำหรับสิ่งนี้ต้องอาศัยการฝึกฝนมาก พ่อพูดว่า: เพื่อที่จะฝึกฝนสิ่งนี้ ตั้งแต่เข้าสู่ประตู ในระหว่างวันลูกต้องทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของลูก ดังนั้นเพิ่มพูนการฝึกฝนของการจดจำระลึกถึงในเวลากลางวันไม่ว่าลูกมีเวลามากเพียงใดก็ตามให้จดจำบาป ไม่ว่าลูกจะเดินในการจดจำระลึกถึงบาปมากเพียงใดก็ตาม ลูกนั้นจะไม่มีวันรู้สึกเหน็ดเหนื่อย ด้วยพลังโยคะก็จะมีความสุขด้วยเช่นกัน หากมีนิสัยของการจดจำระลึกถึง ลูกก็สามารถจดจำบาปที่ใดก็ตามที่ลูกอาจจะนั่งอยู่ แม้แต่ขณะที่กำลังรับประทานอาหาร ลูกก็ต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่ควรที่จะมีการสนทนาที่ไร้ประโยชน์ใด เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ผู้ที่ให้หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนนั้นสูงส่ง ผู้ที่นำทุกคนกลับไปสู่ดินแดนของความสงบคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกได้พบกับพ่อ ครู และครู แต่พวกเขานั้นคือผู้ที่มีร่างกาย ไม่มีใครสอนลูกให้สำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือนิเวศที่ไม่มีขีดจำกัด มหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณทั้งหมดมีสันสการอยู่ภายในพวกเขาและสันสการเหล่านั้นก็ปรากฏขึ้นเมื่อพวกเขาใช้ร่างกาย เวลานี้ลูกมีความรู้ของทั้งละคร ในขณะที่ผู้คนอื่นนั้นอยู่ในความมืดอย่างแท้จริง มีคำกล่าวว่า: สติปัญญาได้ให้น้ำมันของความรู้ ฉะนั้นผู้ที่ได้น้ำมันของความรู้คือพ่อ พระอาทิตย์แห่งความรู้ ยุคทองนั้นเรียกว่าเป็นกลางวันและยุคเหล็กเรียกว่าเป็นกลางคืน ดวงวิญญาณนั้นก็จดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ผ่านปากของบราห์มาถึงนี้สำคัญของคัมภีร์ทั้งหมดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแท้จริงเช่นที่พ่อเคยทำมาในวงจรที่แล้ว ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธาและเฝ้าแต่ดำเนินมาถึงครั้งหนึ่งของวงจร ผู้คนได้พูดว่าสิ่งนั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่โบราณกาลและพวกเขาก็ได้มีการเฝ้าแต่ดำเนินมาตั้งแต่โบราณกาล พวกเราพูดด้วยเช่นกันว่าเทศกาลทั้งหมดที่พวกเขาลองนั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่เริ่มมีการบันทึกเวลา อะไรคือความหมายของ ‘โบราณกาล’? พวกเขาไม่เข้าใจ พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี สิ่งนี้พิสูจน์ว่ามนุษย์ทุกคนอยู่ในความมืดสนิท พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไรที่ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น หรือเมื่อไรที่พวกเขากลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เมื่อไหร่ที่พระเจ้ามาเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์? พวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนหน้าพระคริสต์เคยเป็นสวรรค์ อย่างไรก็ตามมีความคิดเห็นมากมาย ความคิดเห็น

ต่างๆ มากมายที่ทำงานอยู่ในโลก พ่อมาและให้คำแนะนำที่สูงส่ง ด้วยการทำตามศรัทธาทุกสิ่งทุกอย่างจะกลับมาสูงส่ง และกลายเป็นเทพ มีลูกประคำของรูตราด้วยเช่นกัน รูตราคือพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน ท่านคือศรี ศรี เหล่าเทพนั้นเรียกว่าศรี ซึ่งหมายถึงสูงส่ง เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าโลกนั้นได้ถูกทำให้สูงส่งโดย ศรี ศรี พ่อคือผู้ที่ทำให้ลูกนั้นสูงส่ง ลูกต้องจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพียงผู้ที่ได้เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วที่จะเข้าใจสิ่งนั้นในเวลานี้ ความรู้นี้เป็นไปสำหรับศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดด้วย พ่อบอกทุกคน: คิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกกำลังได้รับความสุขมากมายอย่างมากจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและนำลูกๆ มากมายมาเลี้ยงดู พวกเขาคือทายาทที่เกิดจากปาก มีปิเจมากมายอย่างมากผู้ที่ต่อมาจะกลายเป็นเทพ นี่คือการสกลของพระเจ้า ปู่ไม่มีตัวตนและชื่อของลูกของท่านก็คือประชาธิปไตยบราห์มา พ่อของปวงประชา ท่านนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านเขา ลูกๆ บราห์มินคือครอบครัวของชีพบบาและแล้วก็มีภรรยาตัว ครอบครัวของลูกคือรุ่นแรก (อันดับหนึ่ง) ลูกทำงานรับใช้และนำคุณประโยชน์ให้กับทุกคน วัดที่เป็นวัดถุนั้นคืออนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำของลูก ที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในรูปที่มีชีวิต และลูกรู้ว่าเรากำลังทำการก่อตั้งอีกครั้ง วัดในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ของเรา ลูกจะอยู่ที่ใดถ้าหากชีพบบาไม่ได้อยู่ที่นั่น? บราห์มา วิษณุและชางก้านั้นจะอยู่ที่ใด? เวลานี้ชีพบบากำลังสร้างสิ่งสร้าง ภาพของบราห์มาพ่อของปวงประชานั้นควรจะแยกออกไป พวกเขาคือ “ตรีมูรติบราห์มา” แต่นั่นไม่ได้มีความหมายแต่อย่างใด ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา ชีพบบาคือคาร์ณการวันฮาร์ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องมีการเข้าถึง ชีพบบาเองนั้นกำลังสอนราชาโยคะและกำลังให้ความรู้ และดังนั้นควรจะมีการเข้าถึงสิ่งนั้น ในสิ่งนี้ความบริสุทธิ์คืออันดับแรก ลูกต้องแสดงความกล้าหาญ นั่นคือวิถีชีวิตที่จะอยู่ในครอบครัวของลูกและยังคงกลับมาบริสุทธิ์ เพื่อที่จะปกป้องลูกสาว จึงได้มีการให้เธอแต่งงานออกไป และนั่นก็รู้ได้ว่าเป็นการแต่งงานที่บริสุทธิ์ บางคนสงสัยในสิ่งนี้ ในขณะที่มีผู้อื่นที่แต่งงานแต่กระนั้นก็ยังคงดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และรับความรู้ นี้มีเพียงเมื่อลูกได้เข้าถึงสิ่งนี้และทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวลูกเองเท่านั้นจึงจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อุปสรรคมากมายจะมาในไฟฟูชาญของความรู้นี้ ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้น สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกสาวบางคนก็พูดว่า: ฉันจะทำอะไรกับทรัพย์สมบัติ? แทนที่จะเป็นเช่นนั้น จะเป็นการดีกว่าที่จะทำความสะอาดหม้อ และเพียงแต่มีजापाได้รับประทาน เพราะอย่างน้อยที่สุดฉันก็จะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ อย่างไรก็ตามต้องอาศัยความกล้าหาญอย่างมากสำหรับสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่รับประทานให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง อย่าได้ข้องแวะตนเองในการสนทนาที่ไร้ประโยชน์ ชำระสะสางปัญหามากมายของลูกด้วยการมีการจดจำระลึกถึง
2. ในระหว่างวันหาเลี้ยงชีพของลูกและตื่นอยู่ในเวลากลางคืนและพูดกับตนเอง ให้คิดว่า: การละเล่นนี้กำลังจะจบสิ้นและเวลานี้เรากำลังจะกลับบ้าน ดังนั้นตัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดขณะที่มีชีวิต

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกและเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ด้วยสภาพของความซาบซึ้ง 2 เท่า “นายและเด็ก” ทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในสภาพของผู้เป็นนายและในสภาพของเด็กเมื่อลูกต้องการ ความซาบซึ้ง 2 เท่านี้จะทำให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ สมญาของดวงวิญญาณเช่นนี้คือ “ผู้ทำลายอุปสรรค” อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ผู้ทำลายอุปสรรคเพียงสำหรับตนเองเท่านั้น แต่เป็น “ผู้ทำลายอุปสรรค” สำหรับทั้งโลก ลูกคือผู้เปลี่ยนแปลงโลก อุปสรรคจะกลับมาอ่อนแอโดยอัตโนมัติเบื้องหน้าผู้ที่มีความปลั่ง

คติพจน์: มีความมั่นคงในรูปที่เป็นแสงที่เบาสบายของลูกและภาระทั้งหมดจะจบสิ้น

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเป็นของสกุลเทพ เวลาที่ลูกต้องเปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชาให้เป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อได้มาเพื่อให้ผลทั้งหมดของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่ง่ายดายที่จะตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างของลูก?
- คำตอบ:** “ของนั่นคือชีพบบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น” ทำให้บทเรียนนี้มั่นคง บาบาสพูดว่า: ลูกๆ ร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดนั้นเป็นเหตุของความทุกข์ หากลูกทำให้พ่อเป็นลูกของลูก พ่อจะทำงานรับใช้เพื่อลูกอย่างมากจนกระทั่งลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเสมอถึง 21 ชาติเกิด หากลูกทำให้พ่อเป็นทายาทของลูก พ่อจะให้มรดกแก่ลูก หากลูกทำให้พ่อเป็นเจ้าบ่าวของลูก พ่อจะประดับตกแต่งลูกและทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ และหากลูกทำให้พ่อเป็นพี่น้องชายหรือเป็นเพื่อนของลูก พ่อจะเล่นกับลูก มีทุกความสัมพันธ์กับพ่อและแล้วสติปัญญาของลูกจะถูกนำออกไปจากความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด
- เพลง:** จ้าวผู้ไร้เดียงสา พระเจ้าชิวานั่นอ่อนหวานและน่ารักเพียงใด!

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของใคร? ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขา เพียงท่านเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นชีพบบา บราห์มานั้นก็เรียกว่าบาบาด้วยเช่นกันเพราะท่านคือพระชาติบราห์มา (พ่อของปวงประชา) และพ่อหมายถึงบาบา ลูกบราห์มากุมารและกุมารีของพระชาติบราห์มากำลังนั่งอยู่ที่นั่นในเวลานี้ ลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยบราห์มาอย่างแท้จริง ได้มีการนำลูกมาสู่ตักของชีพบบาผ่านบราห์มา ถึงแม้ว่าบราห์มา วิษณุ และชางก้าจะมีร่างของเขาเอง ชีพบบาก็ไม่ได้มีร่างของท่านเอง ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนไม่ได้มีร่างที่เป็นวัตถุหรือร่างที่ละเอียด ท่านเรียกว่าพ่อสูงสุด พระชาติบราห์มาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหมายถึงผู้เดียวที่มีชีวิตอยู่เหนือทุกสิ่ง ลูกๆ ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วย พ่อฉันอ่อนหวานอย่างมากและเหตุนี้เองท่านจึงได้รับคำยกย่อง “ท่านคือแม่และพ่อ” ครูนั่นก็ควรที่จะเป็นเช่นท่านด้วย พี่น้องก็ควรจะเป็นเช่นท่านด้วย และพ่อก็ควรจะเป็นเช่นท่านด้วย พ่อทางโลกให้มรดกแก่ลูกของเขา แม้ว่าลูกๆ ของทุกวันนี้ได้รับมรดก พวกเขาไม่รับใช้พ่อแม่ของเขาอย่างดี พ่อแม่ก็หากรรยาให้เขาอย่างไรก็ตามเมื่อมีความขัดแย้งเล็กน้อย พวกเขาก็ก้าวห่างออกไปจากพ่อแม่ของเขา หากลูกทำให้ชีพบบาเป็นลูกของลูก ในเวลานี้ ท่านจะทำงานรับใช้เพื่อลูกอย่างมากมายสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก อัสเซ หากแทนการทำให้พ่อเป็นลูกของลูก ลูกทำให้พ่อเป็นพ่อของลูก พ่อก็จะให้ความสุขในสวรรค์แก่ลูกตลอดไปเช่นกัน หากลูกทำให้พ่อเป็นเจ้าบ่าวของลูก พ่อจะประดับประดาลูกและทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ ตัดสติปัญญาของลูกออกจากความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกาย รวมทั้งของร่างของลูกเอง เพราะสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเหตุของความทุกข์ พ่อไม่ได้ให้สิ่งใดนอกจากความสุขแก่ลูก มองดูซิ บาบามาแม่กระทั่งเล่นกับลูกและดังนั้นลูกจึงคิดว่าตนเองนั้นกำลังเล่นอยู่กับพี่น้องชายของลูก ในฐานะพี่น้องชายด้วยเช่นกัน บาบาก็ให้ความสุขแก่ลูก เนื่องจากท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกควรจะต้องตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดกับทุกคนอื่นและมีความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกกับท่าน มีสำนึกว่า: ของฉัน คือชีพบบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น วงจรแล้ววงจรเล่าพ่อมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกๆ และพ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทั้งหมดของลูกและทำให้ลูกมีความสุขเสมอ ดังนั้นลูกควรจะต้องโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อเช่นนั้นผู้ที่ได้มาและท่านเองกลายเป็นพระบราห์มินและจัดการให้ดวงวิญญาณหมั่นหมาย ผู้นี้คือบราห์มินชั้นหนึ่ง ลูกได้รับชื่อที่ดีอย่างมาก ตามละครต้องมีการให้ชื่อแก่ลูก ลูกได้จากครอบครัวหนึ่งและได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้าและดังนั้นลูกจึงได้รับชื่อที่น่าสนุกสนานอย่างมาก! ลูกจดจำด้วยเช่นกันว่า “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเราเป็นบริสุทธิ์” พวกเขามีความรักมากมายต่อศรัทธาคุณะ พวกเขาพูดว่า “ฉันต้องการสามีเหมือนศรัทธาคุณะหรือลูกเหมือนศรัทธาคุณะ” ถึงแม้พวกเขาเข้าใจว่าภุชณะเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาก็กังวลแสดงภุชณะไว้ในยุคทองแดง นี่คือการผิดพลาด และดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อแก้ไขความผิดพลาดทั้งหมดให้ถูกต้องและเพื่อปลดปล่อยลูกจากสิ่งเหล่านั้น ไม่มีใครทำความผิดพลาดเช่นนั้นในยุคทอง เป็นมายาเท่านั้นที่เป็นเหตุให้ลูกทำความผิดและมายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ลูกสามารถแสดงภาพของลักษณะมีและนารายณ์แก่ทุกคนและอธิบายว่าทั้งสองเคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น? ก่อนมีความรู้หากบางคนที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมายและลูกถามว่า “ใครให้ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนั้นแก่ท่าน?” เขาก็ตอบว่า: “พระเจ้า” พ่อคือผู้ประทาน บาบากำลังให้อำนาจในการปกครองตนเองที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เราและทำให้เรามีค่าควรแก่

การกราบไหว้บูชาในวัด เริ่มแรกลูกปกครองในวัดของชีวาที่ไม่มีชีวิตจำกัด และแล้วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกสร้างวัดต่างๆ แก่ชีวาพร้อมภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต ในเวลานั้นเหล่าเทพไปสู่หนทางบาป มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ เวลานั้นลูกรู้ว่า: เราเคยเป็นของสกุลเทพ ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแต่เวลานี้เป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลานั้นอีกครั้งหนึ่งจากการเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เรากำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เป็นเวลาครั้งวงจรที่เราอยู่อย่างมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วเป็นเวลาครั้งวงจรที่เราได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อฉันมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกจดจำพ่อ ดังนั้นพ่อจึงให้ผลของสิ่งนั้นแก่ลูก พ่อบอกลูกให้จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ และแล้วลูกก็จะได้รับผลอย่างมากมาเป็นการตอบแทน ลูกมีความสุขกับการอยู่ในโลกเก่านี้หรือไม่? พ่อได้มาเพื่อที่จะให้ความสุขของทุกความสัมพันธ์แก่ลูก ทุกคนอื่นนั้นเป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูก เวลานั้นพ่อกำลังให้มรดกแห่งความสุขแก่ลูก ชีพบาปนั้นอ่อนหวานและน่ารักอย่างมาก เหตุนี้เองผู้คนจึงจดจำท่านว่าเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสาของคลังสมบัติที่มีค่าและพูดว่า “เต็มอาภรณ์ของเราเกิด!” ลูกรู้ว่าลูกนั้นไม่ได้มีค่าควรแก่การเป็นนายแห่งสวรรค์ในขณะนี้ และดังนั้นเวลานี้บาปกำลังทำให้ผู้ที่ไม่มีค่านั้นมีค่า ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดินีถึง 21 ชาติเกิด ท่านให้คำแนะนำลูกถึงวิธีการที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงและวิธีการที่จะประกาศชื่อเสียงของท่าน ลูกๆ แต่ละคนศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใดนั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ลูกๆ ที่ดีนั้นก็เชื่อฟังพ่อและแม่ของเขามาก เวลานั้นลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดแล้ว และดังนั้นลูกควรที่จะเชื่อฟังท่านเพียงใด? ในที่สุดแล้วชื่อของพ่อฉันคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านเปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์ ลูกกำลังทำการเตรียมการสำหรับสวรรค์มากเท่าที่ลูกนั้นทำตามศรัทธา ตัดความผูกพันยึดมั่นต่อทุกคน บางคนถามว่า “บาบา เราจะตัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดได้อย่างไร?” บาบาพูดว่า: ทำให้พ่อกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของลูกและแล้วจงเฝ้าแต่รับคำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องทำในสถานการณ์ใดๆ ก็ตาม บาบาพูดว่า: การสละละทิ้งเป็นของชั้นยาสี ลูกไม่ต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก ลูกจะต้องละทิ้งโลกเก่า พวกเขาละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาและสร้างการสูญเสียมากมาย แต่เป็นเพราะพวกเขากลับมาบริสุทธิ์ อย่างน้อยที่สุดพวกเขายังช่วยเหลือเล็กน้อย ไม่ใช่ว่าพวกเขานั้นกลายเป็นกูรูและให้การหลุดพ้นหรือให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครก็ตาม เพียงแต่ผู้ชายเท่านั้นถือพรหมจรรย์ แต่บาปนั้นกำลังช่วยชีวิตทั้งหญิงและชายจากการถูกเปลื้องผ้า บาบาแนะนำว่า: หากลูกกลับมามีชีวิต ลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าบริสุทธิ์ ในสวรรค์ทุกคนนั้นมีความสุขอย่างมาก หากลูกทำความเพียรพยายามที่ดีและทำให้ผู้เดียวนั้นเป็นลูกของลูก ท่านจะให้มรดกของลูกแก่ลูก ตามที่ลูกนั้นได้ให้มรดกมากเพียงใด พ่อก็จะให้มรดกที่เท่าเทียมกันนั้นแก่ลูกเป็นการตอบแทน พ่อจะให้ แต่ในสวรรค์ไม่ใช่ที่นี่ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกให้แก่พ่อ พ่อให้สิ่งนั้นเพื่อลูกๆ พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลกว่าแต่ลูกเป็น อาการ ฯลฯ เหล่านี้ทั้งหมดนั้นสำหรับลูก นิทรรศการนี้เป็นไปเพื่องานรับใช้ของลูกๆ ด้วย อีกครั้งหนึ่งที่พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกสามารถที่จะรับมากเท่าที่ลูกต้องการจากพ่อ ไม่ว่าลูกทำให้พ่อเป็นทนายของลูกหรือไม่ก็ตาม จงมีความสุขกับลูกๆ ของลูกเอง กลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อผู้เดียวและแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก มนตราที่ผิดๆ เหล่านั้นจะไม่มีประโยชน์ใด พ่อได้ให้มนตราซึ่งมีคุณประโยชน์แก่ลูก: จดจำพ่อและอาณาจักร! เมื่อเด็กคนหนึ่งเกิดมา แนนอนที่เขาจะได้รับมรดก ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นของชีพบาบา ลูกเคยปกครองในสวรรค์และแล้วลูกก็สูญเสียสิ่งนั้น เวลานั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อและเป็นของพ่อ มีประโยชน์มากมายอย่างมากในการเป็นของพ่อ! ตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกกับกูรู ผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ พ่อพูดกับดวงวิญญาณผ่านอวียะเหล่านี้ บาบาได้อวตารลงมาในผู้นี้ เช่นที่เมื่อพวกเขาได้เลี้ยงอาหารพระบราห์มิน พวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณของสามิได้มาสู่ผู้นี้ เป็นไปไม่ได้ที่ร่างกายนั้นจะมา บาบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง และดังนั้นท่านจึงเรียกได้ว่าปราศจากร่าง ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากร่างด้วย ละทิ้งความหยิ่งยะโสของร่างกาย ตลอดทั้งวงจร ลูกนั้นเคยสำนึกในร่างของลูก ในยุคทองลูกเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แต่แล้วเมื่อลูกได้อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ลืมความรู้ทั้งหมดของดวงวิญญาณ เริ่มแรกลูกเคยมีความสุขอย่างมากเมื่อลูกนั้นจากร่างและใช้ร่างถัดไปของลูก จะเป็นอะไรกับลูกเล่าหากดวงวิญญาณนั้นจะใช้อีกร่างหนึ่ง? ดวงวิญญาณได้รับบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปของเขาแล้ว ในยุคทองไม่มีการพูดถึงการร้องไห้ เพราะลูกนั้นเคยแบกภาระของความทุกข์ถึง 63 ชาติเกิด เวลานั้นลูกได้อยู่อย่างทวิโมหะอย่างแท้จริง เวลานั้นคิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนก็อ่านคัมภีร์ตาม พวกเขาพูดว่าชั้นยาสีนั้นกำลังพูดความรู้จากคัมภีร์ ที่นี้ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนไม่ได้อ่านคัมภีร์ใดๆ ท่านคือผู้เดียวที่ให้สาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมด ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ด้วยการอ่านคัมภีร์ ลูกเคยเรียกหา “โอ ผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อย ผู้ไถ่บาป ได้โปรดมา” อัจชะ พ่อได้มาแล้ว พ่อพูดว่า: ทำตามคำแนะนำของพ่อและลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง คำสอนเหล่านี้คือคำสอนที่สูงส่งที่สุด บาบาคือศรี ศรี (สูงส่ง 2 เท่า) ท่านมาและทำให้ผู้ที่เลวทรามต่ำช้านั้นสูงส่ง ลูกรู้ว่าแต่ละคนนั้นได้รับบทบาทของตนเอง วงจรเฝ้าแต่หมุนไป ดวงวิญญาณนั้นไม่ได้กำลังจะถูกทำลายและบทบาทของเขานั้นก็จะไม่ถูกทำลาย นี่คือการละเล่นที่ลูกกำหนดไว้แล้วที่ซึ่งไม่มีใครสามารถได้รับการ

ปลดปล่อยได้ พ่อพูดว่า; แม้แต่พ่อนั้นก็เข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์และรับใช้ลูก พ่อให้ความสุขของสวรรค์แก่ลูกและแล้วลูกก็สร้างวัดจากเพชรพลอยมากมายและลูกก็นำพ่อไปไว้ในวัดเหล่านั้น ในเวลานี้ ขณะนี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกแต่กระนั้นก็ยังไม่มีใครรู้จักพ่อ! พวกเขาหาขาดจากพ่อ ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนและอธิบายว่าท่านก่อตั้งสวรรค์อย่างไร? สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก! มายาจะมาแต่งงานของลูกคือการไล่มาขายออกไปเพื่อที่ลูกนั้นจะไม่จดจำใครนอกจากชีพบบา เป็นเวลา 1 ชั่วโมง หรือแม้กระทั่งครึ่งชั่วโมง ให้ฝึกฝนการจดจำระลึกถึง และแล้วในเวลาสุดท้ายความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก หากสติปัญญาของลูกนั้นติดกับในบางแห่งลูกก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากมาย พวกเขานั้นสั่งเวรตนเองที่คางี นั่นเรียกว่าเป็นการฆ่าตัวตาย เป็นดวงวิญญาณที่ทำการฆ่าตัวตาย แต่ดวงวิญญาณนั้นไม่ได้ตายเพราะดวงวิญญาณคงอยู่ตลอดไป ซึมซับสิ่งทั้งหมดนี้และอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต้องถูกตัดขาด นี่คือการแก้แค้นและดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ไม่มีความสุขสันต์ใดๆ ที่นี้ ทุกคนกำลังจะตายในแผ่นดินไหว ลูกต้องทำให้สภาพของลูกดีก่อนลูกตาย ลูกคือชีพชัคติ ทั้งหญิงและชายกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อรับพลังจากชีพบบา ได้มีการให้ความนับถือมากมายแก่ผู้เป็นแม่ ลูกทั้งหมดคือกัญญา (kanyas) บราห์มากุมารีเป็นอาหารกุมารี (กิงกุมารี) และ กุมารี พวกเขายูอย่างปราศจากกิเลส บีชัมปีตาเมนั้นก็ได้มีการจดจำในทำนองเดียวกันด้วย มีผู้คนมากมายที่อยู่อย่างถือพรหมจรรย์ตั้งแต่วัยเด็ก เวลานั้นบapakำลังทำงานที่ท่านเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว วัดเหล่านี้ต้องถูกรื้อทำลาย และจะมีการสร้างสิ่งเหล่านั้นใหม่ในภายหลังในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องเข้าถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมด พูดกับตนเอง: สิ่งนี้ก็เรียกได้ว่าเป็นการไตร่ตรองมหาสมุทร พระเจ้าพูด: พ่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้ความรู้ในดวงวิญญาณของผู้อื่นกำลังรับฟังด้วย ลูกลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ตัวอย่างของเตาและแมลงที่ส่งเสียงนั้นใช้ได้กับลูก ต้องมีการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ไม่มีเป้าหมายใดๆ ในการกราบไหว้บูชาชีวาโดยที่ไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน เราเองนั้นก็เคยกราบไหว้บูชาท่าน แต่เวลานี้เรารู้ว่าชีพบบากำลังเปลี่ยนเรจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกจึงเพียรพยายามอย่างหนักในการไล่ตามเปลือกหอยเล่า? ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกเผา หลานชายหลานสาวของลูก ฯลฯ ก็จะไม่หลงเหลืออยู่ ทั้งหมดนั้นกำลังจะตาย ลูกคือลูกๆ ของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ ผู้ให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้พ่อเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของลูกและตัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อทุกคนอื่น แนนอนที่ลูกต้องเชื่อฟังพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด
2. ในการที่จะป้องกันตนเองจากการถูกลงโทษอย่างรุนแรงของดารามราช เวลานั้นต้องทำให้สภาพของลูกเป็นเช่นที่ว่าในเวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำใครนอกจากพ่อ สติปัญญาไม่ควรจะติดกับอยู่ที่ใด

พร: พร: ขอให้ลูกให้และรับพรอย่างสม่ำเสมอด้วยความสมดุของลูกของการทำงานรับใช้และการทำให้ตนเองก้าวหน้า และกลายเป็นตัวของความสำเร็จ
เช่นที่ลูกกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างมากในการทำงานรับใช้ ในทำนองเดียวกัน มีความใส่ใจที่สมบูรณ์ต่อความก้าวหน้าของตนเองของลูก ผู้ที่รู้วิธีที่จะรักษาสมดุลนี้จะได้รับพรและให้พรอย่างสม่ำเสมอ การบรรลุผลของสมดุลนี้คือพร เป็นไปไม่ได้ที่ผู้ที่รักษาสมดุลนี้จะไม่ได้รับพร จงเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอด้วยพรจากแม่ พ่อและครอบครัว พรเหล่านี้คือการหล่อเลี้ยงของลูก เพียงเฝ้าแต่ให้และรับพรจากทุกคน และลูกจะกลายเป็นตัวของความง่ายอย่างง่ายดาย

คติพจน์: การกลายเป็นตัวของคุณธรรมและการทำให้ทุกคนเป็นตัวของคุณธรรมคือการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานในการที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาตเกิด จงให้ทานทรัพย์สมบัติของความรู้ จงเข้าถึงความรู้และจิตใจผู้อื่นให้เข้าถึงเช่นกัน
- คำถาม:** อะไรคือเหตุผลหลักสำหรับการมีประสบการณ์ของลางร้ายขณะที่ลูกก้าวหน้าไป?
- คำตอบ:** ลูกมีประสบการณ์ของลางร้ายเพราะด้วยการไม่ทำตามศรัทธาอย่างสมบูรณ์ หากสติปัญญาของลูกมีศรัทธา และทำตามคำแนะนำของพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะไม่วันมีประสบการณ์ของลางร้าย จะมีคุณประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่มาภายหลังสามารถไปล่าหน้าอย่างมากด้วยเช่นกัน นี่เป็นเกมส์ของหนึ่งวินาที หากลูกเป็นของบาบา ลูกได้รับสิทธิทั้งหมดและได้รับมรดกของสมบัติที่มีค่าของความสุขที่ไร้ขีดจำกัด แต่ลูกต้องทำตามคำแนะนำของท่านอย่างสม่ำเสมอ
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก; เรากระหายเพียงหยดเดียว

โอมซานติ ความหมายของ “โอม ซานติ” ได้มีการอธิบายแก่ลูกครั้งแล้วครั้งเล่า “โอม” หมายถึงนั่นคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างกายของนั้น พ่อพูดว่า: นั่น คือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่ได้มีร่างกายเพราะท่านคือพ่อของทุกคน ลูกไม่สามารถพูดว่า: นั่นดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะพูดว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ ลูกของดวงวิญญาณสูงสุด เป็นสิ่งผิดอย่างที่สุดที่จะพูดว่า: นั่นดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกรู้จักพ่อ ลูกเข้าใจว่านี่คือโลกเก่าและยุคทองเป็นที่รู้จักว่าเป็นโลกใหม่ อย่างไรก็ตามผู้คนที่น่าสนใจเหล่านั้นไม่ได้รู้ว่าเมื่อไรที่ยุคทองคงอยู่ พวกเขาคิดว่ายุคเหล็กยังคงเหลืออยู่ 40,000 ปี ลูกเข้าใจว่าด้วยการทำตามศรัทธา พวกเรากำลังก่อตั้งโลกใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังก่อตั้งโลกใหม่ผ่านลูก การทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้นผ่านลูก ลูกคือชีพขั้วดี กองทัพขั้วดีที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง, ลูกที่เกิดจากปากของพ่อของปวงประชาบราห์มา ลูกคือผู้ที่มียุทธวิธีที่จะรับมรดกจากพ่อ ลูกๆ บราห์มินคือผู้ที่ได้รับศรัทธาและผู้ที่เขาชนะกิเลสของตัณหาหาคะ เหตุนี้เองผู้ที่มาที่นี้จึงได้รับการบอกว่าหากพวกเขาได้ชนะกิเลสของตัณหาหาคะเท่านั้นที่จะได้พบปะกับพ่อ มีบางคนที่เป็ลูกจริงและบางคนที่เป็ลูกเลิย ลูกจริงไม่มีวันช่องแวงในกิเลส เวลานี้พวกเราได้พบพ่อผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ คำสรรเสริญของเหล่าเทพแยกจากคำสรรเสริญของชีพบาบาอย่างสมบูรณ์ คำสรรเสริญของเหล่าเทพคือพวกเขาปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง ในขณะที่ชีพบาบาเป็นที่รู้จักว่าเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ผู้ที่เป็นสัจจะ ผู้ที่มีชีวิตและผู้ที่ยั่งยืนไปด้วยปิติ มหาสมุทรแห่งความรู้ ในตอนแรกร่างกายนี้ไร้ชีวิตและเมื่อดวงวิญญาณเข้ามา ร่างกายก็กลับมีชีวิต เพียงพ่อผู้เป็นเมล็ดเท่านั้นที่รู้ว่าต้นไม้โลกมนุษย์ปรากฏออกมาอย่างไร ท่านกำลังให้ความรู้แก่ลูก บาบาพูดว่า: หากแม่พ่อให้ความรู้เล็กน้อยแก่ลูก ลูกจะไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ โลกใหม่เรียกได้ว่าเป็นวัดของชีวา สวรรค์ ซึ่งกำลังได้รับการก่อตั้งโดยชีพบาบาที่ซึ่งเหล่าเทพอาศัยอยู่ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนทำให้เหล่าเทพนั่งอยู่ในวัด ลูกคือบราห์มินทางจิตที่แท้จริง ชีพบาบาได้ทำให้ลูกเป็นของท่านโดยผ่านบราห์มา แม้ว่าบราห์มินทางโลกพูดว่าพวกเขาคือลูกที่เกิดจากปาก พวกเขายังคงพูดว่า “พวกเราก็มองแก่บราห์มินผู้ที่เป็นเทพ” เพราะพวกเขาคิดว่า “พวกเราบราห์มินคือผู้กราบไหว้บูชา” ลูกคือผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พรหมณ์ที่มีกิเลสก็มองแก่ผู้ที่บริสุทธิ เวลาลูกคือบราห์มิน เวลาจะมาถึงเมื่อลูกพูดด้วยเช่นกันว่า “พวกเราก็มองแก่บราห์มินผู้ที่เป็นเทพ” เพราะลูกผู้ที่จะมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาต่อมากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่นำเสนอสนทนากันและลึกล้ำอย่างมาก ผู้ที่ทำตามศรัทธาจะเข้าถึงทั้งหมดนี้และจะจิตใจผู้อื่นให้เข้าถึงสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่นมากเท่าที่นักเรียนกฎหมายหรือศิษย์แพทย์ศึกษาเล่าเรียน ยาหรือข้อกฎหมายจะอยู่ในสติปัญญาของเขามากเท่านั้น พวกเขาได้ชื่อว่าเป็นกฏหมาย แต่หนึ่งในพวกเขามักจะเป็นเศรษฐีเงินล้านในขณะที่อีกคนอาจจะไม่มีรายได้ใดๆเลย ที่นี้เช่นกันมีการให้ทานตามลำดับกันไปและดังนั้นผลตอบแทนของท่านเหล่านั้นก็เป็นเช่นเดียวกันด้วย เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ยิ่งลูกให้ทานมากเท่าใด ลูกจะได้รับมากเท่านั้น ที่นั่นหากลูกให้ทาน ลูกจะได้รับผลตอบแทนเป็นระยะเวลาชั่วคราว ลูกจะใช้ชาติเกิดถัดไปของลูกในครอบครัวที่มั่งคั่ง ที่นี้ลูกประกาศสิทธิต่ออาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ลูกต้องจดประเด็นทั้งหมดลงไป ลูกต้องไม่ให้คำบรรยายด้วยการอ่านจากแผ่นกระดาษ ลูกต้องเก็บสิ่งนั้นทั้งหมดไว้ในสติปัญญาและให้คำบรรยาย เช่นที่ชีพบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นด้วย ลูกเขียนว่า: พ่อของนั้นคือครูของนั้นด้วยเช่นกันและท่านคือพ่อและครูของนั้นเช่นกัน ผู้นั้นมีขีดจำกัด ผู้ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บอกลูกถึงเรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่มีขีดจำกัดจะบอกเรื่องราวที่มีขีดจำกัดแก่ลูก เขาให้ความสุขที่มีขีดจำกัด แม้กระทั่ง

ผู้ที่ให้ความสุขที่มีขีดจำกัดก็ได้รับสมญาของซาร์โวดายา (ผู้ที่มีเมตตาต่อทุกคน) สิ่งนั้นหลอกลวงเช่นกัน พวกเขาไม่ได้มีความเมตตาต่อทุกคน ไม่ใช่สำหรับทุกคนทั้งโลก พ่อคือผู้เดียวที่มีเมตตาต่อทุกคนและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ ท่านทำให้วัตถุธาตุบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน มีโลกเดียวเท่านั้นและโลกเดียวกันนั้นเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า บารัตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้บารัตคือนรก ไม่ใช่ว่าดินแดนของชาวพุทธหรือดินแดนของชาวคริสต์เคยเป็นสวรรค์ ทุกคนจดจำพ่อเพราะท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ผู้ที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ท่านคือผู้ปลดปล่อยพร้อมกันกับเป็นผู้นำทาง ทุกคนจดจำท่าน พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลาเหลือน้อยมาก จงเอาโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนพร้อมกับร่างกาย เวลานี้พวกเรากำลังไปหาพ่อ และแล้วพวกเราจะลงมาและปกครองอาณาจักร ลูกเล่นบทบาทหลักของนักแสดงเอกชายและนักแสดงเอกหญิง แม่ พ่อและลูกๆ ทั้งหมดคือผู้เพียรพยายาม ผู้ที่ได้รับความรักอย่างที่สุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังตั้งใจให้เราเพียรพยายาม ท่านได้รับการจดจำในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน ฤๅษีและมุนี ฯลฯ กล่าวว่าผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่านไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นกูรูในทุกวันนี้จะพูดได้อย่างไรว่าพวกเขาคือพระเจ้า? ในวัดดิลลาลา พวกเขาแสดงให้เห็นภาพของอดีตที่ขุ่นลาง พวกเขาได้แสดงให้เห็นภาพของหินสีดำ แล้วจึงมีภาพของทองคำที่อลังการ (บ้านของผู้ที่เป็นอมตะ) เขากำลังทำทาปาเซียวอยู่เบื้องล่างและเบื้องบนนั้นมีภาพของสวรรค์ สิ่งเหล่านั้นคืออนุสรณ์ของเรา ท่านทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ และดังนั้นจำเป็นต้องเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน และมีผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาในเวลานี้ด้วยเช่นกัน บาบามองเห็นอนุสรณ์ของวัดที่เป็นวัตถุของท่านเองผ่านร่างกายนี้ด้วยเช่นกัน ท่านพูดว่า: พ่อมองเห็นว่าสิ่งเหล่านั้นคืออนุสรณ์ของพ่อ ลูกสามารถมองเห็นอนุสรณ์ของลูกด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่สิ่งนั้นเคยเป็นอนุสรณ์ของลูก เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชานั้นกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เราเคยเป็นเทพผู้ที่ถูกกลายเป็นนักรบ พ่อคำและศุทราและเวลานี้เราได้กลายเป็นบราห์มิน ลูกเข้าใจความหมายของ “ฮัมโซ” ด้วยเช่นกัน โลกใหม่กลับมาได้อย่างไร? เป็นเมื่อโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นที่โลกเก่าถูกทำลาย อย่างแน่นอนที่การก่อตั้งผ่านบราห์มาต้องเกิดขึ้นที่นี่ ปวงประชาถูกสร้างขึ้นที่นี่ บราห์มาถูกแสดงให้เห็นว่ากำลังนั่งอยู่ผู้เดียวในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เมื่อท่านได้จบสิ้นการสร้างสิ่งสร้าง ท่านกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกคือเพชรพลอยของสกลบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพ่อของปวงประชาบราห์มา ในความเป็นจริงลูกคือผู้นำซาร์โวดายา (ผู้ที่มีเมตตาต่อทุกคน) ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกมีเมตตาต่อตนเองและต่อผู้อื่นด้วยเช่นกัน ชีพบาบาที่สูงส่งสองเท่าหนึ่งที่และทำให้ลูกสูงส่งในความเป็นจริงเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ควรเรียกว่าเป็นศรี ศรี ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีการกีดกันผู้เดียวเท่านั้น นี่คือนิยามของโลกที่หลอกลวงไม่จริงแท้ สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาพูดที่นั่นทั้งหมดนั้นหลอกลวง พวกเขาแม้กระทั่งพูดสิ่งที่หลอกลวงเกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้าง บาบาสั่งว่า สิ่งนี้เป็นที่รู้ได้ว่าเป็นเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง มองดูสิ่งที่ลูกเคยเป็นและสิ่งที่ลูกกำลังกลายเป็นจากความรู้ ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่าที่ลูกทำตามศรัทธา ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ศรัทธาทกค่วาทคิด (กิตะของคำแนะนำที่สูงส่งของพระเจ้า) คัมภีร์อื่นทั้งหมดคือสิ่งสร้างของกิตะ กิตะคือแม่และพ่อ เพราะกิตะเป็นเทวี จึงไม่มีใครได้รับมรดกจากกิตะ ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ไม่ใช่ว่าคนเก่าเท่านั้นที่ฉลาด คนใหม่มากมายที่ไปล้าหน้าคนเก่า ผู้ที่มาภายหลังจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน เกมสนี้ใช้เพียงหนึ่งวินาทีเท่านั้น: เป็นของบาบาและได้รับสิทธิ์ บาบาสั่งว่าอะไรได้หากบางคนไม่สามารถอยู่ได้? ทั้งหมดที่จำเป็นคือการมีศรัทธาในสติปัญญาและการทำตามศรัทธา เช่นที่มีลางร้ายที่ต่างกันที่มีอิทธิพลกับรายได้อื่น มีลางร้ายที่ต่างกันที่นั่นเช่นกัน ลูกมีประสบการณ์ของลางร้ายเมื่อลูกไม่ทำตามศรัทธา มิฉะนั้นก็เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก หากลูกกลายเป็นลูกของบาบาและมา มา ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของสมบัติที่มีค่าของความสุขที่ไร้ขีดจำกัด มีคุณประโยชน์ในการทำตามคำแนะนำของผู้เดียว เวลานี้ลูกได้พบผู้ที่ลูกได้จดจำมาเป็นเวลาครั้งวงจร และดังนั้นลูกควรยึดเหนี่ยวอยู่กับท่าน เหตุใดลูกจึงสับสนเล่า? บาบาสั่งว่า: พ่อได้มาอีกครั้งเพื่อให้โชคของอาณาจักรแก่ลูกตามละคร ลูกต้องทำตามคำแนะนำของพ่อ จดจำพ่อด้วยสติปัญญา พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก เป็นลูกที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ เมื่อวานนี้เคยเป็นสวรรค์และในวันนี้เป็นนรก สวรรค์ต้องถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง เมื่อวานนี้พวกเราเคยเป็นนายแต่วันนี้พวกเราได้กลายเป็นขอทาน นี่คือการละเล่นของการเปลี่ยนจากเจ้าชายเป็นขอทาน เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! ลูกไม่ได้กลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ เป็นสิ่งนี้ที่ใช้ความเพียรพยายามซานยาสีพูดว่า “หากเธอโกรธ จงใส่ลูกปัดในปากของเธอ” ตัวอย่างเหล่านั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงมาจากที่นี้ด้วยเช่นกัน พวกเขาทำให้แมลงที่สกปรกกลายเป็นเช่นตนเอง นี่เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์! อย่างแน่นอนที่ทุกคนกลายเป็นเช่นแมลงที่สกปรก ลูกๆ บราห์มินส่งเสียงรอบตัวพวกเขา บราห์มินบางคนพร้อมที่โยยบิน บางคนยังคงเป็นศุทรา ตัวอย่างของงูมาจากที่นี้ด้วยเช่นกัน คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เพราะลูกต้องละทิ้งเก่าของลูกและรับหนึ่งใหม่ในยุคทอง พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ในขณะที่ยกขึ้นสุดแสนเล็ก พวกเขาท่องจำบทต่างๆ ในกิตะและทุกคนก็ประทับใจในบทเหล่านั้น ขณะที่ศึกษากิตะ พวกเราได้ไปถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นจากบาป

และความไม่บริสุทธิ์ พอให้ความรู้เล็กน้อยแก่ลูกและลูกได้ไปสวรรค์ ลูกต้องอ่อนหวานอย่างมาก จงเข้าถึงความรู้ ลูกต้องไตร่ตรองความรู้ จงทำธุรกิจทางจิตนี้ในตอนเช้าตรู่และลูกจะได้รายได้ที่ใหญ่หลวง ดวงวิญญาณสดชื่นใหม่ในตอนเช้านี้สัปดาห์นี้ได้รับการปลูกฝังด้วยการฝึกฝนสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ใครก็ตามที่ทำสิ่งนี้ในเวลานี้จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง สถิติปัญญาที่มีศรัทธาแน่นได้รับชัยชนะ แต่สำหรับสถิติปัญญาที่มีความสงสัย จะมีการทำลายล้าง ลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุใดจึงสร้างความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้? ชีพบาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหตุใดลูกจึงลืมท่าน? ลูกควรรักเพชรพลอยของความรู้เหล่านี้อย่างมาก พ่อ ผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่กำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก แต่ละเพชรพลอยของความรู้นี้มีค่าหลายล้านรูปี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมีเมตตาต่อตนเองด้วยการทำตามศรัทธา เป็นผู้ที่มีเมตตาต่อทุกคนและเปลี่ยนโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นโลกที่บริสุทธิ์
2. จงทำธุรกิจทางจิตในเวลาอมฤตและสะสมรายได้ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่างแนบแน่นจนเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างและเป็นตัวของพลัง ผู้ที่ทุกพลังของลูกทำงานภายใต้คำสั่งของลูก ลูกๆ ผู้ที่พลังของเขาทำงานตามคำสั่งของพวกเขามีอำนาจของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ทุกพลังในรูปของสิ่งสร้างมาอยู่เบื้องหน้านายผู้สร้าง ทันทีที่ลูกออกคำสั่งสิ่งนั้น สิ่งนั้นก็มาอยู่เบื้องหน้าลูก เมื่อลูกพูดว่า “อยู่ ขอรับ” ในทุกขณะ ต่อทุกคำสั่งของพ่อ ทุกก้าวอย่างของศรัทธาของพ่อ ทุกพลังก็จะพูดว่า “อยู่ ขอรับ นายท่าน” หรือ “ขอรับ เจ้านาย พร้อมอยู่ที่นี่” ผู้ที่พลังของเขาทำงานตามคำสั่งของพวกเขาได้ชื่อว่าเป็นนายผู้สร้าง

คติพจน์: การมีความเรียบง่าย (simple) และกลายเป็นตัวอย่าง (sample) สำหรับดวงวิญญาณมากมายคืองานรับใช้ที่ใหญ่หลวง

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซาวารีจิ

ความสำเร็จด้วยความรู้ของพระเจ้าที่ได้รับโดยตรง

ความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ที่พวกเรากำลังได้รับนั้นได้รับโดยตรงจากพระเจ้า มหาสมุทรของความรู้ เราเรียกความรู้นี้ว่าเป็นความรู้ของพระเจ้า เพราะผู้คนที่มีความรู้นี้สามารถได้รับการหลุดพ้นจากบ่วงพันธะของความทุกข์ของพวกเขาเป็นเวลาหลายชาติเกิด และแล้วลูกไม่มีบ่วงพันธะของกรรมและเหตุนี้เองความรู้นี้ได้ว่าเป็นความรู้ที่ไม่สูญสลาย พวกเราได้รับความรู้ี้จากเพียงพ่อสูงสุดที่คงอยู่ตลอดไปผู้เดียว ดวงวิญญาณสูงสุด เพราะตัวท่านเองนั้นไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดเข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย และเหตุนี้เองความรู้ที่เราได้รับจากท่านปลดปล่อยเราจากบ่วงกรรมทั้งหลาย ความรู้ที่พวกเราได้รับจากผู้คนเรียกได้ว่าเป็นความรู้ที่หลอกลวงหรือความรู้ที่สูญสลาย อย่างไรก็ตามเหล่าเทพนั้นเป็นอมตะเพราะเขาได้รับความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้จากดวงวิญญาณสูงสุดที่คงอยู่ตลอดไป นี่แสดงว่าพระเจ้าเป็นผู้เดียว และความรู้ของท่านคือหนึ่งเดียว พร้อมกันกับความรู้ที่เราต้องรักษา 2 สิ่งหลักไว้ในสถิติปัญญาของเราด้วยเช่นกัน ประการแรกเราต้องอยู่ห่างจากความเป็นมิตรของยุคหลักที่ชั่วร้าย ประการที่สองเราต้องทำตามข้อควรระมัดระวังเกี่ยวกับการไม่รับประทานอาหารที่ไม่บริสุทธิ์และเครื่องดื่มที่ไม่บริสุทธิ์ เพียงด้วยการทำตามข้อควรระมัดระวังเหล่านี้ที่เราสามารถจะทำให้ชีวิตของเรามีความสำเร็จได้ อัจชะ

พื้นฐานของการบรรลุประสบการณ์ทั้งหมดคือความบริสุทธิ์

วันนี้ บัพดาตา มหาสมุทรแห่งความรัก กำลังมองเห็นรูปลักษณะทางจิตของลูกทางจิตจากทั่วทั้งสี่ทิศ มีความเป็นจิตวิญญาณในรูปลักษณะของลูกบราห์มินทุกคน มันอยู่ในรูปลักษณะของลูกทุกคน แต่ตามลำดับกันไป เพราะพื้นฐานของจิตวิญญาณคือความบริสุทธิ์ เท่าที่ลูกซึมซับความบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ดังนั้นประกายของจิตวิญญาณจึงปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูกตามนั้น ประกายของชีวิตบราห์มินคือความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์เป็นพื้นฐานหลักของความสุขที่อยู่เหนือประสาทสัมผัสอยู่เสมอและความเจียบอันแสนหวาน ความบริสุทธิ์ตามลำดับกันไป และดังนั้นการบรรลุผลจากประสบการณ์ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน หากความบริสุทธิ์เป็นอันดับหนึ่ง การบรรลุผลที่ลูกได้รับจากพ่อก็เป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน ประกายแห่งความบริสุทธิ์ปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูกอย่างเป็นธรรมชาติอยู่เสมอ ดวงตาที่มีจิตวิญญาณของความบริสุทธิ์จะมองเห็นได้ว่าสะอาดและบริสุทธิ์อยู่เสมอ มีประสบการณ์เกี่ยวกับประกายของดวงวิญญาณทางจิตและพ่อทางจิตอย่างสม่ำเสมอจากดวงตาของลูก

วันนี้ บัพดาตาเห็นประกายของลูกๆ ทุกคนเป็นพิเศษ เนื่องจากพื้นฐานหลักคือความบริสุทธิ์ ลูกทุกคนจึงสามารถเห็นรูปลักษณะของความบริสุทธิ์ทางจิตของลูกในกระจกแห่งความรู้ ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่การถือพรหมจารี (ผู้ที่ถือพรหมจารี) แต่ถือพรหมจารี และบราห์มาจารีนั้นคือผู้ที่ทำตามกิจกรรมของพ่อบราห์มาในแต่ละย่างก้าวอยู่เสมอ อย่างก้าวของกิจกรรมของบราห์มาบาบา ซึ่งลูกเรียกว่ารอยเท้า นั้น จะนำไปตามย่างก้าวของความคิด คำพูด และการกระทำของพวกเขาโดยธรรมชาติ กิจกรรมของบราห์มาบาบาจะมองเห็นได้ในทุกย่างก้าวของพวกเขา ไม่ใช่เรื่องยากในการถือพรหมจารี แต่เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบว่าลูกถือบราห์มาจารีในย่างก้าวของจิตใจ คำพูด และการกระทำของลูก ใบหน้าและกิจกรรมของผู้ที่เป็นบราห์มาจารีจะมีประสบการณ์ของการสำรวจตรวจสอบตนเองอยู่เสมอและด้วยเหตุนี้จึงมีความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส พลังของความสุขและความสุขสันต์ของพวกเขาไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความรู้ ในด้านหนึ่งมีวิทยาศาสตร์ และในชีวิตบราห์มินมีความรู้ ดวงวิญญาณบราห์มาจารีไม่ได้ประสบกับความสุขที่อยู่บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์หรือความรู้อยู่เสมอ เขาใช้วิธีการสำหรับงานในรูปของความเพียรพยายามทางจิต เขาไม่ได้ทำให้วิธีการเป็นสิ่งที่จำเป็นของเขา แต่เขาใช้วิธีการสำหรับงานบนพื้นฐานของความเพียรพยายามทางจิตของเขา เหตุนี้เองดวงวิญญาณบราห์มินบางคนบางครั้งก็พูดว่าพวกเขาไม่ได้รับโอกาส หรือที่พวกเขาไม่ได้รับความช่วยเหลือในด้านใดด้านหนึ่ง หรือที่พวกเขาไม่ได้รับความร่วมมือ ด้วยเหตุนี้ความสุขของพวกเขาจึงลดลง หรือเหตุใดความจริงจังและความกระตือรือร้นในตนเองหรือเพื่องานรับใช้จึงลดลง หรือที่พวกเขามีประสบการณ์นั้นในตอนแรก - พวกเขาสัมผัสความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสและความจริงจังและความกระตือรือร้นด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เห็นใครเลยนอกจากบาบาและตนเอง อย่างไรก็ตามคนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน (ขึ้นและลง) ในห้าถึงสิบปี อะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้น? สิบปีผ่านไป ความจริงจังและความกระตือรือร้นของปีแรกควรเพิ่มขึ้นเป็นสิบเท่า แต่ทำไมพวกเขาถึงลดลง? เหตุผลก็คือพวกเขาไม่ได้ใช้วิธีการเพื่องานในขณะที่มีความมั่นคงในสภาพของความเพียรพยายามทางจิต พวกเขาให้การคำนึงอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นพื้นฐานของความก้าวหน้าของพวกเขา และเมื่อการคำนึงนั้นสั้นคลอน ความจริงจังและความกระตือรือร้นก็จะสั้นคลอนด้วย ไม่ใช่เรื่องที่เลวร้ายในการรับการคำนึงนั้น แต่การทำให้การคำนึงนั้นเป็นรากฐานจึงเป็นเหตุที่ทำให้พ่อถูกถอดออกไปในระหว่างนั้น ลูกทำให้การคำนึงเป็นรากฐานของลูก ดังนั้นความผันผวนแปรปรวนที่เกิดขึ้นนั่นคืออะไร? "ถ้ามันเป็นแบบนี้ สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้น", "ถ้าฉันมีสิ่งนี้ สิ่งนี้จะเกิดขึ้น", "สิ่งนี้สำคัญมาก" ลูกเริ่มมีประสบการณ์เช่นนั้น ดังนั้นจึงไม่มีความสมดุลระหว่างวิธีการและความเพียรพยายามทางจิต สติปัญญาของลูกถูกดึงดูดเข้าหาวิธีการมากขึ้นและไปสู่ความพยายามทางจิตน้อยลง เหตุนี้เองลูกจึงไม่ได้รับพรหรือสัมผัสกับพรของพ่อสำหรับงานหรืองานรับใช้ใดๆที่ลูกทำ เมื่อลูกประสบความสำเร็จด้วยวิธีการต่างๆ ก็มีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ดี แต่เนื่องจากลูกไม่ได้รับพร และมีความสำเร็จน้อยลงด้วยวิธีการนั้น ความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกก็ลดลงเช่นกัน มีวิธีการและความพยายามทางจิต การจดจำระลึกถึงอันทรงพลัง การมีความสัมพันธ์ที่สม่ำเสมอของหัวใจกับพ่อเรียกว่าความเพียรพยายามทางจิต ความเพียรพยายามทางจิตไม่ได้เป็นเพียงแค่การนั่งในโยคะ แต่เช่นเดียวกับที่ลูกนั่งด้วยร่างกายของลูก ดังนั้นหัวใจ ความคิด และสติปัญญาของลูกก็ควรนั่งในลักษณะเดียวกันโดยหันหน้าเข้าหาพ่อ พวกเขาควรนั่งอยู่กับพ่อ ถ้าร่างกายนั่งอยู่ตรงนั้นแต่จิตใจวิ่งไปในทิศทางหนึ่ง สติปัญญาก็วิ่งไปในอีกทิศหนึ่งและมีสิ่งอื่นเข้าไปสู่หัวใจ นั่นไม่เรียกว่าการเพียร

พยายามทางจิต ทั้งสี่ จิตใจ สติปัญญา หัวใจ และร่างกายควรอยู่ด้วยกันในสภาพที่สม่ำเสมอที่ทัดเทียมกับพ่อ สิ่งนี้เป็นการทำความพยายามทางจิตวิญญาณที่ถูกต้อง ลูกเข้าใจไหม? หากลูกไม่สามารถทำความเพียรพยายามทางจิตที่ถูกต้องได้ ลูกก็เริ่มร้องออกมาในคำอธิษฐาน ลูกได้ยินมาก่อนหน้านั้นเช่นกันว่าบางครั้งลูกจดจำบาบาและบางครั้งลูกก็พรั่นไปไม่จำเป็นที่จะต้องพรั่นไปในการจดจำระลึกถึง สำหรับผู้ที่มีความเพียรพยายามทางจิต พ่อจะคำจุนพวกเขาเสมอ ไม่ว่าพ่อจะอยู่ที่ใด ลูกๆก็อยู่ที่นั่นเสมอในสภาพที่โอบยบ มันจะไม่ลดลง แต่จะเพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณ เมื่อมีความผันผวนปรวนแปร (บางครั้งขึ้น บางครั้งลง) ก็มีความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกนั่งในที่ที่สั่นคลอนอย่างมาก? เมื่อลูกถูกเขย่าอย่างมากในรถไฟ มันทำให้เหนื่อยล้าไหม? บางครั้งลูกโอบยบด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก บางครั้งลูกก็อยู่ตรงกลางและบางครั้งลูกก็ลงมา นี่คือการผันผวนปรวนแปรใช่ไหม? เหตุนี้เองลูกถึงเหนื่อยล้าหรือเบื่อหน่าย แล้วลูกคิดว่า: เราต้องดำเนินต่อไปในลักษณะนี้หรือไม่? อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ที่อยู่กับพ่ออยู่เสมอด้วยความพยายามทางจิตของพวกเขาจะสัมผัสทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นสิ่งใหม่ในยุคบรรจบพบกัน มีความใหม่ในทุกขณะ มีความใหม่ในทุกความคิด เพราะมีสภาพที่โอบยบในทุกย่างก้าว นั่นคือ มีการบรรลุผลครั้งแล้วครั้งเล่า มีการบรรลุผลในทุกขณะ ในยุคบรรจบพบกันพ่อให้การบรรลุผลแก่ลูกในทุกขณะในรูปของมรดกและพร มีความสุขในการบรรลุผลและด้วยความสุข ความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกจึงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ เป็นไปไม่ได้สำหรับสิ่งเหล่านี้ที่จะลดลง แม้ว่ามายาจะมา ก็มีความสุขที่ได้มีชัยชนะ เพราะลูกมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมเกี่ยวกับวิธีการที่จะได้รับชัยชนะเหนือมายา ดังนั้นสำหรับผู้ที่อยู่ 10 ปีมีมากเป็น 10 เท่า และสำหรับผู้ที่อยู่ที่นี่ 20 ปีก็ 20 เท่า มันยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก แต่ลูกก็เพียงแค่วุดอย่างนั้นเพราะเห็นแก่การพุด ในความเป็นจริงมันเป็นหลายเท่า

เวลานี้ลูกจะทำอะไรในปีนี้? ความจริงจังและความกระตือรือร้นเป็นทรัพย์สินสมบัติของลูกซึ่งลูกได้รับจากพ่อ ลูกได้ทำให้ทรัพย์สินสมบัติของพ่อเป็นของลูก แล้วลูกเพิ่มทรัพย์สินสมบัติของลูกหรือไม่ หรือลูกลดมันลง? ปีนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเน้นการให้ความใส่ใจต่องานรับใช้ 4 ประเภท อันดับหนึ่งคืองานรับใช้ตนเอง ประการที่สอง งานรับใช้โลก ประการที่สามงานรับใช้ด้วยจิตใจ อย่างหนึ่งคืองานรับใช้ด้วยคำพุด แต่งานรับใช้ด้วยจิตใจก็พิเศษด้วยเช่นกัน และประการที่สี่ งานรับใช้ของยักยา ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใด ในสถานที่งานรับใช้ใดก็ตาม สถานที่งานรับใช้ทั้งหมดเป็นสถานที่ที่มีการสร้างไฟบูชาัย (ยักยา) ไม่ใช่ว่าเพียงแค่มิฐบันเท่านั้นที่เป็นยักยา และสถานที่ของลูกไม่ใช่ยักยา ดังนั้นการรับใช้ยักยานั้นหมายถึงการทำงานรับใช้อย่างใดอย่างหนึ่งด้วยการกระทำของตนเองอย่างแนบนอน บัพดาจัดทำบัญชีของงานรับใช้สามประเภทสำหรับลูกทุกคน: งานรับใช้ด้วยจิตใจ คำพุด และการกระทำ - ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติ บรรพาทิมโนบางคนคิดว่าตนเองไม่สามารถให้ความร่วมมือด้วยทรัพย์สินสมบัติได้ ที่พวกเขาไม่สามารถทำงานรับใช้เช่นนั้นได้เพราะพวกเขาได้อุทิศตนแล้ว ที่พวกเขาไม่สามารถหารายได้อะไรเลย แล้วพวกเขาจะรับใช้ด้วยทรัพย์สินสมบัติได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม หากดวงวิญญาณที่อุทิศตนนั้นประหยัดในงานของยักยา โดยการเอาใจใส่และความพยายามของเขาเอง เงินที่ประหยัดได้จากความประหยัดของเขาจะถูกสะสมไว้ในบัญชีของเขา นี่เป็นบัญชีที่ละเอียดอ่อน ถ้าใครขาดทุน ก็มีภาระที่สะสมในบัญชีของเขา ในขณะที่ถ้าใครประหยัด ทรัพย์สินสมบัติก็จะสะสมในบัญชีของเขา ทุกเมล็ดของยักยามีค่าเท่ากับการปกครอง หากมีใครประหยัดเพื่อยักยา ไม่ใช่แค่โชว์ให้เห็น แต่เป็นการประหยัดที่มาจากหัวใจ เขาจะสะสมอำนาจในการปกครองต่อไป ประการที่สอง หากดวงวิญญาณที่อุทิศตนเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นใช้เงินของตนในทางที่มีค่าสำหรับงานรับใช้ เขาก็จะสะสมส่วนแบ่งจากสิ่งนั้นเช่นกัน ด้วยเหตุนี้เองทุกคนจึงมีบัญชีสามประเภท เปอร์เซนต์ของทั้ง 3 บัญชีควรจะดี บางคนคิดว่าเพราะพวกเขายุ่งมากกับการทำงานรับใช้ด้วยคำพุดหรือหน้าที่ของพวกเขาคือการทำงานรับใช้ด้วยคำพุดเท่านั้น พวกเขามีเปอร์เซนต์น้อยกว่าในการทำงานรับใช้ด้วยจิตใจและการกระทำ ข้ออ้างนี้จะไม่เป็นผลเช่นนั้น ผลจะเป็นอย่างไรถ้าในเวลาของการทำงานรับใช้ด้วยคำพุด ลูกทำงานรับใช้ด้วยคำพุดและรับใช้ด้วยจิตใจด้วยเช่นกันหรือไม่? ลูกไม่สามารถทำงานรับใช้ด้วยจิตใจและคำพุดด้วยกันได้หรือไม่? การทำงานรับใช้ด้วยคำพุดนั้นง่าย แต่ลูกต้องใส่ใจต่อการทำงานรับใช้ด้วยจิตใจให้มากขึ้น ด้วยเหตุนี้ลูกจึงสะสมคำพุดไว้ในบัญชีได้ แต่บัญชีจิตใจของลูกยังว่างเปล่าอยู่ ลูกทุกคนฉลาดกว่าพ่อเมื่อพุดถึงเรื่องคำพุด เด็กเล็กๆในทุกวันนี้ให้คำบรรยายได้ดีกว่าดาดี เป็นเลือดใหม่ นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกสามารถก้าวไปข้างหน้า บัพดามีความสุข อย่างไรก็ตาม จะเกิดอะไรขึ้นถ้าบัญชีของจิตใจของลูกยังคงว่างเปล่า เพราะแต่ละบัญชีมี 100 คะแนนใช่ไหม? อย่าพิจารณาว่าการรับใช้ด้วยการกระทำเป็นเพียงการรับใช้ทางร่างกายเท่านั้น การทำงานรับใช้ด้วยการกระทำของลูกหมายถึงการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน การมีความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกับผู้อื่น ทั้งหมดนี้สะสมอยู่ในบัญชีของการกระทำ ดังนั้นจึงมีความแตกต่างอย่างมากกระหว่างทั้งสามบัญชีจากหลายๆบัญชี แต่พวกเขายังคงมีความสุขที่ได้ทำงานรับใช้อย่างมาก และที่พวกเขาทำได้ดีมาก ลูกอาจอยู่อย่างมีความสุข แต่บัญชีของลูกก็ไม่ควรวางเปล่าเช่นกัน บัพดาที่มีความรักต่อลูก ๆ แต่ลูกไม่สามารถพรั่นไปได้ว่าลูกไม่ได้รับสัญญาว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นเช่นกัน ในเวลานั้น บัพดา

จะเดือนลูกถึงประเด็นนี้ ภาพนี้จะปรากฏบนโทรทัศน์ ดังนั้นปีนี้ลูกอาจทำงานรับใช้ได้มาก แต่เก็บสามบัญชีนี้ไว้ และพร้อมกันนั้น ทำงานรับใช้ทั้งสี่ประเภทด้วยเช่นกัน ถ้าด้านของงานรับใช้ด้วยคำพูดกลายเป็นเรื่องหนัก และด้านของงานรับใช้ด้วยจิตใจและการกระทำกลายเป็นเรื่องที่เขา แล้วอะไรจะเกิดขึ้น? มันจะไม่มีความสุขใช่ไหม? เนื่องจากไม่มีความสุข ความจริงใจและความกระตือรือร้นจึงผันผวนปรวนแปร ประการแรก ลูกต้องให้ความสนใจกับสิ่งนี้อยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม บัพดาดาบอกแล้วแล้วว่าอย่าเปลี่ยนความใส่ใจ (*attention*) เป็นความตึงเครียด (*tension*) ลูกมักจะพูดอยู่บ่อยๆว่าลูกต้องใส่ใจ แต่แล้วลูกก็เปลี่ยนความใส่ใจเป็นความตึงเครียด อย่าทำเช่นนั้น ควรมีความใส่ใจที่ง่ายดายและเป็นธรรมชาติ มีความใส่ใจตามธรรมชาติในสภาพของการเป็นแสงและเบาสบายเป็นสองเท่า อัจชะ

แต่ผู้มีประกายของความบริสุทธิ์ทางจิตอยู่บนใบหน้าและในกิจกรรมของพวกเขาอยู่เสมอ แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เป็นบารมีอาจารย์ในทุกย่างก้าว แต่ผู้ที่รักษาบัญชีของงานรับใช้ของพวกเขาให้เต็มเปี่ยม แต่ผู้ที่มีความคิดที่มุ่งมั่นในหัวใจที่จะสร้างความก้าวหน้า แต่ผู้ที่ทำให้ตนเองเป็นเครื่องมือที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่งในความก้าวหน้าในตนเอง แต่ดวงวิญญาณเช่นนั้นที่เป็นที่รักของพ่อและเป็นที่รักของแม่บราห์มาเป็นพิเศษ เพราะลูกได้เฉลิมฉลองวันแม่ในวันนี้ และดังนั้น แต่ลูกผู้เป็นเจ้าชายของแม่บราห์มาโดยเฉพาะจากแม่บราห์มาและจากหัวใจของบาบา ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัพดาดาพบชาวมัมบู:

ชาวมัมบูได้รับโอกาสทองที่ดีและเหตุนี้เองบัพดาดาจึงเรียกผู้ที่ได้รับโอกาสทองซ้ำๆตามละครว่าเป็นผู้ที่ได้รับโอกาสที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกได้รับทั้งผล (फल) และพลัง (บาล) ของงานรับใช้ ลูกได้รับพลัง และพลังนั้นทำงานรับใช้ และผลที่ลูกได้รับจะทำให้ลูกแข็งแกร่งอยู่เสมอ และทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า ใครฟัง murlis มากที่สุด? ผู้ที่มาจากมัมบู คนอื่นฟัง murlis ที่สามารถนับได้ ในขณะที่ลูกฟัง murlis อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ลูกเป็นอันดับหนึ่งในการฟัง murlis อย่างไรก็ตามในการทำเช่นนั้น ลูกเป็นอันดับหนึ่งในการฝึกฝนหรือว่าลูกเป็นอันดับสองในสิ่งนั้น? ลูกมีสิทธิพิเศษเหนือคนที่ใกล้ชิด ดังนั้นบัพดาดาที่มีสิทธิพิเศษเช่นกัน ลูกต้องฝึกฝนและทำสิ่งนั้นอย่างเป็นอันดับหนึ่ง ลูกต้องไม่มีอันดับต่อท้ายในสิ่งใด บัญชีสะสมทั้งหมดของลูกจะต้องเป็นอันดับหนึ่งและเต็ม ไม่ควรมีแม้แต่บัญชีเดียวที่ว่างเปล่าแม้แต่หน่อย เช่นเดียวกับที่ลูกมีการบรรลุผลทั้งหมดในมัมบู ไม่ว่าจะเป็นทางจิตหรือทางกาย ลูกจะได้รับทุกสิ่งที่เป็นอันดับหนึ่ง ในทำนองเดียวกัน จงเป็นอันดับหนึ่งในการฝึกฝน สิ่งซึ่งบอกของอันดับหนึ่งคือการมีชัยชนะในทุกสถานการณ์ ถ้าลูกมีชัยชนะแล้วลูกคือที่หนึ่งอย่างแน่นอน หากลูกมีชัยชนะในบางครั้ง ลูกก็ไม่สามารถเป็นที่หนึ่งได้ อัจชะ ลูกได้รับการแสดงความยินดีและได้รับใบประกาศนียบัตรมากมายสำหรับงานรับใช้ แล้วลูกต้องการได้รับใบประกาศนียบัตรอะไรอีกไหม? 1) ชอบความพยายามของตนเอง 2) การได้รับความรักจากพระเจ้า 3) เป็นที่รักของครอบครัว ลูกแต่ละคนต้องประกาศสิทธิในใบประกาศนียบัตรทั้งสามนี้ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกมีใบประกาศนียบัตรแรกของการชอบตนเอง แต่ลูกไม่มีใบประกาศนียบัตรอื่นๆ ทั้งสามใบประกาศนียบัตรมีความจำเป็น ใครเป็นที่รักของพ่อ? บรรดาผู้ที่ทำตามสิ่งที่พ่อพูด นี่คือการประกาศสิทธิในใบประกาศนียบัตรของการได้รับความรักจากพระเจ้า การชอบตนเองหมายความว่าสิ่งที่อยู่ในหัวใจของลูกคือสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพ่อ ไม่ได้ชอบในสิ่งที่มีความขัดแย้ง แต่หัวใจของพ่อหมายถึงหัวใจของลูก สิ่งใดที่พ่อชอบ ลูกก็ชอบสิ่งนั้นเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าใบประกาศนียบัตรของความชอบในตนเอง และอีกใบประกาศนียบัตรหนึ่งคือความพอใจของครอบครัว ลูกได้รับใบประกาศนียบัตรทั้งสามนี้หรือไม่? ไม่ว่าใบประกาศนียบัตรใดที่ลูกได้รับจะต้องได้รับการตรวจสอบด้วย สิ่งเหล่านี้ต้องได้รับการตรวจสอบโดยซีเนียร์หรือผู้อาวุโส พ่อมีความเมตตาอย่างยิ่งและดังนั้นท่านจึงพูดว่า “Yes” อัจชะ แผนกของทุกคนปราศจากอุปสรรคหรือไม่? ลูกปราศจากอุปสรรคด้วยเช่นกันหรือไม่? กลิ่นหอมของงานรับใช้กระจายออกไปทั่วโลกและในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเช่นกัน เวลานี้ลูกเพียงแค่อ้างอิงตรวจสอบใบประกาศนียบัตรทั้งสามนี้ อัจชะ

บัพดาดาพบกับบาร์ตา:

ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นลูกที่มีความสุขของพ่อผู้ประทานความสุขหรือไม่? ถ้าพ่อเป็นผู้ประทานความสุข ลูกๆก็จะเป็นตัวมีความสุขใช่หรือไม่? ลูกเคยมีกลิ่นของความทุกข์หรือไม่? ความทุกข์ไม่สามารถมาถึงลูกของผู้ประทานความสุขได้ เพราะสมบัติที่มีค่าของพ่อผู้ประทานความสุขได้กลายเป็นสมบัติของลูกแล้ว ความสุขเป็นทรัพย์สินสมบัติของลูกแล้วในขณะนี้ ความสุข ความสงบ พลัง และความสุขสันต์ทั้งหมดเป็นสมบัติที่มีค่าของลูก สมบัติของพ่อเวลานี้ได้กลายเป็นสมบัติ

ของลูกไปแล้ว ลูกเป็นเด็กที่เป็นนายใช้หรือไม่? อ้อชะ บารัตไม่ยิ่งหย่อนเลย ลูกมาที่นี่ในทุกกลุ่ม พ่อก็ยินดีเช่นกัน ถ้ามีคนหายไป 5,000 ปี แล้วลูกพบอีกครั้ง คงมีความสุขมากมาย มีความสุขมากมายถ้าได้พบเจอคนที่หายไปสิบถึงสิบสองปีอีกครั้ง ที่นี้ พ่อกับลูกได้แยกจากกันมาเป็นเวลา 5,000 ปี และเวลานี้ได้พบกันอีกครั้งดังนั้นจึงมีความสุขมากมาย ใครมีความสุขมากที่สุด? ลูกทุกคนมีความสุข เพราะสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขนี้ใหญ่มากที่ไม่ว่าจะนำไปมากน้อยเพียงใด ไม่ว่าพวกเขาจะนำไปมากเท่าไร มันก็ไม่มีวันหมดสิ้น เหตุนี้เองลูกแต่ละคนจึงเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ มันเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ยุคบรรจบพบกันเรียกว่ายุคอะไร? ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งความสุข มีสมบัติที่มีค่าและมีแต่สมบัติที่มีค่าเท่านั้น ลูกสามารถเติมสมบัติที่มีค่าให้ตนเองได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ลูกได้รับพรที่ว่า "ขอให้ลูกมั่งคั่ง ขอให้ลูกมีสมบัติที่มีค่าทั้งหมด" ลูกมีพรของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ในชีวิตบราห์มินมีความสุขและมีแต่ความสุขเท่านั้น ความสุขนี้ไม่เคยหายไปใช่ไหม? มายาไม่ได้ขโมยสมบัติที่มีค่าของลูกไปใช่ไหม? สมบัติของผู้ที่ระมัดระวังและเฉลียวฉลาดไม่สามารถถูกรูดปล้นไปได้ ผู้ที่ไม่ระมัดระวังเพียงเล็กน้อยสมบัติของพวกเขาสามารถถูกรูดปล้นได้ ลูกระมัดระวังใช่ไหม? หรือบางครั้งลูกเผลอหลับไป? เมื่อมีคนผล็อยหลับไป สิ่งของของพวกเขาจะถูกขโมยไป เพราะพวกเขากลายเป็นคนไม่ระมัดระวัง หากลูกฉลาดอยู่เสมอและเป็นแสงไฟที่ติดอยู่ตลอดเวลา นั่นคือตื่นตัวอยู่เสมอ มายาก็คงไม่มีความกล้าที่จะมารูดปล้นสมบัติที่มีค่าของลูก อ้อชะ ไม่ว่าลูกจะมาจากไหน ลูกทุกคนมีโชคหลายล้านเท่า ร้องเพลงนี้ต่อไปเรื่อยๆว่า ฉันได้พบทุกสิ่ง ลูกมีการรับประกันนี้สำหรับ 21 ชาติเกิด ที่ลูกจะมีสมบัติเหล่านี้อยู่เสมอ ไม่มีใครสามารถให้การรับประกันเช่นนั้นแก่ลูกได้ ลูกได้ประกาศสิทธิในบัตรรับประกันใบนี้แล้วใช่ไหม? ไม่ใช่ดวงวิญญาณธรรมดาที่ให้บัตรรับประกันใบนี้แก่ลูก ท่านเป็นผู้ประทานและเหตุนี้เองลูกจึงไม่มีความกลัวหรือความสงสัย อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกทำตามพ่อและกลับมาที่มีค่าด้วยการให้ข้อพิสูจน์ในทุกการกระทำและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ลูกที่ทำตามพ่อจะกลับมาทักทายเพราะรอยเท้าของพ่อคือย่างก้าวของพวกเขา บัพดาดาเรียกลูกๆ ที่ให้ข้อพิสูจน์ในทุกการกระทำว่าลูกที่มีค่า ผู้ที่มีค่าหมายถึงผู้ที่สัมผัสมือแห่งศรัทธาของพ่อและสัมผัสกับความเป็นมิตรร่วมทางของพ่ออยู่เสมอ ที่ใดมีศรัทธาของพ่อและมือแห่งพร ที่นั่นจะมีความสำเร็จเสมอ เหตุนี้เอง ไม่ว่างานใดก็ตามที่ลูกทำ จงเก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนึกของลูกอยู่เสมอว่าลูกมีมือแห่งพรของพ่ออยู่เสมอ

คติพจน์: การกระทำของใครบางคนที่มั่นคงในสภาพที่สูงที่สุดของการมีค่าเท่ากับเพชร ถือเป็นการกระทำที่ล้ำค่า

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามของเดือนและพี่น้องหญิงชายราชาโยคีทุกคนจะมีโยคะพิเศษตั้งแต่เวลา 18.30 ถึง 19.30 น. ในเวลานี้จงมั่นคงในรูปเทพพิเศษของตน เป็นรูปผู้ประทานความเมตตา และทำงานรับใช้ของการเติมเต็มความปรารถนาของผู้เลื่อมใสศรัทธา

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีศรัทธาว่าอะไรก็ตามที่ลูกมีเป็นของพ่อ ถ้าลูกดูแลสิ่งทั้งหมดนั้นอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ทุกสิ่งจะได้รับการทำให้บริสุทธิ์ ลูกจะได้รับการหล่อเลี้ยงจากคลังสมบัติของชีพบบา
- คำถาม:** ลูกต้องระมัดระวังเกี่ยวกับอะไรหลังจากที่ลูกได้อุทิศตัวลูกเองอย่างสมบูรณ์ต่อชีพบบาแล้ว?
- คำตอบ:** เมื่อลูกอุทิศตัวลูกเองให้กับชีพบบา ทุกสิ่งก็เป็นของท่าน และแล้วลูกต้องรับคำแนะนำในทุกย่างก้าว ถ้าลูกกระทำผิดใด ลูกจะสะสมบาปอย่างมากมาย ลูกไม่สามารถทำบาปกับเงินที่เป็นของชีพบบาได้, เพราะแต่ละสตางค์นั้นมีค่าดุจเพชร ลูกต้องดูแลเงินนั้นอย่างดีมาก ไม่ควรมีสิ่งใดที่จะสูญเปล่า บาบาไม่ได้รับสิ่งใดจากลูก, แต่ลูกต้องใช้ทรัพย์สมบัติที่ลูกมีนั้นเพื่อรับใช้มนุษย์ เพื่อที่จะเปลี่ยนพวกเขาจากเปลือกหอยที่ไร้ค่าให้เป็นเพชรที่มีค่า
- เพลง:** ผู้คนของวันนี้อยู่ในความมืดมิด.

โอมชานติ นี่คือเพลงสำหรับผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่สามารถร้องเพลงนี้ได้ เพราะเพลงนี้ขอให้พระเจ้ามาและให้คำแนะนำตัวท่านเอง พระเจ้าตัวท่านเองมาและให้การตระหนักรู้จักตัวของท่านเอง พระผู้, อิศวรหรือพระเจ้าเป็นสิ่งเดียวกัน แทนที่จะเป็นพรานู, ลูกพูดว่า “บาบา” และดังนั้นสิ่งนี้จึงง่ายดายอย่างมาก คำว่า “บาบา” หมายถึงนี่เป็นครอบครัว สิ่งสร้างทั้งหมดเป็นของพ่อและดังนั้นทั้งหมดคือลูกๆ นี่เป็นการง่ายดายมากที่จะพูดว่า “พ่อ” เพียงด้วยการพูดว่า “พระผู้” หรือ “พระเจ้า” ลูกไม่ได้มีการตระหนักรู้จักพ่อหรือมีสำนึกรู้ของความรักของพ่อหรือสมบัติของท่าน พ่อสร้างสวรรค์ ไม่มีใครเข้าใจแม้แต่เรื่องที่ย่างดาเช่นนี้! พวกเขาได้วุ่นวายกับการพลาดพลั้งไปทั่วเป็นเวลาค้างคาวจร บาบามาและให้คำแนะนำของท่านเองในทันที ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา แต่แม้กระนั้นขณะที่เคลื่อนไหวไป ศรัทธาของพวกเขาก็ขาดตอน ถ้าพวกเขามีศรัทธาที่มั่นคง พวกเขาจะกลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง เราคือหลานของชีพบบา เวลานี้เราเป็นของบ้านบาบา เราบราห์มินเข้าใจว่าเราได้รับการเลี้ยงดูจากคลังสมบัติของชีพบบา เราได้กลายเป็นบราห์มินและดังนั้นบราห์มาโบจันเป็นไปสำหรับบราห์มิน นี่เป็นอาหารจากคลังสมบัติของชีพบบา ลูกควรมีศรัทธาที่ว่า: เราเป็นของชีพบบา ไม่มีเรื่องการหย่าขาดจากพ่อ เราบราห์มินคือลูกๆ ของชีพบบา ทุกสิ่งที่เรามีเป็นของบาบาและทุกสิ่งที่เราเป็นของพ่อเป็นของเรา นักธุรกิจจะต้องทำบัญชีสำหรับทุกสิ่ง ทุกสิ่งที่เราเป็นของพ่อเป็นของพ่อและทุกสิ่งที่เราเป็นของพ่อเป็นของพ่อ ดังนั้นดาซึ่งด้านใดที่หนักกว่ากัน? เรามีสิ่งที่มีค่าเพียงเศษฟางและเรายังพูดว่าอาณาจักรของบาบาเป็นของเรา, และดังนั้นมีความแตกต่าง, ใช่ไหม? ลูกรู้ว่าลูกกำลังถูกทำให้เป็นนายของโลกโดยพระเจ้า เราให้อะไรก็ตามที่เรามีแก่พ่อ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกต้องดูแลสิ่งนี้อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ให้พิจารณาทั้งหมดนั้นว่าเป็นของชีพบบา พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นของชีพบบา ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวไปแล้วทุกสิ่งจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เป็นราวกับว่าลูกได้เตรียมบราห์มาโบจันที่บ้าน สิ่งนั้นกลายเป็นบันดารา (ครัว) ของชีพบบา เพราะเป็นบราห์มินผู้ที่เตรียมทุกสิ่ง แท้จริงแล้วทุกคนพูดว่าอะไรก็ตามที่พวกเขามีได้รับมาจากพระเจ้า อย่างไรก็ตามที่นั่นพ่อกับลูกอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและลูกอุทิศตัวของลูกเองให้แก่ท่าน ทันทีที่เราได้อุทิศตัวเราเองให้กับท่าน ทุกสิ่งก็กลายเป็นบันดาราของชีพบบา สิ่งนี้ลูกเรียกว่าบราห์มาโบจัน และแล้วเป็นที่เข้าใจว่าอะไรก็ตามที่เราได้รับประทานมาจากบันดาราของชีพบบา อย่างแน่นอนลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วอาหารของลูกก็กลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใดลูกต้องสังวดยตัวของลูกเอง ลูกไม่ต้องให้สิ่งใด ลูกเพียงแต่อุทิศตนเอง “บาบา, ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน” อ้อชะ, ลูก, ดูแลสิ่งนี้อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ถ้าลูกได้รับประทานทุกสิ่งขณะที่พิจารณาสิ่งนี้เป็นของชีพบบา ก็เป็นราวกับว่าลูกกำลังรับประทานจากคลังสมบัติของชีพบบา ถ้าลูกลิ้มชิมชีพบบา อาหารนั้นจะไม่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ลูกๆ ต้องดูแลบ้านของลูก อย่างไรก็ตามแม้ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์, และดังนั้นอะไรก็ตามที่ลูกรับประทานก็มาจากบันดาราของชีพบบา ผู้ที่ได้อุทิศตัวของพวกเขาเองทั้งหมดเวลานี้เป็นของชีพบบา ถ้ามีบางสิ่งที่ลูกไม่เข้าใจ, ลูกสามารถถามบาบาได้ ไม่ควรจะเป็นว่าลูกใช้จ่ายบางสิ่งจากคลังสมบัติของชีพบบาและทำบาปด้วยสิ่งนั้น ลูกต้องทำบุญกับทรัพย์สมบัติของชีพบบา แต่ละสตางค์นั้นมีค่าดุจเพชร ผู้คนมากมายจะต้องได้รับคุณประโยชน์จากสิ่งนั้น เหตุนี้เองลูกจะต้องดูแลทรัพย์สมบัติของบาบาอย่างระมัดระวังอย่างมาก ไม่ควรมีสิ่งใดที่สูญเปล่าไปอย่างไม่จำเป็น, เพราะลูกจะต้องใช้เงินนี้เปลี่ยนมนุษย์จากเปลือกหอยที่ไร้ค่าให้เป็นเพชรที่มีค่า บาบาส่งว่า: อะไรก็ตามที่พ่อมีเป็นของลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่เห็นแก่ตัว ท่านรับใช้ลูกๆ ทั้งหมด พ่อพูดว่า: พ่อสามารถทำอะไรได้? ทุกสิ่งเป็นของลูก ลูกจะปกครองอาณาจักร บพบาทของพ่อคือพ่อทำให้

ลูกๆ มีความสุข ลูกเฝ้าแต่รับศรัทธาต่อไป ถ้ากุมาริปรารถนาที่จะแต่งงาน, ลูกก็ได้รับคำแนะนำว่า: ถ้าเธอไม่ต้องการจะทำตามหนทางของความรู้ ให้เธอไปและแต่งงาน ถ้าลูกชายไม่เชื่อฟัง, เขาก็ไม่มีสิทธิ์ใดเลยต่อมรดก ถ้าเขาไม่ทำตามศรัทธา เขาก็ไม่สูงส่งและไม่มีสิทธิ์ใดเลย และแล้วจะได้รับประสบการณ์ของการถูกลงโทษ คำสั่งของพ่อคือ: จงเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกรู้ว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยไม่บริสุทธิ์ด้วยและเป็นเช่นลิงอย่างที่สุด เวลานั้นบาบาได้รับเราเข้ามาอยู่ในกองทัพ และท่านกำลังสอนเราเพื่อทำให้เรากลายเป็นนายของโลกและมีค่าควรแก่การอยู่ในวัด อย่างไรก็ตามทุกคนอื่นจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษและถูกส่งไปยังดินแดนของการหลุดพ้น ทุกสิ่งไม่มีขีดจำกัดสำหรับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่เรื่องของเพียงรามและสีดาเดียว พ่อหนังที่นี้และอธิบายถึงสาระของทุกคัมภีร์แก่ลูก ผู้คนนั้นศึกษาอย่างมาก, แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ดังนั้นจึงเป็นราวกับว่าพวกเขาไม่ได้ศึกษาสิ่งใด แม้ขณะที่กำลังศึกษา องค์ศาของพวกเขาลดลงและพวกเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเลวทรามต่ำช้ามากยิ่งขึ้น ผู้คนพูดว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มาเกิด!” และแล้วพวกเขายืนในแม่น้ำคงคาและขอให้ผู้คนให้ทานบางสิ่ง อย่างไรก็ตามเราต้องกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของการให้ทาน ผู้คนให้ทานต่อแม่น้ำคงคา มหาราชาโยนเหรียญทองลงไปแม่น้ำ และผู้ที่ดูแล้วได้เล่าบางสิ่งเพื่อรายได้ของเขา เวลานั้นพ่อสร้างรายได้ของลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด พ่ออธิบายให้ลูกอย่างชัดเจนมากและทำให้ลูกบริสุทธิ์ บารัตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ บาบานิ่งที่นี้และให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ บราห์มินทั้งหมดที่ได้อุทิศตนเองได้รับการเลี้ยงดูจากบันดาราของชีพบบา ถ้าลูกไม่ได้อุทิศตนเอง ลูกก็ได้รับการหล่อเลี้ยงจากบันดาราที่ไม่บริสุทธิ์ บาบาไม่ได้พูดว่า: ให้นำความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกมาที่นี้ ลูกต้องอยู่ที่นั่นและดูแลพวกเขาอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ถ้าลูกมีศรัทธาในสติปัญญา ก็เป็นราวกับว่าลูกกำลังได้รับการเลี้ยงดูจากบันดาราของชีพบบา หัวใจของลูกและแล้วจะลูกทำให้สะอาด มีการพูดว่า: ขอคารวะต่อบราห์มินผู้ที่กลายเป็นเทพ บราห์มินเหล่านี้คือผู้มีค่าควรแก่การคารวะ ลูกรู้ว่าบาบาเปลี่ยนลูกจากศูทรให้เป็นบราห์มินผ่านบราห์มา ทุกวงจรบาบาและปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวันและทำให้ลูกมีความสุข ไม่มีร่องรอยของความทุกข์ใดเลยที่นั่น มีกูรู บัณฑิตและมีผู้รอบรู้ในบารัตมากมาย สามิของภรรยาทุกคนคือกูรูของเธอ มีกูรูมากมาย! พวกเขาได้เริ่มธุรกิจที่สับสนอลหม่านเช่นนี้! พวกเขาทำให้ภรรยายอมรับว่าสามิของเธอเป็นทุกสิ่งของเธอและเธอต้องทำตามคำสั่งของเธอ มีการออกคำสั่งและแล้วกุมาริที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้, ในทันทีก็ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้ และแล้วเธอต้องก้มลงเบื้องหน้าทุกคน และแล้วคำสั่งที่ 2 ก็คือการใช้ดาบของต้นหาคะ ดังนั้นมีความแตกต่างอย่างมาก! ที่นี้พ่อพูดว่า: พ่อต้องการลูกๆ ผู้ที่จะเป็นผู้ช่วยของพ่อ เหตุใดเธอจึงควรต้องหมอบลงที่เท้าของผู้ใดเล่า? ลูกๆ คือทายาท ไม่มีความจำเป็นใดเลยที่จะต้องหมอบลงที่เท้าของผู้ใดเพื่อที่จะแสดงความถ่อมตน แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ลูกสามารถเพียงพูดว่า “นมัสเต” ลูกๆ พูดว่าพวกเขาได้มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากบาบา และแล้วมายาก็ทำให้พวกเขาลืมทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์และพวกเขาก็หย่าขาดจากพ่อ มายาทำลายสติปัญญาของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ วันนั้นบาบาได้อธิบายว่า: บันดาราของบาบาอยู่อย่างเต็มเปี่ยมและใครก็ตามที่รับประทานหรือดื่มจากบันดารานั้นความทุกข์ของเขาทั้งหมดถูกขจัดออกไป อยู่อย่างเต็มและกลับมาเป็นอมตะ ลูกอุทิศตัวของลูกเองและดังนั้นทุกสิ่งเป็นของชีพบบา ลูกต้องมีศรัทธาที่มั่นคง ถ้าลูกมีการกระทำบาป, ลูกก็สะสมบาปอย่างมากมาย ลูกต้องรับคำแนะนำในทุกย่างก้าว นี่เป็นการป็นขึ้นที่สูงชันมากและมากมายก็ได้ตกลงมา พวกเขาพูดว่า “บาบา บาบา” และอยู่ที่นี้เป็นเวลา 8-10 ปีและแล้วมายาก็ตบตีพวกเขา บาบาพูดว่า: ถ้าลูกสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด ลูกต้องขอคำแนะนำ ลูกบางคนถามว่า, “บาบาเรากำลังอยู่ในราชอาณาจักรและเราต้องรับประทานอาหารของพวกเขา, ดังนั้นเราสามารถทำอะไรได้?” บาบาพูดว่า: ลูกสามารถทำอะไรได้? เมื่อลูกได้รับคำแนะนำจากพ่อ บาบา ก็จะรับผิดชอบ ลูกมากมายถามว่า “บาบา เราต้องไปต่างประเทศ และเราต้องไปงานเลี้ยง ฯลฯ” ถึงแม้ว่าจะเป็นอาหารมังสวิรัต อาหารนั้นก็จะเป็นอาหารที่เต็มไปด้วยกิเลส ลูกสามารถเลี้ยงและพูดว่า “ฉันต้องการเพียงน้ำชาถ้วยเดียว” ลูกเฝ้าแต่ได้รับกลยุทธ์มากมายหลายรูปแบบ มือขวาของผู้เดียวนี้, ดารามราช ก็กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเช่นเดียวกัน ในเวลานี้ลูกต้องรับศรัทธาในทุกย่างก้าว นี่เป็นสถานภาพที่สูงมาก แม้ในความฝัน ลูกก็ไม่เคยจำได้ว่าลูกสามารถกลับมาเป็นนายของโลกได้ ลูกไม่ได้รู้สิ่งนี้เลย มีปราสาทมากมายที่ประดับด้วยเพชรพลอย มีทรัพย์ที่มีค่ามากมายในวัดโสมนาถ พวกเขาบรรทุกทรัพย์ใส่หลังอูฐไปมากมาย เวลานั้นจะมาเมื่อความมั่งคั่งของผู้คนบางคนจะฝังอยู่ใต้พื้นดิน ผู้คนพูดว่า “ขอให้ชื่อของรามอยู่กับท่าน!” มือของผู้ที่หารายได้อย่างแท้จริงจะเต็มเปี่ยมเสมอ แต่ผู้อื่นทั้งหมดจะกลับไปมือเปล่า พ่อพูดว่า: อะไรก็ตามที่ลูกมีเป็นไปเพื่อตัวลูกเอง พ่อไม่เห็นแก่ประโยชน์ตนเอง ไม่มีใครอื่นไม่เห็นแก่ประโยชน์ตนเองเช่นนี้ได้ ทุกคนต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์และทำไม่ประจักษ์ในเวลาใด ลูกต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และแล้วบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: พ่อได้มีความคิดว่าพ่อควรสร้างโลกใหม่ พ่อได้มาเพื่อเล่นบทบาทของพ่อเอง ผู้แสดงหลักก็เล่นบทบาทของพวกเขาเองในเวลาเช่นนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าพ่อ, ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ กำลังทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้ ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้มีความรู้ เวลานั้นลูกรู้ถึงชีวิตประวัติดีของทุกคน ผู้ที่เป็นผู้ก่อตั้งศาสนาก็เป็นผู้ที่เป็นหลักด้วยเช่นกัน จากสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใดคือชีพบบา ผู้สร้าง และแล้วก็มีบราห์มา วิษณุและชางก้าและแล้วบราห์มินก็ถูกสร้าง

ขึ้นผ่านบราห์มา ผู้อื่นจะรู้ว่าแม่ของชาวโลกคือสรัสวตี ผู้เป็นบราห์มินอย่างไร? ก่อนหน้านั้นเธอทำทาปาเซียวในเวลาี่ด้วยเช่นกัน เธอได้ศึกษาราชายโยะ แม้ในเวลาี่เธอกำลังทำสิ่งเดียวกัน ลูกควรไตร่ตรองและเล่นกับความรู้ี้ ลูกจะต้องอาศัยอยู่ในครอบครัวของลูก ไม่ใช่ทุกคนสามารถมาที่นี้และอยู่ที่นี่ได้ ใช่, ในเวลาสุดท้ายเพียงผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ของพ่อจะมาและอยู่ที่นี่ ลูกจะเห็นบทบาทที่น่าอัศจรรย์นั้นในเวลาี่นั้น ต้นไม้แห่งสวรรค์จะเฝ้าแต่เข้ามาใกล้มากขึ้น แม้ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับนิมิตต่อไป ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์ที่นี้ มนุษย์ทั้งหมดจะละร่างกายของพวกเขาและดวงวิญญาณจะกลับบ้าน บาบาก็กลายเป็นผู้นำทางและพาทุกคนกลับบ้าน ลูกมีความรู้ี้ในเวลาี่ ในยุคทองไม่มีการอ้างถึงความรู้ ที่นั้นลูกได้รางวัล, ขณะเวลาี่ลูกมีความเพียรพยายาม ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิดจากพ่อ ลูกสามารถอธิบายว่าลูกคือบราห์มิน ลูกควรเสริอาหารที่ปรุงในการจดจำระลึกถึงพ่อแก่ญาติมิตรเพื่อนฝูงของลูก และหัวใจของพวกเขาที่จะได้รับการทำให้สะอาดด้วยเช่นกัน ผู้ที่อยู่จนกระทั่งในเวลาสุดท้ายก็จะเห็นฉากที่น่าอัศจรรย์มากมายในเวลาี่นั้น บาบาส่งให้ลูกเห็นบ้านของลูก ฯลฯ ต่อไป ในตอนเริ่มต้น, ลูกได้เห็นสิ่งต่างๆ มากมายและลูกก็ต้องเห็นสิ่งต่างๆ มากมายในเวลาสุดท้ายด้วย ผู้ที่ได้จากบาบาไปจะไม่เห็นสิ่งใด ลูกต้องสละละทิ้งกิเลสเหล่านั้นทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง เพียงเมื่อนั้นลูกจึงจะได้รับการตกแต่งประดับประดาด้วยเพชรพลอยได้ ถ้าลูกไม่สละละทิ้งสิ่งเหล่านั้น ลูกจะไม่ได้รับการประดับประดามากเท่านี้ด้วยเช่นกัน เวลาี่ลูกกำลังได้รับการประดับประดาด้วยเพชรพลอยของความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาี่ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้หารายได้ที่แท้จริงและกลับไปพร้อมมือที่เต็มเปี่ยม กลายเป็นนักธุรกิจที่แท้จริงและทำการต่อรองอย่างแท้จริงกับพ่อผู้เดียว
2. ในการที่จะทำให้หัวใจของลูกสะอาด จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อในขณะที่ลูกเตรียมบราห์มาโบจัน รับประทานและให้อาหารที่ปรุงในขณะที่อยู่ในโยคะแก่ผู้อื่น ให้ละทิ้งกิเลสต่างๆ และกลับมาได้รับการตกแต่งและตกแต่งผู้อื่นด้วยเพชรพลอยของความรู้

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับความรักจากพระเจ้าและมีประสบการณ์สภาพที่ไร้กังวลด้วยการยกมอบความกังวลทั้งหมดของลูกให้กับพ่อ

ลูกๆ ผู้ที่ได้รับความรักจากพระเจ้านั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่านตลอดเวลา ไม่มีใครมีความกล้าที่จะแยกพวกเขาออกจากหัวใจของผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ เหตุนี้เองลูกบอกโลกด้วยความซาบซึ้งว่าเวลาี่ลูกเป็นของพระเจ้า เนื่องจากมีความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ ลูกจึงเป็นอิสระจากความกังวลทั้งหมด ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งพูดผิดพลาดว่าวันนี้จิตใจของลูกเศร้าเล็กน้อยหรือจิตใจของลูกไม่สามารถจดจำได้ คำเหล่านี้เป็นคำพูดที่ไร้ประโยชน์ การพูดว่า "ของฉัน" หมายถึงการสร้างความยากลำบาก

คติพจน์:   วิธีที่จะจบสิ้นความวุ่นวายทุกรูปแบบคือการมีศรัทธาในละคร

*** โอม ชานตี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือบาทภ วัชชาลัม (Bhagat Vatsalam) ผู้ปกป้องผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาและลูกๆ เป็นความรับผิดชอบของพ่อ ไม่ใช่ของลูกๆ ที่จะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ และพาพวกเขากลับบ้าน
- คำถาม:** อะไรคือหน้าที่ของพ่อทุกๆ วรจร? ความห่วงใยใดที่เพียงพ่อเท่านั้นมี?
- คำตอบ:** เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ที่จะชำระลูกให้บริสุทธิ์และปลดปล่อยทุกคนออกจากความทุกข์ เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความห่วงใยที่จะไปและทำให้ลูกๆ ของท่านมีความสุข
- เพลง:** มองดูใบหน้าของลูกในกระจกของหัวใจของลูก...

โอมชานติ ใครกำลังพูดสิ่งนี้ พ่อผู้ถูกเรียกว่า ผู้ทรงอำนาจ ผู้คนร้องสรรเสริญพ่อและพวกเขาก็เรียกท่านว่าผู้ปลดปล่อย และผู้นำทางด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านคือผู้สร้างความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขสำหรับทุกคน ผู้คนเข้าใจว่าท่านคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด แต่ด้วยความไม่รู้พวกเขาจึงได้พูดว่า: ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเป็นลูกๆ และพระเจ้าคือพ่อ อย่างแน่นอนที่ควรจะมีการอธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหมดว่า: พ่อของเราคือผู้สร้างความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ชื่อของท่านได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ปกป้องผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครใด ฯลฯ จะสามารถได้รับชื่อนี้ มีลูกๆ มากมายและผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย แต่มีพ่อเดียวเท่านั้นที่มีความเมตตาต่อพวกเขาทั้งหมด เพียงพ่อผู้เดียวที่มาและประทานความสงบและความสุขให้กับทั้งโลก ท่านอธิบายว่า: อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์นั้นลูกเรียกว่าเป็นดินแดนสุขาวดีหรือสวรรค์ เวลานี้คือยุคเหล็กและดังนั้นบาปจึงมีความห่วงใยอย่างมาก แม้แต่พ่อทางโลกนั้นก็มีความห่วงใย ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรจะรู้ว่าผู้ให้คุณประโยชน์ของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือพ่อผู้เดียว ท่านมีความห่วงใยที่จะไปและทำให้ลูกๆ ของท่านเป็นสุข เมื่อผู้คนมีความยากลำบาก พวกเขาทั้งหมดก็จดจำพระเจ้า พวกเขาเรียกหา “โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ปกป้องพวกเราเถิด!” เวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัว พ่อพูดว่า: พ่อจะไม่มีความคิดนี้หรือว่า เวลานี้ทุกคนนั้นกลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อควรจะไปและสอนราชาโยคะแก่พวกเขาและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์? นี่คือน้ำที่ของพ่อทุกวรจร แม้ว่าทุกคนร้องเรียกหาในเวลานี้ พวกเขาไม่ได้มีความรักนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจทั้งละคร พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ อย่างน้อยที่สุดให้รับฟังสิ่งที่พ่อกำลังพูด! แม้แต่ชั้นยาสซีกะทั้งกิเลสเหล่านี้ การสละละทิ้งของพวกเขานั้นมีขีดจำกัด ของเราคือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดของทั้งโลกเก่า พ่ออธิบายอย่างดีมาก ลูกคือบราห์มาภุมารและกุมารีของพ่อของปวงประชาในทางปฏิบัติ มีการตั้งแผนกระดานป้ายขึ้น มีลูกๆ มากมายและพวกเขาทั้งหมดก็พูดว่า “มาแม่และบาป” คานธีเจี๊ยนนั้นก็ถูกเรียกว่าเป็นพ่อของชาติ เขานั้นเคยเป็นพ่อของบาร์ตด้วยเช่นกัน เขาจะไม่ถูกเรียกว่าพ่อของทั้งโลก เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อของทั้งโลก พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเอาชนะสิ่งนั้น! ไม่ได้มีความสุขใดในสิ่งนั้น ผู้คนไปและกัมสิทธิ์ชะของเขาเบื้องหน้ารูปบูชาของเทพที่บริสุทธิ์แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อเพียงแค่พูดว่า: ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้แล้วร่างกายของลูกจะคงอยู่ตลอดไปเหมือนต้นกล้วยถึง 21 ชาติเกิด เป็นสิ่งที่ตายได้อย่างมาก แต่มายานี้เป็นเช่นที่ว่าเธอทำให้ลูกป่วยแพ้ บางคนกลับมาบริสุทธิ์เป็นเวลาสี่ถึงหกเดือนและแล้วพวกเขาก็หยุดลง ลูกรู้ว่าบาปกำลังอธิบายแก่ลูกอย่างที่ท่านเคยทำในวรจรที่แล้ว พวกเขาได้แสดงฆราวาสและพณดาสาว่าเป็นพี่น้อง พวกเขาไม่ได้มาจากหมู่บ้านหรือประเทศที่ต่างกัน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาในดินแดนที่ไม่สูญสลายของบาร์ตเท่านั้น นี่คือนสถานที่เกิดของท่าน ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา ชีวาที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุดถือกำเนิดและชื่อของท่านคือชีวา ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางกาก็มีภาพลักษณ์ สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น และท่านเข้ามาในผู้ใด อย่างไรก็ตามท่านมาอย่างไร? ท่านได้มาเมื่อใด? ไม่มีใครรู้อะไร เป็นในบาร์ตเท่านั้นที่ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา พวกเขาพวกเขาได้วางสัญลักษณ์รูปไข่แม้กระทั่งในวัดที่ใหญ่โตที่สุดที่นี่ อธิบายว่า: ชีวาได้มาที่นี้อย่างแน่นอน ท่านไม่สามารถทำอะไรโดยที่ไม่มีร่างกาย แต่ละดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ผ่านร่างกาย เมื่อดวงวิญญาณกลับมาแยกห่างจากร่างกายของเขา เขาก็ไม่สามารถทำอะไร ชีพบาปนั้นต้องได้เคยทำบางสิ่งด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ์อย่างไร เวลานี้บาปนั้นได้เข้ามาในร่างธรรมดาและกำลังเล่นบทบาทของท่าน ได้เป็นที่จดจำกันว่า การก่อตั้งได้เกิดขึ้นผ่านบราห์มา ดังนั้นบราห์มาได้มาจากที่ใดในโลกที่ไม่บริสุทธิ์? ดวงวิญญาณสูงสุดตัวท่านเองพูดว่า: พ่อไม่มีร่างกาย พ่อได้เข้ามาในผู้ใด ชื่อของพ่อคือชีวา ลูกได้มาเพื่อเป็นของพ่อ เหตุนี้เองชื่อของลูกจึงได้ถูกเปลี่ยนไป เมื่อ

ผู้คนไปและได้มีการสละละทิ้งกับชั้นยาซี ชื่อของเขาก็เปลี่ยนไปด้วย เวลานี้พ่อได้มาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกเคยจดจำพระเจ้า เป็นเวลาครึ่งวงจร และเวลานี้ขณะที่กำลังก้าวไปลูกก็ล้มทันทัน! ชั้นยาซีไม่ได้เชื่อในความสุข พวกเขาคิดว่าความสุขเป็น เหมือนกับมูลกา ชื่อของสวรรค์นั้นได้รับการยกย่อง เมื่อใครตายผู้อื่นก็พูดว่าเขาได้จากไปสู่สวรรค์ โลกใหม่ลูกเรียกว่าดินแดนของความสุข และโลกเก่าลูกเรียกว่าดินแดนของความทุกข์ พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างมากมายและตั้งนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ควรทำตามการชี้นำของท่านอย่างสมบูรณ์เล่า? บาบาก็ได้มาเพื่อประทานครุฑพ่นและการหลุดพ่นในชีวิตแก่ทุกคน บทบาทของบาบาคือการให้มรดกแก่ลูกๆ ลูกรู้ว่าลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีตัวตน ผู้สร้างอย่างไร จากผู้ใดที่ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อ? พระเจ้าพูด: พ่อคือกฤษณะหรือ? พ่อคือบราห์มาหรือ? ไม่เลย พ่อคือพ่อที่ไม่มีตัวตนของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น แม้พวกเขาเรียกตนเองว่า “ฉันคือชีวา” พวกเขาก็ไม่สามารถพูดว่าพวกเขา นั้นเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พวกเขารับรู้ตนเองว่าเป็นกูรู ที่นั้นลูกไม่ได้พบพ่อหรือครู แต่ลูกได้พบกูรูในทันที ความรู้ที่ลูกต้องตามกฎ; ฉัน เท่านั้นคือพ่อ ครูและกูรูของลูก ลูกควรที่จะอัศจรรย์ใจว่าท่านทำให้ทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นั้นบริสุทธิ์อย่างไร ในทุกอย่างก้าว จงทำตามการชี้นำของพ่อผู้ที่ให้มรดกแก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด มายานั้นมีพลังอย่างมาก ลูกพูดว่า: “บาบา บาบา!” ลูกศึกษาเล่าเรียนและแล้วเนื่องจากอิทธิพลของมายา ลูกก็หย่าขาดจากพ่อ เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกให้อยู่อย่างระมัดระวัง เมื่อลูกหย่าขาดจากพ่อของเขาพ่อนั้นก็พูดว่า “พ่อเคยหล่อเลี้ยงลูกและกระนั้นลูกก็ได้ทิ้งพ่อไป” ที่นี้ลูกต้องรับใช้ผู้อื่นเพื่อทำให้พวกเขานั้นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง ลูกจะไม่ช่วยพ่อในสิ่งนี้หรือ? แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ลูกหย่าขาดจากพ่อและประณามชื่อเสียงของพ่อ มีความยากลำบากมากมายอย่างมาก ผู้ที่ไร้เดียงสานั้นก็ถูกทำร้ายอย่างมากมายด้วย มีอุปสรรคในไฟพายุของความรู้ มายานำพาคุณมามากมาย สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่รู้คิดทำตามคำแนะนำของพ่อ มองดูในกระจกของหัวใจของลูก แล้วตรวจสอบดูว่าลูกได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใดไหม? เมื่อลูกเป็นของพ่อและทำการกระทำที่ผิดแม้เพียงน้อยนิดจะมีการสะสมการลงโทษหนึ่งร้อยเท่า นั้นก็จะสร้างความสูญเสียอย่างใหญ่หลวง ตรวจสอบดูว่าลูกนั้นกำลังเครดิติ(เพิ่ม)หรือเดบิต(ลด)บัญชีของลูก ชับไว้วิญญาณปีศาจร้ายของมายาออกไป เพียงเมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้นที่ลูกจะสามารถนั่งในหัวใจและนั่งบนบัลลังก์ได้ ลูกสามารถที่จะเข้าใจว่าไม่เช่นนั้นแล้วบัลลังก์ของลูกนั้นจะเป็นอะไร! ลูกได้สร้างวัดให้แก่ชีพบาบาและตั้งนั้นพระราชวังของลูกก็จะสวยงามและสูงอย่างมากด้วย พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลูกจะมีทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วลูกก็สร้างวัดให้แก่พ่อ ลูกจะไม่ใช้ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดในการสร้างวัด เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นนายของโลกล ที่นั้นจักรพรรดิโลกก็ถูกเรียกว่าเป็นผู้ประทานทรัพย์สินสมบัติ เขาได้สร้างวัดที่ใหญ่โตอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็ได้สร้างวัดเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ที่นั้นในยุคทองแดง ราชารทั้งหมดนั้นมีวัด ก่อนอื่นพวกเขาได้สร้างวัดให้แก่ชีวาและแล้วก็แก่เหล่าเทพ เวลานี้พ่อกำลังบอกข่าวที่แท้จริงแก่ลูกๆ ลูกๆ ควรจะมีความสุขมากมายกับการศึกษาเล่าเรียนนี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกจะกลับมาเป็นเช่นนี้ด้วยการทำความเพียรพยายาม ดังนั้นแล้วเหตุใดลูกจึงไม่ทำตามศรัทธาเล่า? ทำไมลูกจึงล้ม? นี่คือการเรื่องราว ในบ้าน เพื่อนฝูงญาติมิตรก็บอกเล่าเรื่อง พ่อก็บอกลูกด้วยเช่นกันถึงเรื่องราวของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก 5000 ปีที่แล้วลูกเคยเป็นนายของโลกล บาบาก็ได้บอกเรื่องราวนี้แก่ลูกทุกวัน จงกลายเป็นลูกๆ ของท่าน ทำให้ตนเองนั้นมีค่าควรแก่การได้รับโชคของอาณาจักรของลูก นี่คือการเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง รับฟังเรื่องราวนี้และแล้วถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นที่ทำให้พวกเขานั้นเป็นอมตะ และแล้วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนา ลูกจะลิ้มความรู้ี้ในยุคทองและยุคเงิน พ่อดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายอย่างมาก ท่านพูดว่า: พ่อคือผู้รับใช้ของลูกๆ เมื่อลูกๆ อยู่อย่างมีความสุข ลูกก็เรียกหาพ่อให้มา และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกล และให้มา และทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ผู้คนไม่เข้าใจ ลูกเข้าใจว่าบาบา กำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และตั้งนั้นลูกไม่ควรจะล้มบาบา ลูกต้องทำงานรับใช้ที่สูงส่ง จดจำพ่อและกลับบ้าน อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มองดูในกระจกหัวใจของลูกทุกวัน และตรวจสอบดูว่าลูกไม่ได้เป็นเหตุให้ตนเองหรือผู้อื่นสูญเสียด้วยการทำการกระทำที่เป็นบาป กลับมารู้คิดและทำตามการชี้นำของพ่อ ชับไว้วิญญาณปีศาจร้ายออกไป
2. รับฟังข่าวและเรื่องราวที่แท้จริงที่พ่อบอกลูกและบอกเรื่องราวนั้นแก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกมีความมุ่งมั่นที่จะซักธงของการเปิดเผยของพ่อในหัวใจของลูกในทุกขณะ
เนื่องจากความรัก สิ่งนั้นจึงออกมาในหัวใจของลูกทั้งหมดว่าลูกต้องเปิดเผยพ่ออย่างแน่นอน ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องซักธงของการเปิดเผยในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ร่ายรำของการเป็นผู้ที่มีความสุขอยู่เสมอ และไม่ใช่ว่าลูกบางครั้งมีความสุขและบางครั้งก็เศร้า การมีความมุ่งมั่นเช่นนั้นหมายความว่าลูกให้คำสัญญาว่าจะคงความสุขเป็นเวลาตราบนานเท่าที่ลูกชีวิต “بابาที่อ่อนหวาน บาบาน่ารัก บาบาของฉัน” ให้เพลงนี้เล่นโดยอัตโนมัติและธงแห่งการเปิดเผยจะถูกชักขึ้น

คติพจน์: การกลับมาเป็นผู้ทำลายอุปสรรค จงกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยพลังทั้งหมด

*** โอม ซานติ ***

คำพูดที่สูงส่งอันล้ำค่าของมาเตซวารี

พระเจ้าเป็นผู้ประทานความสุข ไม่ใช่ผู้ประทานความทุกข์

ทุกคนรู้ว่าเพียงพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่สร้างโชคของเรา มีการร้องเพลงว่า: โอ ผู้สร้างโชค โปรดมาอยู่เบื้องหน้าเรา การสรรเสริญทั้งหมดนี้เป็นของพระเจ้าผู้เดียว ขณะที่เข้าใจสิ่งนี้ เมื่อลูกมีความสุขใดๆ เพราะลูกไม่มีความสุข ลูกพูดว่าพระเจ้าได้สร้างชะตากรรมแห่งความสุขและความทุกข์ ความดีและความชั่ว แล้วพวกเขาบอกว่าลูกต้องสัมผัสกับความหวานชื่นที่พระเจ้ามอบให้กับลูก ลูกต้องทำให้ตัวเองพอใจกับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าพระเจ้าจะให้ผลอะไรก็ตามก็ไม่ปล่อยให้ลูกหวานชื่นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจมากนักว่าทำไมพวกเขาถึงกล่าวโทษพระเจ้า ตัวมนุษย์เองต่างหากที่ต้องถูกกล่าวโทษ กรรมใดที่มนุษย์กระทำ พวกเขาต้องรับผิดชอบของกรรมนั้น ทุกคนได้รับผลแห่งกรรมของพวกเขา ดังนั้น ถ้าพวกเขาทำกรรมที่สูงส่ง พวกเขาย่อมได้รับความสุข และถ้าพวกเขาทำกรรมที่ตกต่ำ พวกเขาย่อมไม่มีความสุข เพื่อที่จะยอมรับผลเหล่านี้ว่าหวานชื่น ผู้คนต้องเข้าใจก่อนว่านี่คือสาเหตุที่พระเจ้ามาและสอนความรู้และโยคะแก่เรา มันเป็นกฎที่ว่าผู้ที่ละทิ้งความเป็นมิตรของมายาและจับมือของพระเจ้าและรับความเป็นมิตรของท่าน มายาจะไม่ทิ้งพวกเขาไว้ตามลำพังและจะสร้างอุปสรรคมากมาย ไม่ว่าอะไรก็ตามลูกต้องอดทนเพราะพระเจ้าควรเป็นประสบการณ์ที่หวานชื่น ท่านประทานพลังอำนาจและแสงสว่างแก่เรา เวลาที่พระเจ้าพูดว่า: ลูกๆ พ่อมาและทำให้โชคของลูกที่เสียไปนั้นให้กลับมาลูกต้อง ดังนั้นพ่อคือผู้เดียวที่สร้างโชคของลูก ผู้คนเหล่านั้นลืมนตัวเองและبابาและทำให้โชคของพวกเขาเสียไป พ่อต้องรับผิดชอบต่อผู้คนเหล่านั้นที่ต้องทนทุกข์ทรมานเพราะต้องการพบพ่อ นั่นเป็นไปก็ต่อเมื่อพวกเขาพูดว่า: พระเจ้า ความปรารถนาของท่านกับความปรารถนาของฉันนั้นเหมือนกัน ไม่ว่าผู้คนเป็นร้อยเป็นพันจะพูดอะไรก็ตามพวกเขามีความศรัทธาอย่างเต็มเปี่ยมว่าพระเจ้าเองกำลังสอนพวกเขา “ฉันได้ทำข้อตกลงกับท่านแล้ว แล้วฉันจะต้องไปใส่ใจใครอีกล่ะ” เหตุนี้เองจึงมีเพลงร้องว่า: ฉันใส่ใจในผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในธาตุที่อยู่ไกลออกไป และเวลานี้ฉันได้พบท่านแล้ว เวลาที่พระเจ้าพูดว่า: ผู้ที่ฟังเพียงฉันเท่านั้นและเห็นฉันเท่านั้น ผู้ที่ก้าวขึ้นมาบนบันไดนี้ แม้ว่าคลื่นของมายาจะเขย่าพวกเขา ผู้ที่มีศรัทธาอย่างเต็มเปี่ยมในเวลานี้จะไม่มีวันปล่อยมือของพ่อไป อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกขีดฆ่าโชคของลูกเพราะมายากระโดดเพียงเล็กน้อย มันอยู่ในมือของมนุษย์ที่จะสร้างโชคและทำลายโชค อังชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงให้ความสุขที่ลูกได้รับแก่ทุกคน ให้ทำธุรกิจของการแจกจ่ายความสงบและความสุข
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ จึงรักทุกคนของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อย่างมาก?
- คำตอบ:** เพราะผู้สร้างเองนั้นรักละครนี้ ในเมื่อผู้สร้างรักละคร ลูกๆ จะรักละครนี้ด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน ลูกไม่สามารถอยู่อย่างไม่พอใจกับสิ่งใดได้ ลูกรู้ว่าการละเล่นที่สวยงามอย่างมากของความสุขและความทุกข์นั้น ลูกสร้างขึ้นมา และในการละเล่นนั้นมีเกมของชัยชนะและการพ่ายแพ้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าสิ่งนั้นไม่ดี กลางวันนั้นดีและกลางคืนก็ยิ่งดีด้วยเช่นกัน ผู้ที่เล่นบทบาทใดก็ตามที่พวกเขาได้รับในละครนี้ด้วยความสุขอย่างมากจะอยู่อย่างสนุกสนานเพลิดเพลินมาก ผู้ที่จดจำความรู้สึกของการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จะคงอยู่อย่างสดชื่นเสมอ สติปัญญาของพวกเขาจะเต็มเปี่ยม
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเราพิเศษสุด

โอมชานติ ในความเป็นจริงไม่มีการร้องเพลงใดๆ ในโรงเรียน นี่คือการศึกษาค้นคว้าแล้วเหตุใดจึงมีการร้องเพลงกันที่นี้ด้วยเล่า? ไม่มีการร้องเพลงเหล่านี้ในยุคทอง เวลานี้เรากำลังนั่งอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เหตุนี้เองเราจึงใช้ประเด็นต่างๆ และเพลงความเลื่อมใสศรัทธา และอธิบายความหมายเหล่านั้น มนุษย์ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้น เวลานี้เราไม่ได้อยู่ที่นั่นหรือที่นั่น แต่เรากำลังนั่งอยู่ระหว่างกลาง แล้วเราก็ได้รับการตำหนิเล็กน้อยจากสิ่งเหล่านั้น ได้มีการอธิบายความลับของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูกๆ แล้ว ในเวลานี้ ลูกกำลังฟังความรู้เพื่ออนาคต ไม่มีมนุษย์อื่นใดทำความเพียรพยายามเพื่อสร้างรางวัลสำหรับอนาคตของตน ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ในอนาคต มนุษย์ทำทานและทำบุญเพื่อชาติเกิดหน้าของตน นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่สิ่งนี้คือ ความรู้ แม้กระนั้นบางคนยังพูดถึงความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย ชันยาสีมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นทำให้ลูกวางเฉยต่อบ้านและครอบครัวของลูก แต่ไม่ใช่ต่อโลกนี้ เพราะพวกเขาได้ยึดระยะเวลาของวงจรออกไป แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่รู้ว่านี่คือโลกที่เสื่อมโทรมและท่าไม้ประจานและต้องถูกทำลาย เวลานี้พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆ สติปัญญาของลูกยังพูดว่า: สิ่งนี้ถูกต้องอย่างแท้จริง ดังนั้นความบริสุทธิ์จึงเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้พวกเขาออกจากบ้านและครอบครัว ลูกจัดโลกเก่าทั้งหมดออกจากสติปัญญา ลูกกลับมาบริสุทธิ์เพื่อจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ การจาริกแสวงบุญของลูกเป็นเรื่องของสติปัญญา ลูกไม่ต้องไปที่ใดด้วยอวัยวะทางกาย ไม่มีการใช้สิ่งใดของร่างกายนี้ในการจาริกแสวงบุญเช่นนี้ เวลานี้เรากำลังไปหาพ่อทางจิต มีการจาริกแสวงบุญทางกายมากมาย บางครั้งพวกเขาก็ไปยังสถานที่หนึ่ง บางครั้งก็ไปอีกที่หนึ่ง สติปัญญาของลูกนั้นอยู่ในที่เดียวเท่านั้น เป็นการดีด้วยเช่นกันถ้าลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งเจือปน ลูกจดจำผู้เดียวเท่านั้น ความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาทั้งหมดมีสิ่งเจือปน พวกเขาจดจำผู้อื่นมากมาย การจาริกแสวงบุญของลูกคือ การจาริกแสวงบุญทางจิตที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนซึ่งลูกกำลังจะกลับบ้านด้วยสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นจะไม่คิดว่าดินแดนนิพพานเป็นบ้านของพวกเขา พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้จากไปสู่ดินแดนนิพพาน ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นกับบาบา เวลานี้บาบาได้มาเพื่อพาพวกเรากลับไป ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพวกเขาคือทุกรูปแบบของพระเจ้า พวกเขาศึกษาคัมภีร์มากมาย ที่ไม่ได้สอนสิ่งเหล่านั้นให้แก่ลูกๆ แม้กระนั้นลูกยังถูกทำให้ละทิ้งกิจกรรมทางกายทั้งหมดของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดนั้นคือกิจกรรมความเลื่อมใสศรัทธา วิธีการและหนทางของพระเจ้านั้นพิเศษสุด ก่อนอื่นใดลูกจะถูกสอนเรื่องอัลฟา พ่อเองนั้นได้มาเป็นสื่อกลาง แม้ว่าพวกเขาจะร้องเพลงนี้แต่ก็ไม่เข้าใจ ไม่ใช่ว่าลูกไม่ชอบความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีสิ่งใดที่ลูกไม่ชอบ เพราะลูกรู้ว่าละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วใช้ ลูกรู้แล้วว่าต้องทิ้งโลกเก่าที่สกปรกนี้ และต้องกลับบ้าน เมื่อลูกอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็มีความรักต่อความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยทำให้ตนเองมีความสุขด้วยการฟังเพลง ฯลฯ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไร้ประโยชน์ ไม่ใช่สิ่งผิดที่จะฟังเพลงเหล่านั้น แต่ลูกรู้ว่านั่นก็ยังคงเป็นการกระทำแบบความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้โยคะสติปัญญาของเราตัดขาดจากสิ่งนั้นแล้ว และกำลังเชื่อมต่อกับความรู้ ลูกรู้จักทั้งความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา จนกว่าผู้คนจะได้รับความรู้ พวกเขายังคงคิดว่าความเลื่อมใสศรัทธานั้นดีมากๆ เราเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติเล่า เรามีความรักต่อความเลื่อมใสศรัทธามากขึ้น เดียวนี้สติปัญญาของเราว่าละครของความสุขและความทุกข์ ชัยชนะและการพ่ายแพ้ถูกกำหนดไว้แล้ว ดังนั้น เราจึงรู้สึกเมตตาต่อพวกเขา เหตุใดพวกเขาจึงไม่รับความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้าง เพื่อจะได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากบาบาเล่า จงให้ความสุขที่ลูกได้รับแก่ผู้อื่น เมื่อนักธุรกิจชาวอินเดียเห็น

ว่าจะมีโอกาสทางธุรกิจที่ดีมากในบางประเทศ พวกเขาจะแนะนำเพื่อนฝูง และญาติเกี่ยวกับสิ่งนั้น จงไปที่นั่นที่นี่ แล้วท่านจะหารายได้ที่ดีมากที่นั่น ลูกรู้ว่าไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากความทุกข์ในอาณาจักรของราชินี ผู้คนไม่รู้จักความรู้ที่ว่าคืออะไร แม้แต่เด็กปราชญ์และนักบุญก็ไม่รู้ว่าลูกสามารถได้รับอำนาจในการปกครองตนเองจากความรู้นี้ พวกเขาถามว่าท่านได้รับสิ่งใดจากความรู้นี้ จึงมีการเขียนไว้ว่า “ท่านได้รับทั้งความสงบและความสุข และนั่นก็เป็นสิ่งที่ไม่สูญสลายด้วย” เมื่อบางคนประกอบธุรกิจที่ดีของความสงบและความสุข เขาจะยุ่งอยู่กับสิ่งนั้น ใช่ว่าลูกยังต้องทำงานทางกายเป็นบางเวลาเวลาสำหรับการชุมนุมทางจิตคือ ตอนเช้าและตอนเย็น ผู้เป็นแม่มีบ่วงพันธะของการดูแลบ้านของตน ดังนั้นต้องมีการจัดสรรช่วงเวลาพิเศษสำหรับพวกเธอในระหว่างวัน ช่วงเวลาเช้าดีที่สุด เพราะจิตใจสดชื่น ให้ซึมซับและย่อยสิ่งที่ลูกได้ยิน ไม่มีใครในโลกรู้ว่าดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนมาเพื่อสอนลูก พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ โยคะนี้มีชื่อเสียงมาก ผู้คนทำทานและให้สมบัติที่สูญสลายเพื่อทำบุญ ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับชาติเกิดที่ดีในครอบครัวที่สูงศักดิ์ ที่นั่น ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกถึง 21 ชาติเกิด ลูกให้ทานทุกสิ่งและได้รับผลตอบแทนเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ในเวลานั้นลูกไม่ต้องเพียรพยายามเพื่อรับสถานภาพ สถานภาพนั้นลูกกำหนดไว้แล้วเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: จงตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และกลายเป็นราชาชาติแล้วชาติเล่า ชาติเกิดแรกที่ลูกได้รับจะเป็นชาติเกิดในสถานภาพที่สูง แม้แต่ปวงประชาบางคนก็ได้รับสถานภาพที่สูงสาวใช้และคนรับใช้ทุกคนเป็นที่ต้องการสำหรับอาณาจักร ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่มากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นมากตามนั้น บาบาเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่(great Donor)ด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ทุกคนมั่งคั่งอย่างมาก ท่านให้มรดกของความสงบและความสุขแก่ทุกคน เริ่มแรกลูกเข้ามาสู่ความสุข ทุกคนที่นั่นมีความสุข เพราะช่วงเวลาแรกเริ่มนั้นสาโทประธาน จากนั้นพวกเขาได้เข้าไปสู่สภาพสาโท ราโจ และทาโมอย่างต่อเนื่อง บทบาทของพวกเขาเป็นของพวกเขาเอง และบทบาทของเราก็คือของเราเอง ต้นกล้าที่ลูกปลูกขึ้นมาเหล่านั้นเป็นของศาสนานี้ เมื่อลูกกลับมาเพียบพร้อม ลูกจะรู้อย่างรวดเร็วว่าพวกเขาเป็นของศาสนาของลูกหรือไม่ ลูกๆ อธิบายแก่ทุกคนว่าพ่อได้สร้างโลกใหม่ ดังนั้นบรรดาท่านั้นที่ได้รับมรดกและสูญเสียมรดกนั้น ตามละครแล้วต้องมีการประกาศสิทธิในมรดก จากนั้นต้องมีการสูญเสียมรดกไป วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปตลอดเวลา เราสูญเสียมรดกของเราและเวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกนั้นอีกครั้ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เหตุนี้เองจึงมีคำถามว่า ลักษมีและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของพวกเขาเมื่อไรและอย่างไร พวกเขาแสดงกฤษณะไว้ในตอนเริ่มต้น และทำให้ลักษมีและนารายณ์หายไป ในขณะที่เราได้แสดงลักษมีและนารายณ์อยู่เบื้องหน้าและทำให้กฤษณะหายไป ลักษมีและนารายณ์เป็นของยุคทอง ลูกไม่สามารถพูดว่า “นารายณ์พูด” พ่อพูดว่า พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน แน่نونว่าลักษมีและนารายณ์ต้องเคยประกาศสิทธิในอาณาจักรของพวกเขาในชาติเกิดก่อนหน้านั้นในยุคบรรจบพบกัน ลักษมีและนารายณ์ใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขา แน่نونว่าต้องมีใครบางคนได้ให้อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์แก่พวกเขา พระเจ้าต้องเคยให้สิ่งนั้นแก่พวกเขา ในเวลานี้ลูกเป็นขอทานอย่างแท้จริง จากนั้นลูกก็กลายเป็นเจ้าชาย แน่نونว่าเจ้าชายจะถือกำเนิดจากราชหรือจักรพรรดิ แม้เวลานี้ก็ยังมียุคที่บางองค์ที่มีความรักอย่างมากมาต่อปวงประชาของเขา ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังศึกษาราชโยคะที่จะทำให้เราได้รับโชคแห่งอาณาจักร เรามีศรัทธา เพราะนี่คือละครอันเป็นนิรันดร์ เป็นเกมของชัยชนะและการพ่ายแพ้ สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นดี ผู้สร้างจะไม่ชอบละครนี้หรือ? แน่نونว่าท่านจะรักละครนี้ ดังนั้นลูกๆ ของผู้สร้างก็จะรักละครนี้ด้วยเช่นกันอย่างแนนอน เราไม่สามารถที่จะรู้สึกไม่ชอบใครได้เลย ลูกเข้าใจว่าความเลื่อมใสศรัทธาเป็นส่วนหนึ่งของละคร ละครทั้งเรื่องนั้นดี เหตุใดลูกจึงพูดว่าละครนั้นเลวร้ายเล่า? เรามีความลับของละครอยู่ในสติปัญญา และกำลังอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่พวกท่าน เวลานั้นบทบาทของความเลื่อมใสศรัทธากำลังมาถึงจุดจบ เวลานี้จึงทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนี้คือชุมนุมปีศาจ ไม่มีเรื่องของการไม่ชอบสิ่งใด นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับชุมนุมของพระเจ้าและชุมนุมปีศาจ ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้คิดว่าตนเองไม่มีความสุข พวกเขาเฝ้าแต่ทำความเลื่อมใสศรัทธา และคิดว่าวันหนึ่งพระเจ้าจะมาประทานผลของความเลื่อมใสศรัทธา ขณะกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขาจะพบพระเจ้าในรูปใดรูปหนึ่ง ชันยาสีก็คิดว่าพวกเขาจะไปสู่ดินแดนนิพพานด้วยตนเอง พวกเขาเพียรพยายามที่จะมีโยคะกับธาตุแสงและเชื่อว่าจะหลอมเข้าไปกับสิ่งนั้นได้ มีความคิดเห็นมากมายอย่างมากในโลกนี้ บาบาและรวมสิ่งเหล่านั้นเข้าสู่ทิศทางเดียวกัน ท่านอธิบายว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างเป็นนิรันดร์ การละเล่นที่สวยงามมากนั้นถูกสร้างขึ้นมา บทบาทของความสงบและความสุขนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร และเมื่อเห็นสิ่งนี้ก็มีความสุขอย่างมากมาย การละเล่นอันไม่มีขีดจำกัดที่ดีมากได้ถูกสร้างขึ้นมา ทุกคนควรรักการละเล่นนี้ กลางวันนั้นดีและกลางคืนก็ดียิ่งด้วยเช่นกัน นี่คือการละเล่น ลูกรู้ว่าเวลานี้กลางคืนกำลังจะถึงจุดจบ เราต้องไปสู่กลางวันและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกจะอยู่อย่างไม่ว่างใจได้อย่างไร ลูกเพียงแต่เล่นบทบาทที่ได้รับในละคร นี่เป็นละครที่ดีมาก ลูกไม่สามารถพูดว่าละครไม่ดี การละเล่นนี้ไม่มีวันจบสิ้น นี่เป็นการละเล่นชั้นหนึ่ง ด้วยการรู้จักการละเล่นนี้

สติปัญญาของลูกก็ได้กลับมาเต็มเปี่ยม เช่นที่พ่อเต็มเปี่ยมด้วยความรู้ ลูกก็เช่นกันมีความรู้ที่เต็มเปี่ยม เวลาลูกรู้ทุกสิ่งว่า ลูกมีความสุขและความทุกข์ยาวนานเพียงใด เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า “ โอ้ พระเจ้า การกระทำที่สูงส่งของท่านนั้นน่าอัศจรรย์!” สิ่งสร้างของพระเจ้าจะดีอย่างแน่นอน ใครที่จะพูดว่าสิ่งนี้ไม่ดี ลูกต้องเล่นบทบาทที่ได้รับในละครนี้ การละเล่นนี้จะไม่มีวันสิ้นสุด เมื่อลูกรู้จักละครนี้จะมีแต่ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับอาณาจักรยุคทอง ในอาณาจักรยุคทองพวกเขาไม่รู้จักความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาร้องเพลงมากมายที่ไพเราะในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา “โอ้ พระเจ้า การกระทำที่สูงส่งของท่านนั้นน่าอัศจรรย์อย่างมาก!” ลูกๆ เท่านั้นเข้าใจสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครอื่นรู้จักการละเล่นที่สูงส่งนี้ เราได้รับมรดกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นจากบาบา ตลอดทั้งวันลูกควรคิดถึงสิ่งเหล่านี้ และคิดว่าการละเล่นนี้น่าอัศจรรย์เพียงใด คำอธิบายเกี่ยวกับการละเล่นนี้ยังน่าอัศจรรย์ด้วยเช่นกัน กิจกรรมที่สูงส่งของพ่อดีเหลือเกิน! ลูกรู้จักการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเมื่อเห็นสถานภาพใดก็ตามที่ลูกได้รับ ผู้คนมีความสุขเพียงแค่นี้ได้ชมการละเล่น ที่นั่นมีการละเล่นที่หลากหลาย ในขณะที่ที่นี่มีเพียงการละเล่นเดียว ด้วยการรู้จักการละเล่นนี้ ลูกได้กลายเป็นนายของโลก นี่คือนี่ที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! ลูกรู้สิ่งนี้จากพ่อ ลูกต้องไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกใช้เวลา 2-3 ชั่วโมงโดยเฉพาะในการเฝ้าชมละคร ลูกถามใครเกี่ยวกับละครเรื่องนั้นไหม ละครนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ในทำนองเดียวกัน สิ่งนี้ก็คือละครเช่นกัน เหตุใดลูกจะลืมสิ่งนั้นเล่า การรู้จักวงจรนี้เป็นเรื่องง่ายมาก ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ลูกรู้จักวงจรนี้ด้วยสติปัญญา และยังมองเห็นด้วยนิมิตที่สูงส่ง เมื่อก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้เห็นฉากและทัศนียภาพมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เช่นเดียวกับพ่อ จงให้มรดกของความสงบและความสุขแก่ทุกคน จงซึมซับความรู้และย่อยสิ่งนั้น
2. เมื่อมองดูการละเล่นอันไม่มีขีดจำกัดอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ กิจกรรมที่สูงส่งของพระเจ้านั้นพิเศษสุด และละครนี้ก็พิเศษสุด จงไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้และอยู่ในความสนุกสนานเพลิดเพลิน

พร: ขอให้ลูกกลับมา มีชัยชนะอย่างสม่าเสมอด้วยความเพียรพยายามของลูกและโดยการใช้วิธีการของการทำการทดลองกับโยคะจงเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้อื่น การทำความเพียรพยายามนั้นเตรียมพื้นดินและนี่เป็นสิ่งสำคัญด้วย ด้วยความเพียรพยายามของลูก จงทำการทดลองกับโยคะและเปลี่ยนแปลงทัศนคติของทุกคนและแล้วความสำเร็จจะเข้ามาใกล้มากขึ้น ด้วยศรัทธาที่มุ่งมั่นและการทดลองของโยคะลูกสามารถเปลี่ยนแปลงสติปัญญาของใครก็ตามได้ เมื่อไรก็ตามที่ได้มีความปั่นป่วนใดๆในงานรับใช้ ลูกจะได้รับชัยชนะโดยการใช้โยคะ ดังนั้นจงเตรียมพื้นดินด้วยความเพียรพยายามของลูก แต่เพื่อที่จะเปิดเผยผู้เป็นเมล็ด จงใช้โยคะอย่างแน่อนเพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะได้รับพรของการอยู่อย่างมีชัยชนะ

คติพจน์: ผู้ที่สะสมทรัพย์ที่มีค่าแห่งบุญของพวกเขามาโดยการทำงานรับใช้ คือดวงวิญญาณบุญ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อคือโกลีที่หวานขึ้นอย่างมากซึ่งลูกต้องเฝ้าแต่แจกจ่ายให้กับผู้อื่น สิ่งนี้หมายถึงลูกต้องเฝ้าแต่ให้คำแนะนำอัลฟาและเบต้าแก่ผู้อื่น
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่ง่ายดายที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ถาวร?
- คำตอบ:** ในการที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ถาวรให้ลิ้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด ขณะที่เดินเห็นเคลื่อนไหวไปมา ฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง หากขณะที่นั่งอยู่ในโยคะลูกจดจำแม้แต่ไฟสีแดง โยคะของลูกก็จะขาดตอนลง ลูกจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ถาวรได้ ผู้ที่ขอให้ใครบางคนนำการฝึกจิตให้แก่พวกเขาเป็นพิเศษไม่สามารถอยู่ในโยคะได้
- เพลง:** โอ้นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้อยู่อย่างเหนื่อยอ่อน! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมซานติ นี่คือการประเดิมของโยคะเพราะเวลานี้คือกลางคืน ยุคเหล็กเรียกว่าเป็นกลางคืน และยุคทองเรียกว่าเป็นกลางวัน เวลานี้ลูกกำลังจะไปจากกลางคืนของยุคเหล็กสู่กลางวันของยุคทอง เหตุนี้เองลูกต้องลืมกลางคืนและจดจำกลางวัน ลูกต้องเอาหน้าออกไปจากสติปัญญาของลูก สติปัญญาพูดว่า: นี่เป็นนรกอย่างแท้จริง ไม่มีสติปัญญาของใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น สติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้บาบาได้มาเพื่อพาลูกจากกลางคืนสู่กลางวัน พ่อพูดว่า: โอ้ดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกต้องไปสู่สวรรค์ อย่างไรก็ตามก่อนอื่นลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วก็ไปสู่สวรรค์ ลูกคือโยคีของบ้านเป็นอันดับแรกและแล้วเป็นของอาณาจักร ดินแดนของความตายนั้นคือกลางคืนเวลานี้กำลังจะจบสิ้น เวลานี้ลูกต้องไปสู่กลางวันและนี่เรียกว่าเป็นโยคะของพระเจ้า พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนสอนโยคะแก่พวกเรา นั่นคือท่านหมั่นหมายพวกเราดวงวิญญาณกับท่าน นี่คือโยคะทางจิต ในขณะที่อื่นๆคือโยคะทางร่างกาย ลูกๆ ต้องไม่มีโยคะขณะที่นั่งในสถานที่แห่งเดียว ในวิธีการใดก็ตามที่ผู้คนนั่งพวกเขาสอนผู้อื่นให้ั่งในวิธีการเดียวกัน ที่นี้ไม่ได้มีการสอนให้ลูกนั่งในวิธีการใดเฉพาะ ใช้ ลูกต้องนั่งในชุมนุมด้วยระเบียบวินัย แต่ลูกสามารถนั่งในวิธีการใดก็ได้ที่ลูกชอบในโยคะ ลูกสามารถมีโยคะในขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมาหรือแม้ขณะที่นอนลง ศิลปินสามารถที่จะวาดภาพได้ขณะที่อยู่ในโยคะ พวกเขาวาดภาพที่พบาบาผู้ที่เขามีโยคะด้วย พวกเขาเห็นว่านั่นคือบาบาของเรา ผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตสูงสุดเราเองก็เป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วย พวกเราดวงวิญญาณต้องไปที่นั่น สิ่งนี้ควรจะเป็นสติปัญญาของลูกขณะที่ลูกเดินเห็นเคลื่อนไหวไปมา ลูกไม่ควรที่จะขอให้มีการนั่งเป็นพิเศษในทาบาชียหรือให้ใครบางคนนำการฝึกจิตให้กับลูก สิ่งนั้นผิด คนโง่ก็จะขอร้องสิ่งนี้เป็นพิเศษ เด็กๆ ผู้เป็นลูกจะนั่งลงในสถานที่หนึ่งที่จะจดจำพ่อของพวกเขาเป็นพิเศษหรือ? พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า: “บาบา บาบา!” ตลอดเวลา พวกเขาไม่มีวันลืมพ่อของเขา เด็กเล็กๆ ก็จดจำพ่อของเขามากยิ่งขึ้นกว่าปากของพวกเขาจะพูดอยู่เสมอ ดังนั้น ที่นี้เหตุใดลูกจึงลืมพ่อเหนือโลก? เหตุใดโยคะของสติปัญญาจึงขาดตอน? ลูกต้องไม่พูดว่า: “บาบา บาบา!” ด้วยปากของลูก ดวงวิญญาณรู้ว่าเขาต้องจดจำบาบา หากลูกสร้างนิสัยของการนั่งในสถานที่หนึ่งเป็นพิเศษเพื่อมีโยคะ นั่นไม่ใช่โยคะ พระเจ้ากำลังสอนโยคะของพระเจ้านี้ให้แก่ลูก ท่านเรียกได้ว่าโยเกศวาร์ (เจ้าแห่งโยคะ) พระเจ้าได้สอนโยคะแก่ลูก: จดจำนั้น พ่อของลูก! ลูกไม่ควรจะรู้สึกว่าคุณเป็นสุขกับโยคะมากกว่าเมื่อดีดี (ซีเนียร์ซิสเตอร์) นั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อนำการฝึกจิต โยคะของลูกๆ เช่นนั้นไม่สามารถอยู่อย่างถาวรได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกมีความผิดปกติจากโรคหัวใจ จะมีใครขอให้ลูกนำโยคะไหม? นี่คือการของการจดจำระลึกถึงด้วยสติปัญญาของลูก โยคะทุกประเภทที่ผู้คนสอนนั้นผิด ไม่มีโยคีใดในโลกนี้ ในความเป็นจริงเมื่อลูกจดจำใคร นั่นคือโยคะ หากลูกชอบทานมะม่วง โยคะของลูกก็เชื่อมโยงกับสิ่งนั้น หากลูกชอบไฟสีแดงแล้วลูกก็จดจำสิ่งนั้นและนั่นคือการมีโยคะกับแสง อย่างไรก็ตามที่นี้ลูกต้องลิ้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดและมีโยคะกับพ่อผู้เดียว และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะได้รับประโยชน์และกลายเป็นผู้เอาชนะบาป พ่อผู้เดียวเท่านั้นมาและชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ผู้อื่นทั้งหมดชี้หนทางแห่งการตกต่ำแก่ลูก สวรรค์เรียกว่าการหลุดพ้นในหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นคือบ้านของเราที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ในเวลานี้เป็นคำแนะนำของมนุษย์ที่ทำให้ทุกคนไปถึงความตกต่ำ พ่อที่ไม่มีตัวตนมาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก และแล้วเราอยู่ในการหลุดพ้นในหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ที่นั้นไม่มีใครล้มลูกคลุกคลานจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่งเพื่อแสวงหาพระเจ้าหรือเพื่อบรรลุถึงการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต เป็นเพียงเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นเท่านั้นที่ลูกเริ่ม

ล้มลุกคลุกคลานจากที่หนึ่งสู่ที่หนึ่งเพราะลูกเริ่มที่จะตกลงมา ความเลื่อมใสศรัทธาต้องเริ่มต้นด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าเวลานี้ ลูกจะละร่างของลูกแล้วไปยังวัดของชีวา ยุคทองคือวัดของชีวาที่ไม่มีขีดจำกัด ในเวลานี้เป็นโรงคำประเวณี ลูกต้องจดจำ สิ่งเหล่านี้ หากลูกไม่จดจำชีพบบา ลูกก็ไม่ใช่โยคี แต่เป็นโบคิ (ใครบางคนที่ข้องแวะกับความสุขของประสาทสัมผัส) เมื่อ ลูกบอกผู้คนให้มาและรับฟังลูก พวกเขาก็พูดว่า: พวกเขาจะฟังสองคำเท่านั้นจากลูก สองคำนั้นโด่งดังอย่างมาก: มานะบาฟและมาเตียจิบาฟ จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก เพียงด้วยสองคำเหล่านี้ที่ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พ่อพูด ว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัย และจดจำวงจรและลูกจะกลับมามั่งคั่ง ด้วยคำพูดสองคำนี้ ที่ลูกจะมี พลาณามัยดีและมั่งคั่งเสมอ หากบางสิ่งนั้นถูกต้องลูกต้องทำตาม ไม่เช่นนั้นแล้วจะเป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกนั้นโง่ อัลฟาและ เบต้าคือสองคำ อัลฟาคืออัลล่าห์ และเบต้าคือสิ่งสร้าง บาบาคืออัลฟา และเบต้าคืออำนาจในการปกครอง บางคนในบรรดา ลูกๆได้รับอำนาจในการปกครอง และผู้อื่นคือปวงประชา ลูกๆควรจะเก็บซาร์ทว่าลูกๆจดจำพ่อและมรดกของลูกในตลอด ทั้งวันนานเพียงใด เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ศรัทธาที่ พ่อสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ ผู้คนเพียรพยายามอย่างมากเพื่อทรัพย์สินสมบัติ บราห์มามีทรัพย์สินสมบัติมากมาย เมื่อท่านได้เห็นว่าคุณกำลังจะได้รับอำนาจในการปกครองจากอัลฟา ท่านก็คิดว่า “ฉัน กำลังจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัตินี้? เหตุใดฉันจึงไม่ให้ทุกสิ่งกับอัลฟา และประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครอง?” บาบา ได้ให้มีการแต่งเพลงขึ้นบนพื้นฐานของสิ่งนี้: “คนแรกได้พบอัลล่าห์และคนที่สองได้รับอำนาจในการปกครอง” ในเวลา นั้นสิ่งนี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของท่านว่าท่านกำลังจะกลายเป็นวิษณุ สัญลักษณ์ 4 มือ ฉันจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัตินี้? เป็นเช่นนั้นเองเพราะบาบาได้เปิดล็อกของสติปัญญาของท่าน บาบาไม่ว่างเว้นในการสะสมทรัพย์สินสมบัติ แต่เมื่อใครกำลัง จะได้รับอำนาจในการปกครอง เหตุใดบุคคลนั้นจึงยังทำงานที่หนักเหมือนลาเล่า? กระนั้นก็ตามบาบาไม่ได้อด ไม่ว่าใคร ก็ตามที่มาหาบาบาจะได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างดีมาก ที่บ้านพวกเขาอาจจะอด ที่นี้ผู้ที่ทำตามศรัทธาของบาบาจะได้รับการ ช่วยเหลืออย่างดีมากจากบาบา บาบาพูดว่า: ชีหนทางแก่ทุกคน จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและจดจำความรู้ของวงจรด้วยเช่น กัน แล้วเรือของลูกจะข้ามฟาก คนพายเรือได้มาเพื่อนำเรือของลูกข้ามฟาก เหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์และ คนพายเรือ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาต้องจดจำใครเพราะพวกเขาได้พูดว่า: พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลา เดียวกัน พวกเขาอ้างอิงสัญลักษณ์ของชีวาว่าเป็นพระเจ้า ในกรณีนั้นเหตุใดพวกเขาจึงเรียกลักษมีและนารายณ์ และบราห์มา วิษณุและชางก้า ว่าเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกันเล่า? หากทุกคนจะกลายเป็นพ่อ ใครจะให้มรดก? ด้วยการเรียกพระเจ้า ว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน จึงไม่มีผู้ที่ให้และผู้ที่ได้รับหลงเหลืออยู่ ได้มีการเขียนไว้ว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา ชีวากำลังอยู่ที่จุดยอดสุด ชีพบบาได้สร้างเหล่าเทพด้วยบราห์มาและดังนั้นบราห์มาเองจะกลายเป็นเทพ นี่คือน้ำที่ของพ่อเท่านั้น นั่นเป็นค่ายกึ่งของท่านที่ได้มีการร้องไว้ว่าเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ภาพลักษณ์ของความเป็นอมตะ ดวงวิญญาณคือภาพลักษณ์ของความเป็นอมตะ ความตายไม่สามารถมาถึงดวงวิญญาณใด ดังนั้นพ่อเป็น ภาพลักษณ์ของความเป็นอมตะด้วย ร่างกายของทุกคนถูกทำลาย ความตายไม่มีวันมาหาดวงวิญญาณ ไม่เคยมีความตาย ก่อนเวลาอันควรใดๆที่นั่น ที่นั่นลูกเข้าใจว่าลูกต้องละร่างของลูกและใช้อีกร่างหนึ่ง หากลูกอยู่ในสวรรค์ แน่หนอนที่ลูกจะ กลับมาใช้ชาติเกิดในสวรรค์ ที่นั่นทั้งหมดคือชาวรูก พวกเขาพูดว่า “ผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว” ดังนั้นอย่างแน่อน ที่เขาเคยอยู่ในนรกมาก่อน พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งประเด็นที่ง่ายตายอย่างมาก! แม้กระทั่งชั้นยาสซีก็ไร้รูปร่างนี้ พวกเขา เพียงพูดว่าแสงหลอมรวมไปกับแสง ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาชาวบารัตนั้นจดจำพระเจ้า ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาคือผู้ ครองเรือนเพราะความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับหนทางการครองเรือน ผู้คนเหล่านั้น (ชั้นยาสซี) มีความรู้ของธาตุ แสง พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะมีโยคะกับธาตุแสงและหลอมรวมไปกับสิ่งนั้น พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณนั้นสูญสลาย พวกเขาไม่สามารถบอกสัจจะได้ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นคือสัจจะ เวลานี้ลูกมีความเป็นมิตรของสัจจะ และดังนั้น ความเป็นมิตรทั้งหมดนั้นหลอกลวง ไม่มีมนุษย์ใดในยุคเหล็กที่พูดสัจจะ ไม่มีใครพูดสัจจะเกี่ยวกับผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังบอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก ในคัมภีร์หลักซึ่งคือกิตะ พวกเขาได้ใส่ชื่อของมนุษย์แทนที่จะ เป็นชื่อของดวงวิญญาณสูงสุด ถึงแม้ว่ากฤษณะนั้นน่าเกลียดในเวลานี้ เวลานี้ลูกควรสร้างรูปภาพของกฤษณะเพื่อที่ทุก คนจะสามารถเข้าใจ ลูกควรแสดงเขาในสองเจดีย์ ด้านหนึ่งแสดงว่าเขาเป็นสีน้ำเงินคล้ำและอีกด้านหนึ่งแสดงว่าเขาผิว ขาว และแล้วอธิบายแก่พวกเขาด้วยการพูดว่า: ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟต้นหาราคะ เขาได้้อยู่นานเกลียด และด้วย การนั่งบนกองไฟของความรู้ เขาได้กลับมาสวยงาม ลูกต้องแสดงทั้งสองหนทาง หนทางของการแยกไปอยู่โดดเดี่ยวและ หนทางครอบครัว และแล้วยุคเหล็กก็กลายเป็นยุคทอง หลังจากยุคทองก็จะมียุคเงิน ยุคทองแดง และยุคเหล็ก ดวง วิญญาณพูดว่า: ก่อนหน้านั้นฉันเคยนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ ในขณะที่เวลานี้ฉันกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ เวลานี้ลูกๆรู้ว่าการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังจะเป็นผู้อาศัยของดินแดนเทวดานางฟ้า เมื่อลูกสร้างบางสิ่งขณะที่ลูก อยู่ในโยคะ สิ่งนั้นจะไม่มันผิดพลาด เมื่อสติปัญญาของลูกอยู่อย่างนิ่ง ลูกจะได้รับการช่วยเหลือ อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งยาก บาบาพูดว่า: พ่อก็ลืมนี่คือเกมที่เล่นโกลอย่างมากรัก ลูกจำเป็นต้องมีการฝึกฝนอย่างมาก ลูกไม่สามารถมีการจดจำระลึก

ถึงที่ถาวร จงฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกสามารถแม้กระทั่งจดจำบาปเมื่อลูกอยู่ในห้องสุขา ลูกได้รับผลกำไรเมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ในเวลานี้ไม่มีใครรู้จักโยคะที่แท้จริง นอกเหนือจากพ่อแล้ว บุคคลอื่นๆที่สอนลูกให้มีโยคะนั้นผิด เมื่อพระเจ้าได้สอนโยคะ สวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้น เมื่อมนุษย์ได้สอนโยคะ สวรรค์กลายเป็นนรก เมื่อใครบางคนมีการกระทำที่ผิดๆ แม้เพียงน้อยนิด สติปัญญาของพวกเขาถูกล็อค เขาไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาแม้เพียง 10-15 นาที มิเช่นนั้นแล้วควรจะเป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับหญิงชรา เด็กๆ และผู้ที่ป่วย นี่เป็นโถ่ที่ดีมาก ถึงแม้ใครบางคนอาจจะหุนหัน หรือเป็นไข้ เขาเองก็สามารถเข้าใจด้วยสัญญา “จงจดจำพ่อ และลูกจะได้รับมรดกของลูก” เมื่อผู้คนมาให้บอกพวกเขาว่า: ฉันจะแสดงหนทางแก่ท่านที่จะทำให้ท่านสามารถได้รับมรดกของความสุขที่สม่ำเสมอของสวรรค์จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้สร้างสวรรค์ ลูกควรเฝ้าแต่แจกจ่ายแผ่นพับเล็กๆ ฯลฯ ควรมีความจริงใจกระตือรือร้นอย่างมากมายในหัวใจของลูกที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่นของศาสนาใดก็ตามที่มาที่นี่ พ่อพูดว่า: ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะมาหาพ่อ ก่อนอื่นใดมีศรัทธาและไปสู่ประเด็นอื่นๆ ลูกต้องไม่ไปสู่ประเด็นอื่น ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือประเด็นขั้นหนึ่งที่สุด มีเพียงสองคำ: อัลฟาและเบต้า พ่อและมรดก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอุทิศทุกสิ่งที่คุณมีแก่อัลฟาและประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครอง จงเก็บชาร์ทของลูกว่าลูกจดจำพ่อและมรดกเป็นเวลานานเพียงใด

2. อย่าได้ทำการกระทำที่ผิดๆ ใด จงฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ถาวร

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง ผู้จบสิ้นคำร่ำบ่นทั้งหมดด้วยทุกพลังและกลับมาเพียบพร้อม ถ้าลูกมีความอ่อนแอใดๆในลูกและแล้วจงเข้าใจถึงสาเหตุของความอ่อนแอเหล่านั้นและค้นพบข้อแก้ไขต่อสิ่งนั้นเพราะเป็นระบบของมายาที่ลูกอ่อนแอในอะไรก็ตาม ความอ่อนแอนั้นจะไม่ยอมให้ลูกเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา มายาจะเอาประโยชน์จากความอ่อนแอของลูกและจะหลอกลวงลูกในเวลาสุดท้ายด้วยความอ่อนแออย่างนั้น ดังนั้นจงสร้างสมสต็อกของทุกพลังและกลับมาเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง ด้วยการทำการทดลองกับโยคะ จบสิ้นคำร่ำบ่น(complaints)ทั้งหมดและกลับมาเพียบพร้อม(complete) จดจำคติพจน์: ถ้าไม่เวลานี้ ก็ไม่มีอีกเลย

คติพจน์: ผู้ที่จบสิ้นอุปสรรคทั้งหลายด้วยพลังของความสงบและความอดกลั้นเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซวารีจ

อะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของลูก

ประการแรกเป็นสิ่งจำเป็นที่จะรู้เป้าหมายที่แท้จริงของลูกคืออะไร สติปัญญาของลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมากเพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถชองแหว่ตัวลูกเองอย่างสมบูรณ์ในการเติมเต็มเป้าหมายนั้น เป้าหมายที่แท้จริงของลูกคือ : ฉัน ดวงวิญญาณเป็นลูกของดวงวิญญาณสูงสุด ในความจริงแท้ ฉันอยู่เหนือบ่วงกรรม แต่ฉันได้เข้ามาอยู่ในบ่วงพันธะของกรรมโดยการลืมนั่นเอง ด้วยการจดจำสิ่งนี้อีกครั้งและโดยการมีโยคะกับพระเจ้า ฉันกำลังทำลายบาปที่ฉันได้สะสมมา ดังนั้นเป้าหมายของลูกคือ ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นลูกของดวงวิญญาณสูงสุด บางคนอาจคิดว่าตัวเองว่าเป็นเทพองค์เดียวกันและมันคงอยู่ในเป้าหมายนั้น พวกเขาจะไม่สามารถได้รับพลังของพระเจ้า และบาปของพวกเขาก็ไม่ได้รับการปลดปล่อย เวลานี้เราต้องมีความรู้ที่สมบูรณ์ว่าเราดวงวิญญาณเป็นลูกของดวงวิญญาณสูงสุด จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพเทพของการหลุดพ้นในชีวิตในอนาคต ด้วยการอยู่อย่างมั่นคงในเป้าหมายนี้ ลูกจะได้รับพลัง เมื่อผู้คนร้องขอความสุข ความสงบและความบริสุทธิ์ เขาเพียงสามารถบรรลุผลได้เมื่อพวกเขาอยู่ในโยคะอย่าง

สมบูรณ์สถานภาพเทพคือรางวัลในอนาคตของลูก ความเพียรพยายามของพวกเรานั้นแตกต่างไปและรางวัลของพวกเราก็ก
แตกต่างไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นเป้าหมายนี้เช่นกันนั้นแตกต่างไป ฉันต้องไม่มีเป้าหมายของการกลับมาเป็นดวงวิญญาณ
บริสุทธิ์และกลายเป็นพระเจ้า ไม่ใช่ฉันต้องมีโยคะกับพระเจ้าและกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณไม่ได้
กลายเป็นพระเจ้า

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาได้มาเพื่อรับบริจาจากลูก ให้บริจาชยะเก่าๆทั้งหมดที่ลูกมีแล้วลูกจะกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์
- คำถาม:** อะไรคือศรีมัทของพ่อสำหรับลูกๆ ผู้ที่จะไปสู่โลกแห่งบุญ บริสุทธิ์?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะไปสู่โลกแห่งบุญ บริสุทธิ์ ให้ตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากทุกคน ละทิ้งกิเลสทั้งห้า ให้นั่งบนกองไฟของความรู้ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ จงกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะมาเป็นดวงวิญญาณบุญ บริสุทธิ์และไปสู่โลกแห่งบุญ บริสุทธิ์ ให้ดูดซับความรู้และโยคะและสร้างอุปนิสัยของลูกให้สูงส่ง ให้ทำข้อตกลงที่แท้จริงกับพ่อ พ่อไม่ได้เอาสิ่งใดจากลูก เพียงแต่ท่านได้แสดงให้เห็นหนทางที่จะตัดความผูกพันยึดมั่นของลูก จงอุทิศทุกสิ่งให้กับพ่อด้วยสติปัญญาของลูก
- เพลง:** พาเราออกไปไกลจากโลกของบาปนี้ ไปสู่สถานที่ที่พักผ่อนและสบาย...

โอมชานติ ผู้คนของโลกนั้น คือผู้คนของอาณาจักรของราวันที่เรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จงมา! พาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์นั่นคือโลกบุญ” ผู้ที่ประพันธ์เพลงเหล่านั้นไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเรียกหา: พาเราออกไปจากอาณาจักรของราวันไปสู่อาณาจักรของราม อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้พิจารณาตนเองว่าไม่บริสุทธิ์ พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ ของท่านโดยส่วนตัว ท่านกำลังให้ศรีมัทกับลูกเพื่อที่จะพาลูกไปสู่อาณาจักรของรามและทำให้ลูกสูงส่ง กล่าวว่ “พระเจ้าพูด” ไม่ใช่ “พระเจ้ารามพูด” สามของสี่ดาไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า พระเจ้าไม่มีตัวตน มีสามโลก-โลกที่ไม่มีตัวตน โลกที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนกับลูกๆ ที่ไม่มีตัวตน (ดวงวิญญาณ) เวลานั้นบาบาได้มาเพื่อให้โชคอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูกและเพื่อทำลูกให้เป็นดวงวิญญาณบุญบริสุทธิ์ อาณาจักรของรามหมายถึงกลางวันและอาณาจักรของราวันหมายถึงกลางคืน ความไม่รู้หรือความเลื่อมใสศรัทธา: ไม่มีใครเข้าใจประเด็นเหล่านี้ แม้กระทั่งในบรรดาลูกๆ น้อยคนมากที่จะเข้าใจ สติปัญญาที่บริสุทธิ์จำเป็นสำหรับความรู้นี้ ประเด็นหลักคือการจดจำรำลึกถึง สิ่งที่ดีได้รับการจดจำเสมอ บุญอะไรที่ลูกต้องทำ? จงอุทิศชยะทั้งหมดที่ลูกมีให้แก่พ่อ เมื่อคนตาย เสื้อผ้าและเครื่องนอนทั้งหมดของเขาถูกยกให้แก่พระบรมหิณ พวกเขาเป็นบรมหิณชนิดเฉพาะกิจ เวลานั้นบาบาจะมาเพื่อรับบริจาจากลูก โลกเก่านี้และร่างเก่าของลูกได้เสื่อมโทรม แล้วในเวลานี้ จงมอบสิ่งเหล่านั้นแก่พ่อและตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกกับสิ่งเหล่านั้น แม้ว่าลูกอาจจะจะมี 10-20 พันล้านรูปี พ่อพูด: จงเอาสติปัญญาของลูกออกจากสิ่งนั้น ลูกจะได้รับทุกสิ่งในโลกใหม่เป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น นี่เป็นการต่อรองที่ดี! พ่อพูด ผู้ที่พ่อเข้ามานั้นได้ต่อรองทุกสิ่ง เวลานั้นมองดูว่าเขาได้รับอาณาจักรและโชคมากเพียงใดเป็นการตอบแทน กุมาริไม่ต้องให้สิ่งใด ลูกชายได้รับมรดกและดังนั้นพวกเขาจึงมีความซาบซึ้งในการเป็นเจ้าของสมบัตินั้น ทุกวันนี้ผู้ชายไม่ได้ทำให้ภรรยาของเขาเป็นหุ้นส่วนครึ่งหนึ่งของเขา พวกเขาแยกทุกสิ่งให้แก่ลูกๆ ของเขาแทน หากสามิตาย ไม่มีผู้ใดที่จะถามถึงภรรยา ที่นั่นเช่นกันลูกๆ ได้รับมรดกเต็มๆจากพ่อ ที่นั่นไม่มีเรื่องเป็นชายหรือหญิง ลูกทั้งหมดมีสิทธิ์ในมรดก ผู้เป็นแม่และกุมาริมีสิทธิ์มากกว่าเพราะกุมาริไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับมรดกของพ่อทางโลกของเขา ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือกุมารและกุมาริ ลูกได้รับมรดกมากมายอย่างมากจากพ่อ มีเรื่องราวของพระราชินีที่ถามลูกสาวทั้งหมดของเธาว่ “ใครกำลังให้อาหารแก่ลูก? ลูกสาวคนหนึ่งของเธอตอบว่าเธอกำลังรับประทานจากโชคของเธอเอง ดังนั้นพระราชินีจึงขับไล่เธอออกไป เธอกลับมั่งคั่งยิ่งกว่าพ่อของเธอ เธอได้เชิญพ่อของเธอมาที่งานเลี้ยงและกล่าวว่า “เดี๋ยวนี้ดูซิว่าฉันกำลังรับประทานอาหารของใคร!” ดังนั้นพ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกๆ ลูกทั้งหมดกำลังสร้างโชคของลูกเอง ในเดลีพวกเขามีสนามที่เรียกว่าสนามรามลีลา (Ram-Lila) (สนามที่มีกิจกรรมของรามเกิดขึ้น) ในความเป็นจริงสนามนั้นควรได้รับชื่อว่าราวันลีลา (Ravan Lila) เพราะกิจกรรมของราวันกำลังเกิดขึ้นทั่วทั้งโลก ลูกควรเข้าสนามรามลีลานั้นและแสดงรูปภาพที่นั่น ด้านหนึ่งควรมีภาพของรามและข้างใต้เป็นภาพที่ใหญ่โตของราวัน ควรมีภาพใหญ่ของวงจรวจรโลกและท่ามกลางภาพเหล่านั้น ลูกควรเขียนว่า: นี่คือนาฬิกาจักรของรามและนี่คือนาฬิกาจักรของราวัน แล้วพวกเขาจะเข้าใจอย่างง่ายดาย เห็นไหมว่าเหล่าเทพได้รับการสรรเสริญมากเพียงใด เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมทั้งหมด 16 องค์สมบูรณ์เต็ม.. สำหรับครึ่งหนึ่งของวงจรมีอาณาจักรยุคเหล็กที่เลวทรามต่ำช้าของราวัน ทั้งหมดถูกรวมไว้ในนั้น เวลานั้นรามเท่านั้นที่สามารถบดขยี้อาณาจักรของราวัน ในเวลานี้ไม่มีกิจกรรมที่สูงส่งใดของราม มีแต่กิจกรรมของราวันเท่านั้นทั่วทั้งโลก กิจกรรมของรามคงอยู่ในยุคทอง อย่างไรก็ตามพวกเขาทั้งหมดพิจารณาตัวเขาเองชาญฉลาด พวกเขาให้สมญาศรี ศรี กับตัวเอง แต่สมญานั้นเป็นของพ่อสูงสุด ดวง

วิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ที่แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรจากท่าน เวลาที่บาบาได้มาปลดปล่อย
ลูกจากความมืดมิดของความเลื่อมใสศรัทธาและพาลูกมาสู่แสงสว่าง ผู้ที่มีความรู้และโยคะจะมีอุปนิสัยที่สูงส่ง ผู้ที่มี
ลักษณะปีศาจไม่สามารถให้คุณประโยชน์แก่ผู้ใด เข้าใจได้ในทันทีไม่ว่าใครมีลักษณะเช่นปีศาจหรือคุณสมบัติที่สูงส่ง
หรือไม่ ยังไม่มีผู้ใดเพียบพร้อม ลูกกำลังจะเป็นเช่นนั้นในเวลานี้ บาบาคือผู้ประทาน ดังนั้นท่านจะเอาสิ่งใดจากลูก? สิ่งใด
ก็ตามที่ท่านเอามาใช้เพื่อรับใช้ลูก บาบาได้ทำให้ผู้นี้อุทิศตนด้วยเช่นกัน เตาเผาต้องถูกสร้างขึ้นเพื่อหล่อเลี้ยงลูกๆ ผู้คน
มากมายจะได้รับการหล่อเลี้ยง โดยไม่มีเงินได้อย่างไร? เริ่มแรกบาบาทำให้ผู้นี้อุทิศตน แล้วท่านยังทำให้ผู้ที่เข้าร่วมใน
ภายหลังอุทิศตนด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนสามารถมีสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง หลายคนได้จากไป ทุกคนที่
ออกจากเตาเผานั้นเข้มแข็งต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ (เรื่องราวเกี่ยวกับลูกแมวในเตาเผา) บา
บากำลังพาลูกไปสู่โลกแห่งบุญบริสุทธิ์ ท่านเพียงแต่กล่าว: จงละทิ้งกิเลสทั้งห้า พ่อจะทำให้ลูกเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง
หลายๆคนได้นิimitของบราห์มาบาบาในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขาเขียนจากบ้านของพวกเขาว่า “บาบา ฉันเป็นของท่าน ทุก
สิ่งของฉันคือของท่าน” บาบาไม่ได้เอาสิ่งใด บาบากล่าวว่า: จงเก็บทุกสิ่งไว้กับลูก เมื่อลูกสร้างบ้านที่นี้ บางคนถามว่า
“ท่านได้เงินจากที่ใด?” โอ แต่บาบามีลูกๆ มากมาย! ลูกได้ยื่นชื่อของประชาบิดาบราห์มา (พ่อของปวงประชา) มิใช่หรือ?
บาบากล่าวว่า: เพียงแต่จัดความผูกพันยึดมั่นของลูก เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน จดจำบาบา! พระเจ้ากำลังสอนเรา ดังนั้น
ปรอทของความสุขของเราควรคงอยู่สูง ลักษมีและนารายณ์ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นเทพ
พระเจ้าไม่ได้มีเทวี นี่คือการเดินที่ละเอียดอ่อนอย่างมาก ไม่มีผู้ใดสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ถ้าไม่ได้มาที่นี่ด้วยตนเอง
ผู้คนร้องเพลงว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” แต่เนื่องจากไม่มีความรู้ พวกเขาจึงร้องคำสรรเสริญนี้เบื้องหน้าลักษมีและ
นารายณ์ หนุมานหรือคเณศ อ้า! แต่พวกเขาคือผู้ที่มีตัวตน เพราะฉะนั้นลูกๆ ของเขาเองเท่านั้นที่จะเรียกพวกเขาว่าแม่
และพ่อ ลูกไม่ใช่ลูกของเขา! ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวัน บราห์มานี้คือแม่ด้วยเช่นกัน บาบาพูดว่า: ลูกคือลูกของพ่อผ่าน
เขา อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องมีแม่เพื่อดูแลผู้เป็นแม่และกุมาร ดังนั้นบีเคส์สวตีคือลูกสาวที่ได้รับการอุปถัมภ์ เหล่านี้คือ
ประเด็นที่ลึกล้ำอย่างมาก! ความรู้ที่บาบาให้ท่านไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ใดๆ คัมภีร์หลักหนึ่งของบารัตคือกิตะ คัมภีร์นั้นกล่าวถึง
จุดของความรู้เพื่อศึกษาเท่านั้น ในนั้นไม่มีการเอ่ยถึงกิจกรรมที่สูงส่งใดๆ ลูกได้รับสถานภาพด้วยความรู้ บาบาคือนัก
มายากล ลูกร้องเพลงว่า “ท่านคือพ่อค้าเพชรและนักมายากล” อาภรณ์ของลูกกำลังได้รับการเติมเต็มเพื่อสวรรค์ นิimitได้
รับในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยแต่ไม่มีประโยชน์ใดจากนิimitเหล่านั้น มีคำกล่าวว่าหากลูกศึกษาเล่าเรียน ลูกจะ
กลายเป็นนาย ด้วยการมีนิimitเห็นคนบางคน ลูกจะเป็นเหมือนบุคคลนั้นไหม? พ่อประทานนิimitแก่ลูก รูปปั้นหินไม่
สามารถประทานนิimitแก่ลูก ผู้คนที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังจึงมีความรู้สึกรักที่บริสุทธิ์ พ่อให้ผลตอบแทนสำหรับ
สิ่งนั้นแก่พวกเขา อย่างไรก็ตามทุกคนต้องกลับมาหาโมประธาน มีราได้นิimitแต่เธอไม่มีความรู้ใดๆ มนุษย์กลับมาหาโม
ประธานลงวันแล้ววันเล่า ในเวลานี้มนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ พวกเขาร้องเพลงว่า “พาเราไปสู่สถานที่ซึ่งพวกเราสามารถมี
ประสบการณ์ของความสุขและความสบายเถิด” ลูกๆ ชาวบารัตมีความสุขอย่างมากในยุคทอง ชื่อของยุคทองนั้นโด่งดัง
อย่างมาก ยุคทองเคยเกิดขึ้นในบารัตแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าบารัตนั้นโบราณ บารัตเคยเป็นสวรรค์ ไม่มีศาสนา
อื่นใดที่นั่น เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายเรื่องราวเหล่านี้ทั้งหมด เวลานี้ให้ลูกๆ กุมารและกุมารีทั้งหมดเป็นชราวันกุมารและ
ชราวันกุมารี (ลูกชายผู้ที่พาพ่อแม่ตามบอดไปจาริกแสวงบุญโดยใช้คานหามแบกพ่อแม่และแม่ไป) เวลานี้ลูกทำให้ทุกคนนั่ง
บนตาชั่งของความรู้ ลูกต้องให้ความรู้แก่เพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดของลูกและยกระดับพวกเขา คู่แต่งงานมากมายมาหาบา
บาด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านั้นพวกเขาจะมีกำลังใจซื้อมือที่ผูกโดยบราห์มินทางโลก เวลานี้ลูกๆ บราห์มินทางจิตตัดเส้นด้าย
ของกองไฟของตัณหาจะ เมื่อพวกเขามาเบื้องหน้าบาบา บาบาถามพวกเขาว่าลูกจะมาสวรรค์ไหม? บางคนพูดว่า “นี่คือ
สวรรค์สำหรับเรา” โอ แต่นี่คือสวรรค์ชั่วคราว พ่อจะให้สวรรค์แก่ลูก 21 ชาติเกิด แต่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ก่อน พวกเขา
อ่อนแอในประเด็นเดียนนี้ โอ แต่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า ให้นั่งบนกองไฟของความรู้ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ไม่ช้าไม่
นานผู้เป็นแม่ก็มา อย่างไรก็ตามบางคนพูดว่า “ฉันจะทำให้สามีของฉัน ผู้เป็นเจ้าของฉัน ชุ่มฉ่ำได้อย่างไร?” หากลูกเป็น
ของบาบา ลูกต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว เวลานี้บาบาได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เป็นสิ่งดีที่จะกลับ
มาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: อย่าเป็นผู้ที่ประณามวงศ์สกุล พ่อทางร่างแม่ตบตีลูก ในขณะที่ผู้เป็นแม่จะอ่อนหวาน ลูกต้องมี
เมตตาและอ่อนหวานอย่างมาก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกได้ประณามพ่อมากมาย เวลานี้พ่อยกระดับผู้ที่ประณามพ่อ พ่อรู้ว่านี่
เป็นสภาพของลูกเพราะลูกทำตามคำแนะนำของราวัน วินาทีใดก็ตามที่ผ่านไปคือละคร อย่างไรก็ตามในอนาคตอยู่อย่าง
ระมัดระวังที่จะไม่ทำให้ปัญญาของลูกเสียหาย ลูกทั้งหมดต้องสร้างปวงประชาของตนเอง ลูกต้องสร้างทายาทด้วยเช่นกัน
ลูกไม่ควรขาดมุรลี ลูกไม่ควรพลาดจุดใด หากบาบาพูดเพชรพลอยของความรู้ที่ดีมากและลูกไม่ได้ยิน แล้วลูกจะสร้างสม
ความรู้เหล่านั้นได้อย่างไร? นักเรียนประจำจะไม่เคยขาดมุรลี ลูกควรพยายามศึกษามุรลีทุกวัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ระมัดระวังอย่างมากๆ ที่ลูกไม่ทำให้บัญชีของลูกเสียหาย อย่าเป็นผู้ที่ประณามวงศ์สกุล ศึกษาความรู้ทุกวัน อย่าได้ขาดเรียน

2. จงเป็นขราวันกุมารและกุมารีและทำให้ทุกคนสามารถนั่งบนตาชั่งของความรู้ ให้ความรู้แก่เพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก และนำคุณประโยชน์มาให้แก่พวกเขา

พร: ขอให้ลูกเป็นราชาโยคีและควบคุมจิตใจของลูกด้วยการตระหนักรู้ถึงอาชีพการงานของลูก ในอภิมฤตเวลาและเป็นครั้งคราวตลอดทั้งวัน ให้นำเอาอาชีพการงานของลูกเข้าสู่การตระหนักรู้ของลูกว่า: ฉันเป็นราชาโยคี คงอยู่บนที่นั่งของการเป็นราชาโยคี ราชาโยคีหมายถึงราชาผู้มีพลังการควบคุมและพลังการปกครอง เขาสามารถควบคุมจิตใจของเขาใน 1 วินาที เขาไม่สามารถทำให้ความคิดคำพูดหรือการกระทำของเขาสูญเปล่า ถ้าลูกมีความสูญเปล่าโดยขัดกับความปรารถนาของลูกเอง ลูกจะไม่ได้ชื่อว่าเต็มเปี่ยมด้วยความรู้หรือเป็นราชา

คติพจน์: ผู้ที่ปกครองตัวพวกเขาเองคือผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองอย่างแท้จริง ผู้เป็นนายของตัวพวกเขาเอง

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซวารีจ

มีการให้ชื่อมากมายต่อความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้

มีการให้ชื่อมากมายแก่ความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ บ้างพูดว่าความรู้นี้คือน้ำทิพย์ บ้างพูดว่าความรู้นี้คือน้ำมัน กฎนานาคได้พูดว่า: ผู้เป็นครูได้ให้น้ำมันของความรู้ บ้างได้พูดว่าความรู้นี้คือน้ำฝนที่ประพรม เพราะทั้งโลกกลับมาสดชื่นและเขียวชอุ่มด้วยความรู้นี้ มนุษย์ทาโมประจักษ์ทั้งหมดกลับมาเป็นมนุษย์ที่สาโทกุณี และความมืดถูกขจัดออกไปด้วยน้ำมันของความรู้ ความรู้นี้ก็เรียกด้วยเช่นกันว่าเป็นน้ำทิพย์ ที่ด้วยน้ำทิพย์นี้ผู้คนผู้ที่กำลังเผาไหม้อยู่ในไฟของกิเลสทั้ง 5 ได้รับการทำให้เยือกเย็นลง ในกิตะพระเจ้าพูดอย่างชัดเจนว่า: ผู้ที่เต็มไปด้วยต้นหนาราคะและความโกรธ... อันดับแรกคือต้นหนาราคะซึ่งเป็นเมล็ดหลักของกิเลสทั้ง 5 เพราะสิ่งนั้นเป็นเมล็ด ต้นไม้ของความโกรธ ความละโมภ ความผูกพันยึดมั่นและความหลงทะนงตนเติบโตจากสิ่งนั้นและทำให้สติปัญญาของมนุษย์คดโกง เมื่อสติปัญญาเดียวกันเหล่านั้นซึมซับความรู้ เมื่อความรู้นี้ได้รับการซึมซับอย่างสมบูรณ์โดยสติปัญญาเหล่านั้น เมล็ดของกิเลสถูกทำลาย อย่างไรก็ตามชั้นยาสซีคิดว่าเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะควบคุมกิเลส ชั้นยาสซีไม่ได้มีความรู้นี้ ดังนั้นพวกเขาจะให้การสอนเหล่านั้นได้อย่างไร พวกเขาเพียงถามพวกเขาเพียงขอให้ผู้คนอยู่ภายในกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของพวกเขา แต่อะไรคือกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตที่แท้จริง กฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตเหล่านั้นเวลานี้ถูกทำลาย กฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของเหล่าเทพของยุคทองและยุคเงินอยู่ที่ไหน ใครคือผู้ที่เคยอยู่ในครวเรือนและเป็นครวเรือนที่ปราศจากกิเลส กฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่แท้จริงนั้นเวลานี้อยู่ที่ไหน ทุกวันนี้พวกเขาทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของกิเลสที่ผิด และพวกเขาเพียงสอนกันและกันให้ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของพวกเขา อะไรคือหน้าที่แรกของมนุษย์ ไม่มีใครรู้อย่างนี้ พวกเขาเพียงได้รับการบอกให้ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิต แต่พวกเขาก็ไม่แม้จะรู้ว่ากฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตอันดับแรกคืออะไร กฎเกณฑ์ระเบียบวินัยการใช้ชีวิตอันดับแรกคือการอยู่อย่างปราศจากกิเลส ถ้าผู้คนได้รับการถามว่าพวกเขากำลังทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตหรือไม่ เขาจะพูดว่าพวกเขาไม่มีความกล้าหาญที่จะอยู่อย่างปราศจากกิเลสในโลกยุคหลักของโลกวันนี้ เพียงโดยการพูดว่า “ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตและกลับมาปราศจากกิเลส” ไม่ได้หมายความว่าพวกเขากลับมาปราศจากกิเลส เพื่อที่จะปราศจากกิเลส ก่อนอื่นใดลูกต้องจบสิ้นเมล็ดของกิเลสทั้ง 5 ด้วยดาบของความรู้ เพียงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย อังชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ปลุกฝังนิสัยของการจดจำระลึกถึงพ่อและลูกจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขและมีความสุขซึ่งตลอดเวลาและพฤติกรรมของลูกจะได้รับการแก้ไขปรับปรุง
- คำถาม:** ขณะที่ดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ ลูกๆบางคนได้กลายเป็นผู้ทรยศอย่างไร?
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ที่ ในด้านหนึ่งดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้และอีกด้านหนึ่งมีกิจกรรมที่สกปรกนั่นคือผู้ที่มีกิจกรรมที่เป็นปีศาจร้ายและทำให้งานรับใช้เสียไป ผู้ที่ไม่ได้แก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของพวกเขาแม้ภายหลังจากที่เป็นของพระเจ้า ผู้ที่พูดถึงเกี่ยวกับสิ่งต่างๆของมายาในหมู่ของพวกเขาและ ผู้ที่เป็นต้นเหตุของความทุกข์ให้แก่กันและกันคือผู้ทรยศ บาบาสพูดว่า: ลูกๆลูกได้มาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากปีศาจร้ายเป็นเหล่าเทพ ดังนั้นจงพูดความรู้ในหมู่ของลูกเอง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและขจัดอุปนิสัยที่เป็นปีศาจร้ายอะไรก็ตามที่ลูกมีในตัวของคุณเองออกไป ทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์และสะอาด
- เพลง:** ฉันได้มาจากการปลุกโชคของฉัน...

โอมซานติ ลูกๆได้ยินเพลงนั้นและลูกๆก็ได้ร้องเพลงนั้น ใครก็ตามที่ไปโรงเรียนจะรักษาโชคของเขาไว้ในสติปัญญาของเขาและตระหนักว่าเขาจะสอบผ่านการสอบแต่ละประเภท เขามีเป้าหมายและวัตถุประสงค์แห่งโชคนั้นอยู่ในสติปัญญาของเขา เวลาลูกๆรู้ว่าลูกนั้นได้รับเอาโลกใหม่ไว้ในโชคของลูกเรียบร้อยแล้ว เราได้นำมาซึ่งโชคในการประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้สร้างโลกใหม่ไว้กับเราเรียบร้อยแล้ว มรดกอะไร? มรดกของการเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพนั้นคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ท่านนำลูกไปจากอาณาจักรที่เลวทรามต่ำช้าของราวัน นี่คือการอาณาจักรของราวันที่คดโกง ผู้ที่คดโกงเป็นผู้ที่เกิดจากกิเลสและผู้ที่ยั้งแวงในกิเลสเรียกว่าคดโกง พระเจ้าพูดว่า: ตัณหาหรือคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องเอาชนะสิ่งนั้น เพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่ง บารัตคดโกงและบารัตจะกลับมาสูงส่ง เสื้อผ้าที่ไม่บริสุทธิ์สกปรกเรียกว่าคดโกง ไม่มีผู้มีชีวิตที่คดโกงได้เลยในยุคทองเพราะไม่มีอาณาจักรของมายาใดเลยที่นั่น ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ทุกคนมีกิเลสทั้ง 5 อยู่ในเขา ถ้าอาณาจักรของราวันได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาก็จะได้เผ่าพันธุ์ของราวัน ณ ที่นั่นด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นั่นพวกเขานั้นสูงส่งในโลกที่เลวทรามต่ำช้าเมื่อใครบางคนอยู่ในตำแหน่งที่สูงทุกคนยอมรับเขา ตัวอย่างเช่นชั้นยาสีอยู่ในตำแหน่งที่ดีมากและดังนั้นทุกคนยอมรับพวกเขาเพราะพวกเขากลับมาบริสุทธิ์และเหตุนี้เองทุกคนจึงคิดว่าพวกเขาดี แม้รัฐบาลเชื่อว่าชั้นยาสีดีกว่าพวกเขา พวกเขาแม้ทำให้ชั้นยาสีที่เป็นราชครูของพวกเขา(ครูของผู้ปกครองนั้น) ไม่มีการเอ่ยถึงครูในยุคทองเลย ครูคือใครบางคนผู้ที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พวกเขาได้แต่งเรื่องราวขึ้นในคัมภีร์ ราชานากได้กักขังผู้ที่ไม่ได้มีความรู้ของธาตุบราห์มาหรือของราชาโยคะ เมื่อเขาได้รับความรู้ของราชาโยคะ เขาได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที “เลวทรามต่ำช้า”ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่ยอมรับสินบนเท่านั้น ไม่ พ่อพูดว่า: มนุษย์ทั้งหมดคดโกงเพราะร่างกายของทุกคนนั้นถูกสร้างขึ้นมาจากกิเลส ร่างกายของลูกได้ถูกสร้างขึ้นด้วยกิเลสด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเวลานี้พิจารณาตัวของลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและลูกเป็นของพ่อและปล่อยวางสำนึกของการเป็นร่าง เหตุนี้เองลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกคือลูกๆของพระเจ้า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ทำให้ลูกดวงวิญญาณเป็นของท่าน เหล่านี้คือเรื่องราวที่ลึกล้ำอย่างมาก เราดวงวิญญาณได้กลายเป็นราชวงศ์ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณพูดว่า “บาบา!” ในยุคทองดวงวิญญาณจะไม่พูดว่า “บาบา” ต่อดวงวิญญาณสูงสุด ที่นั่นผู้มีชีวิตจะพูดว่า “บาบา” ต่อผู้มีชีวิต ลูกคือผู้มีชีวิต เวลานั้นบาบาได้บอกลูกให้มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและให้ลูกจดจำดวงวิญญาณสูงสุด การเกิดของลูกบราห์มคือการเกิดที่สูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมด ดวงวิญญาณพูดว่า “เวลานี้ฉันได้กลายเป็นลูกของท่าน” ลูกไม่ได้ออกมาจากครรภ์ ลูกได้กลายเป็นของท่านด้วยการตระหนักรู้จักท่าน “ชีพบาบา ฉันเป็นของท่านและจะทำตามการชี้นำของท่าน” เหล่านี้เป็นเรื่องราวที่ละเอียดอ่อนมาก บาบาได้พูดว่า: เมื่อลูกมาหาบาบา จงมีศรัทธาว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบาบา ดวงวิญญาณไม่มีตัวตนและชีพบาบาไม่มีตัวตนด้วย เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงชีพบาบาเท่านั้นที่บาปจะถูกเผาไป ถ้าลูกไม่ได้จดจำท่าน ลูกก็กลับมาคดโกง นี่คือการที่สำคัญอย่างมาก แต่ลูกๆลืมว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในตักของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพราะด้วยการลืม ลูกไม่ได้มีความสุขซึ่งหรือความสุขนั้น ถ้าลูกสร้างสมนิสัยของการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีลูกสาวมากมายในต่างแดน พวกเขานั้นไม่ได้อยู่เบื้องหน้าพ่อด้วยตนเองแต่พวกเขายังคงจดจำบาบา ลูกต้องจดจำบาบาด้วยความรักอย่างมากเช่น

เดียวกับที่เจ้าสาวจดจำเจ้าบ่าวของเธอด้วยความรักอย่างมาก เมื่อเธอไม่ได้รับจดหมายจากเขา เธอก็รู้สึกทุกข์ระทมอย่างมาก ลูกผู้เป็นเจ้าสาวได้พบเจ้าบ่าวหลังจากที่ได้สะดุดพลาดพลั่งไปอย่างมากและดังนั้นลูกก็ควรที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่ดีมาก พฤติกรรมของลูกเช่นกันต้องดีมาก ลำคอของผู้ที่มีพฤติกรรมที่เป็นปีศาจร้ายก็ติดขัด บาบาสามารถเข้าใจกิจกรรมของบางคนว่าเขาไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงและเหตุนี้เองที่เขาจะไม่สามารถสร้างสมสิ่งใด ถ้าบางคนไม่สามารถทำงานรับใช้ เขาไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ก่อนอื่นใดเป็นของพ่อ ก่อนอื่นใดลูกต้องกลายเป็นปีศาจ ปีศาจจะจดจำชีพบาบาอย่างแน่นอนเพราะลูกจะต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากปู่ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่ควรมีใครคิดว่าเพราะลูกได้รับประทานโบ๊ทที่ได้ยกให้แก่บาบา โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับท่าน ไม่เลย นั่นเป็นเพียงการรับประทานอาหารที่บริสุทธิ์เท่านั้น อย่างไรก็ตามถ้าลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามนั้น ลูกก็ไม่ได้ทำสิ่งใด เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ความบริสุทธิ์นั้นคืออันดับแรก ดวงวิญญาณจำเป็นจะต้องมีพลังโยคะเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการอาบน้ำเพราะเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถพูดว่าเครื่องเพชรพลอยนั้นเป็นสิ่งที่ปลอมและทองเป็นสิ่งที่แท้จริง ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าดวงวิญญาณบริสุทธิ์แต่ร่างกาย (เครื่องเพชรพลอย) นั้นหลอกลวง และเชื่อว่าพวกเขากำลังทำความสะอาดร่างกายนั้น แต่ไม่ใช่! หากดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ร่างกายของเขาก็จะบริสุทธิ์ ไม่ได้มีแม้ชีวิตเดียวที่สูงส่งณที่นี้ ลูกจะไม่พูดเช่นนี้ในยุคทอง ที่นั่นพวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ถ้าเครื่องแต่งกายไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เป็นไปไม่ได้ที่ทองจะเป็นสิ่งที่แท้จริงและเครื่องเพชรพลอยจะเป็นสิ่งที่ปลอม ลูกต้องอธิบายอย่างชัดเจนมากกว่าในเวลาที่ไม่ม่มีแม่ผู้เดียวที่สูงส่ง พวกเขาเหล่านั้นไม่ได้รู้จักพ่อและพวกเขาก็ไม่ได้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าเป็นผู้ที่ยากจนเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่แฝงตัวที่ประกาศสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรของพวกเขา ทุกคนจะถูกทำลาย ความรู้นี้เป็นไปสำหรับบาร์ต บาบาสพูดว่า: ให้ความรู้แก่ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาของฉัน ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นผู้กราบไหว้ชีวาหรือเป็นผู้กราบไหว้บูชาของเหล่าเทพก็ตาม บ้างแม่ได้ถ่ายโอนไปสู่ศาสนาอื่น พวกเขาจะปรากฏตัวจากที่นั่นด้วยสิ่งหลักที่นั่นคือความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ได้ทำให้ผู้คนเหล่านั้นเป็นครูของพวกเขาและก้มลงต่อพวกเขา ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นบริสุทธิ์เสมอ ลูกไม่สามารถเรียกผู้คนเหล่านั้นว่าปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิงได้ ค่ายกย่องของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นแยกห่างออกจากค่ายกย่องของเหล่าเทพ ค่ายกย่องของเหล่าเทพคือ “ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง” และแล้วพวกเขาก็ต้องกลับมาเติมไปด้วยกิเลสอย่างแน่นอน สร้างสมสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของลูกและแล้วอธิบายให้แก่ผู้อื่น ยาดาวาสและพรราวาส... ราชานเป็นเช่นไร ปวงประชาเป็นเช่นนั้น ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย มีเสียงร้องของชัยชนะสำหรับกองทัพพันดาวาส แต่สิ่งนั้นแฝงตัว ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงว่าพันดาวาสหลอมละลายไปบนภูเขา พวกเขาได้พูดว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากได้เกิดขึ้น แต่แท้จริงแล้วไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากใดเลย พระเจ้าแห่งกิตะพูดว่า: ฉันก่อตั้งศาสนา ฉันได้มาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อสร้างอาณาจักรที่บริสุทธิ์ ฉันได้มาเพื่อสอนราชาโยคะ มีการสอนราชา โยคะที่นิทรศการด้วย ทุกสิ่งของลูกนั้นขึ้นอยู่กับวิธีที่ลูกอธิบาย บาบาสได้บอกลูกให้ทำรูปภาพว่าเรามีชีวิตอย่างไรในขณะที่ปฏิบัติราชาโยคะ ขอให้รูปภาพของชีพบาบาอยู่ข้างบน เรากำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาและทำตามการขึ้นาของท่าน ท่านคือศรีศรียูธราและกำลังทำให้เราสูงส่ง แท้จริงแล้วสมญา “ศรี ศรี” เป็นของท่าน เหตุใดบาร์ตจึงได้ตกต่ำลงอย่างมาก สิ่งหลักเป็นเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกันและพิจารณาว่าตัวพวกเขาเองเป็นพระเจ้าด้วย ลูกรู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวคือสัตกูรู นี่คือสถานที่เกิดของท่าน เพียงพ่อเท่านั้นมาบอกเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงและพาเรือของลูกข้ามฟากไป พ่อพูดว่า: ลูกเรียกพ่อผู้เดียวว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อเท่านั้นที่จะต้องพาทุกคนกลับไป นี่เป็นเวลาของการชำระสะสาง เมื่อทุกคนสะสางบัญชีกรรมของพวกเขาและกลับบ้าน ทุกคนพูดว่าควรมีบาร์ตใหม่และเดल्लीใหม่ อย่างไรก็ตามบาร์ตใหม่นั้นเคยเป็นสวรรค์ เวลานั้นเป็นนรก ผู้คนนั้นเฝ้าแต่กลับมาเลวทรามต่ำช้า เรื่องราวเหล่านี้จะต้องเป็นที่เข้าใจและอธิบายให้แก่ผู้อื่น ไม่มีใครรู้ถึงรูปของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ถึงแม้ว่าพวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือลูกๆของดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจำเป็นจะต้องมีความรู้ พ่อมีความรู้ ดวงวิญญาณไม่ได้มีความรู้ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับว่าดวงวิญญาณใช้ชาติเกิดใหม่มากเท่าไร? ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่ใด? และดวงวิญญาณได้มาที่นี้ได้อย่างไร? และดวงวิญญาณเหล่านั้นได้กลับมาไม่มีความสุขอย่างไร? ลูกรู้ว่บาบาได้มาเพื่อทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นคุณธรรมที่สูงส่งเหล่านั้นจึงเป็นที่ต้องการด้วย ฉันกำลังกลายเป็นเทพ ดังนั้นฉันต้องไม่มีข้อบกพร่องใดๆ มิฉะนั้นจะมีการลงโทษหนึ่งร้อยเท่า ถ้าใครทำสัญญาของความบริสุทธิ์และแล้วกระทำผิด เขาจะกลับมาไม่บริสุทธิ์หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ แทนการทำงานรับใช้เขายังทำให้งานรับใช้เสียไปมากขึ้น เหตุนี้เองสถานภาพจึงถูกทำลาย สอนทนาความรู้ในหมู่ลูกเองเสมอ เราได้มาหาบาบาเพื่อเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ นั่นคือจากมนุษย์เป็นเทพและเพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ เพียงบอกสิ่งเดียวนี้ให้แก่กันและกัน ไม่มีใครรู้ถึงรูปของดวงวิญญาณหรือของดวงวิญญาณสูงสุด ถึงแม้พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือลูกของดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามจะต้องมีความรู้และ

คุณธรรม ผู้ที่พูดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆของมายาและผู้ที่เป็นต้นเหตุแห่งความทุกข์แก่ผู้อื่นเป็นผู้ทรยศ ได้มีการแสดงไว้ว่า ปิตาจารย์นั้นได้รับน้ำทิพย์ของความรู้เพื่อดื่มและแล้วเมื่อพวกเขาออกไปข้างนอกพวกเขาได้กระทำกิจกรรมที่สกปรก มีมากมายผู้ที่เฝ้าแต่ดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้และเฝ้าแต่ทำให้งานรับใช้เสียไปด้วย แท้จริงแล้วลูกทั้งหมดคือกุมารและมีวัดต่างๆที่สร้างแก่กึ่งกุมาร วัดดิลวาลาคืออนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำของลูก ในหมู่ลูกด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยความยากลำบาก สติปัญญาจะต้องสะอาดอย่างมาก เวลานี้ลูกเป็นของครอบครัวพระเจ้า ดังนั้นเพียงพิจารณาว่าพฤติกรรมของลูกนั้นควรจะมีมากเพียงใด เพื่อที่ว่าผู้คนสามารถเชื่อได้ว่าลูกได้รับศรีมัทอย่างแท้จริง เพียงเมื่อลูกได้กลายเป็นผู้ที่สูงส่งมากที่สุดที่นี่ ลูกจึงได้รับสถานภาพที่นั่นได้ จงกลับมาสูงส่งที่นี่ ขณะที่อยู่ที่บ้านและอยู่กับครอบครัว จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ถึงแม้ว่าลูกได้รับประทานอาหารที่บริสุทธิ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างแน่อนสำหรับการจดจำระลึกถึงเพื่อทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่งและบาปของลูกถูกเผาไป
2. เวลานี้ลูกจะต้องกลับบ้านในเวลาของการชำระสะสางนี้ ชำระสะสางบัญญัติกรรมเก่าของลูกทั้งหมด เพียงพูดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆของความรู้ในบรรดาลูกๆ อย่าได้พูดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ของมายา

พร: พร: ขอให้ลูกบริสุทธิ์สมบูรณ์และเปิดเผยคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินด้วยความสูงส่งของความบริสุทธิ์

ความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์คือคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มิน จากใบหน้าและกิจกรรมของลูกของราชวงศ์ที่สูงศักดิ์ ลูกสามารถบอกได้ว่าเขามาจากสกุลที่สูงศักดิ์ ในทำนองเดียวกัน ชีวิตบราห์มินเป็นที่รู้จักได้โดยประกายของความบริสุทธิ์ ประกายของความบริสุทธิ์จะปรากฏให้เห็นในกิจกรรมของลูกและบนใบหน้าของลูก เมื่อไม่มีร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์แม้ในความคิดของลูก ความบริสุทธิ์หมายถึงลูกไม่ได้มีรูปแบบใดของอิทธิพลของกิเลสหรือความไม่บริสุทธิ์ใด สามารถได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

คติพจน์:   หงส์ที่สูงส่งศักดิ์สิทธิ์คือผู้ที่เปลี่ยนแปลงสิ่งใดที่ไร้สาระและทำให้สิ่งนั้นมีพลัง

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซวารีจ

ชุมนุมทางจิตของพระเจ้านี้ไม่ใช่ชุมนุมที่ธรรมดา

ชุมนุมทางจิตของพระเจ้าของเราไม่ใช่ชุมนุมที่ธรรมดา นี่คือโรงเรียนของพระเจ้าหรือวิทยาลัยที่เราต้องศึกษาในสถานที่นี้อย่างสม่ำเสมอ มิฉะนั้นผู้คนก็เพียงไปที่ชุมนุมทางจิต ฟังเพลงของความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่นแล้วครั้งหนึ่งและแล้วก็กลับบ้านอย่างเช่นที่พวกเขาเคยเป็น นี่เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่ได้ศึกษาอย่างเป็นประจำที่นั่นที่พวกเขาอาจสร้างรางวัลบางอย่าง เหตุนี้เองที่ชุมนุมทางจิตของเราไม่ใช่ชุมนุมทางจิตที่ธรรมดา วิทยาลัยของเราคือวิทยาลัยของพระเจ้า ที่พระเจ้านั่งและสอนพวกเราและพวกเราสร้างสมการศึกษาอย่างสมบูรณ์และได้รับสถานภาพที่สูง ครูสอนในโรงเรียนทุกวันและผู้เรียนได้รับปริญญา ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าในรูปของกูรู พ่อและครูสอนเราและทำให้เราได้มาซึ่งสถานภาพเทพ เหตุนี้เองจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเรียนในโรงเรียนนี้ ผู้ที่มาที่นี้อย่างแน่อนเข้าใจความรู้นี้ เข้าใจคำสอนที่ลูกได้รับที่นี่ อะไรที่ลูกจะได้รับด้วยการศึกษาความรู้นี้ พวกเรารู้ว่าพระเจ้าตัวท่านเองได้มาและทำให้เราได้รับปริญญา หลักสูตรทั้งหมดที่จะต้องจบใน 1 ชาติเกิด ผู้ที่เรียนหลักสูตรของความรู้นี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนจบจะสอบผ่านอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่เข้ามาร่วมในตอนกลางจะไม่ได้ได้รับความรู้มากเท่านั้น พวกเขาจะไม่รู้ว่าหลักสูตรก่อนหน้านี้คืออะไร เหตุนี้เองลูกต้องศึกษาที่นี่อย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ เพียงโดยการศึกษาความรู้ที่ลูกจะเคลื่อนไปข้างหน้าและเหตุนี้เองลูกต้องศึกษาเป็นประจำเสมอ อัจชะ

จงมีความเมตตาและมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

วันนี้ 'บัพดาตา' ผู้ที่เปี่ยมด้วย 'ความรัก' และความเมตตากำลังเห็นลูกของท่านที่ทัดเทียมกับท่าน วันนี้บัพดาตาได้เห็นลูกๆ ทั่วโลกที่ไม่รู้จักพ่อ แม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้จักท่าน แต่พวกเขาก็ยังเป็นลูกของท่าน ในรูปของบัพดาตาเมื่อท่านเห็นลูกๆ ท่านสัมผัสอะไร? ว่าในปัจจุบันดวงวิญญาณส่วนใหญ่จำเป็นต้องได้รับความเมตตาเป็นครั้งคราวด้วยเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่งทั้งที่รู้หรือไม่รู้จำเป็นต้องได้รับความเมตตาและเพราะความจำเป็นนี้พวกเขาจึงเฝ้าแต่จดจ่อระลึกถึงพ่อผู้เปี่ยมด้วยความเมตตาอยู่เรื่อยๆ ดังนั้นตามความจำเป็นนี้ในทั่วทั้งสหัสวรรษ พวกเขาจึงร้องเรียกหาตรีศติที่เต็มเปี่ยมด้วยความเมตตาประการแรกเนื่องจากไม่มีความสมดุลระหว่างจิตใจและสติปัญญาของพวกเขา เนื่องจากปัญหาต่างๆ มากมาย พวกเขาจึงร้องเรียกหาด้วยความทุกข์และความสิ้นหวังอย่างมากต่อพ่อผู้เปี่ยมด้วยความเมตตาหรือผู้ที่พวกเขามีความเชื่อถือศรัทธาเพื่อขอความเมตตา เนื่องจากการที่ไม่รู้จักพ่อ ดวงวิญญาณที่โง่เขลาเหล่านั้นจึงร้องเรียกหาผู้ก่อตั้งศาสนา กูรู หรือเทพพิเศษของพวกเขา โดยพิจารณาว่าพวกเขาเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยความเมตตา อย่างไรก็ตามลูกทุกคนรู้ว่าในปัจจุบันนี้ไม่สามารถได้รับความเมตตาจากใครได้นอกจากพ่อดวงวิญญาณสูงสุดเพียงผู้เดียว แม้ว่าพ่อจะทำให้เทพพิเศษหรือดวงวิญญาณที่สูงส่งเป็นเครื่องมือในการเติมเต็มความปรารถนาของดวงวิญญาณเหล่านั้นหรือเพื่อให้รางวัลของความรู้สึกที่บริสุทธิ์แก่พวกเขา และผู้ประทานก็มีเพียงหนึ่งเดียว ด้วยเหตุนี้ตามเวลาในปัจจุบัน พ่อผู้เปี่ยมด้วยความเมตตากำลังบอกลูกๆ ว่า แชนที่เป็นมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือของพ่อคือลูกบราห์มิน ดังนั้นเมื่อได้รับสิ่งที่ต้องการ พวกเขาก็กลับมามีความสุขมาก ดังนั้นลูกได้กลายเป็นนายแห่งความเมตตาหรือไม่? พวกเขาเป็นพี่น้องชายหญิงของลูก ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นพี่น้องที่แท้จริงหรือไม่จริงก็ตาม พวกเขาก็ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ดังนั้นจงเมตตาต่อดวงวิญญาณเหล่านั้นที่ไม่มีความรู้หรือดวงวิญญาณที่เป็นทุกข์ที่เป็นของครอบครัวของลูก ความเมตตาควรมาจากหัวใจของลูก ความเมตตาก็จำเป็นสำหรับดวงวิญญาณที่ไม่รู้จักในโลกเช่นกัน พร้อมกันนั้นหัวใจที่เปี่ยมด้วยความเมตตาก็จำเป็นสำหรับความพยายามอันแรงกล้าอย่างรวดเร็วและความก้าวหน้าในตนเองของครอบครัวบราห์มิน เมื่อลูกมีความเมตตาต่อตนเองเพื่อให้มีความก้าวหน้าในตนเอง ลูกดวงวิญญาณที่มีเมตตาจะมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอและเป็นธรรมชาติ ลูกแต่ละคนควรมีความเมตตาต่อตนเอง นั่นคือดวงวิญญาณเดียวกันนั้นที่เป็นของพ่อผู้สูงสุด และเรามีเป้าหมายเดียวกันที่จะทัดเทียมกับพ่อ ตามสิ่งนี้หากมีความอ่อนแอใดๆ ในธรรมชาติและชั้นสสารที่สูงส่งดั้งเดิมของลูกแล้วความเมตตาในหัวใจของลูกจะทำให้ลูกมีการวางเฉยในความอ่อนแอ

บัพดาตามีการสนทนาทางจิตในวันนี้ โดยบอกว่าลูกๆ ทุกคนฉลาดมากเมื่อพูดถึงเรื่องของความรู้ ลูกได้กลายเป็นตัวของประเด็นต่างๆ แต่มีประเด็นสำหรับการรู้ถึงความอ่อนแอแต่ละอย่าง ลูกรู้ว่าอะไรควรเกิดขึ้น อะไรที่ลูกไม่ควรทำ และลูกรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นตัวของประเด็น อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้วิธีการใช้จุดพลสุดต่อกับสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นหรือได้ยินหรือที่ลูกทำโดยเปล่าประโยชน์ ลูกมีประเด็นต่างๆ แต่อะไรเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเป็นตัวของประเด็น? ความเมตตาต่อตนเองและความเมตตาต่อผู้อื่น ลูกต้องเคยเห็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริงบนหนทางของความรู้โยมมีพลังที่จะก้าวออกไปจากสามสิ่ง ผู้ที่ไม่มีความเมตตาและไม่เข้าใจ แต่พวกเขายังคงได้รับอิทธิพลจากสามสิ่ง นั่นคือความไม่ระมัดระวัง ความอิจฉา และความไม่ชอบ: สาเหตุของความอ่อนแอ 90% คือสามสิ่งนี้ บรรดาผู้ที่มีความเมตตาที่มีความปรารถนาอันบริสุทธิ์ที่จะอยู่ห่างไกลจากการถูกลงโทษจากดรามาราชผู้ซึ่งเป็นมิตรร่วมทางของบาบา เช่นเดียวกับที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายอันเนื่องมาจากความกลัวพวกเขาก็มีได้อยู่อย่างไม่ระมัดระวัง ในทำนองเดียวกันเพราะความรักที่มีต่อพ่อ ดวงวิญญาณบราห์มินจึงมีได้อยู่อย่างไม่ระมัดระวังเนื่องจากความกลัวอันแสนหวานที่พวกเขาจะต้องผ่านดินแดนดรามาราชนั้น ความรักที่มีต่อพ่อทำให้ลูกสามารถก้าวออกมาจากสิ่งนั้นได้ ความเมตตาในหัวใจของลูกทำให้ความไม่ระมัดระวังของลูกจบสิ้นลง เมื่อมีความรู้สึกเมตตาต่อตนเองแล้ว ด้วยทัศนคตินั้นหรือสำนึกนั้น ลูกก็จะมีเมตตาต่อบราห์มินทั้งโลกในลักษณะเดียวกันโดยอัตโนมัติ นี่คือการเมตตาที่ถูกต้องบนพื้นฐานของความรู้ ความเมตตาโดยปราศจากความรู้บางครั้งสามารถสร้างความสูญเสียได้ แต่ความเมตตาบนพื้นฐานของความรู้จะไม่ปล่อยให้มีความรู้สึก

อิจฉาหรือความไม่ชอบต่อดวงวิญญาณใดปรากฏขึ้นในหัวใจของคุณ พร้อมกับความรู้สึกเมตตาบนพื้นฐานของความรู้แล้ว คุณก็มีความซาบซึ้งในทางจิตวิญญาณของตนเองด้วย ไม่ได้มีเพียงแค่ความเมตตาเท่านั้น แต่มีความสมดุลของความเมตตาและความซาบซึ้งทางจิต นี่เป็นเพราะว่าหากไม่ใช่ความเมตตาบนพื้นฐานของความรู้ หากเป็นความเมตตาธรรมดาแล้วก็มีความเป็นไปได้ว่าคุณจะได้รับอิทธิพลจากดวงวิญญาณนั้น ไม่ว่าจะเป็นในรูปของความผูกพันยึดมั่นหรือความอ่อนแอ คุณต้องไม่แม้แต่จะประทับใจ คุณไม่ควรมีความไม่ชอบหรือประทับใจ เพราะคุณซึ่งรวมทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาของคุณได้ประทับใจในพ่อแล้ว ในเมื่อจิตใจและสติปัญญาของคุณประทับใจในพ่อผู้เดียวที่สูงส่งเหนือสิ่งใดแล้ว พวกคุณก็จะประทับใจคนอื่นได้อย่างไร? คุณจะพูดว่าอย่างไรถ้าคุณประทับใจคนอื่น? ของที่คุณให้ไปแล้วนำมาใช้เองเรียกได้ว่าไม่ซื่อสัตย์กับสิ่งที่ลูกมอบให้ เนื่องจากคุณได้ให้จิตใจและสติปัญญาของคุณไปแล้ว สิ่งเหล่านี้จึงไม่ใช่ของคุณที่จะประทับใจอีกต่อไป ลูกมอบให้กับพ่อหรือว่าเก็บไว้ครั้งหนึ่งและให้ครั้งหนึ่งหรือไม่? ผู้ที่ให้อย่างเต็มที่ ยกมือขึ้น! คุณคืออะไรคือรากฐานและมนตราที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตของบราห์มิน? "มานมานะบาฟ". แล้วคุณไม่ได้กลายเป็น "มานมานะบาฟ" หรือ? ดวงวิญญาณที่มีเมตตาบนพื้นฐานของความรู้ไม่สามารถประทับใจดวงวิญญาณใดได้ ไม่ว่าจะเป็นเนื่องจากคุณธรรมหรืองานรับใช้ของพวกเขา หรือเพราะได้รับความร่วมมือบางรูปแบบจากพวกเขา เพราะดวงวิญญาณเช่นนั้นมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด เขาจึงไม่เห็นสิ่งใดนอกจากความรักของพ่อ ความร่วมมือของพ่อ และการเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ ไม่มีสิ่งอื่นใดเข้าสู่สติปัญญาของเขา ดวงวิญญาณนี้มีความตระหนักรู้อยู่เสมอ: "ฉันตื่นขึ้นมาพร้อมกับท่าน ฉันไปนอนกับท่าน ฉันรับประทานกับท่าน ฉันทำงานรับใช้กับท่าน ฉันกลายเป็นคาร์มาโยคีกับท่าน" แม้ว่าเขาจะได้รับความร่วมมือจากดวงวิญญาณที่สูงส่ง แล้วใครคือผู้ประทานแก่ดวงวิญญาณนั้น? สติปัญญาก็จะไปหาพ่อเท่านั้นใช่หรือไม่? ได้รับความร่วมมือ แต่อย่าลืมว่าใครเป็นผู้ประทาน พวกเขาซึมซับคำแนะนำสั่งสอนและแนวทางของใครเพื่อที่จะให้ความร่วมมือกับลูก? ศรีมัตเป็นของพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น เมื่อดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือเตือนลูกถึงศรีมัตของพ่อ มันไม่ได้บอกว่าเป็นศรีมัตของดวงวิญญาณนั้น แต่ดวงวิญญาณนั้นกำลังทำตามศรีมัตของพ่อและเตือนให้ผู้อื่นทำตามเช่นกัน ดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือและดวงวิญญาณที่สูงส่งจะไม่เคยพูดว่า: ทำตามคำแนะนำและแนวทางของฉัน คำแนะนำและแนวทางของฉันคือศรีมัต พวกเขาเตือนลูกถึงศรีมัตอีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่าการได้รับความร่วมมือและการให้ความร่วมมืออย่างถูกต้องแม่นยำ มิได้กล่าวว่าเป็นศรีมัตของดีดีหรือดาดี้ พวกเขากลายเป็นเครื่องมือและเตือนลูกถึงพลังของศรีมัต เหตุนี้เองคุณต้องไม่มีความประทับใจกับดวงวิญญาณใดๆ หากลูกประทับใจใครในเรื่องใดๆ ไม่ว่าจะเป็นเพราะการสรรเสริญชื่อของบุคคลนั้น ความสวยงามหรือคุณสมบัติพิเศษของบุคคลนั้น สติปัญญาของคุณก็จะติดกับดักเพราะความผูกพันยึดมั่นหรือความประทับใจของคุณ แล้วถ้าสติปัญญาของคุณติดกับดัก ลูกก็จะไม่สามารถโยยบินได้ ลูกประทับใจแม้กระทั่งกับตนเองอีกด้วย สติปัญญาของคุณคือสติปัญญาในการวางแผนที่ดีมาก ความรู้ของคุณชัดเจนมาก ไม่มีใครสามารถทำงานรับใช้ในลักษณะที่คุณทำได้ คุณมีสติปัญญาที่สร้างสรรค์ คุณเป็นคนมีคุณธรรม อย่าได้ประทับใจตนเองในลักษณะนี้ คุณมีคุณสมบัติพิเศษ มีสติปัญญาในการวางแผน แต่ใครเป็นผู้ทำให้ลูกเป็นเครื่องมือในการทำงานรับใช้? ลูกรู้หรือไม่ว่างานรับใช้คืออะไร? ด้วยเหตุนี้ เพื่อความก้าวหน้าในตนเอง จึงจำเป็นที่จะต้องมีความเมตตาอย่างถูกต้องแม่นยำบนพื้นฐานความรู้ ทั้งความอิจฉาและความไม่ชอบก็จะจางสิ้นลง สาเหตุหลักของการขาดความเร็วคือความอิจฉา ความไม่ชอบ และความประทับใจผู้อื่นหรือตัวลูกเอง สิ่งที่ดีที่สุดที่คุณได้ยินคือ: ความไม่ระมัดระวัง "ยังไงสิ่งนี้ก็เกิดขึ้น", "มันจะเกิดขึ้น", "เราจะพร้อมตรงตามเวลา" นี่คือการไม่ระมัดระวัง บัณฑิตเคยบอกลูกถึงสิ่งที่น่าขบขันมาก่อนหน้านี้เช่นกันว่า การมีสายตาที่ยาวไกลของดวงวิญญาณบราห์มินนั้นชัดเจนมาก แต่การมีสายตาที่สั้นของคุณนั้นยังอ่อนแออยู่เล็กน้อย เหตุนี้เองความอ่อนแอของคนอื่นจึงมองเห็นได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่ความอ่อนแอของคุณเองจะมองเห็นได้ในภายหลัง

การมีความรู้สึกของความเมตตา ให้กลับมาเติมเปี่ยมด้วย 'ความรัก' และความเมตตาด้วย เพราะการทำเช่นนี้จะทำให้หัวใจของคุณมีการวางแผน เมื่อลูกได้ยินสิ่งนี้หรือเมื่อลูกมีบัตติหรือมีการพูดคุยกันทางจิต ลูกทั้งหมดคิดว่า: นี่คือการที่เราต้องทำ มีการวางแผนชั่วคราว มันไม่ได้มาจากหัวใจของคุณ ให้หัวใจของคุณมีการวางแผนในสิ่งที่พ่อไม่ชอบ แม้ว่าตัวลูกเองจะไม่ชอบบางสิ่ง เวลานี้จะใช้คณิธานของการมีทัศนคติในการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด จงมีเมตตา ลูกบางคนพูดแต่สิ่งที่ดีมากมาย พวกเขาพูดว่า: "ฉันโกรธมากเมื่อมีคนไม่พูดความจริง ฉันโกรธเพราะคำพูดที่โกหกของพวกเขา หรือเมื่อมีใครบางคนทำความผิด มิฉะนั้นฉันก็จะไม่โกรธ" เป็นที่เข้าใจว่าคนอื่นพูดโกหกและลูกคิดว่าเป็นสิ่งที่ผิด อย่างไรก็ตามเมื่อลูกโกรธ ลูกคิดว่ามันถูกต้องไหม? คนที่ผิดจะแก้ไขคนที่ผิดได้อย่างไร? คนที่พูดสิ่งนั้นจะสร้างผลกระทบได้อย่างไร? ลูกไม่เห็นความผิดของตนเองในเวลานั้น แต่ลูกทำให้เป็นเรื่องใหญ่กับการพูดโกหกเล็กน้อยที่คนอื่นพูด จงมีความเมตตาในเวลาเช่นนั้น เมตตาด้วยพลังที่ลูกได้รับจากพ่อและให้ความร่วมมือ ลูกรักษาศาป่หาหมายที่ดี: ที่ลูกกำลังปกป้องบุคคลนั้นจากการพูดโกหก เป้าหมายนั้นดีและดังนั้นขอแสดงความยินดีสำหรับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามผลลัพธ์เป็นอย่างไร?

คนอื่นล้มเหลวและลูกก็ล้มเหลวด้วย แล้วคนที่ล้มเหลวจะทำให้คนที่ล้มเหลวผ่านไปได้อย่างไร? ลูกบางคนคิดว่าเป็นความรับผิดชอบของลูกที่จะต้องทำให้คนอื่นดีและทำให้เขาก้าวไปข้างหน้า อย่างไรก็ตามลูกที่ทำหน้าที่เติมเต็มความรับผิดชอบ - ลูกได้เติมเต็มความรับผิดชอบของตนเองในขณะที่ลูกกำลังเติมเต็มความรับผิดชอบของผู้อื่นหรือไม่? เมื่อบางคนกลายเป็นครูผู้เป็นเครื่องมือ พวกเขาคิดว่าพวกเขามีความรับผิดชอบต่อเด็กเล็กๆ และต้องให้คำสอนแก่พวกเขาที่ต้องสอนพวกเขา อย่างไรก็ตาม ลูกต้องคิดเสมอว่าความรู้ที่ลูกต้องจะเป็นแหล่งแห่งรายได้ ถ้าลูกให้คำสอนบนพื้นฐานของความรับผิดชอบของครูแล้วให้ลูกก่อนว่าจะมีรายได้สะสมจากคำสอนเหล่านั้นหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งแห่งรายได้หรือจะเป็นแหล่งแห่งการล้มลง เหตุนี้เอง บัปาดาพูดอยู่เสมอว่า เมื่อใดก็ตามที่ลูกทำอะไร ก่อนอื่นจงทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของการเป็นตริกาลดาร์ชิก่อนแล้วจึงทำ อย่าเห็นเพียงแคंपัจจุบัน: "คนนี่ทำสิ่งนี้นั้นจึงพูดอย่างนี้" ดูว่าผลลัพธ์ในอนาคตจะเป็นอย่างไรด้วย สภาพของลูกเป็นไปตามสภาพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในอดีตของดวงวิญญาณบราห์มินที่เคยเป็น เป็น และจะเป็นหรือไม่? ตรวจสอบรูปกาลเวลาทั้งสามด้าน ลูกเข้าใจไหมว่าบัปาดาต้องการอะไร?

ลูกจะมีความก้าวหน้าในตนเอง แต่ลูกจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอะไร? ไม่ว่าใครจะเป็นนัภระตีหรือเป็นคนใหม่ บัปาดามีความปรารถนาที่บริสุทธิ์อย่างหนึ่ง - ลูกยังไม่ได้ทำมากเท่าที่บัปาดาต้องการ บาบาคอร์บอกผลลัพธ์แก่ลูกหรือไม่? อย่างไรก็ตาม บัปาดาไม่ต้องการให้วางเฉยชั่วคราว ต้องมีการวางแผนอย่างแท้จริง - นั้นต้องไม่ทำ คิด หรือพูดในสิ่งที่พ่อแม่ชอบ บัปาดาเรียกสิ่งนี้ว่าความรักของหัวใจ ในปัจจุบันมันผสมปนเปกันไป บางครั้งก็เป็นความรักด้วยหัวใจ บางครั้งก็เป็นความรักด้วยหัว ลูกปิดของลูกประจำแต่ละเม็ดต้องใกล้ชิดกันกับลูกปิดอื่นๆทุกเม็ด ให้ความรักและความร่วมมือเพื่อความก้าวหน้า ลูกประจำกำลังรอสิ่งนี้อยู่ เพราะว่า เพื่อให้ลูกประจำพร้อม ลูกต้องเข้ามาใกล้ชิดกันและรักกันเหมือนลูกปิดคู่ ก่อนอื่นต้องสร้างลูกประจำ 108 ขึ้น และแล้วเมื่อนั้นลูกประจำอื่นๆจะลูกสร้างขึ้น บัปาดานั่งทำลูกประจำหลายครั้งแต่ยังทำไม่เสร็จสมบูรณ์ ลูกปิดเข้ามาใกล้กับอีกลูกปิดหนึ่ง นั่นคือพ่อจะร้อยลูกปิดนั้นเมื่อลูกปิดมีใบประกาศนียบัตรสามประการ: เป็นที่ขึ้นชอบของพ่อ เป็นที่ขึ้นชอบของครอบครัวบราห์มิน และขึ้นชอบตนเองตามความพยายามที่ลูกต้องของตนเองเช่นกัน เมื่อบัปาดาตรวจสอบทั้งสามประการแล้ว ลูกปิดที่ยังคงอยู่ในมือของท่าน สำหรับพวกเขาจะยังไม่ร้อยในสายประจำ ลูกจะจดจำคิดพจน์อะไรในปีนี? ลูกต้องได้รับใบประกาศนียบัตรทั้งสามประการจากพ่อตริมูรติในความสัมพันธ์พิเศษทั้งสาม และลูกต้องให้ความร่วมมือกันเพื่อให้ผู้อื่นได้รับใบประกาศนียบัตรเหล่านี้ ลูกต้องกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำที่ใกล้ชิด ลูกได้ยินไหมว่าลูกต้องสร้างความก้าวหน้าในตนเองอย่างไร? แล้วอะไรเป็นรากฐานของการเปลี่ยนแปลงอันดับหนึ่งของพ่อบราห์มา? การวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นบราห์มาจึงทำในสิ่งที่พ่อบอก เหตุนี้เองเขาจึงมีชัยชนะและกลายเป็นอันดับหนึ่ง อัจชะ

บัปาดาจะเห็นผลลัพธ์นี้ ลูกแต่ละคนควรมองดูตนเอง ไม่ใช่มองดูผู้อื่น ลูกบางคนคิดว่าวันนี้เป็นวันสุดท้ายของฤดูกาล แต่บัปาดากล่าวว่า ไม่ใช่วันเป็นสุดท้าย แต่เป็นวันแรกของฤดูกาลที่จะทำสายลูกประจำ ทุกคนมีโอกาส ลูกปิดยังไม่ได้ร้อยเข้าไปในสายประจำ ยังไม่ได้ลูกกำหนด รับใบประกาศนียบัตรทั้งสามและถูกร้อย เท่าที่ลูกให้ข้อพิสูจน์ที่มองเห็นได้ นั่นคือเท่าที่เห็นลูกเป็นผู้ที่ให้ข้อพิสูจน์ที่มองเห็นได้บนใบหน้าและในกิจกรรมของลูก ลูกจะเห็นสิ่งที่น่าสนใจมากมายอีกครั้งตามนั้น หากลูกยังคงอยู่เหมือนเดิม สิ่งเดิมๆก็จะอยู่เบื้องหน้าลูก เหตุนี้เองลูกต้องนำมาซึ่งความใหม่ในตนเอง นำมาซึ่งคลื่นลูกใหม่ของความพยายามที่รวดเร็วในครอบครัว และแล้วเมื่อลูกก้าวไปข้างหน้าแล้วลูกจะเห็นฉากที่สวยงามมากมายเพียงใด! สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นจนถึงตอนนี้คืออดีต เวลานี้ขอให้มีความจริงจังและความกระตือรือร้นใหม่ๆในทุกการกระทำ โบยบินต่อไปเรื่อยๆด้วยปีกเหล่านี้

แต่ผู้ที่ให้ความร่วมมือในการทำงานรับใช้ นั่นคือผู้ที่สะสมโชคของตน ลูกทำได้ดี ไม่ว่าลูกจะมาจากดินแดนนี้หรือจากต่างประเทศ ผู้รับใช้จากทั้งสี่ทิศทางก็ทำงานรับใช้ได้ดีมาก เหตุนี้เองบัปาดาจึงบอกผู้รับใช้เสมอว่า การเป็นผู้รับใช้หมายถึงการเป็นผู้ที่รับโชคของโอกาสทอง เวลานี้เพิ่มโชคนี้ต่อไปเรื่อยๆในทุกที่ที่ลูกไป อย่าให้มันลดลง ดังนั้นโอกาสในช่วงเวลาสั้นๆนี้จะทำให้ลูกมีโอกาสทองสำหรับความพยายามอย่างรวดเร็วอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ขอแสดงความยินดีกับผู้รับใช้ทั้งหมด ทั้งผู้ที่ไปแล้วและผู้ที่กำลังจะไป อัจชะ

แต่ดวงวิญญาณผู้มีเมตตาที่สูงส่ง แต่ดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่จะพาตนเองไปสู่สภาพที่โอบน้อมของความก้าวหน้าในตนเอง แต่ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ซึ่งได้สัมผัสกับการเป็นมิตรร่วมทางของพ่อในทุกขณะอยู่เสมอ แต่ดวงวิญญาณผู้เป็นตะเกียงของวงศ์สกุลที่เติมเต็มความหวังในหัวใจของพ่ออย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ แต่ดวงวิญญาณผู้มีชัยชนะที่ทำให้ตนเองเป็นลูกปิดของสายประจำที่ใกล้ชิด แต่ผู้ที่ทำตามพ่อและกลับมาทักทายกับพ่อโดยการมีทัศนคติ

ของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในทุกขณะ แต่ลูกผู้เป็นมือขวาซึ่งเป็นที่รักยิ่ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบิดา

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายที่สัมผัสความสุขอย่างสม่ำเสมอจากการบรรลุผลของลูกที่ปรากฏออกมา
พื้นฐานของการมีโยคะที่ง่ายดายคือความรัก และพื้นฐานของความรักคือความสัมพันธ์ เป็นเรื่องง่ายดาย
ที่จะมีการจดจำระลึกถึงด้วยความสัมพันธ์ การบรรลุผลทั้งหมดจะได้รับด้วยความสัมพันธ์ จิตใจและ
สติปัญญาจะไปในที่ที่มีการบรรลุผลอย่างง่ายดาย ดังนั้นให้สติปัญญาของลูกปรากฏสมบัติที่มีค่าทั้งหมด
ของพลัง ความรู้ คุณธรรม ความสุข ความสงบ ความปิติสุขและความรักที่พอให้แก่ลูกและการบรรลุผล
ทั้งหมดที่ลูกได้รับ แล้วลูกจะเฝ้าแต่สัมผัสกับความสุขและกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายต่อไป

คติพจน์: ผู้ที่อยู่เหนือทุกคำถามจะอยู่อย่างมีความสุขในหัวใจของพวกเขา

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงลิ้มร่ำเก่าและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกที่ทำให้ลูกเป็นทุกข์ จดจำพ่อผู้เดียวและทำตามศรัทธา

คำถาม: อะไรคือศรัทธาของพ่อที่ลูกต้องทำตามอย่างแน่อนเพื่อที่จะกลับบ้านกับพ่อ?

คำตอบ: ศรัทธาของพ่อคือ: ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์ ให้ซึมซับความรู้อย่างเต็มที่และทำให้สภาพของลูกคาร์มาทิต เพราะเพียงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับบ้านกับบาบาได้ ถ้าลูกไม่กลับมาคาร์มาทิต(อยู่เหนือปวงกรรม) ลูกจะต้องรอคอยอยู่ในระหว่างกลางและมีประสบการณ์การถูกลงโทษ ดวงวิญญาณมากมายละร่างของพวกเขาร้อนเร่ไปทั่วในเวลาของการชำระสะสาง แทนที่จะกลับบ้านกับพ่อ พวกเขาต้องได้รับประสบการณ์ในการลงโทษก่อนที่นี้และสะสางบัญญัติกรรมของพวกเขานี้ เหตุนี้เองศรัทธาของพ่อคือ: ลูกๆ จงเผาระบายปบนศีรชะของลูกและจบสิ้นบัญญัติกรรมเก่าด้วยพลังโยคะ

เพลง: โอ้ นักเดินทางแห่งดินแดนไกลโพ้น, จงพาเราไปกับท่าน...

โอมชานติ ความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนแห่งได้ถูกเอาออกไปจากสติปัญญาของลูกๆแล้วในเวลานี้ ได้อธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมากกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างสิ่งสร้างใหม่โดยผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ท่านคือผู้สร้างผู้ที่ลูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ลูกรู้ว่าท่านมาและทำให้ลูกเป็นของท่านและปลดปล่อยลูกออกจากมายา ลูกต้องลิ้มร่ำเก่าและความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูก เพื่อนฝูง ญาติพี่น้องของลูก ผู้ที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน เป็นเช่นเดียวกับที่เพื่อนฝูงและญาติของผู้แก่ชราบอกเขาให้ท่องชื่อ “ราม” พวกเขาบอกสิ่งที่ไม่จริงแก่เขาเท่านั้น พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าหรือไม่สามารถที่จะรักษาการจดจำระลึกถึงดวงวิญญาณสูงสุดในสติปัญญาของเขาได้ พวกเขาคิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน แต่พวกเขายังร้องเพลงว่า “โอ้ นักเดินทางแห่งดินแดนห่างไกล!” ดวงวิญญาณมาจากที่แสนไกล นำเอาร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของเขา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ถูกอธิบายให้แก่มนุษย์ มนุษย์สร้างวัดให้แก่ชีวา บูชาท่านและยังเฝ้าแต่ค้นหาพระเจ้าที่นี้ ที่นั่นและทุกหนแห่ง พวกเขายังพูดว่าท่านปรากฏอยู่ในทุกคน พวกเขาถูกเรียกว่าลูกกำพร้า, ผู้ที่ไม่รู้จักผู้เป็นนายของเขา พวกเขาจดจำพระเจ้า, แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน พวกเขาพนมมือไหว้อยู่เบื้องหน้าพระเจ้าและพวกเขาเข้าใจว่าท่านไม่มีตัวตน เราดวงวิญญาณไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน นี่คือร่างกายของดวงวิญญาณ แต่ไม่มีใครรู้จักดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่าดวงดาวที่มหัศจรรย์ส่องประกายอยู่ที่ใจกลางหน้าผาก ถ้าสิ่งนั้นเป็นดวงดาว เหตุใดพวกเขาจึงทำสัญลักษณ์รูปไข่ที่ใหญ่โตเช่นนั้น? บทบาท 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ พวกเขาไม่แม้จะรู้มากเท่านี้ และพวกเขายังคงเดินโซเซไปทุกหนแห่งเพื่อค้นหาพระเจ้า พวกเขาคิดว่าทุกคนคือพระเจ้า: บาทรินาคคือพระเจ้า กฤษณะคือพระเจ้าและพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน! ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงไปไกลเพื่อค้นหาท่าน? ผู้ที่ไม่ได้เป็นของศาสนาเทพของเราจะไม่กลายเป็นบราห์มินและพวกเขาจะไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้ พวกเขาจะเพียงพูดเรื่อยๆว่าสิ่งนี้ดี พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อจะพาลูกกลับบ้านกับพ่อ ถ้าลูกทำตามศรัทธา กลับมาบริสุทธิ์ ซึมซับความรู้และทำสภาพของลูกให้คาร์มาทิต ลูกจะสามารถกลับบ้านกับพ่อได้ มิฉะนั้นแล้ว ลูกจะต้องรอคอยอยู่ระหว่างนั้นและมีประสบการณ์ของการลงโทษที่สาหัส ดวงวิญญาณมากมายยังร้อนเร่ไปทั่วแม้หลังจากที่พวกเขาตายไปแล้ว จนกระทั่งพวกเขาได้รับร่างใหม่ มิฉะนั้นแล้วพวกเขาก็ร้อนเร่ไปทั่วในประสบการณ์ถูกลงโทษ ที่นี้จะมีขยะมากมายในเวลาของการสะสาง จะมีภาระบาปใหญ่โตอยู่บนศีรชะของทุกคน ทุกคนต้องชำระสะสางบัญญัติกรรม แม้กระทั่งเวลานี้ลูกบางคนไม่เข้าใจว่าโยคะคืออะไร พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อแม้ว่าที่เดียว ลูกๆได้รับการบอกให้จดจำบาบาครั้งแล้วครั้งเล่าเพราะลูกมีภาระของบาปอันใหญ่หลวงอยู่บนลูก ผู้คนกล่าวว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง แต่ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาร้อนเร่ไปทั่วอย่างมากมายในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะพบหนทางที่จะพบพระเจ้าด้วยการทำสิ่งเหล่านั้นของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และเลวทรามต่ำช้าไม่สามารถเข้าถึงพ่อได้ พวกเขาบอกว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไปดินแดนนิพพาน ดินแดนที่อยู่เหนือขึ้นไป แต่พวกเขาเพียงแต่กำลังพูดเท็จเพราะไม่มีใครไปที่นั่น เวลานี้ลูกรู้ว่าผู้คนมากมายเพียงใดที่ล้มลุกคลุกคลานไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ขณะที่ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ ผู้คนต้องลงมา พ่อทำให้ลูกโตเต้าขึ้นไปและรวันถึงลูกลงมา เวลานี้พ่ออธิบายว่า: ถ้าลูกทำตามศรัทธาของพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ถ้าลูกศึกษาได้อย่างดี ลูกจะไปสวรรค์ มิเช่นนั้นลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มังนารับใช้มากมายให้ทำที่นิตรรคการ เวลานี้รูปแบบของงานรับใช้นี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ งานรับใช้จะไปถึงหมู่บ้าน ฯลฯ นี่คือการคิดค้นใหม่และประเด็นใหม่ๆจะปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน

ลูกต้องศึกษาอย่างต่อเนื่องตราบนานเท่าที่ลูกมีชีวิต เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกเป็นไปเพื่ออนาคต เมื่อลูกสร้าง
ของลูก ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง สวรรค์หมายถึงสวรรค์! ไม่มีการกล่าวถึงนรกที่นั่น! โศกโลกพลิกและกลับมา
ใหม่ อาการเหล่านี้ ฯลฯ จะจบสิ้นลงทั้งหมด ผู้คนกล่าวว่าดาวกำทองกำลังไปสู่เบื้องล่าง อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นไม่ได้ลงไป
เพียงวงจรเท่านั้นที่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง การไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ คือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธา
คือกลางคืน เมื่อกลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธาจบลง บราห์มาทำให้เป็นกลางวัน ยุคทองแดงและยุคเหล็กคือ
กลางคืนของบราห์มาและแล้วก็ต้องกลายเป็นกลางวัน ทั้งหมดต่างลำดับกันไปในหมู่ลูกๆ ด้วย ไม่ใช่ทุกคนสามารถศึกษา
ได้เท่ากัน มีชั้นเรียนที่แตกต่างกัน ดูซิว่าผู้คนมาที่นิตยสารทุกวันมากเพียงใด! ห้าพันถึงเจ็ดพันมาทุกวัน, และดูซิว่า
คนปรากฏตัวออกมาจากที่นั่น! ไม่กี่คนในหลายล้าน และจากจำนวนไม่กี่คน มีเพียงกำมือเดียวเท่านั้น พวกเขาเขียนว่า
“บาบา, มีสามหรือสี่คนที่มาทุกวัน บางคนยังมารับบทเรียนจิตวัน แต่พวกเขาไม่ได้มาอีกแล้ว” ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะ
คงอยู่ที่นั่น มีเพียงผู้คนที่ยากจนและคนธรรมดาเท่านั้นที่ปรากฏตัว ผู้ที่มั่งคั่งจะสามารถอยู่ที่นั่นได้ยากมาก ต้องทำความ
เพียรพยายามมากมาย บางคนเขียนจดหมาย, บางคนแม้กระทั่งเขียนด้วยเลือดของพวกเขา แต่เมื่อพวกเขาก้าวไป มายา
กลืนกินพวกเขา การรบบราเกิดขึ้นและราวันเอาชนะพวกเขา อย่างไรก็ตามผู้ที่ได้ยินความรู้แม้เพียงเล็กน้อยจะมาเป็นส่วน
หนึ่งของปวงประชา บาบาเฝ้าแต่อธิบายต่อไปว่าลูกต้องทำตามศรัทธา, เช่นมามา, บาบาและลูกๆ พิเศษผู้ที่ทำความเพียร
พยายาม ชื่อของมหาตีลูกกล่าวถึง ใครอยู่ในกองทัพพันดาบ? ชื่อของเขาได้รับการยกย่อง เช่นชื่อของผู้เป็นหลักใน
กองทัพพราวาสได้รับการยกย่อง ชื่อของยาดาวาสหรือชาวยุโรปลูกเอ๋ยถึงด้วยเช่นกัน ชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียงถูกพิมพ์ใน
หนังสือพิมพ์ พวกเขาทั้งหลายมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักต่อพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด เพียงเมื่อพวกเขารู้จักดวง
วิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถมีความรักต่อท่านได้ ที่นั่นเช่นกันลูกบางคนไม่สามารถมีความรักต่อพระเจ้า
พวกเขาลืมท่านครั้งแล้วครั้งเล่า และแล้วสถานภาพของเขาก็ถูกทำลาย ยิ่งลูกจดจำพ่อได้มากเท่าใด บาปของลูกจะถูกเผา
ไปมากเท่านั้นและลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงขึ้น ลูกยังต้องทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเองด้วย ลูกต้องมีความเมตตาและ
กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด บางคนตาบอด, บางคนหูหนวกและบางคนตาพร่ามัว ที่นั่นเช่นกันลูกๆ ต่างลำดับกันไป
แล้วลูกเช่นนั้นก็ไปและเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาธรรมดาหรือสาวใช้และคนใช้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะมีนิมิตของ
ทุกสิ่ง ไม่ลูกต้องที่จะพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง พระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาและให้ความรู้และสอนราชา
โยคะแก่ลูก ดวงวิญญาณศรีภคณผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เวลานี้กำลังศึกษาราชโยคะ เหล่านี้เป็นประเด็นที่ลึกล้ำอย่าง
มาก! ในปัจจุบันทั้งหมดกำลังมีประสบการณ์กับความทุกข์อย่างมากเพราะพวกเขาลืมพ่อ ยิ่งลูกเพียรพยายามมากเท่าใด
ข้อบกพร่องของลูกจะถูกขจัดออกไปจากภายในตัวลูกมากตามนั้น จุดหมายปลายทางสูงมาก แปรคนหลักปรากฏตัวจาก
หลายๆ แขน แล้วสายประจำ 108 ก็ถูกสร้างขึ้น แล้วสายประจำ 16,000 ก็ถูกสร้างขึ้น ลูกได้รับการล่อใจเพื่อที่ลูกจะเพียร
พยายาม ในความเป็นจริงไม่ใช่เรื่องของ 16,000 สายประจำเป็นของ 108 เท่านั้น มีดอกไม้ (พู่) ที่ยอดสุด และแล้วลูกปิด
คู่และแล้วสายประจำที่ต่างลำดับกันไปของวิษณุถูกสร้างขึ้น ได้มีการอธิบายแก่ลูกมากมายเพื่อทำให้ลูกเพียรพยายาม ผู้ที่
ไม่ได้เป็นของศาสนานี้จะไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การได้รับความสุขของสวรรค์เลย แม้จะมีผู้กราบ
ไหว้บูชามากมาย พวกเขาจะเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาด้วยเช่นกัน สถานภาพของปวงประชาไม่มีอะไรเลย ลูกพูดว่า
“มามาและบาบา” ดังนั้นลูกควรทำตามท่านทั้งสองและนั่งอยู่บนบัลลังก์ของมามาและบาบา เหตุใดลูกจึงท้อแท้ใจเล่า? ใน
โรงเรียน หากนักเรียนพูดว่าเขาจะไม่ผ่าน ทุกคนจะพูดว่าเขาหัวทึบ ลูกที่รู้จักจะศึกษาเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิใน
อันดับที่สูง ลูกๆ สามารถทำงานรับใช้ได้ดีมากที่นิตยสาร ลูกแม้สามารถถามบาบาด้วยว่า: บาบา, ลูกมีค่าควรแก่การท
งานรับใช้ไหม? แล้วบาบาจะบอกลูกว่า: ลูก ลูกยังต้องเรียนรู้อีกมากมาย นั่นคือลูกต้องกลับมามีค่า ผู้ที่อธิบายแก่บัณฑิต
และผู้ที่ยอมรับนั้นต้องฉลาดอย่างมาก ก่อนอื่นใดลูกถูกทำให้มีศรัทธาว่าพระเจ้าได้มาแล้ว ลูกร้องเรียกหา: โอ้ ผู้อาศัยใน
ดินแดนที่ห่างไกล ได้โปรดมา! จงมาและพาเราไปกับท่านเพราะเรากำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์มากมาย จะไม่มี
ผู้คนมากเท่ากันนี้ในยุคทอง ดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ทุกคนในโลกกำลังทำความเลื่อมใส
ศรัทธาอย่างมากเพื่อสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อจะพาลูกทั้งหมดกลับไปกับพ่อ ลูกจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นใน
ชีวิตในหนึ่งวินาที หากลูกมีศรัทธา ลูกจะกลับมาหลุดพ้นในชีวิต มีสถานภาพในการหลุดพ้นในชีวิต ลูกต้องเพียรพยายาม
ที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพของราชาหรือราชินีด้วยเช่นกัน มามาและบาบากลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลก
ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ประกาศสิทธิในสถานภาพเล่า? ผู้ที่เพียรพยายามไม่สามารถซ่อนเร้นอยู่ได้ ทั้งอาณาจักรกำลังได้รับ
การก่อตั้ง ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะมาอย่างแน่นอน มามาและบาบากลายเป็นราชาและราชินี ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่เพียร
พยายามเล่า? ลูกๆ เขียนจดหมายถึงบาบาว่า: บาบา, ลูกไปที่ศูนย์เป็นบางครั้ง เวลานี้ลูกต้องให้ลูกสาวของลูกแต่งงาน
แนะนำเด็กผู้ชายที่มีความรู้แก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถให้เธอแต่งงาน ลูกสาวพูดว่าเธอจะไม่แต่งงาน ลูกๆ มากมายและผู้
ที่ไร้เดียงสาถูกทุบตี ดังนั้นบาบาเขียนว่า: ทั้งแม่ พ่อ และลูก ควรมาหาบาบา เพื่อที่บาบาจะทำให้ลูกเข้าใจ เมื่อลูกเขียนถึง

บ๊อบว่า “ปีศาจที่เคียดแค้น” และแล้วจงมาหาบ๊อบ! หากลูกไม่มีเงินค่าตัวของลูก ลูกจะได้รับเงินนั้น เมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าบ๊อบเป็นการส่วนตัว ลูกจะได้รับสิทธิ์ ลูกต้องไม่ปล่อยให้กุมารตกลงไปสู่กิเลส มิฉะนั้นลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ลูกต้องทำตามสิทธิ์ของพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต เช่นที่แม่และพ่อเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี จงทำตามพวกเขาในหนทางเดียวกันและประกาศสิทธิในบัลลังก์ของพวกเขา กลับมารู้จักและศึกษาเล่าเรียนอย่างดี

2. จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อ จงมีเมตตาและชี้หนทางให้แก่คนตาบอด จงรับสิทธิ์โดยตรงจากบ๊อบและปกป้องตนเอง และผู้อื่นจากการเป็นดวงวิญญาณบาป

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความพอใจผู้ที่ชมการแสดงการตื้นตื้นต่างๆ ของมายา และวางตนในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

ในยุคบรรจบพบกัน ของขวัญพิเศษของบ๊อบดาตาคือความพอใจ ดวงวิญญาณที่พอใจจะสัมผัสว่า สถานการณ์ของความปั่นป่วนใดๆ เป็นเช่นการแสดงหุ่นกระบอก ทุกวันนี้ การแสดงการตื้นตื้นกำลังเป็นที่นิยม ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่เกิดสถานการณ์ใดๆ ขึ้น ให้คิดว่ามันเป็นการแสดงการตื้นตื้นหรือหุ่นกระบอกบนหน้าจอที่ไม่มีชีวิตจำกัด เป็นการแสดงของมายาหรือเรื่องที่ลูกเพียงแต่ต้องดูต่อไปในขณะที่มันคงในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง รักษาศักดิ์ศรีของลูกและคงไว้ซึ่งความพอใจ และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณที่พอใจ

คติพจน์: การอยู่เหนือข้อบกพร่องประเภทใดๆ คือการกลับมาสมบูรณ์พร้อม

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่สูงส่งอันล้ำค่าของมาเตซาวรี

หลังจากกลายเป็นลูกที่แท้จริงของพระเจ้าแล้ว ก็ไม่ต้องสงสัยใดๆ เลย

คำพูดของพระเจ้าสำหรับลูกๆคือ: ลูกๆ เนื่องจากพระเจ้าเองได้ลงมาบนโลก เราจึงต้องให้มือของเราแก่พระเจ้านั้นอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม มีเพียงลูกที่แท้จริงและมั่นคงเท่านั้นที่สามารถให้มือแก่บ๊อบได้ ไม่ปล่อยมือของพ่อนี้ ถ้าลูกปล่อยลูกจะกลายเป็นลูกกำพร้า และแล้วลูกจะไปไหน? เมื่อลูกจับมือของพระเจ้าไว้แล้ว ลูกไม่ต้องคิดแม้แต่ในทางละเอียดอ่อนว่าลูกควรปล่อยหรือลูกมีความสงสัยใดๆ “ฉันไม่รู้ไม่ว่าฉันจะสามารถข้ามได้หรือไม่” เนื่องจากมีลูกๆบางคนผู้ที่ไม่เข้าใจ พ่อ ต่อด้านพ่อและพูดว่าพวกเขาไม่กังวลเกี่ยวกับสิ่งใด ถ้าลูกมีความคิดเช่นนั้น และแล้วพ่อจะดูแลลูกๆที่ไม่มีค่าพอเช่นนั้นอย่างไร? และแล้วเข้าใจว่าลูกจะล้มลง เนื่องจากมายาจะพยายามอย่างมากที่จะทำให้ลูกล้มเพราะเธอจะทดสอบลูกว่าลูกเป็นนักรบที่กล้าหาญและแข็งแกร่งเพียงใดอย่างแน่นอน สิ่งนี้ก็เป็นด้วยเช่นกัน มากเท่าที่เราแข็งแกร่งเป็นของพระเจ้ามากเพียงไร มายาก็ยิ่งแข็งแกร่งและพยายามทำให้เราล้มลงมากตามนั้น ทั้งสองเหมาะสมกันดี พระเจ้าแข็งแกร่งมากเพียงใด มายาก็จะแสดงความแข็งแกร่งของเธอด้วยเช่นกัน แต่เรามีศรัทธาที่มั่นคงว่าในที่สุดพระเจ้าก็แข็งแกร่งที่สุดและท่านจะเป็นผู้ชนะ มีศรัทธาในในทุกลมหายใจ แสดงความแข็งแกร่งของลูกต่อมายา เธอจะไม่แสดงความอ่อนแอของเธอต่อหน้าพระเจ้า หากลูกกลับมาอ่อนแอแม้แต่ครั้งเดียว ทุกสิ่งก็จบสิ้น เหตุนี้เองถึงแม้ว่ามายาจะแสดงพลังของเธอออกมา แต่ลูกต้องไม่ปล่อยมือจากพระเจ้าแห่งมายา หากลูกจับมือของท่านอย่างมั่นคง และแล้วลูกจะสามารถเข้าใจว่าลูกจะได้รับชัยชนะ เนื่องจากพระเจ้าเป็นนายของเรา เราจึงไม่ควรมีความคิดใดๆที่จะปล่อยมือของท่าน ถ้าลูกปล่อยมือของท่าน ลูกคือผู้ที่โง่อย่างมากรุนแรง เหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า: ลูกๆ ในเมื่อฉันเป็นผู้ทรงอำนาจ ในขณะที่อยู่กับพ่อ อย่างแน่นอนพ่อจะทำให้ลูกมีพลังด้วยเช่นกัน ลูกๆเข้าใจไหม? อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เผาแต่เดิมเต็มตัวลูกเองดวงวิญญาณด้วยน้ำมันแห่งความรู้ ตื่นขึ้นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ อย่างกระทำความผิดใดๆ
- คำถาม:** ถึงแม้ว่าบาปชั่วช้าชีวิตของลูกแต่ละคน เหตุใดท่านจึงไม่บอกสิ่งใดแก่ลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: เพราะพ่อเป็นครู หน้าทีของพ่อคือให้คำสอนแก่ลูกๆ และปรับปรุงแก้ไขลูกๆ อย่างไรก็ตาม พ่อจะไม่บอกลูกคนใดว่ามีสิ่งใดอยู่ในลูก พ่อได้มาเพื่อให้ยานี้คิดแก่ลูกดวงวิญญาณ ไม่ใช่รักษาความเจ็บป่วยทางร่างกายของลูก
- คำถาม:** อะไรที่ลูกๆ ไม่กลัวอีกต่อไป และเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** ลูกๆ ไม่กลัวการละร่างกายเก่าของลูกอีกต่อไปเพราะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกดวงวิญญาณไม่สูญสลาย แม้ว่าลูกจะร่างกายเก่าของลูก ลูกต้องกลับบ้าน นั่นคือดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ขณะที่อาศัยอยู่ในร่างกายนี้ฉันกำลังดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้จากพ่อ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกอยู่อย่างเป็นอมตะกลายเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้และช่วงชีวิตของลูกจะเผาแต่เพิ่มขึ้นต่อไป
- เพลง:** อย่าลืมวันเวลาแห่งวัยเยาว์ของลูก

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ลูกต้องไม่ลืมผู้เป็นหนึ่งในเดียวผู้ที่ลูกเรียกว่ามามาและบาบา ผู้ที่แต่งเพลงไม่เข้าใจความหมายของเพลงนั้น พวกเขาไม่แม้แต่มีศรัทธาว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดต้องมาที่นี่เพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านมาเพื่อทำงานรับใช้ที่สูงส่งเช่นนั้น ท่านไม่ได้มีความหยิ่งยโสใดๆ ท่านถูกเรียกว่าปราศจากความหยิ่งทะนง ไม่มีประเด็นว่าท่านมีศรัทธาในสติปัญญาหรือกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ท่านไม่มีความสงสัยเลย ท่านไม่เคยมีสำนึกเป็นร่าง มนุษย์มีสำนึกเป็นร่างและดังนั้นพวกเขาจึงต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาบาพูดว่าพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ มนุษย์พูดว่า: พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด มีความแตกต่างอย่างมาก! ในด้านหนึ่งพวกเขาจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์และแล้วพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกคน ไปและอธิบายแก่พวกเขา มองดูว่าบาบาได้มาจากที่ใดเพื่อที่จะแก้ไขปรับปรุงลูกๆ ผู้ที่มีศรัทธาที่มั่นคงพูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อของเราอย่างแท้จริง เราได้มาที่นี่เพื่อทำตามศรัทธาของท่านและกลับมาเป็นเทพที่สูงส่ง พระเจ้าบริสุทธิ์เสมอ ผู้คนร้องเรียกหาท่าน: มาที่โลกที่ไม่บริสุทธิ์เกิด ดังนั้นท่านต้องเข้ามาในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ไม่มีผู้ใดเลยที่มีร่างที่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นมองดูว่าพ่อปราศจากความหยิ่งทะนงมากเพียงใด! ท่านต้องเข้ามาในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ เราจะไม่เรียกตัวของเราเองว่าเพียงพร้อม เรากำลังกลายเป็นสิ่งนั้นในเวลานี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดในเวลานี้ว่า: ลูกๆ ทำตามศรัทธา! พ่อให้ศรัทธา: ตื่นแต่เช้าตรู่เพื่อว่าบาปของลูกสามารถถูกเผาไปได้ ถ้าลูกไม่ทำตามศรัทธาบาปของลูกไม่สามารถถูกเผาไปได้ ลูกจะอยู่อย่างเป็นลิงและแล้วจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างรุนแรงมาก สัตว์ฯฯ ไม่มีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ การถูกลงโทษนั้นสำหรับมนุษย์ ถ้าว่าบางคน มันจะถูกจำคุกหรือไม่? พวกเขาจะเอาคนไปเข้าคุกทันที พ่ออธิบายว่า: เวลานั้นมนุษย์แม้กระทั่งเลวกว่าสัตว์ เวลานั้นพวกเขาต้องเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ บาบาอธิบายว่า: แม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ก็เผลอถึงความรู้ของกิตะ ไม่มีความจำเป็นใดเลยสำหรับความรู้ที่นั่น เพราะพ่อคือผู้สร้าง ไม่มีใครที่นั่นเป็นผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม เวลานั้น ถึงแม้มนุษย์ไม่ได้เป็นผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม พวกเขายังคงพูดว่าพวกเขาเป็นพระเจ้า ดังนั้นจงเขียนด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ว่า: พระเจ้าแห่งกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่กฤษณะ เป็นความผิดหลักนี้ที่ไม่ได้นั่งในสติปัญญาของผู้ใดและลูกๆ บางคนไม่ได้ทำให้สิ่งนี้นั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด พวกเขาได้ลืมนับว่าบาร์ตเองเคยเป็นสวรรค์ พวกเขาได้พูดว่าช่วงเวลาของวงจรเป็นหลายแสนปี เหตุนี้เองเมื่อพวกเขาพบซากที่เก่าแก่บางอย่างพวกเขาพูดว่าสิ่งเหล่านั้นต้องมีอายุเป็นแสนปี บางครั้งผู้คนแม้กระทั่งพูดว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นเทพ มาได้ทำให้ลูกไร้ค่าเช่นเปลือกหอยอย่างแท้จริง เวลานั้นลูกไม่ได้มีคุณค่าใดเลย ดังนั้นเวลานี้ลูกๆ ก็ควรออกมาจากความมืดสนิทนั้ด้วยเช่นกัน อย่าได้ทำงานอะไรเช่นที่ใครบางคนจะต้องถามลูกว่า “เธอเป็นลิงหรือไม่?” พ่อมาจากดินแดนไกลโพ้นเพื่อที่จะทำความสะอาดลูก เสื้อผ้าที่สกปรก ลูก ดวงวิญญาณได้กลับมาสกปรกโดยสิ้นเชิง เวลานั้นจดจำพ่อ และแสงของลูกก็จะถูกจุดขึ้น เผาแต่เดิมตัวลูกเองผู้เป็นดวงวิญญาณด้วยน้ำมันของความรู้ เพื่อที่ลูกจะได้รับบางสถานภาพที่นั่น เป็นสิ่งไม่ดีเลยถ้าลูกไปที่นั่นและกลายเป็นสาวใช้หรือคนใช้ นี่คือการซาโยคะ และดังนั้นลูกควรประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ถ้าลูกไปและกลายเป็นสาว

ใช้หรือคนใช้ ลูกจะได้รับมรดกอะไรจากพระเจ้าเล่า? ไม่เลย! ถ้าบางคนจะถามบาบา บาบาจะบอกเขาทันทีว่า: ทำทุกสิ่ง โดยเพียงการรับสัญญาณ ใครก็ตามทำบางสิ่งโดยไม่ได้รับการบอกให้ทำคือเทพ ผู้ที่ทำบางสิ่งหลังจากได้รับการบอกให้ทำคือมนุษย์ เวลานี้ลูกได้รับศรัทธาเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ พ่อผู้ที่ทำให้ลูกสูงส่งพูดว่า: ตั้งบอร์ดที่มีตัวอักษรขนาดใหญ่ที่ นิทรรศการ เพื่อที่ดวงตาของผู้คนเปิดขึ้นรับความจริงที่ว่า กฤษณะไม่ใช่พระเจ้า เขากลับมาใช้ชาติเกิด ผู้คนเชื่อว่า กฤษณะไม่ได้ใช้ชาติเกิด และเชื่อว่าเขาอยู่ทุกหนแห่ง ผู้กราบไหว้หนุมานจะพูดว่าหนุมานอยู่ทุกหนแห่ง ที่นี้ลูกต้อง ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อผู้เดียว พระเจ้าแห่งกิตะทำให้ลูกเป็นเช่นเพชร เพราะชื่อของผู้พูดก็จะได้ถูกเปลี่ยนไป สภาพของบาร์ตจึงได้กลายเป็นเช่นนี้ สิ่งนี้ยังไม่ได้มีการอธิบายอย่างจริงจังมากนัก เพียงผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า แม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แม่น้ำ คงคาเกิดขึ้นมาจากมหาสมุทร เหตุใดพวกเขาจึงไม่ไปและอาบน้ำในมหาสมุทรเล่า? เพื่อที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขา ลูกๆ ต้องมีคุณสมบัติของเทวดานางฟ้า อธิบายแก่ทุกคนว่า เราเพียงยกย่องพ่อผู้เดียวนั้น ทุกคนเชื่อในพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตน แต่ พวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: โอ ราม! โอ ดวงวิญญาณสูงสุด! พวกเขาหม่นลูกปิดในสายประคำ ฟุ่้นอยู่ข้างบน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ มีฟู่และแล้วมีลูกปิดคู่ สิ่งนั้น เป็นตัวแทนของแม่และพ่อของหนทางครอบครัว ถ้าสิ่งสร้างลูกสร้างขึ้น อย่างแน่นอนว่าจำเป็นต้องมีแม่และพ่อ ท่านหนึ่ง ที่นี้และทำให้เรามีค่าผ่านผู้นี้และแล้วสายประคำก็ได้รับการจดจำ พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้ถึงรูปของดวงวิญญาณสูงสุดหรือ ดวงวิญญาณ ลูกได้ยินบางสิ่งใหม่ พระเจ้าเป็นเพียงจุดที่จุดแสงเล็กน้อย นี่คือการอัศจรรย์! ผู้ใดจะยอมรับว่าจุดที่จุดแสง เล็กนี้คือมหาสมุทรแห่งความรู้? พวกเขาเชื่อว่ามนุษย์จะเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่างไรก็ตามที่นั่นเป็นมนุษย์ได้รับความรู้จากมนุษย์ซึ่งด้วยความรู้นั้นก็มิเพียงการตกต่ำเท่านั้น ที่นี้พระเจ้าตัวท่านเองมาและให้ความรู้แก่ลูกและให้การ หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก นั่นคือ ท่านทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ลูกอัศจรรย์ใจว่า ดวงวิญญาณคือจุด ที่จุดแสงเล็กน้อย นั่นคือดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ดังนั้นพ่อก็จะเป็นเช่นเดียวกันด้วยเช่นกัน และท่านเป็นผู้ทรง อำนาจที่ยิ่งใหญ่มาก! มองดูว่าท่านเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์และสอนลูกอย่างไร! ผู้คนรู้ อะไรเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้? พวกเขากำลังห้อยกลับหัวลง พ่อออกคำสั่งแก่ลูกว่า: ผู้ที่ทำตามการชี้แนะของพ่อจะกลายเป็นนาย แห่งสวรรค์ ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกลัวในสิ่งนี้ ฉัน ดวงวิญญาณปราศจากร่าง เวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ ไม่สูญเสียเลย อย่างไรก็ตามไม่เป็นไรถ้าร่างกายที่เก่าแก่จากไป ใช่ บาบาให้น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกเพื่อดื่ม เพื่อที่ว่าลูกอาจ มีชีวิตอยู่ต่อไป ช่วงอายุของผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้จะเพิ่มขึ้น งานรับใช้มากมายเกิดขึ้นที่นิทรรศการ มีการปรับปรุง มากมาย จะมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างค่ายกย่องของพระเจ้าและค่ายกย่องของกฤษณะ พ่อพูดว่า: ลูกเคยบริสุทธิ์ใน สวรรค์ ลูกควรรู้ว่าเวลานี้ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร พ่อมาและเปลี่ยนผู้ที่สติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มี สติปัญญาที่สูงส่ง ลูกๆ ของพระเจ้าไม่ควรสร้างความทุกข์แก่ผู้ใดด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของพวกเขา พ่อพูดว่า: ถ้าลูกสร้างความทุกข์ให้แก่ผู้ใด ลูกจะตายในความทุกข์อย่างมาก จงมีความสุขแก่ผู้อื่นเสมอ แหกผู้มาเยือนผู้ที่มาที่บ้าน ของลูก ต้องได้รับการรับรองอย่างดีมาก นี่คือการร่างกายเก่า ดังนั้นต้องมีการชำระสะสางความทุกข์ทรมานของบัญญัติกรรม ไม่ มีสิ่งใดที่จะต้องหวาดกลัวในเรื่องนี้ มิเช่นนั้นแล้วจะมีการถูกลงโทษ กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก พ่ออธิบายด้วยความรัก อย่างมาก ขณะที่กำลังหารายได้ อย่าหาหรือสัปหงก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ และลูกจะเป็นอิสระจากโรคตลอดไป พ่อได้มา เพื่อพาลูกไปสู่สวรรค์ ดังนั้นอย่าได้มีการกระทำที่ไม่ดีใดๆ ความคิดมากมายจะมา “ให้ฉันรับสิ่งนี้และรับประทานสิ่งนี้” “ให้ฉันกอดผู้นี้” พ่อรู้ถึงโชคชะตาของลูกๆ และเหตุนี้เองลูกจะต้องสร้างสมกิริยามารยาทที่ดี พ่อพูดว่า: พ่อรู้ถึงชะตาชีวิต ของทุกคน อย่างไรก็ตามพ่อจะนั่งและบอกแต่ละคนว่าอะไรอยู่ในเขาหรือเธอหรือ? หน้าที่ของพ่อคือให้คำสอนแก่ลูก พ่อ เป็นครู อย่าคิดว่าบาบารู้เกี่ยวกับลูก และดังนั้นท่านเองก็จะส่งยามาให้แก่ลูกด้วยตัวท่านเอง บาบาพูดว่า: ถ้าลูกเจ็บป่วย จงไปหาหมอ! ใช่ ยาที่ดีที่สุดเหนือทั้งหมดคือโยคะ แต่พ่อไม่ใช่หมอที่พ่อจะนั่งและให้ยาแก่ลูก! ใช่ บางครั้งพ่อก็ให้ยาถ้า ลูกกำหนดไว้ในละคร อย่างไรก็ตามพ่อได้มาเพื่อให้ยาฉีดแก่ลูกดวงวิญญาณ ถ้าอยู่ในละครบางครั้งบาบาก็จะให้ยาแก่ลูก ด้วยเช่นกัน อย่าได้คิดว่า: เนื่องจากบาบานี้เต็มไปด้วยพลังและพระเจ้าสามารถทำอะไรก็ตามที่ท่านต้องการได้และเหตุ ใดท่านจึงไม่ปลดปล่อยลูกจากความเจ็บป่วยนั้นเล่า? ไม่ พ่อได้มาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอน เช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าเป็นต้นเหตุของความทุกข์ให้แก่ผู้ใดผ่านความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก อย่างกลัวต่อความทุกข์ทรมานของ

กรรม ชำระสะสางปัญหากรรมเก่าของคุณในความสุข

2. อย่าได้มีการกระทำที่ไม่ดีใดๆ โดยการตกอยู่ภายใต้อิทธิพลความคิดของคุณ สร้างสมกิริยามารยาทที่ดี เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ จงเข้าใจทุกสิ่งด้วยปัญญา และแล้วทำสิ่งนั้น ไม่ควรจะเป็นว่าบางคนต้องบอกให้คุณทำบางสิ่ง

พร: ขอให้ลูกมีศรัทธาและความซาบซึ้งในการเป็นผู้สูงส่งและมั่งคั่งที่สุดและมีสิทธิเต็มๆ และไม่มีขีดจำกัด ในปัจจุบัน ลูกๆ กลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์สูงส่งและเต็มเช่นนั้นที่ลูกมีสิทธิ์ต่อผู้ทรงอำนาจตัวท่านเอง ลูกๆ ผู้ที่มีสิทธิ์ต่อพระเจ้าประกาศสิทธิ์ในทุกความสัมพันธ์และความมั่งคั่งทั้งหมด ในเวลานี้ลูกได้รับพรของการมีสมบัติที่สูงส่งที่สุดจากพ่อ ลูกมีความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายของคุณธรรมทั้งหมด พลังทั้งหมด และความรู้ที่สูงส่ง ดังนั้นไม่มีใครมั่งคั่งเท่ากับลูก

คติพจน์: อยู่อย่างตื่นตัวอยู่เสมอ และความไม่ระมัดระวังจะจบสิ้น

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งอันล้ำค่าของมาเตซาวรี

การตัดสินสุดท้ายของมนุษย์มากมายกำหนดเกี่ยวกับพระเจ้า

เวลานี้ทั้งโลกรู้ว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียว บางคนเชื่อว่าพระเจ้าเป็นพลัง บางคนเรียกท่านว่า กูรูราซ (อัสจรรย) นี่หมายความว่าพวกเขาเชื่อในพ่ออย่างแนบแน่นในรูปใดรูปหนึ่ง ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาเชื่อต้องมีอยู่จริงอย่างแนบแน่นและนี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมจึงมีชื่อ อย่างไรก็ตาม มนุษย์แต่ละคนบนโลกนี้มีความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับพ่อนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้เดียวนั้นเป็นเพียงหนึ่งเดียว พวกเขาไม่มีความคิดเห็นหลัก บางคนบอกว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บางคนบอกว่าธาตุบราห์มมีอยู่ทุกที่ บางคนพูดว่าพระเจ้าคือสัจจะและมายาคือภาพลวงตา บางคนพูดว่าพระเจ้าไม่มีอยู่จริง นั่นเป็นเพียงความอัสจรรยของธรรมชาติ พวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้า มีความคิดเห็นเหล่านี้ทั้งหมด พวกเขาคิดว่าโลกนี้มีความสำคัญและไม่มีอะไรอื่น พวกเขาเชื่อในโลก แต่พวกเขาไม่เชื่อในนายผู้ทรงสร้างโลก ไม่ว่ามนุษย์จะมีกี่คนในโลกนี้ ก็มีความคิดเห็นมากมาย ในท้ายที่สุด พระเจ้าคือผู้ที่มาและตัดสินใจเกี่ยวกับคำสั่งเหล่านี้ทั้งหมด พระเจ้ามาและตัดสินใจเกี่ยวกับทั้งโลก ท่านคือผู้เดียวผู้ที่สูงส่งและเต็มไปด้วยพลังที่สุด ท่านจะให้คำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับสิ่งสร้างของท่าน ท่านให้คำแนะนำของผู้สร้างแก่เราและยังให้คำแนะนำของสิ่งสร้างแก่เราด้วยเช่นกัน อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำตามศรัทธา ปรับปรุงการกระทำของคุณและเผาบาปของคุณ เพื่อที่จะมาเป็นลูกปัดของคุณ
ลูกประจำ ไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** พ่อปกป้องคุ้มครองลูก คนไหนโดยอัตโนมัติ?
- คำตอบ:** ผู้ที่สะอาดและซื่อสัตย์มากๆ และจริงแท้ต่อพ่ออยู่เสมอได้รับการปกป้องคุ้มครองโดยอัตโนมัติ ผู้ที่มีความ
เท็จอยู่ในตัวเขาไม่สามารถได้รับการปกป้องคุ้มครอง มายาเฝ้าแต่ดึงดูดพวกเขาอย่างมาก การลงโทษยัง
กำหนดไว้สำหรับพวกเขาด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** เหตุใดลูก บางคนชอบความเจ็บป่วยของพวกเขาจากสัลยแพทย์ทางจิต?
- คำตอบ:** เพราะพวกเขากลัวเสียเกียรติของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาถูกหลอกลวงโดยมายาและดวงตาของพวกเขา
เขาได้เป็นเช่นอาชญากร และดังนั้นพวกเขาจึงซ่อนสิ่งนี้จากพ่อ บาบาสพูดว่า: ลูกๆ ยิ่งลูกชอบบางสิ่งมาก
เพียงใด ลูกจะเอาแต่ล้มลงมากขึ้นตามนั้น มายาจะกลืนกินลูกและแล้วลูกจะหยุดศึกษาเล่าเรียน เหตุนี้เอง
ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากๆ อย่าทำตามคำสั่งในจิตใจของตัวเองหรือคำสั่งของปีศาจร้าย

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ ได้พัฒนาศรัทธาว่าเพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่สอนลูกๆ ดวงวิญญาณ เหตุนี้
เองมีการร้องเพลงว่า: ดวงวิญญาณได้้อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ในโลกที่ไร้ตัวตนดวง
วิญญาณทั้งหมดอยู่ด้วยกัน พวกเขาไม่ได้แยกห่างจากกัน และแล้วดวงวิญญาณเริ่มแยกห่าง จากที่นั่นมาและเล่น
บทบาทของตนเอง จากการอยู่อย่างสาโทประธาน พวกเขาหลงมาและเริ่มหาโมประธาน ผู้คนร้องเรียก “โอ ผู้ชำระให้
บริสุทธิ์ มาเกิด! มาและชำระเราให้บริสุทธิ์!” พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่าท่านมาทุก 5000 ปี วงจรโลกนี้เป็น 5000 ปี พ่อที่ไร้
ตัวตนต้องพูดกับลูกผ่านร่างกายอย่างแนนอน ท่านไม่ได้จิตใจจากเบื่องบน เช่นที่ลูกดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้และพูด
พ่อเช่นกันพูดว่า: พ่อพูดกับลูกผ่านร่างกายนี้ พ่อให้การชี้นำแก่ลูกๆ บางคนทำตามการชี้นำของท่านได้มากดังนั้น เขาให้
คุณประโยชน์แก่ตนเอง พ่ออธิบายว่า มันขึ้นอยู่กับลูกที่ลูกจะทำตามศรัทธาหรือไม่และลูกจะฟังครูหรือไม่ ลูกให้คุณ
ประโยชน์แก่ตนเองหรือสร้างความสูญเสียแก่ตนเอง ถ้าลูกไม่ฟังท่าน ลูกจะสอบตก ซิบบาบอธิบายอย่างชัดเจนมาก ลูกๆ
เรียนรู้จากซิบบาบ และแล้วลูกต้องสอนผู้อื่น ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ นี่ไม่ใช่เรื่องของพ่อทางร่างกาย นี่หมายถึงพ่อทาง
จิต ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้รับสิทธิ์ในมรดกของลูกได้มากเท่าที่ลูกทำตามศรัทธา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของคุณของหลาย
ชาติเกิดจะถูกตัดไป ในอาณาจักรของราวัน แม้ดวงวิญญาณบาปกัมศีระจะให้แก่ดวงวิญญาณบุญ (รูปปั้น) พวกเขาไม่รู้ว่
ดวงวิญญาณบุญเหล่านั้นต่อมาได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาป พวกเขาคิดว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณบุญเสมอ พ่ออธิบาย
ว่า: ขณะที่กลับมาเกิด พวกเขาเปลี่ยนจากดวงวิญญาณบุญเป็นดวงวิญญาณบาป พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิดและดังนั้นจาก
สภาพสาโทประธานพวกเขาเป็นหาโมประธาน พวกเขาเป็นดวงวิญญาณบาปและดังนั้นพวกเขาจึงจดจำพ่อ เมื่อพวกเขา
เป็นดวงวิญญาณบุญไม่มีความจำเป็นใดที่จะจดจำพ่อ พ่อไม่ได้นั่งและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดให้แก่ทุกคน ลูกๆ ทำงาน
รับใช้ ในเวลานั้นมนุษย์ได้เป็นปีศาจร้ายและเพราะสิ่งนี้จึงไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกแห่ง ทุก
สิ่งขึ้นอยู่กับสิ่งนี้ กฎจะเป็นมนุษย์ เขาถูกเรียกว่าเทพ พ่อของดวงวิญญาณคือพ่อที่ไร้ตัวตน ท่านต้องได้รับการจดจำ
แม้ว่าลูกพูดถึงพ่อของปวงประชา เขาก็เป็นคนที่มีตัวตน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้อธิบายให้กับลูกอย่างชัดเจนมากแต่ลูกบาง
คนไม่เข้าใจ พวกเขาเดินไปในหนทางผิดๆ และจบลงในปี บาบาสชี้หนทางไปสู่เมืองแก่ลูก นั่นคือไปสู่สวรรค์ แต่เพราะไม่
เข้าใจพวกเขาจึงได้จบสิ้นในปี เมื่อพวกเขาเข้าไปในปีพวกเขาเป็นหนาม แม้ในขณะที่อยู่ที่นั่น พวกเขาไม่ได้ทำตาม
หนทางได้อย่างเหมาะสม พวกเขาจึงอยู่ระหว่างกลาง และแล้วพวกเขาจะมาในตอนท้ายๆ ที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกได้มาที่นี่
เพื่อไปสู่สวรรค์ แท้จริงแล้วคุณเงินไม่สามารถเรียกว่าเป็นสวรรค์เพราะลดลง 25% เวลานั้นลูกอยู่ที่ยุคแห่งการบรรจบพบ
กัน พ่อพูดว่า: ละทิ้งโลกเก่าและจดจำโลกใหม่ ท่านไม่ได้พูดว่า: ลืมโลกเก่าและจดจำคุณเงิน ยุคเงินแทบจะเรียกได้ว่า
โลกใหม่ไม่ได้ เพราะไม่ได้ทำตามหนทางอย่างเหมาะสม พวกเขาเฝ้าแต่ขึ้นๆ ลงๆ ตามละครผู้สอบผ่านข้อสอบอย่างเต็มที่
ในวงจรที่แล้วจะเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้ที่ไปสู่ยุคเงินจะสอบตก ผู้ที่เป็นชาวสวรรค์สอบผ่านอย่างเต็มที่ วงจรแล้ววงจรเล่า
และชาติแล้วชาติเล่า ลูกจะสอบผ่านข้อสอบเดียวกันในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ดังเช่นที่ลูกกำลังทำอยู่ในขณะนี้ ผู้ที่จะ
ไม่เป็นดอกไม้จะไม่เป็นดอกไม้ไม่ว่าลูกจะดึงดูดพวกเขามาสู่ลูกแรงเพียงใดก็ตาม ดอกอีกเป็นดอกไม้ หนามจะยังคงที่มแทง
ลูก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษา มายาทำแม้ลูกที่ดีๆ เป็นหนาม พวกเขาเป็นคนทรยศ ผู้ที่ทิ้งแผ่นดินเกิดและไปอีกด้านหนึ่ง

เรียกว่าคนทรยศ พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกออกจากมายา ลูกๆ พูดว่า: บาบา มายาเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก เธอดึงเราเข้าไปสู่เธอ มายาไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าแม่เหล็กเลย ทุกวันนี้ดูชีวิตว่าความงามที่ผิวเผินได้เพิ่มขึ้นมากเพียงใด และเหตุนี้เองผู้คนจึงได้ตามแพ้น้อยอย่างมาก มองดูที่พวกเขาแสดงไว้ในภาพยนตร์ ก่อนหน้านั้นไม่มีภาพยนตร์ใดเลย ทุกสิ่งได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นในช่วง 100 ปีที่ผ่านมา ความลับของละครต้องเข้าใจ ราวกับว่าสวรรค์ถูกสร้างขึ้นใน 100 ปี แม้วิทยาศาสตร์ที่นั่นจะให้ความสุขอย่างมาก ที่นั่นพวกเขาไม่มีความหึงหวงไสของวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ให้ความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตามการทำลายล้างโลกจะต้องเกิดขึ้นเพื่อที่ว่าความสุขนั้นสามารถกลับมาหาเราได้ มองดูว่าพ่อพยายามมากมายอย่างไรเพื่อที่จะทำให้ลูกๆ สูงส่ง แต่ลูกๆ บางคนไม่ได้เชื่อเลยว่าบาบากำลังสอนเราอยู่ แม้ลูกๆ ที่ดีถูกติดกับอยู่ในกรงเล็บของมายาแล้วมายาควบคุมพวกเขาอย่างหมดสิ้น อย่างไรก็ตามผู้ที่ได้ยินความรู้แม้เพียงครั้งเดียวจะไปสู่สวรรค์อย่างแน่นอน แต่พวกเขาจะไม่รับสถานภาพที่สูง ลูกทั้งหลายพูดว่าลูกจะเป็นนารายณ์ ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายามมากขึ้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามทุกสิ่งเป็นเกมของละคร บ้างปีนขึ้นไป อีกคนล้มลง ลูกเอาแต่ขึ้นลง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง พ่อให้สมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา ไม่มีเรื่องของความทุกข์ทรมานสำหรับกรรมของพวกเขาที่นั่น ผู้ที่สะสมที่นั่นในเวลานี้จะรับมรดกเต็มๆ ลูกต้องไม่คิดว่าเพราะลูกปีนขึ้นลูกจะตกลงมาด้วย ลูกได้ตกลงมาต่ำมาก และดังนั้นเวลานี้ลูกสามารถไต่ขึ้นเท่านั้น ตามละครลูกเพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง มองดูว่าทั้งสองได้รับการบูชาอย่างมากอย่างไร ชีวาได้รับการบูชามากที่สุด แล้วพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในก่อนกรวดและก่อนหิน มีความไม่รู้อย่างมาก! เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นเช่นนั้น และลูกกำลังเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง แม้พวกเขาจะบูชาชีวา และให้การสังเวกแก่ท่าน ไม่มีใครรู้ว่าชีวา พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้มาและสอนพวกเราอย่างไร เวลานี้ลูกต้องศึกษาและเพียรพยายามและรับสถานภาพที่สูง มายาไม่ได้ทิ้งใครไว้ตามลำพังด้วยเช่นกัน เธอยึดจับพวกเขาไว้อย่างสิ้นเชิง บาบาพูดว่า: ลูกๆ เขียนชาร์ทของลูก อย่างซื่อสัตย์ ลูกๆ บางคนไม่บอกความจริง และดังนั้นพวกเขาสะสมการลงโทษ และแล้วในเวลาของการลงโทษ พวกเขาร้องในความทุกข์ระทม “ยกโทษให้ฉัน! ฉันจะไม่ทำสิ่งเดียวกันนั้นอีกครึ่ง” เมื่อเด็กเล็กทำบางสิ่งผิด พ่อของเขาดูว่าเขา และดังนั้นเขาจึงร้องไห้ด้วยความทุกข์ระทม นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ยิ่งใหญ่มากนี้ทำทุกสิ่งด้วยความถ่อมตนอย่างมาก ท่านอ่อนโยนมาก ดังเช่นเด็กเล็กๆ นีมนวลและอ่อนโยนอย่างมาก เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นกับพวกเขา ลูกพูดว่า โอเค ไม่เป็นไร นี่เป็นเพราะว่าพวกเขากำลังทำตามหนทางของละคร จึงโอเค นั่นเป็นชะตากรรม ท่านอธิบายว่า: ต้องให้แน่ใจว่าจะไม่เกิดขึ้นอีกครั้งในอนาคต มีศรีมัทและมีคำชี้แนะปีศาจร้าย บราห์มานี้คือพ่อทางจิตและแล้วมีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน บางคนอาจไม่ฟังพ่อที่มีขีดจำกัดของเขา แต่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ทำให้ผู้นี้ (บราห์มา) เป็นเครื่องมือและดังนั้นลูกควรฟังท่าน เหตุนี้เองบาบานี้พูดว่า: มายานั้นไม่น้อยเลย เธอทำให้ลูกแสดงการกระทำที่ผิดๆ ลูกควรเข้าใจว่าเหล่านี้คือการขึ้นาของพระเจ้า พ่อพูดว่า: ถ้าลูกรับการขึ้นาที่ผิดโดยผ่านผู้นี้ พ่อจะยังคงทำให้ลูกต้อง บาบาได้เลือกพาหนะที่มีประสิทธิภาพ ท่านได้รับการดูถูกดูหมิ่นอย่างมากมาย ลูกควรอยู่อย่างสะอาดและซื่อสัตย์มากๆ กับบาบา ยิ่งลูกมีความซื่อสัตย์และความสะอาดกับบาบาเพียงใด ลูกจะได้รับการปกป้องมากเพียงนั้น ผู้ที่มีความประพฤติผิดไม่สามารถได้รับการปกป้อง สำหรับพวกเขาการลงโทษถูกกำหนดไว้แล้ว มายาจับมุกของพวกเขาแต่ละคนไว้ ลูกๆ รู้ว่ามายาได้กลืนกินพวกเขาไปเมื่อไร เพราะเหตุนี้เองพวกเขาหยุดศึกษาเล่าเรียน บาบาพูดว่า ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นก็ตาม อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียน แต่ละคนทำอะไรก็ตาม เขาจะได้รับตามนั้น เขาจะได้รับรางวัลเมื่อใด? ในอนาคต เพราะโลกนี้กำลังจะเปลี่ยนแปลงในเวลานี้ ไม่มีใครนอกจากลูกๆ สิ่งนี้ ในหมู่ลูกเช่นกันลูกๆ หลายคนล้ม ถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืมหดแล้ว สงครามนี้กับมายาจะดำเนินไปจนกระทั่งเวลาสุดท้าย แม้ลูกๆ ที่ดีรู้ว่าเมื่อใดที่พวกเขาได้ทำบางสิ่งผิด และพวกเขาไม่ได้บอกบาบา เพราะพวกเขากลัวเสียเกียรติของพวกเขา และแล้วพวกเขาเฝ้าแต่สะอึก ไข่ ถ้าลูกเป็นคู่สามีภรรยา และหนึ่งนั้นได้บอกความจริง และอีกฝ่ายหนึ่งจะรู้สึกว่าเขาหรือเธอควรบอกด้วยเช่นกัน ถ้าพวกเขาไม่ได้มีสถานภาพที่สูงในโชคของพวกเขา พวกเขาจะซ่อนมันจากศัลยแพทย์ ยิ่งลูกๆ หลบซ่อนมากเพียงใด ลูกจะตกต่ำลงมากเพียงนั้น ดวงตานี้เป็นเช่นที่ไม่หยุดเป็นอาชญากรเลย ลูกบางคนดีมาก และพวกเขาไม่เคยจดจำผู้ใดอื่น เช่นที่สายตาของภรรยาที่ซื่อตรงจะไม่เคยไปหาชายอื่นใด พ่ออธิบายว่า: ถ้าลูกต้องการเป็นลูกปัดของลูกประคำ สภาพของลูกต้องเป็นเช่นนั้น ไม่ใช่สิ่งเล็กน้อยเลยที่จะมาเป็นนายของโลก! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกอยู่ และลูกจะต้องการอะไรมากไปกว่านี้? บาบาบอกลูกในทางปฏิบัติว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งมีคุณสมบัติพิเศษนี้ และผู้หนึ่งผู้หนึ่งมีคุณสมบัติพิเศษนั้น เหตุนี้เองท่านให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกตามลำดับกันไป ขณะที่กำลังนั่งที่นี้ สายตาของบาบาอยู่ที่ลูกๆ ที่ทำงานรับใช้ ในหนทางของความไม่รู้ด้วยเช่นกัน มีความรักสำหรับลูกๆ ที่เชื่อฟัง บาบารู้ว่าลูกๆ ของท่านคนใดที่กำลังทำงานรับใช้ที่ดี ลูกคือบราห์มา กุมารและกุมารี หลานของชีพบาบา และดังนั้นลูกควรได้รับมรดกของลูกจากปู่ของลูกอย่างแน่นอน บราห์มาไม่ได้มีมรดก พ่อเองพูดว่า: พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกดวงวิญญาณ พ่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ดังนั้นเวลานี้ทำตามศรีมัทของพ่อ พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกปราศจากร่างเช่นเดียวกับพ่อ และเพื่อพาลูกกลับไป เวลานี้แสงของลูกถูกจุด

ขึ้นด้วยความรู้และโยคะ ถ้าลูกไม่ทำตามความรู้และโยคะอย่างดี แล้วจะต้องมีการลงโทษจากตามราช เหตุนี้เองลูกต้อง
เผาบาปของลูกก่อนเป็นอันดับแรก แม้ว่ามนุษย์บางคนคิดว่าพวกเขายู่ในสวรรค์ในเวลานี้ นั่นเป็นความสุขชั่วคราว พ่อ
ที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ได้ให้มรดกแก่พวกเขา พ่อพูดว่า: พ่อเป็นเจ้าของคนจน พ่อทำให้ผู้ที่ยากจนที่สุด ไม่บริสุทธิ และมี
สติปัญญาที่เป็นหินให้มั่งคั่ง ถึงแม้ว่าบางคนที่ไม่บริสุทธียังคงมาหาลูกอยู่ เขาจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ เขาจะไม่สามารถ
กลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำของชัยชนะได้ ที่นี้ลูกทำการต่อรองกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบ่า ทั้งหมดนี้กำลังจะกลาย
เป็นผงธุลี เหตุนี้เองฉันอุทิศตนเองแก่ท่าน รับทั้งหมดนี้ไปและทำให้ฉันเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อพูดว่า: พ่อเป็นผู้ประทาน
ไม่มีค่าใช้จ่ายใดเลยในการก่อตั้งอาณาจักรและกลับมาเป็นนายของโลก ที่นั่น พวกเขาใช้จ่ายมากในการบรรพาลูกมีค่าใช้จ่าย
อะไรที่นี้? ที่นี้ ลูกไม่มีสิ่งใดเพราะลูกไม่มีอาวุธใดๆ เลย ฯลฯ ลูกมาเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ ผู้คนเหล่านั้นต่อสู้
อย่างมากด้วยพลังทางวัตถุ แต่พวกเขาไม่สามารถเป็นนายของโลกได้ นั่นไม่ได้เป็นบทบาทของพวกเขาในละคร พ่อที่
ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นสอนราชาโยคะที่แท้จริงแก่ลูก ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ก่อตั้งสวรรค์ผ่านราชาโยคะ
เวลานี้ลูกกำลังศึกษาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และลูกจะได้รับสถานภาพต่างลำดับกันไปตามที่ลูกศึกษามากเพียงใด
อัมชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ซึมซับคุณธรรมความถ่อมตนเช่นเดียวกับพ่อ อย่าได้ทิ่มแทงผู้ใด จงเป็นดอกไม้และกระจายกลิ่นหอม
2. ให้ซึมซับคุณธรรมความซื่อสัตย์ และอย่าซ่อนสิ่งใดจากศัลยแพทย์ อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียนภายใต้สถานการณ์ใดๆ
ก็ตาม จงเชื่อฟัง

พร: ขอให้ลูกใช้พรที่ลูกได้รับมาจากพ่อในเวลาที่เหมาะสมและโดยการทำให้พรเหล่านั้นเกิดผล จงกลายเป็น
ภาพลักษณ์ที่ได้รับพร
ขอให้ลูกใช้พรทั้งหมดที่ลูกได้รับจากบัพดาดาในเวลาที่ถูกต้องเหมาะสมและพรเหล่านี้จะอยู่กับลูกตลอด
เวลาเพื่อที่จะทำให้เมล็ดแห่งพรออกดอกออกผล จงให้น้ำของการจดจำระลึกถึงและแสงแดดของการทำให้
ตนเองมั่นคงในรูปของพรนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ละพรจะนำมาซึ่งพรอีกมากมายพร้อมกับสิ่งนั้น และผลลัพธ์
ที่เกิดขึ้นคือลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับพร ยิ่งลูกใช้พรของลูกในเวลาที่ถูกต้องเหมาะสมมากเพียง
ไร พรนั้นจะเป็นที่เห็นได้ว่าสูงส่งมากตามนั้น

คติพจน์: เมื่อลูกมีความใส่ใจ (attention) ที่เป็นธรรมชาติ ความตึงเครียด (tension) จะจบสิ้นไปโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นเฝ้าแต่ละท่งสำนึกของร่างกาย จงลืมนวลูกดีมากหรือมั่งคั่งมากและให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** บนพื้นฐานของศรัทธาใดที่ลูกๆ สามารถทำให้โชคของลูกสูงส่ง?
- คำตอบ:** ศรัทธาแรกที่ลูกจำเป็นต้องมีก็คือลูกเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกต้องสลัดทิ้งร่างกายและกลับบ้าน ดังนั้นอย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกนี้ เป็นชีพบาบาที่กำลังสอนเราและแล้วเป็นท่านผู้ที่จะพาเรากลับไปกับท่าน เราต้องทำตามศรัทธาของท่าน ด้วยการทำตามศรัทธา เราต้องให้ประโยชน์แก่ตนเอง เพื่อนฝูงและญาติมิตรของเรา ลูกๆ ผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาหรือไม่มีศรัทธาในผู้เดียวที่กำลังสอนพวกเขานั้นไม่มีประโยชน์ใดเลย ขณะที่กำลังเคลื่อนไปพวกเขาก็หายไป พวกเขาไม่สามารถทำให้โชคของพวกเขานั้นสูงส่ง
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมชานติ ลูกๆ ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา ลูกไม่ได้นั่งอยู่เบื้องหน้าชัณยาสซี เพื่อนฝูงหรือญาติมิตร ฯลฯ ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่อ่อนหวานที่สุดผู้ที่ลูกเคยจดจำท่านมาชาติแล้วชาติเล่า เราได้กลายเป็นลูกๆ ของท่านขณะมีชีวิต ชัณยาสซีนี้นั้นมีสาวก ถึงแม้ว่าผู้คนเหล่านั้นยังคงอยู่ที่บ้าน พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นสาวก แต่พวกเขาไม่ได้ทำตามชัณยาสซี ลูกๆ ต้องทำตาม จงจดจำด้วยสติปัญญาของลูกว่าลูกคือดวงวิญญาณและลูกจะไปไปที่บาบาไป บาบาที่ไม่มีตัวตนได้มาที่นี้จากอาณาเขตสูงสุดเพื่อให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธินั้นบริสุทธิต่างานต้องมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิในร่างที่ไม่บริสุทธิ ท่านนั่งในผู้เดียวนั้นที่เคยเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิอันดับหนึ่ง ผู้ที่ต่อมาได้ใช้ 84 ชาติเกิด ท่านอธิบายผ่านเขา ลูกๆ มากมายกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ครูจะสอนเพียงแค่ว่าคนเดียวหรือ? คำว่า “พระเจ้าพูด” ไม่สามารถที่จะเป็นไปกับอรชุนเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ สิ่งนี้จะไม่เป็นที่เข้าใจในหมู่มุมอื่นใด สิ่งนี้ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ร่างกายต้องถูกละทิ้งที่นี้ ดังนั้นจงเฝ้าแต่ละท่งสำนึกของร่างกาย จงลืมนวลูกนั้นดีมากหรือลูกนั้นร่ำรวย ให้มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ขณะที่จดจำพ่อและแล้วลูกต้องกลับบ้านไปกับท่าน ชีพบาบาพูดว่า: พ่อไม่สามารถมีสำนึกใดๆ ของร่างกายได้ เพราะพ่อไม่มีร่างกายของพ่อเอง ในตอนเริ่มต้นเมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณเคยอยู่กับพ่อ ลูกไม่มีสำนึกที่เป็นร่างนี้เช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกได้เล่นบทบาทเป็นเวลา 84 ชาติเกิดลูกพูดว่าลูกเคยประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรแต่แล้วก็สูญเสียสิ่งนั้นไป เวลานี้พ่อได้มาอีกครั้งเพื่อพาลูกกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อจะไม่พาร่างกายไป เหล่านั้นคือร่างเก่าและดังนั้นจึงตัดสำนึกของร่างนั้นด้วยสติปัญญาของลูก ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก นี่ไม่ใช่หนทางของการสละทิ้ง ลูกต้องดูแลครอบครัวของลูก ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นได้ละทิ้งครอบครัวของเขาไว้เบื้องหลัง พ่อไม่ได้ทำให้ลูกๆ ทั้งสิ่งใด ท่านพูดว่า: จงเตือนลูกๆ ของลูกให้จดจำชีพบาบา เฝ้าแต่อธิบายแก่พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะพัฒนาความรักกับชีพบาบา ชีพบาบาอ่อนหวานและน่ารักอย่างมาก หากทุกคนจะมาและอยู่ที่นี้ ใครจะดูแลลูกๆ ของพวกเขา? มีลูกๆ เช่นนั้นมากมาย ผู้ที่จากร่างของพวกเขานี้ และแล้วพวกเขาก็จะมาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อในชาติเกิดถัดไป พวกเขาจะพบปะกับท่านด้วยเช่นกัน ลูกควรจะมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกจะทิ้งร่างของลูกและกลับบ้าน หัวใจของลูกไม่ได้อยู่ที่นี้อีกต่อไป ชัณยาสซีพูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมไปกับธาตุบราห์มาของแสง มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายในขณะที่มีพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อได้มาเพื่อพาพวกเราลูกๆ กลับบ้าน ไม่มีผู้คนของศาสนาใดเหล่านั้นมีชีวิตอยู่ในยุคทอง เวลานี้ยุคทองกำลังมีการก่อตั้งขึ้น เวลานี้บาบาได้อวตารมาอีกครั้ง เวลานี้ลูกกำลังที่จะได้รับการชุบชีวิตใหม่ ลูกสามารถพูดคำว่าอวตารได้สำหรับผู้เดียวเท่านั้น ลูกๆ มากมายเขียนถึงบาบาด้วยการพูดว่าพวกเขามีการเปลี่ยนแปลงมากมายในชีวิต แต่บางครั้งพวกเขาอาจจะมีความโกรธเล็กน้อย ไข่ลูกๆ ถึงอย่างไรสิ่งนี้จะเกิดขึ้น โรคภัยจะได้รับการเยียวยาทันทีทันใดหรือ? ด้วยการสูญเสียคุณธรรมที่ละน้อยๆ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ปราศจากคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ลูกต้องกลับมาเติมเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด ลูกได้รับทรัพย์สมบัติมากมาย ไม่มีเรื่องของความละโมภที่นั่น ที่นี้ผู้คนขโมยอย่างมากเนื่องจากความละโมภ เป็นเพราะความไม่ระมัดระวังของข้าราชการ ที่คลังเก็บเมล็ดพันธุ์มากมายได้เสียหายไป และดังนั้นพวกเขาได้เผาทั้งทั้งหมด ที่นี้ผู้คนกำลังอดอยาก ลูกเข้าใจว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก จนกระทั่งใครบางคนมีศรัทธาว่าชีพบาบา กำลังสอนเขา ไม่เช่นนั้นคนนั้นก็จะมีประโยชน์ใดเลย บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกๆ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ แน่หนอนที่ลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกต้องไม่ทำตามคำแนะนำของจิตใจตนเอง จงให้ประโยชน์กับเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกด้วยการทำตามศรัทธา จงเขียน

จดหมายถึงพวกเขา อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ได้เขียนตามศรียก ลูกก็จะสร้างความสูญเสียเท่านั้น มีผู้คนมากมายที่เขียนจดหมายถึงผู้อื่นอย่างลับๆ บาบาคือเป็นครูกำลังนั่งที่นั่นและดังนั้นลูกควรจะบอกท่าน บาบาสอนลูกให้เขียนจดหมายเช่นที่ว่าผู้ที่อ่านจดหมายเหล่านี้จะชนลูก บาบามาไม่ได้ห้ามลูกเพราะลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูก ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีคำว่า “การทำบุญเริ่มต้นที่บ้านด้วยวิธีอื่นได้อย่างไร”? มีลูกๆ มากมายที่ไม่ได้ทำตามศรียก และดังนั้นพวกเขาจึงหายไปหากไม่อยู่ในโชคของเขา พวกเขาที่ไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ มีผู้ช่วยมากมายที่มาแต่ภรรยาของเขาไม่ได้เข้ามาในความรู้ พวกเขาไม่ยอมรับสิ่งนี้ ชีพบาบา ก็จะเขียนถึงพวกเขาว่า: ลูกอ่อนแอ จงอธิบายแก่เธอว่า เธอได้สัญญาแล้วว่าเธอจะยอมรับคำสั่งของลูก หากลูกไม่สามารถมีอิทธิพลเหนือภรรยาของลูก ลูกจะสามารถควบคุมกิเลสต่างๆได้อย่างไร? นี่เป็นหน้าที่ของลูกที่จะมีอิทธิพลต่อภรรยาและอธิบายแก่เธอด้วยความรัก สิ่งต่างๆทั้งหมดที่พวกเขาได้เขียนไว้ในคัมภีร์อ้างอิงถึงเวลานี้ ลูกๆ บราห์มินเองเริ่มแรกก็เคยโง่เขลา เวลานั้นบาบาได้ทำให้ลูกฉลาดอย่างมาก ลูกรู้ว่าชีพบาบาต้องเคยเล่นบทธาตเดียวกันเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ท่านได้เคยอธิบายในวิธีการเดียวกันและบราห์มานี้ก็จะมาเพื่อที่จะรู้ถึงสิ่งนั้นด้วย เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดีมากจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า หากบัญชีกรรมยังคงเหลืออยู่ก็จะต้องมีการลงโทษ เวลานั้นลูกกำลังนั่งที่นั่นเป็นการส่วนตัว ชีพบาบากำลังพูดกับลูก อย่าได้คิดว่าเป็นบราห์มาที่กำลังบอกทั้งหมดนี้แก่ลูก ชีพบาบาพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้การละเล่นกำลังจะมาถึงจุดจบ มีโยคะกับพ่อแล้วลูกจะกลับมารีสุทธิ ลูกรู้ว่าเจ้าปาวได้มาเพื่อพาลูกไปและท่านกำลังสอนลูกอยู่ด้วยเช่นกัน นี่เป็นความมหัศจรรย์อย่างมาก! ลูกมีโชคอย่างมากและดังนั้นลูกควรทำตามคำแนะนำของผู้เดียว ลูกพูดว่า “ท่านคือผู้ที่สูงส่งที่สุด” พ่อคือศรี ศรี พ่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งสองเท่า พ่อทำให้โลกสูงส่ง ที่นั่นผู้คนไม่บริสุทธีย่างมาก แต่กระนั้นพวกเขาได้ให้สมญาศรีแก่ตนเอง ลูกกำลังได้รับชัยชนะเหนือราวันทีละน้อย เข็มของลูกๆ ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยสนิม เวลานั้นแม่เหล็กมาและทำความสะอาดลูก หากลูกกลับมาสะอาดและบริสุทธิ ลูกจะกลับไปกับพ่อ จงจดจำพ่อเพื่อที่จะจัดสนิม ผู้เป็นแม่ได้เห็นเนยในปากของศรีภุชณะ นั่นคือเนยแห่งสวรรค์ แมวสองตัวต่อสู้กันเองและศรีภุชณะก็เอาเนยไป ศรีภุชณะจะไม่ได้ปกครองอาณาจักรด้วยตนเอง มีอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทร์ราวงศ์ มีราชวงศ์ของราชาเหนือราชา พวกเขาเฝ้าแต่ปกครองเป็นระยะเวลาที่ยาวนานด้วยเช่นกัน และแล้วภายหลังจะเป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน เวลานั้นลูกรู้ว่าบาบาได้ส่งลูกมาเพื่อเล่นบทธาตของลูก พวกเราเคยมีความสุขอย่างมากในสวรรค์ มรดกของ 21 ชาติเกิดเป็นที่จดจำในบาร์ตเท่านั้น กุมาริเหล่านั้นทำให้ผู้อื่นสามารถได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิด บาบอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ทั้งที่เป็นเช่นนั้น ข้อบกพร่องที่ผู้พั่งแก่ๆ ของบางคนก็ไม่ได้จากไป บาบาคือเป็นจอมพลที่ยิ่งใหญ่ ธรรมราชก็อยู่กับบาบาด้วย หากบางคนไม่ทำตามศรียกและแล้วธรรมราชคือมือขวาของบาบา บ้างถือกำเนิดกับบาบาแต่แล้วพวกเขาก็กลับไปแล้วตาย มีความสูญเสียอย่างมาก! เมื่อใครบางคนไม่ทำตามศรียก เขาก็ตาย บาบอธิบายแก่ลูกอย่างมาก: เพียงแต่เข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก: บาบาคือเป็นของท่าน ในเวลานี้ทั้งโลกมีสติปัญญาเป็นหิน บาบานี้พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อเคยศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ แต่พ่อไม่ได้รู้สิ่งใด หากใครบางคนพูดว่าพ่อเคยได้รับคำสอนเหล่านี้จากกูรูคนใด กูรูนั้นจะให้คำสอนเหล่านี้แก่เพียงผู้เดียวหรือ? กูรูมีสวากมากมาย หากท่านได้รับคำสอนของกูรู ท่านจะต้องได้รับตำแหน่งเป็นกูรูด้วย นี่คือบางสิ่งที่พิเศษสุดอย่างแท้จริง ชีพบาบาได้ให้คำสอนแก่ลูกผ่านผู้นี้และทำให้ลูกสามารถจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนอื่น ท่านได้ทำให้ผู้นี้ละทิ้งทุกสิ่งทั้งหมดในเพียงครั้งเดียว ลูกๆ มากมายก็ได้ทำเช่นเดียวกัน เตาอบต้องได้ถูกสร้างขึ้น ลูกๆ ได้รับการดูแลอย่างดีมากเมื่อพวกเขาอยู่ในปากีสถาน บาบาสติปัญญาของผู้ที่รอบรู้นั้นได้อยู่ที่นั่น เมื่อเราได้บอกรัฐบาลปากีสถานว่าเราไม่ได้มีเมล็ดพันธุ์ที่ดีข้าราชการได้บอกเราในทันทีให้เอาสิ่งใดก็ตามที่เราชอบจากพวกเขา บาบาคือผู้เดียวที่เปิดล็อกของสติปัญญาของเขา ต้องมีการอดทนต่อบางสิ่ง กุมาริถูกทรมานอย่างมาก พวกเขาได้จดจำบาบาอย่างมากมาย บาบาคือความมหัศจรรย์ของท่านที่เราได้รับลือตเตอร์ของพระเจ้านี้ ลูกๆ ต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมากและมีปฏิสัมพันธ์ด้วยความรัก ลูกต้องยกระดับผู้ที่อยู่ที่บ้านด้วย สภาพของสิ่งสร้างนั้นจะเป็นเช่นไรหากผู้สร้างนั้นวิ่งหนีไป? ที่นั่น บทธาตเหล่านั้นเป็นไปสำหรับชั้นยาสซี ในเวลานี้มีความต้องการสำหรับความบริสุทธิ การละเล่นทั้งหมดได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ทั้งอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นที่นี่ ผู้ที่ไม่บริสุทธิจะไม่ถูกทำให้บริสุทธิในยุคทอง ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เป็นที่โด่งดัง บาบาคือพูดว่า: พ่อได้เคยบอกลูกมาก่อนหน้านั้นแล้วว่าพ่อได้มาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจักร และแล้วพวกเขาได้เขียนว่าพ่อมาในทุกยุค พวกเขาได้เขียนว่าพ่อมาอยู่ในกระแซะและปลา และแล้วมนุษย์ก็เฝ้าแต่พูดว่าสิ่งนั้นคือสัจจะ นี่คือนาฬิกาจักรของราวัน ชันยาสซีร้องขอความสงบเสมอ พวกเขาไม่ได้เชื่อในความสุข พวกเขาพูดว่าความรู้ของลูกไม่ถูกต้องและไม่มีความสุขใดในโลก พวกเขาพูดว่า “เมื่อรามมีชีวิตอยู่ราวันก็มีชีวิตอยู่ด้วย เมื่อภุชณะมีชีวิตอยู่ คันสก็มีชีวิตอยู่ด้วย” อย่างไรก็ตามเคยมีความสุขที่มีขีดจำกัดในสวรรค์ ผู้คนรักภุชณะอย่างมาก ลูกจะพบภุชณะได้ในสวรรค์เท่านั้น ที่นั่นความปรารถนาของจิตใจของลูกกำลังได้รับการเติมเต็ม ลูกรู้ว่าบาบากำลังล่อใจลูกให้ทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะพาลูกไปสู่ดินแดนของภุชณะ ดังนั้นจะต้องมีความซื่อสัตย์อย่างมากกับบาบา ได้มีการสร้างความสูญเสียอย่างมากด้วยการซ่อนเร้นสิ่งใด

จากท่าน เป็นเพราะลูกไม่ได้บอกบาบา ความผิดพลาดนั้นเฝ้าแต่เพิ่มพูน บาบาให้ศรีมัทแก่ลูกในทุกย่างก้าว อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าลูกจะทำตามคำแนะนำของบาบาหรือไม่ก็ตาม บาบาจะสามารถทำอะไรได้? บาบาอธิบาย: ลูกๆของพระเจ้าควรจะมี ความสูงศักดิ์และปัญญามาก จงให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนด้วยความรักอย่างมาก จงถามพวกเขาว่าความสัมพันธ์ ของท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นไร ท่านคือผู้สร้างสวรรค์และดังนั้นลูกต้องได้รับมรดกของการกลายเป็น นายแห่งสวรรค์ ลูกเคยได้รับมรดกและแล้วลูกก็สูญเสียสิ่งนั้นไป และเวลานี้ลูกกำลังได้รับสิ่งนั้นอีกครั้ง เป้าหมายที่นี้คือ การกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่อมาและให้โชคของอาณาจักรของยุคทองของลูกแก่ลูก ลูกๆควรทำงานรับใช้ จงให้ ท่านชีวิตแก่ทุกคนถึง 21 ชาติเกิด ลูกคือดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีผู้ใดสามารถเป็นผู้ใจบุญได้เท่ากับลูก ลูกกำลังไป สู่โลกของบุญ ดังนั้นจงกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ผู้เดียวนั้นคือพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้นี้คือดาต้า ท่านได้มาเพื่อนำ ลูกๆออกไปจากโรงค้าประเวณีและพาลูกไปสู่วัดของชีวา นี่เรียกได้ว่าเป็นกันขันธ์ที่สุดของนรกด้วย ที่นี้ไม่มีสิ่งใดนอกจาก ความทุกข์ บาบาได้มาเพื่อนำลูกออกจากดินแดนของความทุกข์และส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เราได้มาเพื่อรับความ สุขตลอดไปจากแม่และพ่อเหนือโลกเพื่อพบปะกับท่าน นี่คือประเด็นของความสุขอันยิ่งใหญ่ ลูกมีความสุขที่ลูกกำลังจะไป หาบาบา เจ้าผู้ไร้เดียงสา เจ้าของคลังสมบัติ ผู้เดียวที่ก่อตั้งวัดของชีวา ลูกต้องจดจำชีวาผู้เดียวเท่านั้นและไม่จดจำพาหนะ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อเสมอ อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใด จงปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความสูงศักดิ์และปัญญามาก
2. จงรับใช้ทุกคนและให้ท่านชีวิตแก่พวกเขาถึง 21 ชาติเกิด และทำให้พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณบุญ จงจัดสนิม ออกจากเข็มของดวงวิญญาณด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง

พร: **พร:**   ขอให้ลูกมีประสบการณ์ความใกล้ชิดกับพ่อด้วยเทียวบินของความรักของลูกและสอบผ่านด้วย เกียรตินิยม

ลูกๆทั้งหมดกำลังเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าด้วยพลังของความรักของลูก เทียวบินของความรักนำให้ลูกเข้ามาใกล้ชิดกับพ่อด้วยร่างกาย จิตใจและหัวใจของลูก ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไปตามความสามารถของลูก สำหรับความรู้ โยคะและการสร้างสมคุณธรรม แต่ลูกแต่ละคนเป็นอันดับ 1 ในความรักของลูก ลูกทั้งหมด ได้สอบผ่านในวิชาของความรัก รักหมายถึงการอยู่ใกล้ชิด (paas) สอบผ่าน (to pass) และ ผ่าน (pass) ทุกสถานการณ์ได้อย่างง่ายดาย ผู้ที่อยู่อย่างใกล้ชิดในลักษณะนี้สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม (pass with honors)

คติพจน์:   เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยในพายุของมายาและวัตถุธาตุ จงนั่งบนบัลลังก์หัวใจ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่ว่าลูกจะต้องอดทนต่อสิ่งใดก็ตาม แน่หนอนที่สุดลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ พ่อต้องการความช่วยเหลือจากความบริสุทธิ์
- คำถาม:** อะไรคือฉากสุดท้ายที่ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและดีมากที่จะเข้าใจ?
- คำตอบ:** ฉากสุดท้ายคือทุกคนกำลังจะกลับบ้าน มีคำกล่าวว่ารามจากไปและราวันก็จากไปด้วย มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ยังเหลืออยู่เพื่อทำงานทำความสะอาดโลกและเตรียมการเพื่อโลกใหม่ เราจะกลับไปด้วยและเราจะถือกำเนิดในที่ที่มีชัยชนะ จะมีชัยชนะในบาร์ตและที่เหลือนั้นจะถูกทำลาย ราชาที่มั่งคั่งจะคงอยู่และเราจะถือกำเนิดกับพวกเขา และแล้วเราจะมาเป็นนายของโลก ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ดีและกว้างไกลที่จะเข้าใจสิ่งนี้
- เพลง:** พระเจ้าที่รัก ชี้นทางแก่คนตาบอดเกิด

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว พวกเขาพูดว่า “โอ พระเจ้า พวกเรตาบอด” ทุกอย่างก้าวพวกเขาเสาะแสวงหาจากประตูหนึ่งไปสู่อีกประตูหนึ่ง พวกเขาเองพูดว่าพวกเขาคือคนตาบอด เป็นลูก ของคนตาบอด “โอ พระเจ้าได้โปรดมา” พวกเขาล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างตอเนื่องจากกุรหนึ่งไปอีกกุรหนึ่ง จากวัดหนึ่งไปอีกวัดหนึ่ง และจากแม่น้ำสายหนึ่งไปสู่อีกสายหนึ่ง พวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านคือพ่อของเรา พระเจ้าได้รับชื่อมากมาย พวกเขาพูดว่าพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนอยู่เหนือรูปและนาม ไม่สามารถมีสิ่งใดเกิดขึ้นโดยที่ไม่มีนามหรือรูป ถามพวกเขา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถอยู่อย่างไม่มีรูปหรือนามได้หรือไม่? มนุษย์ยังคงร้องเพลงต่อไปว่าพวกเขาคือคนตาบอด ลูกสามารถที่จะเห็นได้ เมื่อพ่อมาชี้หนทางแก่ลูก พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูกๆ ท่านชี้หนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูก ไม่มีนักปราชญ์หรือนักบุญหรือสันยาสีใด สามารถชี้หนทางสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูกได้ ดังนั้นจะสามารถเรียกพวกเขาว่าเป็นกูรูได้อย่างไร? พวกเขามีบทบาทในละคร ที่ต้องดำเนินบาร์ตด้วยความบริสุทธิ์ของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ด้วยความรู้และโยคะ พวกเขาทำให้ประสาทสัมผัสของพวกเขาตายด้วยการเสพยา ไม่มีพลังกำลังในนั้น เมื่อสามีและภรรยาใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันในครอบครัวของพวกเขาเหมือนกับดอกบัวและลงความบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะสามารถได้รับพลังกำลัง นั้นเรียกได้ว่าเป็นบัลบราห์มาจารี(balbrahmachari) คู่ที่ถือพรหมจรรย์ ที่นี้ลูกได้รับพลังกำลังจากพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและก่อตั้งหนทางของความบริสุทธิ์ ในยุคทองเหล่าเทพอยู่ในหนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ พวกเขามีลูกทั้งที่กลับมาบริสุทธิ์ มนุษย์ไม่รู้ว่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งอยู่ที่นี้และให้พลังแก่ผู้มีชีวิตครองเรือนอย่างไร และไม่กลับไปไม่บริสุทธิ์ ดรพดีคร่ำครวญว่าปีศาจเหล่านั้นพยายามจะเปลี่ยนผ้าเธอ ที่นี้ก็เช่นกัน ลูกๆมากมาย เรียกหาเช่นนั้น ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวขึ้นมาและปกป้องลูกจากการถูกเปลี่ยนผ้าถึง 21 ชาติเกิด ไม่ได้มีเพียงดรพดีคนเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือดรพดี ลูกๆได้รับคำสอน แม่นสามีมของลูกทุบตีลูก ลูกต้องอดทน เพราะลูกไม่สามารถเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์โดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ ทุกๆ วงจร ลูกๆ ผู้เป็นแม่ได้เป็นชีพักดี พวกเขาได้แสดงแม่ของชาวโลกสรีสวตีชีสิงโต คำยกย่องนี้เป็นของลูกด้วย นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นี่เป็นโลกปีศาจ โลกที่บริสุทธิ์หมายถึงโลกของพระเจ้า รามมาและก่อตั้งอาณาจักรของราม ความบริสุทธิ์เป็นอันดับแรก กิเลสตัณหาจะมีพลังอย่างมาก แม้แต่มนุษย์ที่ดีก็พูดว่าเป็นไปไม่ได้ที่ใครจะกลับมาบริสุทธิ์ โอ! แต่เหล่าเทพในยุคทองอยู่อย่างปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง ลูกร้องเพลงสรรเสริญว่า: ท่านนั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม ในขณะที่เราเป็นคนบาปที่ตกต่ำ แน่หนอนต้องมีใครบางคนที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ท่านมาและทำให้โลกที่เป็นปีศาจ เป็นโลกของเหล่าเทพ ผู้คนไม่เข้าใจแม้แต่ความหมายของความไม่บริสุทธิ์ โอ! แต่ลูกร้องว่า “พวกเราทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” เมื่อบาร์ตเคยบริสุทธิ์ บาร์ตมีมงกุฎสองชั้น ในเวลานี้ลูกรู้จักชีวประวัติของทุกคน เวลานั้นลูกเป็นของพ่อ สติปัญญาของลูกจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อไม่มีตัวตนและท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พวกเขาไม่รู้จักพ่อผู้ั้น ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดไม่มีความสุขอย่างมาก ดูซิว่าพวกเขากลัวต่อความตายมากอย่างไร เวลานั้นพ่อพูดว่า ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า แม่น้ำเลือดจะไหลนองก่อน ต่อมาแม่น้ำของน้ำนมจะไหลริน เวลานั้นพ่อกำลังนำลูกออกจากมหาสมุทรของยาพิษและพาไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม ลักษมีและนารายณ์อยู่ในยุคทองหรือ มหาสมุทรน้ำนม ที่นี้ลูกไม่ได้มีแม่แต่น้ำนมที่จะดื่ม ลูกได้รับแต่นมผงเท่านั้น ในยุคทองจะไม่มีการขาดแคลนสิ่งใด บาร์ตเคยเป็นสวรรค์อย่างแน่อนและเวลาได้เป็นนรก พวกเขาเอาแต่กัดกันและกัน ใบหน้าของพวกเขาเป็นใบหน้าที่

มนุษย์ แต่การกระทำของพวกเขาสกปรกอย่างมาก พวกเขาบราและทะเลาะเบาะแว้งในหมู่ของเขา นี่เป็นโลกของดวงวิญญาณบาป ดังนั้นผู้ที่มศีลธรรมจรรยาจะสามารถมาจากที่ใด? ใครบางคนจะเป็นดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมจรรยาเพียงด้วยการให้ทานหรือทำบุญหรือ? ในเวลานี้ทั้งหมดกำลังทำตามคำบงการของราวัน เทพเคยบิริสทุธิ์และมีความสุขอย่างมาก ผู้คนของบาร์ดไม่เข้าใจว่าอาณาจักรของราวันคืออะไรหรืออาณาจักรของรามคืออะไร พวกเขาต้องการอาณาจักรของราม แต่พวกเขาไม่รู้ว่ใครก่อตั้งอาณาจักรนั้น ในเวลานี้ไม่ว่าลูกจะให้เงินทองสักเท่าไรแก่ผู้คนที่ตาม พวกเขาทำบาปกับมันเท่านั้น เพราะนี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป เวลาที่ลูกต้องทำตามคำแนะนำของพ่อ ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกจะได้รับในมรดกของลูกจากพ่อ จงกลับมาบิริสทุธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ 63 ชาติเกิดที่ลูกได้ช้องแะอยู่กับกิเลส เวลาที่การช่วยเหลือด้วยความบิริสทุธิ์ในชาติเกิดเดียวนี้เป็นสิ่งที่จำเป็น และลูกจะต้องกลับมาบิริสทุธิ์เพื่อสิ่งนั้น กฤษณะผู้เคยสวยงาม เวลานี้ได้อยู่อย่างน่าเกลียดเพราะนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ ด้วยการนั่งบนกองไฟของความรู้ พวกเขานั้นกลับมาสวยงามและเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกเคยเป็นเทพและเวลานี้เป็นปีศาจ วงจรนี้เป็นวงจรของการเป็นผู้กราบไหว้บูชาและการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ชันยาสชี้พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ตามละครทุกคนต้องตกลงมา เวลาที่ลูกได้พบกับกูรูของกูรูทั้งหมดแล้ว สามิของสามิทั้งหมดและพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นลูกต้องทำตามศรัมีทของท่าน ลูกเชื่อในพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาแต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าชีพบบาบาทำอะไรเมื่อท่านมาหรือท่านทำอย่างไร พวกเขาได้สร้างวัดขนาดใหญ่ให้กับโสมนาล (เจ้าแห่งน้ำทิพย์) ท่านต้องได้มาในบาร์ดอย่างแน่นอน พวกเขาไม่สามารถบอกลูกได้ว่าท่านมาอย่างไรหรือท่านทำอะไรบ้าง นี่ดำเนินมาแต่โบราณกาล พวกเขาพูดว่ากุมภเมลา เมลาของงคดา ฯลฯ นั้นเคยเกิดขึ้นมาแต่โบราณกาล พวกเขาถ่ายทอดสิ่งที่ผิดๆ เช่นนั้น โลกไม่บิริสทุธิ์ตั้งแต่ยุคทองหรือ? พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่พวกเขาพูด นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พระคริสต์ได้มา แต่ไม่มีใครรู้ว่เมื่อใดที่เขามาอีกครั้ง ลูกอธิบายแก่ผู้คนที่นับพันๆ ที่นิทรรศการ แต่มีเพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่ปรากฏตัวขึ้น เวลาที่ลูกกำลังรับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาที่ลูกรู้ว่าโลกนั้นกำลังเปลี่ยนแปลง ลูกพูดว่าลูกจะพิสูจน์ให้กับชันยาสชี้เห็นว่าลูกสามารถกลับมาบิริสทุธิ์ ภายหลังพวกเขาจะเชื่อด้วยเช่นกันว่า นี่คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ให้คำสอนแก่ลูก ลูกเพียงแต่ต้องพิสูจน์กับพวกเขาว่า พ่อฉันไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และศรักฤษณะไม่ได้พูดก็ตะ และแล้วเกียรติของพวกเขาก็สูญสิ้นไปโดยสิ้นเชิงทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของเรา ก่อนอื่นใดท่านสร้างสิ่งสร้างของบราห์มา วิษณุ และชางก้า ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน บราห์มาคือพ่อของปวงประชา บราห์มาคือผู้ที่สร้างบราห์มินสกุลบราห์มินนั้นสูงส่งที่สุด บราห์มินคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของชีพบบาบา บราห์มินอื่นถือกำเนิดมาจากกิเลส ลูกกำลังจะกลับมาบิริสทุธิ์ด้วยการทำตามศรัมีทของพ่อ ลูกต้องลิ้มมนุษย์ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม เวลาที่ละครกำลังจะมาถึงจุดจบ และนักแสดงทั้งหมดจะกลับบ้าน มีจำนวนน้อยมากที่หลงเหลืออยู่ รามได้ไปและราวันก็ไปด้วย ดังนั้นแล้วใครจะเหลืออยู่? มีจำนวนน้อยมากที่เหลือจากทั้งสองฝ่าย ที่เหลือทั้งหมดนั้นจะกลับบ้าน ผู้ที่สร้างอาคารและผู้ที่ทำความสะอาดทุกสิ่งจะคงอยู่ สิ่งนี้ต้องอาศัยเวลา เราจะกลับบ้านด้วย ลูกจะถือกำเนิดในอาณาจักร คนเหล่านั้นจะทำความสะอาดทุกสิ่ง บาบาพูดว่าลูกจะถือกำเนิดในที่ที่มีชัยชนะ บาร์ดเท่านั้นที่มีชัยชนะที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย ราชามั่งคั่งจะคงอยู่และลูกจะถือกำเนิดกับพวกเขา ลูกกำลังจะมาเป็นนายของทั้งโลก ไม่ใช่ว่าทรัพย์สินสมบัติที่ลูกมีจะเอาไปใช้ประโยชน์ที่นั่นได้ ทรัพย์สินสมบัติของที่นี่ไม่มีค่าแม้เศษสตางค์ ที่นั่นทุกสิ่งจะใหม่ เหมือนทองและเพชรนั้นจะกลับมาเต็มเปี่ยม ไม่เช่นนั้นแล้วพระราชวังของลูกจะถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร? ลูกต้องมีสติปัญญาที่ดีที่จะเข้าใจประเด็นเหล่านี้ เวลาที่ ลูกๆ กำลังจะกลับมาเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงสองชั้น ลูกเข้าใจว่า เราไม่สามารถที่จะมีความก้าวร้าวในรูปแบบใด ที่นี้มีความก้าวร้าวทั้งสองชั้น ไม่มีความก้าวร้าวใดในยุคทอง ที่นั่นเรียกว่าสวรรค์ พ่อพูดว่า: ลูกรู้ว่าความรู้นี้ยากสำหรับผู้ที่มั่งคั่ง บาบาคือเจ้าแห่งคนจน ชีพบบาบาเป็นผู้ประทาน อาคารเหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ เพื่อลูก ลูกเป็นผู้ที่พ่อทำให้เป็นนายของโลก ดังนั้นเหตุใดพ่อจึงควรที่จะนั่งในอาคารใหม่เล่า? บาบาผู้ชี้พูดด้วยเช่นกันว่า: ฉันจะไม่อยู่ในอาคารนั้น บาบาพูดว่าหากฉันไม่อยู่ในนั้น แล้วลูกจะอยู่ได้อย่างไร? ชีพบบาบาพูดว่า: พ่อคืออะไ่บ็คต้า (อยู่เหนือประสบการณ์ของผลของกรรม) และ อะไซชต้า (ปราศจากความคิดอื่นๆ) ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่าอะไ่บ็คต้าและอะไซชต้านั้นหมายความว่าอย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจาดจ่าระลึกถึง:

1. เวลาที่การละเล่นกำลังจะมาถึงจุดจบและเราต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกต้องกลับมาบิริสทุธิ์อย่างแน่นอน อย่าได้จดจำ

มนุษย์ใจ

2. รับพลังจากพ่อ ขณะที่มีชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างเป็นสามัคคีในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ให้การพิสูจน์ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ดังนั้นแน่นอนจงทำตามศรัทธาของท่าน

พร: ขอให้ลูกไร้เดียงสาต่อความไร้สาระและเป็นตัวของความไม่รู้ต่อความไร้สาระโดยการแสดงให้เห็นสันสการ์เทพของลูก และโดยการมีประสบการณ์ในความสูงส่ง เมื่อลูกอยู่ในอาณาจักรของยุคทองของลูก ลูกได้อยู่อย่างไร้เดียงสาต่อความไร้สาระและมายา เหตุนี้เอง เหล่าเทพจึงเรียกได้ว่าเป็นนักบุญหรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นขอให้สันสการ์เหล่านั้นของลูกปรากฏออกมาและกลายเป็นตัวของความไม่รู้ต่อความไร้สาระใดๆ จงอยู่อย่างไม่รู้ต่อความไร้สาระใดๆของเวลา ลมหายใจ คำพูดหรือการกระทำ นั่นคือ อยู่อย่างไร้เดียงสา (innocent) เมื่อลูกไร้เดียงสาต่อความไร้สาระใดๆ และแล้วความสูงส่งจะเป็นประสบการณ์โดยอัตโนมัติและง่ายดาย ดังนั้นอย่าได้คิดว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายาม (purusharth-ความพยายาม) แต่จงกลายเป็นผู้มีชีวิต (purush-บุรุษ) แล้วทำงานของลูกด้วยพาหนะ (rath-รถ) ของลูก อย่าได้ทำผิดใดๆที่ลูกได้ทำมาแล้วซ้ำสอง

คติพจน์: ดอกกุหลาบทางจิตคือผู้ที่อยู่ท่ามกลางหนามและละวางและมีความรัก

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตชวารีจี

บางคนมีคำถามว่า: มีข้อพิสูจน์อะไรว่าเราเป็นดวงวิญญาณ ลูกสามารถอธิบายว่า: เราพูดว่าเรา ดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นลูกๆของพระเจ้า นั่นคือบางสิ่งที่ต้องถามตนเอง ตลอดทั้งวันเมื่อเราพูดคำว่า 'ฉัน' นั่นคือพลังอะไร ใครคือผู้ที่พวกเรา จดจำระลึกถึง ความสัมพันธ์อะไรที่เรามีกับท่าน เมื่อเราจดจำใครบางคน พวกเราดวงวิญญาณต้องการบางสิ่งจากผู้นั้น อย่างแน่นอน ด้วยการจดจำผู้เดียวนั้นตลอดเวลา พวกเรามีการบรรลุผลจากท่านใช่หรือไม่ เมื่อผู้คนทำบางสิ่ง พวกเขามีความปรารถนาที่บริสุทธิ์บางอย่างอย่างแน่นอนในจิตใจของพวกเขา บ้างต้องการความสุขและบ้างต้องการความสงบ เมื่อมีความอยากความปรารถนา จะต้องเป็นผู้ที่มีความปรารถนานั้นและมีผู้อื่นผู้ใดเต็มความปรารถนานั้นและเหตุนี้เองเรา จดจำระลึกถึงผู้เดียวนั้น ลูกต้องเข้าใจความลับนี้อย่างดีมาก ท่านเป็นใคร พลังที่กำลังพูดคือ "ฉัน ดวงวิญญาณ" ผู้ที่เป็นจุดแห่งแสง เมื่อบุคคลตาย ดวงวิญญาณออกจากร่างกายนั้น ถึงแม้ว่าจะไม่เห็นได้ด้วยดวงตาทั้งสองนี้ ก็เป็นที่ชัดเจนว่าดวงวิญญาณนั้นไม่ได้มีรูปทางกายภาพ และผู้คนจะตระหนักอย่างแน่นอนว่าดวงวิญญาณนั้นได้จากร่างกายนั้น แล้วเราจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นดวงวิญญาณ ซึ่งเป็นจุดแห่งแสง อย่างแน่นอนพระเจ้าจะสร้างดวงวิญญาณในรูปของท่านเอง บางคนจะเป็นอะไรก็ตามเขาจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวของเขาเอง ดังนั้นเหตุใดเราดวงวิญญาณทั้งหลาย พูดกับพระเจ้าว่าท่านเป็นผู้สูงสุดเหนือดวงวิญญาณทั้งหมดแล้ว เพราะท่านไม่ได้ถูกระทบโดยรูปแบบใดของมายา เรา ดวงวิญญาณทั้งหลายถูกระทบด้วยอิทธิพลของมายาอย่างแน่นอน เพราะเราเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย นี่คือการแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด อัมชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อตกแต่งระดับประดา ลูกๆ ด้วยความรู้และโยคะ เพื่อที่จะเก็บเครื่องประดับนั้นไว้ได้ตลอดเวลาอย่าได้ฟ่ายแฟ้มหายเลย
- คำถาม:** สิ่งเล็กๆ หนึ่งในสิ่งใดที่ตัดศรัทธาของลูกๆ ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาและทำให้พวกเขานั้นมีสติปัญญาที่มีความสงสัยแทน
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ ผู้ที่สติปัญญามีความสวามิภักดิ์ติดกับในความสงสัยแม้เพียงความผิดพลาดที่เล็กน้อย ศรัทธาของพวกเขานั้นก็ขาดตอนลง เมื่อมา yas สร้างความสงสัยเกี่ยวกับศรัมัท เธอก็ทำให้สติปัญญาของลูกมีความสงสัย ผู้ที่สติปัญญาที่มีความสงสัยไม่สามารถทำงานรับใช้ และพวกเขานั้นก็ไม่สามารถแม้กระทั่งที่จะทำความเพียรพยายามที่จะเอาชนะกิเลส พ่อที่เต็มไปด้วยความเมตตาได้ให้คำแนะนำแก่ลูกๆ ที่อ่อนแอเช่นนั้นว่า: ลูกๆ หากลูกถูกคุกคามโดยกิเลสและลูกไม่แม้กระทั่งทำงานรับใช้และแล้วอย่างน้อยที่สุดให้จดจำพ่อ!
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ

โอมชานติ นี่เป็นคำยกย่องของใคร? คำยกย่องของแม่และพ่อ ลูกคือลูกๆ ของแม่และพ่อนั้น ท่านนั้นเรียกได้ว่าเป็นผู้สร้างที่ไม่มีขีดจำกัด มีบราห์มา कुमारและกุมารีมากมาย มีรูปภาพของแม่ของชาวโลก พ่อของชาวโลก และของบราห์มาด้วยเช่นกัน เป็นเพียงว่าพวกเขาได้ทำรูปภาพต่างๆ ลูกๆ รู้ว่าในตอนเริ่มต้นของโลก นั่นคือ ในยุคทองเคยมีความสุขมากมาย เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดอีกครั้งจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นคำยกย่องของพ่อแม่ทางโลก สิ่งนี้อ้างอิงถึงแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นสามารถเรียกได้ว่าเป็นแม่และพ่อ อย่างไรก็ตามท่านนั้นไม่มีตัวตน ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกหลายครั้งว่านี่คือความรู้ใหม่สำหรับสิ่งสร้างใหม่และศาสนาใหม่ ศาสนาเทพไม่ได้อยู่ในเวลานี้ จะไม่มีใครพูดว่าศาสนาของพวกเขาคือศาสนาเทพเพราะทุกคนที่นั่นนั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นทั้งหมดนั้นมีกิเลส ทุกศาสนานั้นต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน เพราะและแล้วเมื่อมันที่พ่อจึงจะสามารถมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเดิวนั้น เวลานั้นลูกๆ ต้องจดจำพ่อและมรดก ลูกถือกำเนิดผ่านกรรมมารดาของลูก และลูกจดจำพ่อของลูกเพื่อจะได้รับมรดกของลูก ลูกถือกำเนิดแต่ผ่านใคร? ลูกได้ถือกำเนิดผ่านแม่ เป็นเช่นเดียวกันที่นั่นลูกได้กลายเป็นลูกๆ ผ่านแม่นั้น ลูกจดจำชีพบาบาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกผ่านแม่ อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็มีศรัทธา ในขณะที่ผู้อื่นนั้นไม่มี ไม่ใช่ว่าทุกคนนั้นมีศรัทธา มายาเฝ้าแต่ทำให้ลูกสะอึกและลูกนั้นก็ติดกับในที่ใดที่หนึ่ง ผู้ที่ไม่ทำตามศรัมัทนั้นก็ติดกับในความผิดของความสงสัยของเขาเอง เมื่อมีศรัทธาลูกก็ปล่อยวางจากทุกสิ่งอื่น ลูกเพียงแค่ต้องฟังสิ่งเหล่านี้และแล้วก็ถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น บางคนพูดว่าพวกเขาไม่สามารถทำงานรับใช้ หากลูกไม่สร้างปวงประชา ลูกก็จะไม่ได้กลายเป็นราชา โอเค หากลูกไม่สามารถทำสิ่งใดอื่นได้เพียงแต่จดจำชีพบาบาและลูกก็จะไปสู่สวรรค์ โอเค หากลูกไม่สามารถทำความเพียรพยายามเพื่อเอาชนะกิเลสและแล้วให้จดจำพ่อ และแม้ลูกจะสามารถไปสู่สวรรค์แต่สถานภาพที่ลูกได้รับนั้นก็ต่ำ พ่ออธิบาย: บทบาทของความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้ต้องจบสิ้น พ่อได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ลูกนั้นตามลำดับกันไปในการทำความเลื่อมใสศรัทธาที่สมบูรณ์ ในตอนแรกลูกกราบไหว้บูชาชีพบาบาและแล้วก็บราห์มา วิษณุและชางก้า เพียงแต่มองดูว่าได้มีการสร้างวัดมากมายเพียงใดในทุกถนน มีชุมชนทางจิตมากมาย ในเวลานี้พวกเขาได้มีสิ่งเหล่านั้นมากมายอย่างมาก แต่ภายหลังจะไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นหลงเหลืออยู่ ไม่มีแม้เพียงวัดเดียวหลงเหลืออยู่ เวลานั้นมีเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธามากมาย ยุคทองแดงและยุคเหล็กนั้นคือยุคของความเลื่อมใสศรัทธา ยุคของการอยู่อย่างทาโมประสาธน์ เวลานั้นพ่อกำลังปลดปล่อยลูกจากความซับซ้อนทั้งหมดนั้น ท่านพูดว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย จัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกเอง เวลานั้นลูกต้องไปบ้านใหม่ของลูก เพียงเมื่อการก่อตั้งได้เกิดขึ้นแล้วเท่านั้นลูกจึงจะไปทีนั้น นี่คือโลกเก่า ดินแดนของความทุกข์ นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก เวลานั้นลูกกำลังนั่งในตักของพระเจ้า ลูกอยู่ในตักของแม่และพ่อ ตามกฎพ่อได้ให้กำเนิดแก่ลูกผ่านปากของบราห์มาและดังนั้นท่านได้กลายเป็นแม่ แต่สติปัญญาของลูกได้ตรงไปหาชีพบาบา: ท่านคือแม่และพ่อ และเราคือลูกๆ ของท่าน! ความรักของลูกนั้นก็ตรงไปหาชีพบาบา ลูกนั้นเป็นเจ้าสาวด้วย ชีพบาบาได้มาเพื่อทำให้ลูกมีค่าด้วยการตกแต่งระดับประดา ลูกๆ ตกแต่งระดับประดา ลูกๆ ด้วยความรู้และโยคะ ไม่ได้เป็นเพียงลูกๆ ที่รับฟังสิ่งนี้ ทุกคนในทุกศูนย์รับฟังเสียงนี้ และพันๆ คนก็จะเฝ้าแต่รับฟัง ทุกคนเฝ้าแต่ได้รับการตกแต่ง

ระดับประดา หลังจากที่ถูกได้รับการตกแต่งอย่างมากมาย ลูกก็ยังคงอยู่อย่างสกปรก บาบานั้นได้ให้ตัวอย่างของลา ลูกๆ ต้องกลับมาเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม เต็มสิบหกงศา อย่าได้แพ้มายาครึ่งแล้วครึ่งเล่า บางคนพูดว่า: บาบามาหาได้ตบตีฉันในวันนี้ บาบามพูดว่า: ลูกกำลังประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล ลูกได้ประณามพ่อและลูกๆ ลูกจะตกลงไปมากยิ่งกว่าเดิม ลูกต้องเอาชนะตัณหาหาคะ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องสัญญากับพ่อในสิ่งนี้ พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้ที่ศึกษาราชโยคะที่ง่ายดายนี้อะจะไปสู่สวรรค์ ไม่ใช่ทุกคนนั้นจะไปสู่สวรรค์ ถึงแม้พวกเขาเข้าใจว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อท่านนั้นสร้างโลกใหม่ก็ตาม อย่างไรก็ตามพวกเขาจะสามารถเข้าใจความลับที่ว่าใครปกครองโลกใหม่ได้เมื่อใครบางคนได้อธิบายแก่พวกเขาแล้วเท่านั้น ถึงแม้ว่าผู้คนของบาร์ตจะรู้ว่าบาร์ตนั้นคือแผ่นดินโบราณ พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้อย่างถูกต้อง และดังนั้นพวกเขาจะสามารถบอกสิ่งนี้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร? ลูกสามารถบอกพวกเขาว่าไม่สามารถมีแผ่นดินอื่นใดบริสุทธิ์เช่นบาร์ต ไม่มีแผ่นดินอื่นใดที่เจริญรุ่งเรืองเช่นบาร์ต ถึงแม้ว่าอเมริกาจะมีทรัพย์สินสมบัติมากมายเมื่อเทียบกับบาร์ตแล้วสิ่งนั้นก็ยังมีค่าเช่นเปลือกหอยเท่านั้น บาร์ตท่านนั้นคือสถานที่จาริกแสวงบุญของทุกศาสนา พ่อของทุกดวงวิญญาณมาในบาร์ตท่านนั้นเพื่อทำให้คนเป็นสวรรค์ ท่านปลดปล่อยทุกคน ค่ายกย่องนั้นเป็นของท่าน ผู้คนได้ถวายดอกไม้ให้แก่ท่าน แต่ในกิตะพวกเขากลับได้ลิ้มชื่อของท่านไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ลดความสำคัญของท่านลง ชาวคริสต์ยืนเคยไดยินสิ่งผิดๆ และดังนั้นพวกเขาเองได้ถ่ายทอดเรื่องราวที่เป็นการประณามให้แก่ผู้อื่น และแปรเปลี่ยนพวกเขาเหล่านั้นให้ไปสูศาสนาของพวกเขาเอง ผู้คนมากมายได้กลายเป็นคริสเตียน สิ่งนี้จะเฝ้าแต่เกิดขึ้นทุกวงจร พ่อพูดว่า เมื่อการประณามศาสนานั้นเกิดขึ้น พ่อมาเพื่อให้บาร์ตเป็นเช่นเพชร ลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด กำลังมีการก่อตั้งสวรรค์อยู่ในขณะนี้ นั่นคือชีพบาบา ลูกคือชีพซัคคีแม่ของบาร์ตและลูกนั้นแฝงตัว มนุษย์ไม่รู้จักลูกกองทัพซัคคี ลูกรู้ว่าลูกเป็นของกองทัพซัคคีพันดาบอย่างแท้จริง กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรใหม่ขึ้น นี่คือโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ และนั่นคือโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีผู้ที่บริสุทธิ์ใดในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ให้มองดูถึงสิ่งที่พวกเขาได้เขียนไว้ในคัมภีร์! ผู้ที่ถ่ายทอดคัมภีร์เหล่านั้นก็ฉลาดอย่างมาก พวกเขานั้นเคยรับฟังคัมภีร์และก็ได้จัดชุมนุมทางจิตด้วยเช่นกัน ที่นั่นพวกเขาท่องสวดคัมภีร์เป็นเวลา 7 วัน พวกเขาได้มีไฟบูชาอยู่ด้วย ทั้งที่เป็นเช่นนั้นโลกก็ต้องกลับมาหาโมประธาน ไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไรก็ตามไม่สามารถมีแม้เพียงคนเดียวที่กลับบ้านได้ ผู้คนนั้นไม่มีความรู้และดังนั้นพวกเขาจึงชอบที่จะรับฟังเรื่องราวที่น่าหลงใหลในคัมภีร์ ลูกไม่ได้ชอบทำเช่นนั้นอีกต่อไป เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย เพียงแต่จดจำพ่อและทำตามศรัทธาและลูกจะกลับมาสูงส่ง ด้วยการทำตามคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาเป็นเช่นปีศาจเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นเป็นคำแนะนำของราวัน มนุษย์ทำตามคำแนะนำของราวัน และเหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่เผาหุ่นจำลองของราวัน พ่อหนังที่นี้และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก มีความรู้ของเมล็ดและต้นไม้มี่ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นต้นกัลปะ ระยะเวลาอันนั้นคือ 5000 ปี หากจะเป็นหลายแสนปีตั้งแต่ยุคทอง ประชากรของชาวอินดูนั้นก็ยิ่งใหญ่โตมาก เวลานั้นลูกๆ รู้อย่างดีมากกว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นและภัยพิบัติทางธรรมชาตินั้นก็เฝ้าแต่เกิดขึ้นด้วย ผู้คนเหล่านั้นเรียกสิ่งเหล่านั้นว่าภัยพิบัติของพระเจ้า แต่พระเจ้าไม่ได้นำภัยพิบัติมา สิ่งเหล่านั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร หากการทำลายล้างนั้นไม่เคยเกิดขึ้น โลกใหม่จะถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร? ประตูจะเปิดขึ้นผ่านสงครามมหากาตยุทธ ลูกๆ เคยได้นิมิต จุดหมายปลายทางนั้นสูงมากและดังนั้นบางคนจึงไม่มีความกล้าหาญนั้น มองดูสิ เมื่อวานนี้บาบาก็ได้อธิบายว่า: นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกในดินแดนของความตาย เวลานั้นพ่อได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ รับฟังพ่อในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ทำสัญญาของความบริสุทธิ์ หากลูกไม่รับฟังพ่อทางร่างของเขา พ่อจะพูดว่า: ลูกนั้นเป็นลูกที่ไม่มีค่า บาบานั้นคือผู้ทรงอำนาจ ด้วยการทำตามคำแนะนำของท่านลูกจะได้รับความช่วยเหลือ ทั้งที่เป็นเช่นนั้น ลูกพูดว่า: โอเค ฉันจะคิดถึงสิ่งนั้น โอ แต่หากลูกนั้นจะจากร่างของลูกในวันพรุ่งนี้ ลูกก็จะไม่ได้รับมรดกของลูก โรคภัยของกิเลสทั้งห้าอันรุนแรงอย่างมาก มายาได้ทำให้ทุกคนนั้นมีโรคภัย เวลานั้นพ่อพูดว่า: ทำตามศรัทธาของพ่อ มายาจะนำความคิดที่เป็นบาปมากมายมาและพายุมากมายก็จะมา จะมีการล้มละลายและแล้วบางคนพูดว่า: นี่คืออะไร? ฉันได้เป็นของบาบาและนี่คือสิ่งที่ได้เกิดขึ้น! อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: ลูกได้ให้ทุกสิ่งแก่ชีพบาบาแล้ว เวลานั้นลูกได้กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ท่านจะให้บัญชีที่สมบูรณ์แก่ลูก เหตุใดลูกจึงวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้นเล่า? ลูกรู้ว่าเวลานี้เรือของบาร์ตกำลังจะจมลงในเวลานี้และพ่อได้มาเพื่อกู้เรือขึ้น ใครนอกเหนือจากพ่อจะสามารถสร้างสวรรค์ได้? พวกเขาพูดว่า ดาวรกกานันได้จมลงไปเบื้องล่างและดังนั้นดาวรกกานันจะขึ้นมาอีกครั้งได้อย่างไร? ปลาและจระเข้จะนำสิ่งนั้นขึ้นมาหรือไม่? นี่คือวงจรละครซึ่งต้องเป็นที่เข้าใจ เมื่อยุคทองและยุคเงินนั้นอยู่ที่จุดบนสุด ยุคทองแดงและยุคเหล็กนั้นอยู่เบื้องล่าง ลูกควรสร้างภาพขนาดใหญ่ของวงจรโลก เช่นที่ลูกนั้นมีกระจกบานใหญ่ พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่ดูใบหน้าของลูกในกระจก ให้มองดูว่าลูกไม่ได้กลายเป็นลิง ผู้ที่มีกิเลสในพวกเขานั้นเลวร้ายยิ่งกว่าลิง เหล่าเทพนั้นมีค่าควรที่จะอยู่ในวัดในความเป็นจริงไม่เคยมีการสร้างวัดให้แก่ชั้นยาซซี เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่มีการสร้างวัดให้แก่พวกเขา เพราะทั้งดวงวิญญาณ และร่างกายนั้นบริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถรับร่างที่บริสุทธิ์ที่นี้ มนุษย์มีไฟบูชาอยู่มากมายอย่างมากและรับฟัง

เรื่องราวทางศาสนามากมาย พ่อสร้างไฟบุชายัญที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวเท่านั้นที่ซึ่งเรียกว่าเป็นไฟบุชายัญของรูตรา เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นมาจากไฟบุชายัญนี้ ไฟบุชายัญอื่นๆทั้งหมดจะดับสิ้น ไฟบุชายัญของความรู้ของรูตรานั้นโด่งดังอย่างมาก ไฟบุชายัญของความรู้ของชีวาไม่ได้โด่งดังเช่นนั้น รูตราและสาลีแกรมได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาทำสาลีแกรมมากมาย แต่มีชีวาเดียวเท่านั้น ปวงประชามากมายก็ถูกสร้างขึ้น พวกเขาจะไม่สามารถที่จะสร้างสิ่งเหล่านั้นมากมายนักได้ ชีพบาบาและลูกๆ นั้นได้รับการกราบไหว้บูชาเพราะลูกปลดปล่อยทั้งโลก ลูกคือกองทัพกู้ภัยชีพที่ดี มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองเป็นผู้นำชาร์โวดายา (ผู้นำของผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกคน) อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถมีความเมตตาต่อทั้งโลก เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา ผู้เดียวที่มีความเมตตาต่อทุกคน มนุษย์ได้ให้ชื่อที่ยิ่งใหญ่แก่ตนเอง การมีความเมตตาต่อทุกคนนั้นคือการนำพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสุขคืองานของพระเจ้าเท่านั้น ชีพบาบาเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด มนุษย์ไม่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครได้ พวกเขาไม่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่แม้เพียงคนเดียว สิ่งนั้นเป็นไปได้ พวกเขาบอกลูกว่าลูกไม่ได้เชื่อในคัมภีร์ อย่างไรก็ตามคัมภีร์เหล่านั้นอยู่เบื้องหน้าเราและเราก็สามารถเห็นคัมภีร์เหล่านั้นด้วยดวงตาของเราและดังนั้นเราจะไม่สามารถเชื่อในสิ่งนั้นได้อย่างไร? ถึงกระนั้นก็ตามเวลานี้เรากำลังทำตามศรัทธาซึ่งด้วยศรัทธาที่เรากลับมาสูงส่ง ศรัทธาที่มาจากพระเจ้า เราไม่ได้กำลังทำตามคำแนะนำของภุชณะ ดวงวิญญาณของภุชณะได้กลับมาสูงส่งอย่างมากด้วยการทำตามศรัทธาในชาติเกิดก่อนหน้านั้นของเขาและได้กลายเป็นเทพ และสิ่งเดียวกันนั้นใช้ได้กับเรา จะมีอาณาจักรของเขาด้วย ภุชณะจะทำอะไรด้วยตนเอง? ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้จากหนาม พ่อได้มาและดังนั้นแน่นอนที่ท่านจะสร้างสวรรค์ ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีประโยชน์อะไรกับการอวดารของท่านเล่า? แน่หนอนที่ท่านได้ทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์และท่านกำลังทำสิ่งนั้นในเวลานี้ จะไม่มีวัดใดๆ ที่นั่น ลูกรู้ว่าบาบาได้เข้ามาในบาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ บาบาได้อธิบายแล้วว่าทุกคนจะมีประสบการณ์ของพายุของมายา มาและถามบาบา ถามถึงประสบการณ์ต่างๆของความรู้และโยคะด้วยเช่นกัน ถามท่านด้วยเช่นกันถึงประสบการณ์ของท่านที่ความคิดของท่านกลายเป็นความคิดที่เป็นบาป บาบาอยู่นิ่งข้างหน้าทุกคน ดังนั้นแน่นอนที่ท่านต้องได้ผ่านพายุเหล่านั้นมาก่อน เราจดจำบาบา แต่แม้กระนั้นมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย ยิ่งลูกมีพลังมากขึ้นเพียงใด มายาก็จะต่อต้านลูกมากขึ้นตามนั้น แต่ลูกต้องไม่หวาดกลัว บางคนเขียนว่า: บาบา บอกมายาว่าอย่าได้ทำให้เรานั้นทุกข์ระทม อย่างไรก็ตามมายาจะสร้างพายุ แต่ลูกต้องไม่หวาดกลัว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ปัญญาที่สมบูรณ์ของลูกแก่พ่อ กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และเป็นอิสระจากความวิตกกังวลทั้งหมด ทำตามการชี้นำของพ่ออย่างสมบูรณ์และกลับมามีค่าควรแก่การได้รับการช่วยเหลือ
2. กลายเป็นกองทัพกู้ภัยและพาเรือที่กำลังจมลงของมนุษย์ให้ข้ามฟาก กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและเหตุนี้เองจึงมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา

พร: พร: ขอให้ลูกใช้ทุกวินาทีและทรัพย์สินที่มีค่าทั้งหมดอย่างมีค่าและมีความสุขของความสำเร็จการเป็นตัวของตัวเอง ความสำเร็จ

วิธีพิเศษของการกลายเป็นตัวของตัวเองคือการใช้ทุกวินาที ทุกลมหายใจและทรัพย์สินที่มีค่าทุกอย่างในทางที่มีค่า หากลูกต้องการมีประสบการณ์ของทุกรูปแบบของความสำเร็จในความคิด คำพูด การกระทำ สายใยและความสัมพันธ์ของลูก จงเฝ้าแต่ใช้ทุกสิ่งอย่างมีค่าและอย่าปล่อยให้สิ่งใดสูญเปล่า ไม่ว่าลูกใช้สิ่งนั้นอย่างมีค่าสำหรับตนเองหรือสำหรับดวงวิญญาณอื่นก็ตาม ลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความสุขของความสำเร็จโดยอัตโนมัติเพราะการใช้ทุกสิ่งอย่างมีค่าหมายถึงการได้รับความสำเร็จในเวลาปัจจุบันและการสะสมสำหรับอนาคต

คติพจน์:   เมื่อไม่มีการดึงดูดใดต่อลูกแม้ในความคิดของลูก และแล้วลูกจะกล่าวได้ว่าใกล้ชิดต่อความสมบูรณ์พร้อม

*** โอม ขานติ ***